

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

Τῶν ἀκάθιστον ὕμνον, καὶ ἄλλας τινὰς Ἀκολουθίας
 ἢ Εὐχὰς ἀναγκαίας, καὶ ἐπωφελεῖς παντὶ Χρι-
 στιανῷ μετὰ καὶ τῷ ἐξηγήσεων αὐτῶν εἰς
 ἀπλὴν ῥωμαϊκὴν φράσιν.

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΜΕΝ

Προβόπῃ τινῶν φιλοδουλοῦν Χριστιανῶν, ἐκ διαφόρων
 προτυπωμένων Βιβλίων ἐκτιθεσθαι, καὶ
 εἰς εἰς συλλεχθῆναι.

ΝΥΝ ΔΕ ΠΡΩΤΟΝ

Τύποις ἐκδοθῆναι, καὶ ἐκ πολλῶν τῶν παρὰ τοῖς
 πρωτυποῖς σφαλμάτων μετ' ὅσης οἴοντε ὡς τῆς ἐπι-
 μελείας ἐκκαθαρθῆναι.

STETI STETI
 STETI STETI

ΕΝΕΤΙ Η ΣΙ.

α 41.

Παρά Νικολάω Γλυκῇ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων

Con Licenza de' Superiori, e Privilegio

ΠΙΝΑΞ

Α' Κολυθία εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον μὲ τῷ κδ'. Οἰκῶν ἐξηγηθεῖσαι εἰς ἀπλὴν ρω- μαϊκῶν φράσιν παραφραστικῶς παρὰ Μελε- τίου Γερομονάχου Καλλιῶν τοῦ Κρητός.	Φύλ. 1
Εὐχὴ πρὸς τὴν μακαριωτάτην Παρθένον.	32
Οἰκοὶ κδ'. εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον.	33
Εὐχὴ εἰς τὸν αὐτόν.	41
Α' Κολυθία. ἣτις λέγεται μὲ τὸ ἐγερθεῖναι τὴν Χρυσιανὸν ἐκ τοῦ ὕπνου.	43
Ἀρχὴ τοῦ ὁρθρου. ἐν ᾧ ὁ Ἐξάψαλμος μεταφρα- θεὶς εἰς ἀπλὴν φράσιν παρὰ Ἀθανασίου Γερομονάχου τοῦ Κρητός.	45
Εὐχὴ εἰς τὸν Κν' ἡμῶν Γν' Χν'.	70
Α' Κολυθία τῆς Ἀγίας Μεταλήψεως.	73
Ε' ἐξηγησίς τῶν τελῶν Ψαλμῶν τῆς Μεταλήψεως παρὰ Ἀθανασίου Γερομονάχου τοῦ Κρητός.	78
Εὐχαὶ τῆς μεταλήψεως ἐξηγηθεῖσαι εἰς ἀπλὴν φράσιν, παρὰ Καλλιπίου Γερομονάχου τοῦ Κρητός ἐκ Κυδωνίας, καὶ Ἀκακίου Γερομονά- χου τοῦ Διακρέστη. εἰσὶ δὲ αἱ διὰ σίχων τῶν αὐτῶν Ἀκακίου, αἱ δὲ λοιπαὶ Καλλιπίου.	86
Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεο- τόκον.	135
Ε' πρὸς Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν αὐτὴν ὑ- περαγίαν Θεοτόκον.	143

Στίχοι εἰς τὴν μακαρίαν Τριάδα τῆς Διακρίσεως
εἰς ἀπλῶ φράσιν. 153
Πένθος τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκυῇ διὰ σί-
χων τῶ αὐτῆς Διακρίσεως εἰς ἀπλῶ φράσιν. 160
Στίχοι ἑπεροὶ τῶ αὐτῆς Ἀκακίᾳ. 169
Μλωλόγιον τῶ ὅλῳ Ἐνιαυτῷ. 172

Δ' κολεθρία εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον τῆς ὑπερόλογημένης
διαποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.
εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. σιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος, πλ. β'. Ὁ λῶν ὑποδήμφοι.

Βουλιῶν προαιώνιον, ὑποκαλύπτωνται κόρη, Γαβρι-
ὴλ ἐφύσκη, σὲ καταπαλόμενος καὶ φθιγγόμενος.
χαῖρε γῆ ἄσπορε. χαῖρε βάτε ἀρλεκτη. χαῖρε βᾶθος δυ-
διώρητον. χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τὰς ἑρηνὴς ἡ μετάνησι.
καὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἡ ὁ Γακάβ ἐδείστατο. χαῖρε
δείξάμενε τῶ μαῖνα. χαῖρε λύσις τῆς ἁρᾶς. χαῖρε ἀδάμ
ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σὺ ὁ Κύριος.

Φλίτρημοι αἰς αὐτὸς, φησὶν ἡ ἄρτορος κόρη, πρὸς τὸν
ἀρχισράτηγον. καὶ πῶς φθιγγὴν ῥήματα ὑπὲρ αὐτῶν
μετ' ἐμὲ φησὶ γὰρ, τὸν Θεὸν ἐσιδεῖν, καὶ σκληρῶσαι ἐν ἡ-
μῖν ἡμεῖς. καὶ πῶς θνήσκωμαι, λέγει μοι χωρίον ἐν ῥύχωρ,
καὶ τὸπος ἀγιάσματος, τῶ τοῖς Χερυβίμ ἐπιβαίνοντος, μὴ
μεδελιάσης ἀπάτη, ἐ γὰρ ἐγὼν ἡδονῶν. γὰρ ἐπὶ ἄρχῳ
αἰνῶντος, πῶς οὐκ παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπως βέλεται, νικάται φύσει τὰς τῆς, πρὸς
ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων διαπρεπεται,
τοῖς ἐμοῖς πῖσι, ἀληθῆς ῥήματι, παναγὴν ὑπεράνω-
με. ἡ δὲ ἐβόησε. γέννητό μοι νῦν ὡς τὸ ῥήματι, ἐ τέξο-
μαι τὸν ἀσάρκον, σάρκα ἐξ ἐμῆ δανεισόμενος. ὅπως ἀ-
ναγάγῃ τὸν ἀνθρώπον ὡς μόνος διωκτής, εἰς τὸ ἀρχαῖον
ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως. ἡχος, πλ. β'.

Δ' κο-

2
Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον,
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται. ἵνα τῷ χει-
ρονομῶν μετελάβω, μετεδώμοι τὸ βελτίον. Εὐφραν-
ομένη Ἀδὰμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας ἐγγεῖνε. Ἀνθρώ-
πος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσθαι. Εὐ-
φραίνεσθαι ἡ κτίσις, χοροδύτω ἡ φύσις. ὅτι Ἀρχάγγελος
Παρθένῳ μετὰ δυνεὶ παρίσταται, καὶ τὸ χαῖρε κομίζει τῆς
λύπης ἀντίθετον. Ὁ δὲ ἀπλάγχχρα ἑλέως ἐνανθρωπή-
σας, Θεὸς ἡμῶν δόξασοι.

Εἰς πέντε χον στιχῶν, ἦχος, α. Τῶν ἑρηνίων.

Τῶν ἑρηνίων ἀφίδων, ὁ Γαβριὴλ καταπτάς, εἰς Να-
ζαρέτ ἐπίστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ
τὸ χαῖρε, συλλήψῃ υἱόν, τῷ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιη-
τὴν τῷ αἰῶνι καὶ λυτῶν τῶν βοῶντων τοὺς τὸ χαῖρε
ἀγγέλ.

Στίχος. Ἀκησόν θυγατρ, καὶ ἴδε.

Ο Γαβριὴλ ἡ Παρθένῳ, τὸ διαγγέλιον, ὅς ἑρηνὴ κο-
μίσας, ἀνέβασε χαῖρε. συλλήψῃ ἐν γαστέρῃ σου
σοὶ χωρητὴν, καὶ πῖς πᾶσιν ἀχώρητον. καὶ κυοφόρος ὀφθί-
σῃ τῷ ἐκ πατρὸς, πρὸ ἐκφορῆς ἀνατείλαντος.

Στίχος. Τὸ πρόσωπόν σου.

Ο Συναίδιος λόγος, τῷ προσηνάρῃ πατρὸς, μὴ χα-
ριδεῖς τῷ αἵνῳ, νυν ἐπίστη τοῖς κατὰ, δι' ἄκραν δ-
σπλαγχτίαν, οἶκτον λαβὼν, τῷ κατ' ἡμᾶς ὀλιθήμετος.
καὶ τῷ Ἀδὰμ τῷ πτωχεῖαν ἀνταβῶν, ἐμορφώθῃ τὸ ἄλλο-
τερον. Στίχος. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτω σάσιν.

Ο Ἐκ πατρὸς αἰδίδως, καὶ ἐκ μητρὸς χρονικῶς, φανερω-
θεὶς τῷ κόσμῳ, ὑπερέσμιος λόγος, μορφῶν δὲ λη-
λαμβάνει, καὶ γίνεται σὰρξ, μὴ ἐκ σῶς τῆς Σιότητος. καὶ

3
τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει ἐν τῇ γαστρί, τῆς ἀσώρου συλλα-
βῆς αὐτόν. Δόξα, καὶ νυν. ἦχος, β.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμε-
ρον. Χαῖρε ἀνύμφε, μὴτὲρ καὶ ἀπειρόγαμῃ. μὴ κα-
ταπλαγῆς τῇ ἐσθῇ μορφῇ, μὴ δὲ δειλιάσῃς, Ἀρχάγ-
γελός εἰμι. ὅφιν ὅξιν πάσιν Εὐὰν ποίῃ. νυν διαγγέλι-
ζομαίσοι τῷ χαρᾷ, καὶ μνηεῖς ἀφθορῶν, καὶ τίξεις τὸν
Κύριον Ἀχραντῆ.

Κοιτάξιο.

Εὐήγησις.

Τῷ ὑπερμάχῳ στρα-
τηγῷ τῷ νικητήρι,
ὡς λυτρωθεῖς ἀ τῷ δει-
νῶν ὀχαισιήρι, Ἀγα-
γράφωσι ἡ πόλις σου
Θεοτόκε. Ἀ' ὡς ἔχ-
σα τὸ κράτος ἀπροσμά-
χητον, Ἐκ παντοίων με-
κιδυῶν ἐλευθέρωσον.
Ἰ' τα κράζω σοι, Χαῖρε
Νύμφη ἀνύμφε.

Ω Παράχαυτε καρδίᾳ
Θεοτόκε, ἵνα τῷ ἀν-
δρωμένῳ στρατῷ, ἐ-
κ αντιπολεμαρχῶν τῶν ἐχθρῶν, ἀνα-
γράφω, ἔστω δὲ τῷ ὅμῳ, ὀχαι-
σιήρις τῆς νίκης, ἐγὼ ἡ παπποῖ
Πόλις σε, ὡς αἰετὶς, ὅπῃ ἐλυ-
τῶσθα ἀπὸ τῶν μεγάλων συμπε-
ρῶν, ἐδυσυχίας με τῷ βίβει-
αῖν. ἔστω δὲ τῷ ἔχῃ τῷ δυνά-
μει ἀίκητοι, ἐλθέτω δὲ με ἀπὸ
παντοίων κινδύνων. διὰ τὰς εὐαγγέ-
λαιάς με χαρὰς εἰς εἰρήνην. Χαῖρε
ἡ νύμφη τοῦ Θεοῦ, ὅπῃ δὲ ἐγεί-
νῃς νύμφη.

Εἰθ' ἔπος, αἶκος ἔξ.

Οἱ Οἱκοι.

Ἡ εὐήγησις.

Α Ἄγγελος πρωτοσά-
πης, Οὐρανόθεν
τέμπεθῃ, εἰπὼν τῇ Θεο-

Α Ἄγγελος πρωτοσά-
πης, Ἄγγελοι, μετὰ δὲ λη-
μῶν ἀρχῶν Θεοῦ ἐκ Πα-
τρὸς ἐπὶ τῇ τῇ Οὐρανῶν

4
ἐν τῷ τῷ χαῖρε. καὶ σὺ τῇ
ἀσώματῳ φωνῇ, σωματώ-
μενον σε θεωρῶν Κύριε,
ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυ-
γάζων πρὸς αὐτὸν ποι-
αῦτα.

1 Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ
ἐκλάμψει.

2 Χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀγάπη
ἐκλείπει.

3 Χαῖρε τοῦ πεπνυμένου
Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις.

4 Χαῖρε τῷ δακρύων
πῆλξ Εὐας ἡ λύβωσις.

5 Χαῖρε ὑψος δυσανά-
βατον ἀνθρώπινος λο-
γισμοῖς.

6 Χαῖρε βάθος δυ-
θεώρητον καὶ Ἀγγέλων
ὀφθαλμοῖς.

7 Χαῖρε, ὅτι ὑπάρ-
χεις Βασιλέως καθέδρα.

8 Χαῖρε, ὅτι βασιλεύεις
πᾶσι βασιλεύοντα πάντα.

9 Χαῖρ

τῷ γλῶ, διὰ τὰ ὅσα τῆς ἀγίας
Παρθένου, ἐξ ὁμοίου, τῷ χαῖρι κα-
τασκευασμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ
σοῦ. καὶ θεωρῶντάς σου Κύριε, πᾶσι ἀν-
τίμα μὲν τῷ ἀσώματίν σου φωνῇ, ὁ-
θὺς ἐσαρκώσῃς ἐξ οὗ εἰς τὸν αἰῶνα
τῆς μητρὸς, ἰθαίμασι κατὰ πολλὰ
τῷ μεγάλῳ δυνάμει τῷ Θεῷ, καὶ
τῷ ἐν ἡρώδῃ τῷ λόγῳ, ἐξ οὗ
λέγοντες εἰς αἰῶνα τὰς λέξεις.

1 Χαῖρε Παρθένε, ὅπου διὰ μίση-
σιν ἡ χαρὰ τῆς σωτηρίας εἰς τὸν Κόσ-
μον δίδω λαμπρῶς.

2 Χαῖρε, ὅπου διὰ μίσησιν ἡ κα-
τὰ τῆς ἀμαρτίας δίδω σωτηρίαν.

3 Χαῖρε, ὅπου εἶσαι τῷ πτωχεύον-
τι, ἐξ ἐπιστομῆς Ἀδάμ ἡ ἀνασῶ-
κισ.

4 Χαῖρε, ὅπου εἶσαι ἡ λύβωσις ἡ
Εὐας ὑπὸ τῷ δακρύῳ, ὅπου ἔχει
διὰ τὸ φταίσμεν.

5 Χαῖρε, ὅπου εἶσαι ὑψὺς ἐλῶσι
δυσκολοαναβατῆ, ἐξ δυσκολοκατα-
νύκτη εἰς τὴν λογισμὸν τῷ ἀνθρώ-
πῳ διὰ τῷ χαῖρι ὅπου ἡ λαβὴ.

6 Χαῖρε, ὅπου εἶσαι βάθος δυσκο-
λοδιώρητον εἰς τὴν ἐφθαλμῶν τῷ
Ἀγγέλῳ.

7 Χαῖρε, διὰ τὴν εἶσαι καθέδρα
τῷ βασιλείῳ τῷ βασιλεύοντι.

8 Χαῖρε, διὰ τὴν κρατῶς ἐκείνην,
ὅπου κρατῶ εἰς τὸν χροῖον εἰς τὸν
Κόσμον.

9 Χαῖρ

9 Χαῖρε ἀστὴρ ἐμφαι-
νων τὸν ἥλιον.

10 Χαῖρε ἡ γαστήρ ἐν-
δὲς σαρκώσεως.

11 Χαῖρε, δι' ἧς νευρ-
γίνεται ἡ κτίσις.

12 Χαῖρε, δι' ἧς προ-
σκυνεῖται ὁ πλάσης.

13 Χαῖρε νόμος ἀνύμ-
φους.

Βλέπεσα ἡ ἀγία, ἐ-
αυτὸν ἐν ἀγνείᾳ,
φασὶ τῷ Γαβριὴλ θαρ-
σαλέως. τὸ παράδοξόν
σιν τῆς φωνῆς, δυνά-
μει τῷ μετὰ τῇ ψυχῇ φαί-
νεται. ἀπέρει γὰρ συλλή-
ψως, τῷ κύρῳ πᾶσι
λέγεις, κράζων.

Ἀλλ

9 Χαῖρε τὸ ἀστὴρ, ὅπου φανερῶ-
νται τῷ ἥλιον τῆς δικαιοσύνης Χαί-
ρει.

10 Χαῖρε ἡ γαστήρ, εἰς τὴν ὁ-
ποῖαν ἐσαρκώθη ὁ Υἱός, καὶ Λόγος
τῷ Θεῷ.

11 Χαῖρε, ὅπου διὰ μίσησιν ἡ κα-
τασκευασμένη Μαρία ὁ Κόσμος.

12 Χαῖρε, ὅπου διὰ μίσησιν προ-
σκυνεῖται ὁ πλάσης.

13 Χαῖρε νόμος τῷ Θεῷ ἀγία,
ἐξ ὅπου ἀπαρτίζεις μητρί, ὅπου
τὸν Χεῖρὸν τῷ Υἱῷ ἐξ Ἀλόγου τῷ Θεῷ
ἐξ Θεῷ κατὰ σάρκα ἐγέννησιν. Ἀ-
νύμφῳ, χροῖς νομῶν. διὰ τὴν παρ-
θένον, ὅπου πρὶν τῆς γεννήσεως τοῦ
Χεῖρ, καὶ παρθένης μὲν ἰθαίμασι
καθαρά, καὶ παρθένης καὶ παρθένης
καθαρά, καὶ ἀφάρτος ἐξ ὕψους ὑπὸ
τῷ γένει τῷ ὅπου ἡ μανίς, καὶ ὅπου
ἡσιν ἐξ προτίτρα.

Βλέπω, καὶ ὁ γνωρίζων ἡ
ἀγία τὴν παρθένα τῷ ἱαν-
τῷ, πᾶσι ἡτοιμασμένην
μὲν καθαρότητι, λέγει μὲν φρένῳ
κατακτείνῃ, καὶ θάρρος πρὸς τὸν Ἀρ-
χάγγელῳ Γαβριὴλ. τὸ παρθένα
ἐξ ὁμοίου τῷ πρῶτῳ, ὅπου ὁμοῖον
ὅπου τῷ φωνῇ, φανερῶνται
λαμπρότητα εἰς τὴν ψυχῇ. διὰ
τὴν, πᾶσι λέγει τῷ ἱαντῷ γένει
ὅπου ἀπέρει εὐλόγησιν, ὅπου ὅπου
πρὸς φωνῇ καὶ φωνῇ.

Ἀλλ

Γνωσιν ἀγνωσον γινώ-
σαι, ἡ παρθένος ζη-
τήσα, ἐβόησεν πρὸς τὸν λει-
τηργῆντα· ἐκ λαγόνων ἀ-
γνῶν ὅν, πῶς ἰσὶ τεχ-
θῆναι δυνατὸν; λέξον
μοι, πρὸς ᾧ ἐκεῖνος ἔφη-
σεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυ-
γάζων ὅτι.

Ἡ Χαῖρ βελῆς ὑπο-
ρήτε μύσις.

2 Χαῖρε σιγῆς θεομέ-
νωρ πίσις.

3 Χαῖρε ἡ Σαυμά-
των Χεῖρ ἡ τοῦ προσίμου.

4 Χαῖρε ἡ δογμα-
τις αὐτῆς τὸ κεφάλαιον.

5 Χαῖρε κλίμαξι πύ-
ραια,

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ. Α' ΑΛ. ἔρχεται
ἐφάνη. ΗΛ. ὁ Θεός. ΟΥ' Γ' Α. αἰ-
νῶν τε, ὑμνῶν τε τὸν ᾠδῶν Θεόν.

ΓΝώμιον ἀγνώριστον, ἔσκαπ-
νόντου ζήτωντας ἡ μακαρι-
στάτη παρθέτος τὰ μάθη, ἔ-
πεστος τὸν Ἀρχάγγελον τὸν ὑπε-
ρέτερον τῷ Θεῷ. πῶς ὄναι δευ-
τέρου τῶς καθαρῆς, ἔσκαπνόντου λα-
γόντας τὰ θρησκείας ἡς; ἀπὸ τῶν τῶν
Ἀρχάγγελων, εἰς πᾶσι δὲ πᾶσι ἐκ τῶν
ἀπὸ τῶν ἁγίων, ὅμως μὴ φόβου, ἀ-
γωνίας ἐν τῇ.

† Χαίρε παρθένε, ὅπως ἔσται
 μύστις τῆς ἀκατακτούτου βαλῆς. Διότι
 ἡ ἐξ ὕδατος τῆς κρητῆς μυστικῆς τῆς Θεοῦ

2 Χαίρει, ἐπεὶ ἔσται ἡ πίστις τῆς
σωτῆρος τοῦ παρακαλῆναι σε. διὰ τὴν
γυναιζὸν αὐτοῦ ἀληθῶς μετρίω τὸ
Θεῷ, καὶ παρτίω, ἡδέϊας ἀμφοτέρω
λαοῖς τῶν ἑαυτοῦ, ἐπεὶ οὐ ζῆτος,
μόνοι καὶ ἡμεῖς, ἀποκρίσεις πρὸς αὐτοὺς,
ὅτι καὶ ἡμεῖς ἀκούομεν ἡ δὲ ἐκείνη.

3 Χαῖρε, διατὶ ἦσαι ἐν ἀρχῇ τῆς
ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου ἐν μέσῳ Γερου-
χέων.

4 Χαῖρε, διατὶ ἔσται τὸ κερ-
λαίον, ὅπῃ σπείχῃαι τὸς ἰσχυροῦς, τὸ
σπρος ἄγχαίη, ἔ τὸς ὑποφύσῃαι τοῦ
ἁγίου Χριστοῦ, κ. Οὐδὲ ἔσται.

5 Λαίρε ἡ σκάλα πρὸ Οὐρανοῦ, ἐ-
πευδ' ἡ

ραίε, δι' ἧς κατέβη ὁ ^{πρωτοδιδάμις} κατέβη ὁ Θεός
 εἰς τὴν γῆν.

6 Χαῖρε γέφυρα με-
τάγισσα τῆς ἐκ γῆς πρὸς
Οὐρανόν.

7 Χαῖρε τὸ ἱεὺς Ἀγγέ-
λων πολυθρύλλητος Θεοῦ
μα.

8 Χαῖρε τὸ ἑξαιμάνων
πολυθρήνων ἑαῦμα.

9 Χαῖρε τὸ φῶς ἀρρή-
τως ὑμνήσασα.

10 Χαῖρε τὸ πᾶς μη-
δὲν διδάξασα.

II Χαῖρε σοφῶν ὑπερ-
βαίοντα γένειον.

12 Χαῖρε πιστῶν κα-
τηγάλλεσθαι ὁρῶνς.

13 Χαῖρε νόμφη ἀνόμ-
φωτε.

Δ Ὁραμὶς τῷ ὁψίστῳ,
ἐπισκίασε τότε,

6 Χαῖρε τὰ γυναικαί, ὅπως μετὰ
 φέρουσι τὰς ἐλπίδας, ὅπως εἶναι πλάσμι-
 ναι ἀπὸ τοῦ γυναικός, ἀπὸ τοῦ ὅτι τὸ
 οὐρανό.

7 Χαῖρε ὁ πειρίσθημεν, καὶ πολυ-
δύνηται θάυμα ἱσθ' Ἀγγέλων.

8 Χειρὶ τῷ πλουσίῳ κτον, ἔκ πο-
λύκλυτον πλῆγμα ἔδ' ἑαυτί-
νον.

9 Χαίρει, ἐπεὶ ἐγύνασται τῷ Θεῷ
τῆς σωτηρίας, τὸν Τίττον τῷ Θεῷ, με-
τέπει, ἐπεὶ διὰ ἡμῶν τινὰς ἐ-
στὶν εἰς τὸν Θεόν, ὃ καὶ τὸν λογιζόμεν.

10 Καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ
ἐν τῇ πόλει τῆς Βαυβυλῆος ἐκ γυναικῶν

11 Χυῖρε, ὁ πῦρ ἀφαιρῶν ἐκ τῆς
σπινθέρης, ἡ γῆ ἀφαιρῶν τὸν ἀνὴρα
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ἄνθρωπος ἀφαιρῶν
τὸν πόλεμον ἀπὸ τοῦ κόσμου, ὁ δὲ πῦρ
ἀφαιρῶν τὸν πόλεμον ἀπὸ τοῦ κόσμου.

12 Χαῖρε, ἡ πῦρ καταλαμψαμένη
τὸν ὄν, ἡ πῦρ αἰὲθ ὅσως ἰσχυρῶς,
πῦρ σὲ πικρὸν παρθένο, ἡ ὅσα

13 Χαῖρε ὁ καθ' ἡμᾶς ὢν ἰσχυρὸς
τὸ θεῶν ὁ πᾶσι:

Τῶν τῶν ἐκκλησιῶν
 ἱερὰ καὶ ἁγία καὶ
 ἑπαινετὴ καὶ ἡ τιμὴ

πρὸς σύλληψιν τῇ ἀπει-
ρογάμῳ. καὶ τὴν εὐκαρ-
πὸν ταύτης ὑποδύω, ὡς ἀ-
ρεὸν ὑπέδειξεν ἡδυν ἁ-
πασι, τοῖς θείῃσι θε-
εῖς σωπείαν, ἐν τῷ
ψάλλειν ὕμνος.

Ἀ' Μηλέϊα.

Ε Χριστά Θεοδόχον, ἡ
Παρθεῖνος τὴν μὴ-
ξαν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν
Ελισάβετ. τὸ δὲ βρέφος
ἐκείνης εὐθὺς, ἐπιγινώσκον
ταύτης ἀσπασμὸν ἔχαιρε.
καὶ ἁλμασιν ὡς ἄσματος,
ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον.

1 Χαῖρε βλαστὸ ἁμα-
νώτε κληῖμα.

2 Χαῖρε καρπὸ ἀκη-
ράτου κτήμα.

Χαῖρε γενηθὲν γε-
νηθὲν ἀφ' αἰθέρος.

4 Χαῖρ

Πνεῦμα ἰδοὺ σὺν τῷ
σύλληψιν τῇ Τίμῃ ἡ
ἀρετῇ παρθένοι, ἐπὶ ποτὶ δὲ
ἀχέ γυναικὸς γάμου. ἔξ ἑδῆς τὴν καρ-
ποφόρου γαστέρα, ὡς αἰ
χαρά, ἐπὶ γενεᾷ γλυκύτατης καρπὸς, ὡς
ἄλλος ἰκέτης, ἐπὶ θείῃσι θε-
οῖς ἀπ' αὐτῶν σωπείαν τῆς ψυ-
χῆς, μὴ τὸ πᾶν ψάλλω τέτοιαι
λογῆς τό.

Ἀ' Μηλέϊα.

Δόξα τῷ Πατρὶ, ἔξ τῇ Τίμῃ, καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ε Χωρὸς ἡ ἀγαπῶσα παρθέ-
νος σαρκοποιεῖ τὸν υἱὸν τοῦ
Θεοῦ εἰς τὴν καθαρίαντες μί-
ξας, ἐπὶ γὰρ τὴν χαριέτησιν τῆς Ε-
λισάβετ τὴν συγγινώσκουσαν. τότε τὸ
βρέφος ἐπὶ ἐβλάστησεν εἰς τὴν κοι-
λίαν, ἐπὶ ὅταν ὁ μέγας Γωάννης
ὁ Πρόδρομος, ἔσται τὰ ἐγκύματα
τὸν χαριέτησιν, ἔχαιρεται, καὶ
ἰσχύει. καὶ μὴ πολλῶν λογίων χα-
ρίματα ὡς αἰ τὰ ἔσαν γλυκύταται
ψάλλματι, ἰδοὺ πρὸς τὴν ἁγίαν
Θεοτόκον.

1 Χαῖρε τὸ κληῖμα, ἐπὶ ἑβλά-
στησεν τὸν βλαστὸν, ἐπὶ ποτὶ δὲ
μαραίνεται.

2 Χαῖρε τὸ χαρά, ἐπὶ ἑκαρ-
ποφόρου τὸν ἀθάνατον καρπὸν τοῦ
Χριστοῦ, ἐπὶ θείῃσι βασιλεύσει εἰς
τὴν αἰώναν.

3 Χαῖρε, ἐπὶ γενηθὲς, ἔξ κυ-
βητός τοῦ φιλαίθρου σπένδον, ἔξ
κηρυχθέν τῷ Κόσμῳ.

4 Χαῖρ

4 Χαῖρε φυτὸν γόν τῆς
ζωῆς ἡμῶν φύσσα.

5 Χαῖρε ἄρετρα βλα-
στάσα εὐφροσύνην οἰκτιρ-
μῶν.

6 Χαῖρε ἑτάπεισα βα-
στάσσα εὐφροσύνην ἰλασ-
μῶν.

7 Χαῖρε, ὅτι λειμῶ-
να τὸ βοφῆς ἀναθάλλεις.

8 Χαῖρε, ὅτι λιμένα
τῷ ψυχῶν ἐποιμάζεις.

9 Χαῖρε δεκτὸν ἀρεσ-
θείας θυμίαμα.

10 Χαῖρε παντὸς τοῦ
τμὸς ἐξίλασμα.

11 Χαῖρε Θεοῦ πρὸς
θνητὸς εὐδοκία.

12 Χαῖρε θνητῶν πρὸς
Θεὸν παρρησία.

13 Χαῖρε τύμῃ ἀ-
τύμῳ.

4 Χαῖρε, ἐπὶ ἐφύλασταις ἐκείνῳ
ἐπὶ ἐφύλασταις τὴν ἐδωκόμας ζῆλον
ἔσται.

5 Χαῖρε ἡ πολυκαρπὸς γῆ, ἐπὶ
ἐβλάστησεν τὴν καλὴν καρποφορίαν
τῇ δαδληγῆς.

6 Χαῖρε θεία ἑτάπεισα, ἐπὶ
βαστάσσα τὴν εὐφροσύνην τῇ συγχω-
ρεῖται τῇ ἀμάρταν.

7 Χαῖρε, διότι ἀνέβλεψεν τὸ θε-
βόλι, καὶ τὴν Παράδεισον τῆς πνευ-
ματικῆς ζωῆς, πρὸ Χριστοῦ.

8 Χαῖρε, διότι ἐποιμάζεις λιμένα
καὶ γαλιανέται τῇ ψυχῇ μας.

9 Χαῖρε, ἐπὶ ὡς αἰ δεικνύει
μίαμα ἀρετῆς. ἐπὶ ὅταν ἔσται
τῆς σὶ παρακαλῶν, καὶ μισθώ-
σης εἰς τὴν ὑπόστασιν, εὐθὺς ἐκείνος σὶ
δέχεται, καὶ δίδει μετὰ χαρᾶς
τὴν ζητούμενον χάριν.

10 Χαῖρε, ἐπὶ ὡς αἰ ὁ ἁγίος
ποιᾷ τῷ Θεῷ μὴ ὁλεῖ τὴν Κίεμν.

11 Χαῖρε, ἐπὶ ὡς αἰ ἡ καλοδύ-
λασι, ἔξ ἀγάπης καὶ Θεῷ εἰς
αἰδρώτης.

12 Χαῖρε, ἐπὶ ὡς αἰ τὸν εὐφρο-
νῆς ἡ παρρησία τῇ ἀφ' ἧς ἀπὸ τοῦ
πρὸς Θεόν.

13 Χαῖρε σιμωπῆς τῷ μὴ τῷ
Κόσμῳ ἀπ' αἰ.

201

202

Ζ Ἄλλω εἶδοθεν ἔ-
χων, λογισμῶν
ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων
Γωσήφ ἐπαράχθη, πρὸς
τὴν ἀγαμόνσε θεωρῶν,
ὃς κλεψίγαμον ὑπονοῶν
ἀμεμπτε. μαθὼν δέ σκε-
τὴν σύλληψιν ἐκ Πρύ-
ματος ἀγίου, ἔφη.

Ἀγγελία.

Εἰθ' ἔπος, τὸ κοντάκιον.
ἄμωμον, καὶ πάλιν,
τὸ κοντάκιον. Εἶτα
τὸς ἐτέρως ἐξ οἴκως.

Η Ἦσαν οἱ ποιμέ-
τες, ἧδ' Ἀγγέ-
λων ὑμνῶντων, τὴν εὐ-
χρον Χειρὶ παρσί-
κῃ δραμόντες ὡς πρὸς
ποιμνεία, θεωροῦσι πῶτον,
ὡς αὐτὸν ἄμωμον, σὺ τῇ
ἡσεί Μαρίας βοσκή-
τε, ὡς ὑμνοῦντες,
ἡμεῖς.

Ζ Ἄλλω μίσαιτο ἔχωντας ὑπὸ
πολλῆς ἀμφιβόλης λογισ-
μῶν ὁ δίκαιος, ὃς σώφρων
Γωσήφ, ἐπαράχθη κατὰ πολλὰ εἰς
τὸν αὐτὸν, ἔξ ἐσυχρίσθη εἰς τὴν καρ-
δίαν. ἐπειδὴ ἔξ ἡγορεῖσθαι κα-
θαρὰ, ἔξ πῶς περὶ τοῦ ἄλλου ἐλθὼν
εἰς γάμον, ἐλογιάζει, πῶς κρυφά-
ντα ἄλλος σιωπῶν εἰς γάμον κλε-
πίσκει. ἀμὲν ἡμεῖς ἐσπικνέμεθα ἡ-
μαῖς ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἀγγέλου, πῶς ἡ
σύλληψις σου ἔστι ἀπὸ τοῦ πατρῴου
Πνεύματος, σὺ ἐγὼ, ἔξ ἐδέξατο τὸν
Θεὸν ἐλπίσας.

Ἀγγελία.

Ἦ γιν, ἡλλ. αὐτ. ἡλ. τῇ
Θεῷ. ΟΤΙ-Α, τῇ ζῴῃ.

Τῇ ὑπερμάχῳ. Εἶτα τὸν
ἄμωμον, καὶ πάλιν,
τὸ κοντάκιον. Εἶτα
τὸς ἐτέρως ἐξ οἴκως.

Η Ἦσαν οἱ βοσκοὶ τῆς αἰ-
βάτης τῆς ἀγίας Ἀγγέ-
λων, ὅπῃ ἡμῖν οὐκ ἐστὶν
τὴν σάρκα ἐρχομένη τῇ Χειρὶ εἰς τὴν
Κύσιν, φάλλοις, τῷ, Δόξα εἰς
τὴν εὐφροσύνην Θεῷ, ἔξ ἡμῶν εἰρήνη. ἔξ
ἐχόντες ἐκείνῳ μὴ στυγνῶν, ὡς αὐ-
τὸν ἐπαγαίναντες εἰς καὶ ἄλλοι βο-
σκὸν ὁμοῖον, βλέποντες τῶν τῶν
Κύσιν Γωσὶ Χειρὶ, ὡς αὐτὸν
καθαροῦται, ὅπῃ ἡμεῖς σαρκοῦ,
καὶ θρασύς εἰς τὴν καθαρότητα, ἔξ ἡ-
μεῖς ἀγαθήρα τῆς παιδείας, ἔξ ἡ-
μεῖς.

1 Χαῖρε ἀμνὲ, καὶ ποι-
μέος μήτηρ.

2 Χαῖρε αὐτὴ λογισ-
τὴν ἀποβάτων.

3 Χαῖρε ἀοράτων ἐχ-
θρῶν ἀμυντήριον.

4 Χαῖρε Παραδείσου
θυρῶν ἀνοικτήριον.

5 Χαῖρε ὅτι τὰ Οὐρά-
νεια συναλλάσσεται τῇ γῇ.

6 Χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπί-
γεια συγχορεύει Οὐνοῖς.

7 Χαῖρε τῷ Ἀποστό-
λῳ τὸ ἀσίγητον στόμα.

8 Χαῖρε τῷ ἀθλοφό-
ρῳ τὸ ἀνίκητον θάρσος.

9 Χαῖρε ἐρρὸν τῆς πί-
στεως ἔρεισμα.

10 Χαῖ-

νῆτος σαρδέν, καὶ Θεῷ Μαρίας
τῆς μητρός. τὴν ὁποῖαν ἐσμε-
νῶντες, εἴπαμε.

1 Χαῖρε μητέρα τοῦ Θεοῦ, ὅπῃ εἶ-
μι αἰτήματα πεπαιγμένον ἀπὸ, ἔξ ἡμε-
ρῶν βωκίς.

2 Χαῖρε μητέρα τῆς λογικῆς ἀπο-
βάτης, ἔξ ἡμῶν αἰσθάνωμαι, ὅπῃ
ἡμεῖς ὁμοῖοι εἰς τὴν πλάττειν
τῆς ἀσθενείας, ἔξ διὰ μίσην σὺ ἡμα-
ρτίας εἰς ὁμοῖον σῶσις, ἔξ
ἐσυχρίσας.

3 Χαῖρε σαρδέν, ὅπῃ εἶμι ἡ
ἐκδοτικὴ βλάβη τῆς ἀοράτου ἐχ-
θρῶν, ἔξ ἡμῶν ἀποκρίνῃς ἀσθενείας.

4 Χαῖρε, ὅπῃ εἶμι ἡ αἰσθάνωμαι
θυρῶν τοῦ Παραδείσου, ἔξ ἐπὶ τῆς
διὰ τὴν Εὐαγγέλιον εἰσαγαγόντες, ἔξ διὰ
μίσσην σὺ αἰσθάνωμαι.

5 Χαῖρε, διὰ τὴν Οὐρανίαν σαρ-
γὴν αἰτήματα μὴ τὰ ἐσθῆτα.

6 Χαῖρε, διότι καὶ τὰ ἐπίγεια
συναλλάσσεται αἰτήματα μὴ τὰ Οὐρά-
νεια.

7 Χαῖρε τὸ ἀσώπαστον στόμα τῆς
Ἀποστόλου, εἰς τὸ τὰ κατὰ τὴν
ἐξ ἐδέξατο σαρδέν τὴν εὐφροσύνην
σὺ γίγας.

8 Χαῖρε τὸ ἀνίκητον θάρσος τῆς
Μαρτύρου, ὅπῃ εἶμι ὁμοῖοι ὡς
ἐκδοτικὴ ἀσθενείας, ἔξ
σαρδέν.

9 Χαῖρε τὸ ἐρρὸν τῆς πίστεως
ἔρεισμα, ὅπῃ εἶμι ὁμοῖοι ὡς
ἐκδοτικὴ ἀσθενείας, ἔξ
ἐδέξατο.

3 Χαῖρε τῆς ἀπάτης
τὴν κάμινον σβέσασα.

4 Χαῖρε τῆς Τεράδος
τῆς μύσας φωτίζουσα.

5 Χαῖρε τύραννον ἀ-
πάνθρωπον ἐκβαλῶσα
τῆς ἀρχῆς.

6 Χαῖρε Κν φιλάων ἐ-
πιδείξασα Χειρὸν.

7 Χαῖρε ἡ τῆ βορβόρε
ρύομένη τῶ ἔργων.

8 Χαῖρε ἡ τῆ βορβόρε
ρύομένη τῶ ἔργων.

9 Χαῖρε πυρὸς προ-
σκυώσιν παύσασα.

10 Χαῖρε φλογὸς πα-
θῶν ἀπαλάττωσα.

11 Χαῖρε πιστῶν ὁδη-
γὲ σωφροσύνης.

12 Χαῖρε πασῶν γε-
νῶν εὐφροσύνη.

13 Χαῖ-

3 Χαῖρε, ὅπῃ τὴν κάμινον τῆς
πλάτης ἐσβύσας, ἔγει τὴν ἀσπίδα
αὐτῆς, ὅπῃ ἔρριπτε τῆς αἰδρώσεως
τὴν κόλασιν ἐφαιέσας.

4 Χαῖρε, ὅπῃ τὴν Τεράδα τῆς
ἐπὶ προσκυώσιν, ἐκ βαλῶσιν τὴν
ἀρχὴν Τεράδα.

5 Χαῖρε, ὅπῃ τὸν διάβολον τὸν
ἀσπλάγχυν, καὶ ἀπάνθρωπον τύ-
ραννον, ἐκ βαλῶσιν τὴν Κόσμον ὅσον
ἀνδράσας, ἐκ δὲ ἰδύσας τὸν ἀν-
θρώπον, ἐκ δὲ ὅσον, ὅσον ἔχει.

6 Χαῖρε, ὅπῃ ἰδύσας, ἐκ βαλῶ-
σιν εἰς τὸν Κόσμον τὸν Χειρὸν
μας, ἀνδρὶ τὴν εὐσπλάγχυν, ὅπῃ
ἀγαπᾷ τὸ γένος τῆς αἰδρώσεως.

7 Χαῖρε, ὅπῃ μᾶς ἐλῶσας ἀ-
πὸ τῆς ἐλῶσας, ἐκ βαλῶσιν
ἐπὶ προσκυώσιν, ὅπῃ ἐκ βαλῶσιν οἱ
βαρβαροί, ἐκ μᾶς ἱερὸς εἰς τὴν ἐρ-
ρίδιον πίση.

8 Χαῖρε, ὅπῃ μᾶς ἐλῶσας εἰς
τὴν ἐργα τὴν βορμιν μὲν λάκκου
τῆς κόλασεως.

9 Χαῖρε, ὅπῃ ἔκαμιν ἐκ ἐκὸς λα-
σῶν ἡ ἀδὸς προσκυώσιν τῆς γε-
νῆς, ὅπῃ οἱ ἀσπίδης ἐκ βαλῶσιν.

10 Χαῖρε, ὅπῃ μᾶς ἐπὶ τῆς ἀ-
πὸ τῆς φλογὸς τῆς παθῶν, ἔγει τὸν
τὴν ἐλῶσας τῆς ἀμαρτίας.

11 Χαῖρε, ὅπῃ ἔσας ὁδηγὸς τῆς
παρθεσίας, τῆς πιστῶν.

12 Χαῖρε, ὅπῃ ἔσας εὐφροσύνη,
ἐκ βαλῶσιν τῆς ἁμαρτίας τῆς αἰ-
δρώσεως.

13 Χαῖ-

13 Χαῖρε νύμφη ἀ-
νύμφου.

Κ Ἡρυκὲς Θεοφόροι,
γεγονότες οἱ μά-
γοι, ὑπέρβητε εἰς τὴν
Βαβυλῶνα, ἐκτελείσαν-
τες τὸν χρησμὸν, καὶ
κηρύξαντες τὴν Χειρὸν
ἅπασιν. ἀφῶτες τὸν Ἡ-
ρώδην ὡς ληρώδη, μὴ
εἰδὼτα φάλλειν.

Λ' Ἀνθ' ἡ.

Λ Ἀμψας σὺ τῇ Λι-
γύπῳ, φωτισ-
μὸν ἀληθείας, ἐδύσας
τὴν φῶσιν τὸ σκοπὸς. τὰ
γὰρ εἰδῶλα πύτης Σω-
τῆρ, μὴ σέγκαστᾶς ὅ
ἰχθυὸς πέπλωκε, οἱ τῶ-
των δὲ ῥυτίδες, ἡ-

βίω

13 Χαῖρε, ὅπῃ ἔσας τὴν νύμφην
Χειρὸς νύμφης, ἐκ βαλῶσιν τὴν νύμφην,
ἐκ βαλῶσιν τὴν νύμφην ποτὶ δὲ ἐκ βαλῶ-
σιν.

Κ Ἡρυκὲς, καὶ ὁ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος, ἐκ βαλῶ-
σιν τὴν νύμφην καὶ γυναικὶ τῆς
γυναικὸς σὺν Κύβητι οἱ μάγοι, ἐκ βα-
λῶσιν, ἀφ' ἧς ἐκτελείσαν τὸ σκοπὸν
τὸν δὲ διαίτησιν, ἔγει ἀφ' ἧς ἐκτε-
λείσαν τὸν χρησμὸν, ἐκ δὲ ὁδηγὸς
μαρτύρων, ἐκ δὲ οἱ ἐκτελείσαν εἰς
ὅλην διαίτησιν, ἐκ ἀνδρὶ τὴν τὸν
Κόσμον, ἐκτελείσαν εἰς τὴν Βαβυλῶ-
να τὴν χώραν πολλὰ χαρῆς, ἀφῶτες
τὸν Ἡρώδην ὡς ληρώδη, μὴ
εἰδὼτα φάλλειν.

Λ' Ἀνθ' ἡ.

Δόξα τῇ Πατρί, ἐκ τῆς, ἐκ Πι-
ματι ἀγίου, ἐκ Τεράδος μόνου αἰ-
νῶ Θεῷ ἡμῶν.

Λ Ἀμψας, ὁ βασιλεὺς,
εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν φω-
τιστὴν τῆς ἀληθείας, ἔγει
τῆς ἀληθείας πίστεως, ἐκτελείσαν, ἐκ
δὲ ἰδύσας μὲν ἐκτελείσαν τὸ σκοπὸν
τὸν δὲ φῶσιν, ἐκτελείσαν τὸν σκοπὸν
τὴν πλάτην, ἐκτελείσαν τὸν σκοπὸν
αὐτῆς Αἴγυπτον μὲν ἐκτελείσαν
τὴν διαίτησιν ἐκτελείσαν τῆς Οὐ-
ρανῶς, ἐκτελείσαν, ἐκτελείσαν
εἰς, ἐκτελείσαν, καὶ ἐκτελείσαν
τὴν διαίτησιν ἐκτελείσαν τὴν διαίτησιν
ἐκτελείσαν τὴν διαίτησιν.

βίω

βόων πρὸς τὴν Θεοτόκον.

1 Χαῖρε ἀνόρθωσις
τῶ ἀνθρώπων.

2 Χαῖρε κατήπρωσις
τῶ δαιμόνων.

3 Χαῖρε τῆς ἀπάτης ἡ
πλάγῃ πατήσασα.

4 Χαῖρε τῶ εἰδῶλῳ
τὸν δόλον ἐλέγξασα.

5 Χαῖρε θάλασσα πον-
τίσασα Φαραὶ ἢ κοιτόν.

6 Χαῖρε πέτρα ἡ πο-
τίσασα τὸς διψῶντας ἢ
ζωῶν.

7 Χαῖ-

ροποιήσας, ἢ τῶρα πλείον δὲ τῶς
πεπλήσῃ, ἀλλὰ λαβούσα ἐσθὶα τὸν
μόνον ἀληθινὸν Θεόν, ἐφώταξεν αὐτὴς
ἐν χαρῇ αὐτῇ πρὸς τὴν ἁγίαν Θεο-
τόκον.

1 Χαῖρε παρθένη, ὅπου ἦσαι ἡ
αἰσούκωσις τῶ ἀνθρώπων, ὅπου ἦ-
σαι ἐπιστήμη ἀπὸ τῆς ἐν πλάτῃ τῇ
Θεῷ.

2 Χαῖρε, ὅπου ἦσαι ἡ κατηκρι-
μνισίς, ἡ συντελεστὴ, ἢ ἀφαισίστις
τῶ πεπρωμένων δαιμόνων.

3 Χαῖρε, ὅπου ἡ κατηπάττωσις
τῶ γίλας κλέω πλάτῃ τῆς αἰσι-
βόιας.

4 Χαῖρε, ὅπου ἡ κατήχεσις, ἢ
ἐκατήχευσις τῶ δολιμῶν τῶν πῶσι
τῶ μυστῶν εἰδῶλῳ.

5 Χαῖρε Θεοτόκε, ὅπου καθὼς πα-
λαιά ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα ἀπὸ τοῦ
θίλῃμα ἐκατεπίπτεσι τὸν αἰὶν τὸν
Φαραὶ, ὅπου ἐζύγων τὰ σκλαβώσα
τὸ Ἰσραηλιτικὸν γένος, ἐτζί ἐ σὺ
παρομιάζεις ἄλλῃ θάλασσα, ὅ-
που ἐκατεπίπτεσι τὸν κατὰ τὸν Φαραὶ
τὸν διάβολον, ὅπου ἐζύγων τὰ σκλα-
βώσα, ἢ τὰ θανατῶσα τῆς ψυχῆς
τῶ ἀνθρώπων.

6 Χαῖρε, ὅπου καθὼς παλαιά ἡ
ἀκρόπολις πέτρα, μὴ τὸ κτύπημα
τῆς ράβδου τῆς Μωϋσέως ἐβλυσεν
αὐτὴν, ἐπὶ τῇσι τῆς Ἰσραηλίδας,
ἐτζί ἐ σὺ παρομιάζεις ἄλλῃ πέ-
τρα, ὅπου μὴ τῶ ἐποκίσῃ τῇ σκα-
νιγίν Πνεύματος ἐγίνετο τὸν Χει-
ρὸν, ὅπου ἔστιν βρύση τῆς αἰωνίου

ζωῆς,

ζωῆς, ἐποκίζεις ἐκείνας, ὅπου δι-
ψῶσι τὴν ζωὴν.

7 Χαῖρε πύρινε σὺλε
ὁδηγῶν τὰς ἐν σκότει.

8 Χαῖρε σκέπη τῆς Κό-
σμου πλατυτέρα νεφέλης.

9 Χαῖρε ἔσφρη τῆς μαν-
να διαδόχε.

10 Χαῖρε ἔσφρης ἀ-
γίας διάκοι.

11 Χαῖρε ἡ γῆ τῆς ἐ-
παγγελίας.

12 Χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει
μέλι, καὶ γάλα.

13 Χαῖ-

7 Χαῖρε, ὅπου καθὼς παλαιά ὁ
πύρινος σὺλος ὁ δὲ γὰρ τῇ Ἑβραϊστῇ,
ἐπὶ πειραστῶν τῶν ἐν τῇ, ἐλθόντων
ταῖς τῶ σκλαβικῇ τῇ Φαραὶ, ἐτζί
ἐ σὺ παρομιάζεις ἄλλῃ σὺλος,
ὅπου κρατῆς εἰς τὰς ἀγαλάσεις
τὸν Χειρὸν, ὅπου ἔστιν ὁ σὺρτης
Θεοτόκος, ἢ τὸ εἶδος τῆς Κόσμου, καὶ
ὁδὸς ἐκείνης, ὅπου ἔστιν ἡ ἐν τῇ
σκατὰ τῆς ἀμαρτίας, διὰ τὰ
ἐρχονται εἰς τὸ φῶς τῆς σκατῆρας.

8 Χαῖρε ἡ πειραστῆσις ἐκ τῆς
Κόσμου, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς.

9 Χαῖρε, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς.

10 Χαῖρε, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς.

11 Χαῖρε, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς.

12 Χαῖρε, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς, ὅπου ἔστιν ἡ πειραστῆσις
τῆς ἡλῆς.

12 Χαῖρε σύμφη ἀ-
σύμφωτε.

ΜΕΪΛΟΝΤΟΣ ΣΥΜΕΩ-
 ΝΟΣ, Τῷ ΠΑΡΟΝ-
 ΤΟΣ ΑἰῶΝΟΣ, ΜΕΤΙΣΤΑΘΑΙ
 Τῷ ΑΠΑΤΕΩΝΟΣ, ΕΠΕΔΟΘΗΣ
 ὡς ΒΡΕΦΟΣ ΑΥΤῷ. ΑΛΛ' Ε-
 ΓΝΩΘΗΣ Τῷ ΚΥ ΘΕΟΣ ΤΕ-
 ΛΕΙΟΣ. ΔΙΟΠΕΡ ΕΞΕΠΛΑ-
 ΓΗΣΟΥ Τῷ ἈΡΡΗΤΩΝ ΣΟΦΙ-
 ΑΝ, ΚΡΑΖΩΝ.

Ἀλλήλαίστα.

ΝΕἰς τὴν δὲ ἐκτίσιν,
ἐμφανίσας ὁ κτί-
σης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτῆς
γενομένοις. ἐξ ἀπόρου
βλαστήσας γαστρός, καὶ
φυλάξας πάντων, ὡς περ
ἐν ἄφθορον, ἵνα τὸ θαῦ-
μα βλέποντες, ὑμνήσω-
μεν αὐτῷ βοῶντες.

 $\mathbf{X}_{\alpha\beta}$

• 4051K

13 Χαῖρε ἡ ἀγαπῶσα τὴν Θεὸν
νύμφη ἀνδρός.

Μ Ἐλθόντες ὁ δίκαιος σφρα-
γίστης Συμμεῖον νὰ μετα-
σταθῇ, ἕνα σφραγισθὲν ὡς
τὸ πᾶν ὃ σφραγίσκει Ζωὴν τῇ πλη-
νῇ, ἕ ὁ δολίχ Κόσμος, ἐδοῦν Κύριος
Θεὸς Ἰ. Ὑ. Χεῖρ ἐλπίσιν ἀρετῆ τερα-
τοῦ ταῖς ἀγκάλαις τοῦ μακρὸν βρῆ-
φοι, ἀμὴ ἐργασίῃς ἀπ' αὐτῶν, πῶς
ἦσαν αἰτάμα ἕ τέλειος Θεός. διὰ
τὸ ἐξ αὐμαζὶ τῶν ἀκαταλόπων, ἕ
αὐτὸν ἐλπίσιν σοφίαν, ἕ μαγάλῃ
μακροθυμίαν, κρᾶζωντες.

Α' Ξηλεύς

Δόξατοι μακρίθymi σπυλαιώνη Θε
βασιλεῦ τῆς δόξης.

Ν Ἔστω, καὶ καὶ νῦν ἐδοξέ
ταύτην κρίσιν, ἵνα γινώσκωμεν τὸ
δράκοντος φύσιν, ὅτι πῶς ἔστι
παλαιώμενη ἡς ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ, ὅτι κτί-
στος ἦν ὁ παῖς τοῦ Θεοῦ. Ἐστω-
τας γὰρ φανερωθῇ ἡς ἡμεῖς, ὅτι πῶς
αὐτοὶ ἐφανερώθη, ἡ ἐλάβομεν
ταύτην τὴν βλασφημίαν τοῦ παρθε-
νικῆς μήτραις ἁγίας, ἡ καὶ τῶν
ὅτι πῶς ἔστι ὁ χυμώσις ποτὶ ἀδελφὸν
σπέρμα, ἡ φιλοδοξίας τῆς σαλῆς,
ὡς αἱ ἔστι ἡ ἀποκρίσις, ἡ ἀφ᾽ ἑαυ-
τοῦ ἀνιχνεύει. διὰ τὴν βλασφημίαν
ἡμεῖς τὴν πᾶσαν τὴν παράδοξον διὰ τὴν, καὶ
αὐτὴν γὰρ διὰ τὴν βλασφημίαν, ἡ τὴν τὴν ὅτι

4470

μολογῶμεν, λέγοντες·

Ἡ Χαῖρε τὸ αἶδος τῆς
ἐκφρασίας.

2 Χαῖρε τὸ σίφος τῆς
εὐκρατείας.

3 Χαῖρε ἀναστάσις
τύπον ἐκλάμπει.

4 Χαῖρε τῷ Ἀγγέλῳ
πν βίον ἐμφαίνουσα.

5 Χαῖρε δένδρον ἀγ-
λαόκαρπον, ἐξ ἧς ἔφο-
νται πίσι.

6 Χαῖρε ξύλον ὁσχιό-
φυλλον, ὃν ἔσπένονται
πολλοί.

7 Χαῖρε κυοφορῆσα ὁ-
δὴν ὁρᾷ λατωμένους.

8 Χαῖρε ὑπογενῶσα
λυτῶτλή αἰγυμάλωτοις.

9 Χαῖρε χεῖτ' ἐδικαίῃ
δυσώπῃσις.

10 Χαῖρε πολλῶν
παιδῶν συγγένεσι.

11 X_{Si}

1 Χαῖρε ἀπαρτίει, ὅπῃ ἔσσαι ὁ
αἰεὶς τῆς ἀφθαρσίας, ἥ γαρ τὸ
λύλυται, ὅπου ποτὲ δὲν μαρμαί-
νεται.

2 Χαίρει, ἐπὶ ᾧ σὺ καὶ τὸ ἰδιόθυμόν σου
παρακαλεῖ τῆς παρρησίας.

3 Χαῖρε, ὁ πᾶν ὑπὸ σὶν ἐλάμψεν
ἐκείνος, ὁ πᾶν μὲ τὸν τελεμαχόντο ἀ-
νὰ σπῆντι δαμά παραδόντα τῆς κη-
ρῆς ἀκρόατος.

4. Χαῖρι, ὁ πῦ φανερῶνς εἰς ἐμᾶς
τὴν ζωὴν ἡδ' Ἀγγέλιον.

ς Χαῖρε παρθενομήτορ, ἐπεὶ ἦ-
σαι δένδρεν λαμπρόκαρπον, ὑπο-
τὸ ὁποῖον θρίψαντα ὄλοις περὶ.

6 Χαῖρε, ἐπεὶ εἶσαι ἐν ὅλοις μὴ ἰσμορροῖς ἴσκειν τῶν φύλλων, ὅτε τὸ ὀπίσθιον πνευματικῶς ἔσται πολλοί.

7 Χαῖρε, ἐπεὶ ἐβάσταξες εἰς τὴν
καὶ λείπῃσιν ὁδῶν ἐ σωτηρίας ἐκαστῶν,
ἐπεὶ ἔσας πλατυμένους εἰς τὴν ἀμαρ-
τίαν.

8 Χαῖρε, ὁποῦ ἐγένετο ἐλπίδα
 ρυτῶν ἐκείνων, ὅπῃ ἔσπευτο λαβεῖν
 μίσην ἀπὸ τοῦ διαβόλου.

9 Χαῖρε, ἐπεὶ ἦσαν πλεονεχίαι
σφαράλλισσι προφῶν δίκαιον καὶ
τὴν διὰ τὴν Κίαν.

10 Χαῖρε, ἐν ᾧ ἔσται πολλὸν
μαρτυρῶν, ἐν ᾧ πάλιν ἔσται

11 Χαῖρε, σολή τῷ
χυμῶ παρρησίας.

12 Χαῖρε σοργή πάν-
τα πόθον νικῶσα.

13 Χαῖρε νύμφη ἀνύμ-
φευτε.

Εἶνον πόλον ἰδόντες,
Ξενοθῶμεν τοῦ
Κόσμου, τὸν νῦν εἰς Οὐ-
ρανὸν μεταθέντες. διὰ τῶ
το γὰρ ὁ ὑψιλόος Θεός· ἐ-
πὶ γῆς ἐφάνη παπεινός ἀν-
θρωπος. βυλόμενος ἐλ-
κύσαι πρὸς τὸ ὕψος, τὴς
αὐτοῦ βοῶντες.

Λ' Μηλεία.

Οὗτος ἐγὼ πῖς καὶ τῶν
καὶ τῷ αὐτῷ οὐδ' ὅ-
λας ἀπὸ, ὁ ἀπειρέσα-

χόρησις.

11 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι ἡ φύσις
ἐκεῖναι, ὅπου εἶσαι γυναικὶ ὡς ἀν-
ταίς, ἔδεν ἔχουσι παρρησίας εἰς
τὸν Θεόν.

12 Χαῖρε διαπαραγωγὴ ἀγάπης,
ὅπῃ ἀγαπᾷς καὶ ἄλλω ἀγά-
πῃ, ἔσχατος ἔσχατος ἀδελφός.

13 Χαῖρε νύμφη, ὡς πῶς ἔσται
Θεῷ ἡμεῖς. ἀνύμφευτε, ὡς
πῶς ἔσται μεῖς.

Εἶνον, ἔσχατος ἔσχατος, ἔσχατος
φύσις γέννησις ἡμεῖς καὶ
ἰδμεν, ὡς Χειρὶ καὶ, ὡς
ξενοθῶμεν ὅλας δι' ὅλου ἀπὸ τοῦ
Κόσμου. ἦν ἄς ἐν γὰρ ὅλας ὅλας
μαρτυρήσονται ἀπὸ τοῦ Κόσμου,
μαρτυρήσονται ὅλας καὶ τοῦμας εἰς
τὸν Οὐρανόν, μὲν καὶ λαοὶ καὶ
μεν, ἔσχατος ἔσχατος μόνος τοῦ Οὐ-
ραίου. ἔσχατος ἔσχατος ὕψος, ἔσχατος
καὶ Θεός, διὰ τῶ ἐφάνη παπεινός
ἀνθρωπος ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν γῆν, ἔσχατος
σήμερον διδοῦσά τε πάντα, ἔσχατος
λαοὶ διδοῦσά τε πάντα, μόνος
διὰ τῶ ἐφάνη ὅλας αἰσῶντες ὡς τὸν
Οὐρανὸν ἐκείνους, ὅπῃ αὐτοὶ πάν-
τα λείγουσι.

Λ' Μηλεία.

Δέξασθαι Πάτερ ἀγνῶντες, Τῷ
ἡμεῖς, καὶ Πνῦμα ἄγαν ἐκπο-
ρεύμεθα.

Οὗτος ὁ Τίος, καὶ Λόγος
Θεῷ, ἔσχατος, ὁ ἀπεί-
ρατος, ἔσχατος καὶ

τος Λόγος, συγκατά-
βασις γὰρ Θεῶν, ἡ με-
τάβασις δὲ τοπικὴ γέγο-
νε. ἔσχατος ἐκ παρθένου
θεολήπτου, ἀκουούσης
πάντα.

1 Χαῖρε Θεὸς ἀχωρήτε-
ράρα.

2 Χαῖρε σιπῶ μυστη-
ρια Σύρα.

3 Χαῖρε τῷ ἀπίστων
ἀμφίβολον ἄκυσμα.

4 Χαῖρε τῷ πιστῶν ἀ-
ναμφίβολον καύχημα.

5 Χαῖρε ὄχημα πανά-
γειον τῷ ἐπὶ τῷ Χερυβίμ.

6 Χαῖ-

ρίαν, ὅλος ἔσται καὶ εἰς τὴν γῆν σαφ-
καίμεν, τίλους Θεός, καὶ τίλους
ἀνθρωπος, ἔσχατος τὸν Οὐρανὸν ἀ-
πὸ τοῦ ὅλου δι' ὅλου δι' ὅλου. ἔσχα-
τος δι' ὅλου μὲν βασις τοῦ καὶ, τὸ
ἐμπροσθεν ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ
ἔσχατος εἰς τὴν γῆν, ἀπὸ τῆς μίας
συγκατάβασις Θεῶν. ἔσχατος ἔσχατος
εἰς τὴν Οὐρανίαν δοξαίαν τοῦ Θεοῦ,
ἔσχατος εἰς τὴν διαπαραγωγὴν καὶ ἐκπο-
ρεύσῃ, ἔσχατος καὶ ἐσχατος ἀν-
θρωπος, διὰ τῶ σῶσεν τὸν ἀνθρωπον.
ἔσχατος ἔσχατος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πιδύσῃ, ἔσχατος
διοφάνῃ παρθεῖον, ἔσχατος Θεοῦ,
ὅπῃ ἀπὸ τῆς τῆς ὁμοῦς.

1 Χαῖρε παρθεῖον, ὅπῃ ἔσχατος τῆς
πῆς, ἔσχατος, ἔσχατος μίσησεν
τὸν Θεόν, τὸ ἐπὶ τῶ δι' ὅλου ὅλου
λαοὶ πῆρα τὸ Κόσμον.

2 Χαῖρε τῷ ἀγαπᾷ μυστηρίων
ἐκπορεύσῃ τῶ Θεῷ ἡ Σύρα. ἐ-
σχατος ἔσχατος ἐφάνη εἰς τὸν
Κόσμον ἀνθρωπος.

3 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι τῷ ἀπίστων
ἀμφίβολον ἄκυσμα. ἔσχατος ὑπο-
πιδύσῃ, αἰσῶντες ἔσχατος ἀπὸ
τῆς παρθεῖν, ἔσχατος Θεοῦ.

4 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι τὸ ἀλεθροῦς
καὶ καύχημα τῷ σῶσεν, ἔσχατος ὅ-
λου καὶ ἐκπορεύσῃ, ἔσχατος ἐκ-
πορεύσῃ πῆς ὅλου, ἔσχατος ὅλου
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἔσχατος καὶ
εἰς τὸν ὅλον.

5 Χαῖρε θρόνον καὶ πῆρα τῶ
Θεῷ, ὅπῃ εἶσαι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ
αἰσῶντες καὶ πῆρα τῶ

6 Χαῖρε οἶκημα πανά-
ειστον τῷ ἐπὶ τῷ Σεραφίμ.

7 Χαῖρε ἡ τάναντία εἰς
τ' αὐτὸ ἀγαγῆσα.

8 Χαῖρε ἡ παρθενίαν,
ἐλοχεύων ζώγνυσα.

9 Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη
παράβασις.

10 Χαῖρε, δι' ἧς ἠνοίχ-
θη Παράδεισος.

11 Χαῖρε ἡ κλεῖς τῆς
Χριστοῦ βασιλείας.

12 Χαῖρε ἐλπίς ἀγα-
θῶν αἰωνίων.

13 Χαῖρε σύμφη ἀ-
νυμφώτε.

Π Ἄσα φύσις Ἀγ-
γέλων, κατεπλά-
γη τὸ μέγα, τῆς σῆς εὐαν-
δρίας.

6 Χαῖρε ὑπερδυνάστη κατωκα-
τήσεων ἐκωνῶν, ὅπῃ ἵνα ἀπαίω εἰς
τὴν ἑξαπτερυγα Σεραφίμ.

7 Χαῖρε, ὅπῃ πῶς ἐνέστα ἑφε-
ρις εἰς ἡμᾶς, ἥ γινώσκοντες, καὶ
ἀνθρωπώτητα ἱσμεῖς αἰτέμα, ἡ
ἑφες τὸν Χριστόν, ὅπῃ εἶται διπλῶς
τῇ φύσει, Θεός, ἡ ἀνθρωπος.

8 Χαῖρε, ὅπῃ ἱσμεῖς εἰς τὴν λό-
γισιν τῶν παρθενίας, ἡ τῶν γένων.
διὰ τὸν Χριστόν ἐγίνοντο, ἡ σω-
πας τὰ ἥσιν παρθένος, ἡ καρδίας
σάλη ἡμεῖς.

9 Χαῖρε, ὅπῃ διὰ μίσοντι ἐλύθη,
ἡ ἐσυγχωρήθη τὸ πᾶσιμα τῷ φρε-
σι τῆς Ἀδὰμ, ὅπῃ ἔχει παρθε-
νίαν ἐν τῇ τῇ Θεῷ.

10 Χαῖρε, ὅπῃ διὰ μίσοντι
Παράδεισος αἰώχθη, ἡ εἰς ἡμα-
πολεῖ σιτηρίας ἡμεῖς.

11 Χαῖρε παρθεῖν, ὅπῃ εἶσαι τὴν
κλεῖδι τῆς βασιλείας τῇ Χριστοῦ, ἡ
ἐδῆς εἰσέρχεται εἰς αὐτὴν, ἡμεῖς
διὰ σὺν.

12 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι ἡ ἐλπίς
τῇ αἰωνίῳ ἀγαθῶν. ἡμεῖς ἡμεῖς
εἰς ἡμᾶς ἐλπίζοντες, τῆς ἀξιώσεως τῆς
πολαίας τῆς ἀγαθῆς ἀγαθῆς τῇ
Οὐρανίου βασιλείας.

13 Χαῖρε ἡ ἀνυμφώτε, ὅπῃ
τῇ Θεῷ ἡ ἀνυμφός.

Π Ἄσα ἡ φύσις τῇ ἑρμηνείᾳ
Ἀγγέλων ἡμεῖς, ἡ ἐδῆς
μασε κατὰ πολλὰ τὸ μέ-
γα, ἡ ἀνυμφώτε ἡμεῖς.

Θρωπύσεως ἔργον. τὸν ἄ-
ποστόλον γὰρ ὡς Θεόν,
ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν
ἄνθρωπον. ἡμῖν μὲν συ-
ζήγοιτα, ἀκούοντα δὲ πα-
ρὰ πάντων ἔπος.

Ἀλληλεῖα.

Ρ Ἡ ἴσως πολυφθόγ-
γος, ὡς ἰχθύας
ἀφώτης, ὁρῶμεν ἐπὶ σοὶ
Θεοτόκε. ἡποροῦσι γὰρ
λίγειν, τὸ πᾶς καὶ παρ-
θεῖος μένεις, καὶ τεκεῖν
ἰχθυσας. ἡμεῖς δὲ τὸ μυ-
στήριο θαυμάζοντες, πι-
στῶς βοῶμεν.

1 Χαῖρε σοφίας Θεοῦ
δοχεῖον.

2 Χαῖρε προγοίας ἀν-
τιταμείον.

3 Χαῖρε φιλοσόφης ἀ-
σώφης δεικνύουσα.

κρίσεις σου Κύεε, ὅπῃ ἐγίνης ἀν-
θρωπος. ἡμεῖς ἡμεῖς, ὅπῃ τῆς
δὲ ἡμεῖς τὰ σὺ σημάση, ὡς
ὅπῃ ἡμεῖς Θεός ἰχθύς, ἡ πύρ κα-
ταλίσκεν, σὶ ἐθεώρει ἡμεῖς
ἀνθρωπον, ὅπῃ ἡμεῖς ἡμεῖς
σὺν, ἡ ἐλπίς σου, ἡ ἐλπίς σου
μας ἡμεῖς ἡμεῖς, ἡ ἐλπίς σου
μας ἡμεῖς ἡμεῖς, καὶ ἀπὸ ἡμεῖς ἡ-
μεῖς εἰς δόξα σου.

Ἀλληλεῖα.

Δόξα τῇ Πατρί, καὶ τῇ Τίτῃ, ἡ
τῇ ἁγίᾳ Πνεύματι.

Ρ Ἡ ἴσως πολυφθόγ-
γος, ὡς ἰχθύας
ἀφώτης, ὁρῶμεν ἐπὶ σοὶ
Θεοτόκε. ἡποροῦσι γὰρ
λίγειν, τὸ πᾶς καὶ παρ-
θεῖος μένεις, καὶ τεκεῖν
ἰχθυσας. ἡμεῖς δὲ τὸ μυ-
στήριο θαυμάζοντες, πι-
στῶς βοῶμεν.

1 Χαῖρε σοφίας Θεοῦ
δοχεῖον.

2 Χαῖρε προγοίας ἀν-
τιταμείον.

3 Χαῖρε φιλοσόφης ἀ-
σώφης δεικνύουσα.

4 Χαῖρε τεχνολόγους
αἰλόμενους ἐλέγχουσα.

5 Χαῖρε, ὅτι ἐμαυρά-
θισαν οἱ δεινοὶ συζητη-
ταί.

6 Χαῖρε, ὅτι ἐμαυρά-
θισαν οἱ μύθων ποιη-
ταί.

7 Χαῖρε τῷ Ἀθλωαί-
ων τὰς πλοκάς διασπῶ-
σα.

8 Χαῖρε τῷ ἀλείων τὰς
σαγήνας πληρῶσα.

9 Χαῖρε βοῦ ἀγρείας
ἐξέλεκσα.

10 Χαῖρε πολλὰς σὺ
φωτίζουσα.

11 Χαῖρε ῥηκὰς τῷ θε-
οῦ πῶς σὺ δύναι.

12 Χαῖ-

4 Χαῖρε, ἐπεὶ ἐλέγχουμένης,
ἐπεὶ μὲν τέχνην λογαριασμοῦ φε-
ρῶν σὺ ἐκκρίνεται, ὑπερέκει-
νται τὰς ἀλόγους, ἔργα αὐτῆς δὲ
ἐχρηστολογισμοί.

5 Χαῖρε, ὅτι ἐλαλαθῆκασι
οἱ δύσκολοι, ἔαυτοι οὐκ ἐπιστάμενοι
τῷ δικαίῳ μυστηρίῳ.

6 Χαῖρε, ὅτι ἐφυγάκασιν, ἔ-
μαυράθισαν οἱ κωμικοὶ τῷ
παραινεσθῶν. ἔργον οὐκ ἐλαλῆκασι,
ἔμαυράθισαν οἱ φε-
ρῶν φερούμενοι, ἐπεὶ ἐπληρώσαντες τὸν
κόσμον.

7 Χαῖρε, ἐπεὶ αἰσθασί, καὶ ἐ-
κπεπληρώσαντες τὸν κόσμον ἔργον
συλλεγόμενοι τῷ σοφῷ Ἀθλωαίῳ,
ἔργον τὰς ἐφελὰς, καὶ τεχνικὰς ἐφελ-
ρίσεις τῷ ῥητόρῳ.

8 Χαῖρε, ἐπεὶ γημίζεις τὰ δύσ-
κολα τῷ φαρμάκῳ, ἐπεὶ φαρμάκου
αἰδριάντες, ἔργον ἐπὶ καμνῶν καὶ κα-
ταπνίσματα πολλοί, καὶ κατακιν-
εῖται ὑπὸ ταῖς νηδυσίαις τῷ Γε-
νῶν, ἔξ διδασκάλου, ἔργον ἐπὶ ἐκεί-
νῳ τῷ κρυπτῷ τῷ Ἀποστόλῳ.

9 Χαῖρε, ἐπεὶ σύρῃς τὰς αἰδρι-
άντας ὑπὸ τοῖς βουδόντις ἀγνοίας ἐπὶ
τῷ φερόντι τῷ σοφῷ.

10 Χαῖρε, ἐπεὶ φωτίζεις πολλὰς
ἐπὶ τῷ γνώσει τῷ Θεῷ.

11 Χαῖρε, ἐπεὶ ἔσται τὸ σιρῶν,
ἔξ ἀφ᾽ οὗ κατὰ βίβλιν ἐκείνη, ἐπεὶ ἐπὶ
τῷ

λατ

λατὰ σὺ δύναι.

12 Χαῖρε λιμὴν τῷ πᾶσι
πλωτῶν.

13 Χαῖρε νύμφη ἀ-
νύμφου.

ΣΩσαι θέλων τὸν
κόσμον, ὁ τῷ
ὅλων κοσμήτωρ, πρὸς
τῶν αὐτεπ' ἀγγελτος ἡλ-
θε. καὶ ποιμὴν ὑπάρχων
ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη,
καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπος.
ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον κα-
λίσας, ὡς Θεός ἀκνέει.

Ἀγγελία.

Τεῖχος εἰ τῷ παρθέ-
νων, Θεοτόκε παρ-
θόνε, καὶ πάντων τῷ εἰς
σὲ προστρέχοντων, ὁ γὰρ
τῷ Οὐρανῷ καὶ τῇ γῆς, κα-
τασκάλασσε ποιητὴς ἀ-
νάντε, οἰκήσας σὺ τῷ

μει

12 Χαῖρε, ἐπεὶ ἔσται λιμὴν ἡμι-
κόσμου ἐκείνου, ἐπεὶ πλέουσι τῷ
θάλασσας τῆς ζωῆς. ἔργον ἐπὶ ὑπέρ-
ὑπὸ πολλὰ πάθη τῆς αἰσθητικῆς.

13 Χαῖρε νύμφη τῷ Θεῷ ἡ ἀνάν-
δρος.

ΣΩσαι θέλωντας τὸν κόσμον
ἐκείνου, ἐπεὶ μὲν ἀκνέει
σοφίαν ἐφελίσει τὰ πᾶν-
τα, καὶ ἐπὶ τῷ κόσμῳ ὑπὸ κα-
λίσας, διδωμάτων ἡλθε. καὶ ἐ-
κνέει τὰ ὅλα αὐθέντης, καὶ κυ-
βερνήτης, ἀσπασθῶν, διὰ ἡμᾶς ἐ-
φάνη τῷ κόσμῳ ἀνθρώπος, ἀσπασθῶν
ἡμᾶς. διὰ τὸ μὲν τὸ ὅμοιον ἐκνέει
τὰ ἐκείνου τὸ ὅμοιον, ἔργον μὲν τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκνέει τὰ ἐκείνου τὸ
τῷ ἀνθρώπῳ, ἀκνέει ἀσπασθῶν τὸ

Ἀγγελία.

Δόξα σοι ὁ ἐν τῷ προσώπῳ ἀ-
δαιρίτοις ἀφ᾽ οὐκινῶν μόνος Θε-
ός ἡμῶν.

Τεῖχος, δυνάμει, καὶ ἀν-
εσκέπασιν ἔσται τῷ σοφῷ
δύναι, ὁ Θεὸς τῷ πᾶσι,
καὶ προσκασίᾳ ἐκείνου ἐκείνου, ἐπεὶ
μὲν βιβλίων ἐκείνου, καὶ πᾶσι
πᾶσι ἀφ᾽ οὐκινῶν μόνος Θε-
ός ἡμῶν. διὰ τὸ μὲν τὸ ὅμοιον ἐκνέει
τὰ ἐκείνου τὸ ὅμοιον, ἔργον μὲν τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκνέει τὰ ἐκείνου τὸ
τῷ ἀνθρώπῳ, ἀκνέει ἀσπασθῶν τὸ

Β 3

αὐλον ἀπῆσα φῶς, ὁδη-
γεῖ πρὸς γνώσιν θεϊκῶν
ἀπαντας. αὐγὴ τὸν νῦν
φωτίζουσα, κραυγὴ δὲ
τιμωμένη ταῦτα.

1 Χαῖρε ἀπτίς νοῦτα
Ἡλίας.

2 Χαῖρε βολίς τοῦ ἀ-
δύτου φέγγους.

3 Χαῖρε ἀστραπὴ τῆς
φυγᾶς καταλάμπουσα.

4 Χαῖρε ὡς βροντὴ τῆς
ἐχθρῆς καταπλήττουσα.

5 Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύ-
φωτον ἀνατέλλεις φωτισ-
μὸν.

6 Χαῖρε, ὅτι τὸν πο-
λύφωτον ἀναβλύζεις πο-
ταμόν.

7 Χαῖρε τῆς κολυμ-
βήθρας ζωγραφῶσα τὸν
οὐρανόν.

8 Χαῖρε τῆς ἀμαρτίας
ἀντα-

μὲ τὸ ἐκ λάμπης τὸ ἄβυσσον, ἔσθλο
φῶς, ὁδηγῶν ὅλως πρὸς τὴν θεογνω-
σίαν, φωτίζοντας μὲ τί τισιν λάμ-
ψῃ τὸν νῦν, καὶ ἐμῶς μὲ μίαν
φωτὴν τὴν τιμὴν τῆς λογικῆς

1 Χαῖρε πᾶρδιν, ὅπῃ εἶσαι ἡ
ἀκτίς τοῦ νοῦ τοῦ Ἡλίου Χειρὸς.

2 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι ἡ λάμψῃ
τῶ φωτός, ὅπῃ ποτὶ δὲν σκοτεινάζει.

3 Χαῖρε ἡ ἀστραπὴ, ὅπῃ κατα-
λαμπρύνεις, καὶ φωτίζεις ταῖς ψυ-
χαῖς τῶ ἀνθρώπου.

4 Χαῖρε, ὅπῃ ὡς βροντὴ φοβί-
εῖς, καὶ καταπληγνύεις τῆς ἐχ-
θρῆς διαβολῆς, καὶ πρὸς ἐναστικὴς τῆς
ἐρως δόξης πύργους.

5 Χαῖρε, διότι ἀνατέλλεις τὸν ἀ-
βυσσὸν φωτισμὸν τὸν Χειρὸν, ὅ-
πῃ μὲ πολὺ φῶς φωτίζει ὅλοι τὸν
κόσμον.

6 Χαῖρε, διότι ἀναβρυστύνεις τὸν
πολύφωτον ποταμόν τὸν Χειρὸν, ὅ-
πῃ μὲ τὰ πολλὰ ῥέματα τῶ χεί-
ρὸς ποτῇ, ὡς καὶ μὲ γλυκὺ ἄνθος, δρο-
σίσει ταῖς ψυχαῖς ἐκκοῦν, ὅπῃ δι-
ψοῖσι τὴν σπουδαίαν.

7 Χαῖρε, ὅπῃ σημαδεύεις τὸν πό-
τον τῆς σποδατικῆς κολυμβήθρας,
εἰς τὴν ὅπου οἱ αἰσθητὲς ἐδρα-
ποθεύονται.

8 Χαῖρε, ὅπῃ τῆς σποδατικῆς
ἀμαρ-

καίρεισα τὸν ῥύπον.

9 Χαῖρε λατὴρ ἐκπλύ-
κων σωείδης.

10 Χαῖρε κρατὴρ κερ-
νῶν ἀγαλλίαςιν.

11 Χαῖρε ὁσμὴ τῆς Χει-
ρὸς βωδίας.

12 Χαῖρε ζωή μουσικῆς
δωχίας.

13 Χαῖρε σύμφη ἀ-
σύμφωτε.

Χ αἶεν δεῖται θελή-
σας, ἐφλημάτων
ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεο-
λύτης ἀνθρώπων, ἐπεδή-
μησε δι' ἑαυτὴν πρὸς τὰς ἀ-
ποδήμους τῆς αὐτῆς χάριτος.
καὶ χίσας τὸ χειρόγραφον,
ἀνέει παρὰ πάντων οὐ-
τως.

Ἀγγελία.

ἀμαρτίας λιώνεις, καὶ ἀφαιρίζεις τὴν
ἀπαστραδα.

9 Χαῖρε λατὴρ, ὅπῃ ἐκπλύνεις,
καὶ καθαίρεις τὴν λογισμῶν, καὶ τὴν
σωείδην.

10 Χαῖρε ἀγγεῖον, ὅπῃ κερνᾷς
ἐκπνέεις τὴν χαρὰν, καὶ ἀγαλλία-
σαι εἰς τὴν λυπημένην.

11 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι ἡ ὁσμὴ τῆς
μυρωδίας τοῦ Χειρὸς.

12 Χαῖρε, ὅπῃ εἶσαι ἡ ζωὴ τῶ
μουσικῶν συμπόσιον.

13 Χαῖρε σύμφη τῶ Θεῷ ἀνταφῶ-
ν.

Χ αἶεν δεῖται τὰ δέον, καὶ
συγχώρησι τῶ παλαιῶν
χειρὸς, καὶ τῶ σποδατικῆς
καὶ ἀμαρτιῶν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὅπῃ
ἐλπίσιν τὴν χεῖρ πληρώσει, καὶ λυ-
νῇ ταῖς ἀμαρτίαις, ἐλθόν ὑπὸ λό-
γου τοῦ ἐδῶ κατὰ εἰς τὴν γλῶσσαν εἰς τὴν
μᾶς, ὅσῃ ἡμεῖς τὸν φλογάτι, μα-
κριμῆται, καὶ ἐκπνέταις τὸν τὴν χα-
ρίτος, καὶ ἐκπνέταις τὰ χεῖρ τὸν χε-
ρὶ χαίμα τῶ σποδατικῆς Ἀ-
δάμ, ἀκούει ὑπὸ ὁλοκλήρου εἰς αὐ-
τὴν μὲν τὸ.

Ἀγγελία.

Ἄγιος ὁ Πατήρ, ἄγιος ὁ Υἱός, ἄ-
γιος τὸ Παράκλητος Πνεῦμα. Τὸ αἶ-
μα ἀγία δέξασθαι.

Ψ Δ' ἄπορτές σου τὸν τό-
 κον, αὐμνῶμεν σε
 πάντες, ὡς ἔμψυχον θάον
 Θεοτόκε. σὺ τῇ σῇ γὰρ οἰ-
 κήσας γαστρί, ὁ στυγέων
 πάντα τῇ χειρὶ Κύριος,
 ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδί-
 δαξε βοᾶν σοι πάντας.

Ἡ Χαῖρε σκηνὴ τῆς Θεοῦ,
ἡ Λόγος.

2 Χῆρε ἀγία ἀγίων
μεϊζων.

3 Χαῖρε κιβωτὶ χρυ-
σωθεῖσα τοῦ Πνεύματος.

4 Χαῖρε θισαυρή τῆς
ζωῆς ἀδαπάνητε.

5 Χαῖρε τίμιον διάδη-
μα Βασιλέων Ἀσσηβῶν.

6 Χαῖρε καύχημα σε-
βασμικῶν ἱερῶν ὁλβι-
ων.

7 Χαῖρε (πῆς Ἐκκλη-
σίας ὁ ἀσάλευτος πύρ-

Ψ Ἀλλοις, ἢ συγχάροντις
 τὴν ἀγίαν σου γίναν θιο-
 τόκε παρδίτη, αἰνυμένῃ,
 καὶ δοξάζομεν· οἱ αἰῶνες αὐτοῦ ὁπῶ-
 σαι ἡμῶν ψυχὰς καὶ οἶκος, ἐκ παλαιο-
 τιν ἐκ σπριτωμένης τοῦ. διακρί-
 νεις τὰ ἐκκαθίσκοντες εἰς τὴν ἀγίαν σου
 γαστέρα τοῦ ἁγίου, ὅπως ἔχει ὅλοι τοὶ
 κόσμοι εἰς τὸ χεῖμα, σὲ ἡγίαν,
 ἐκ δὲ ὅσων σὲ, καὶ ἡμῶν ἐκ δὲ ὅσων
 ὅλων τὰ σὲ φωνάζομεν.

1 Χαῖρε καρδίη, τὸ κατοικητή-
ριον τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

2. Χαίρει ἡ ἀγία, ὅπου εἶσαι με-
γαλῆτερη ὑπὸ ὅλης τῆς ἀγίας.

3 Χαῖρε κιβωτί, ἐπεὶ ἔχουσιν
 Σὺ καὶ τὸ Πνεῦμα, ἡ ἀγαπᾶται
 καὶ ἡ ἀποδοτὴ τῆς κιβωτὸς τῆς Δια-
 σόφειας.

4. Χαίρει Θεοτόκε, ὅπου ἔσαι ὁ ἀ-
ξίος ἄνθρωπος, ἀχάλατος, καὶ ἀνιλε-
της θυγαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν.

5 Χαίρει τὸ τιμηώμενον σὺ φανὶ Ἰη
δοσιβεστάτης βασιλείῃ.

6 Χαῖρε πνευματικὸς παῖς καὶ
μαθητὴς ἀγαθὸς Γεωργίου.

7 Χαῖρι, ὅτι ἦσαι ἐκ ἀσέλγους,
ἐκ ἁσέως πύργος τῆς Ἐκκλησίας,
τῆς Χειρῆ.

8 Χαῖρε τῆς βασιλεί-
λειας τὸ Δοτόριον τεί-
χος.

9 Χαῖρε, δὲ ἡς ἐγεί-
ρονται βόπαια.

10 Χαῖρε, δι' ἧς ἔχ-
θροὶ καταπίπτουσιν.

11 Χαῖρε χριστός τοῦ
ἐμῆ θραπεία.

12 Χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐ-
μῆς σωτῆρα.

13 Χαῖρε νύμφη ὁ
νύμφωτε.

Ω^ς Παύμεντε μήτερ,
ἡ τεκῶσα τὸν παῖ
των ἁγίων ἁγιώτατος
Λόγον· διξαμένη τῷ
κυῖ προσφοράν, ὅτῳ πᾶ
σης ῥῦσαι, συμφορᾶς ἀ
παντας. Ἐ τῆς μελλούσης
λύξωσαι κολάσεως, τῷ
σοὶ βοῶντας.

Δ' Ἀναλῆστα:

8 Χαῖρε, ὁπῶ ἐῖσαι τὸ αἰώνιον,
ἐκέρσετον τευχὶν τῆς βασιλείας
τῆς Οὐρανῶν.

9 Хайре, отъиѣи мѣстѣи сѣи
нѣи нѣи нѣи нѣи нѣи нѣи нѣи нѣи
нѣи нѣи нѣи нѣи нѣи нѣи нѣи нѣи.

10 Χαῖρε, ὅπου δια μέσου τῆς
κίτης, κατηχησάμενος ἐστὶς τοῖς
τοῖς, ὅσοι αἰδοῦντο τοῦ κυρίου.

11 Χαῖρε, ἐπὶ ἡσιν ἡ Θεράπεια
σὺ, ἡ ἰατρὴ τῆς σωματικῆς σου.

12 Χαῖρε, ὁ πῦρ ἄσαι ἢ λυτῶσαι,
ἐς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μου.

13 Χαῖρε ἡ ὄντως ἐκλεκτὴ τῇ Θεῷ
νύμφη μετὰ ἀφθονίας.

Ω* Πανύμνι, ἱερόλογον
 μέν, ἐπίρρησι, ἀνπαρ
 ὅσοι μετ' ἱερά, ἐπὶ ἐγίγνω
 σις πὶ ἀγνῶσται ἀπὸ ὅλης τῆς ἀγί
 νης Τὸν καὶ Λόγον τῷ Θεῷ, ἔ
 ξος. παρακαλῶμεν, μὴ πὶ
 δεχθῆς τῷ πνεύματι τῷ περὶ τὸν
 σὺν ἡμῶν, ἐπὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ σὺ
 φέρομεν ὁλοφύχως, λυτῶσαι
 καὶ κίνῳσαι, ἔσμεν ὅλης τῆς
 Χεῖρας, καὶ ἐλπίδα σου ἀπὸ
 τῷ μίλλῳ σου καὶ τῷ ἐκ
 μὴ καθαρὰ καὶ ἁγία φωνή σου
 εἶτα τὸ.

$$A \otimes \lambda \otimes \sigma$$

Διευτ. Γραμμής 100. Παζαί, 70

οὐκ ἔστιν αἰὼν ἀποσταλέντων διδασκάλων
 γυναικῶν ἐν γυναιξί, καὶ ἀγνῶν, καὶ
 αἰσθημένων, ἔξ μιν τῶν υἱῶν
 αὐτῶν. Δόξα τῷ συναναρχῷ Υἱῷ,
 καὶ Λόγῳ τῷ Πατρὶ, τῷ σὶ κατὰ
 σκοπὸν πατρὶς ἀγιάσματος,
 καὶ ἀγνῶν μιν τῶν υἱῶν. Δόξα τῷ
 παναγίῳ, ἔξ ζωοποιῶν Πνεύματι
 τῷ ὁμοσύνῳ, ἔξ ἀποκαταστάσεως Πα-
 τρός, καὶ τῷ Υἱῷ, τῷ σὶ ἐπισκιάσαντι,
 ἔξ ἀποκαταστάσεως ἀρχαίων, καὶ ἀφ' ὧν
 ἡμεῖς τῶν Χριστῶν τῶν Θεῶν ἡμεῖς.

Εὐχὴ πρὸς τὴν αὐτὴν μακαριωτάτην
 Παρθένον.

Χαῖρε Δέσποινα μητὲρ ἐλέως. Ζωὴ, γλυκύτης,
 καὶ ἐλπίς ἡμῶν χαῖρε. πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ
 ὀξόρυχοι παῖδες τῆς Εὐχῆς. πρὸς σὲ ἀτενίζομεν σε-
 νάζοντες, καὶ θρήνηοις ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶ-
 νος κοιλάδι. Ἀγε δὴ συνήγορε ἡμῶν, τῆς ἀσπλάγ-
 χνης σε ὀφθαλμοῦ ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεψον, καὶ Ἰησοῦν
 τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιτίας σου, μετὰ τὴν
 ὑπερολίαν αὐτῶν, ἡμῶν ἀνάδειξον, ὡς δυνάστης, ὡς
 γλυκεῖα παρθένε Μαρία.

17311735

οἱ.

Οἱ ΚΟΙ ΚΔ.

Εἰς τὸν Τίμιον

ΠΡΟΔΡΟΜΟΝ.

Ποίημα τοῦ Ρ' ΑΜΑΤΑ.

Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὼ ὑπὲρ πάντας ἀληθῶς ἀγίους μέζοντες, Οἱ ὑ-
 πὲρ πάντας ἀμαρτιῶν τῆς ἀνομήσαντας, Τὸ ἐ-
 ρυμνιον φρεσφέρωτοι Ἰωάννη. Ὡς ἐκ ἔχων παρρησίαν
 πρὸς τὸν Κύριον, ἔκ παστοίων με κινδυνῶν ἐλδοθέ-
 ρωσον. Ἰνα κράζωσι. χαῖρε κήρυξ τῆς χάριτος.
 Οἱ οἶκος.

Αρχομαῖσοι τὸν ὕμνον, θεοῦ μιντε μάκαρ, χα-
 ρὰ συνειλημμένος ἐ φόβῳ. ἀφ' ἡμῶν γὰρ ἔδομα
 τὰ σά. ὑπορῶν δὲ λόγῳ δειλιῶ Πρόδρομε. αὐτὸς δὲ
 ἐπιχρῶν με παράσχῃ λέγειν. χαῖρε δι' ἧς ἡ χάρις ἐφά-
 νη, χαῖρε δι' ἧς ἡ ἀγάπη ἐφάρη. χαῖρε τῇ σφραγίδι τῆς
 χάρις οὐ διδάσκαλος, χαῖρε τῇ περὶ τῶν Χριστῶν ὁ προῦγ-
 γελος. χαῖρε μέγας ἀγιότητος φθάνων μέχρις Οὐρα-
 νῶν, χαῖρε πλάτος καθάρσεως ἀγιάζων πάντων γλῶ-
 χαῖ.

χαῖρε ὅτι Τεράδα τὴν ἀγίαν κατείδες, χαῖρε ὅτι Δυά-
δα ὑλικῶς ὑπερείδες. χαῖρε ἀσὴρ δεικνύων τὸν Ἡλίον,
χαῖρε ἀσὴρ φωτίζων ὑφ' ἡλίον. χαῖρε δι' ἃ ὁ Χεῖς ἐ-
μίσῃθη, χαῖρε δι' ἃ ὁ σατὰν ἐμισήθη. χαῖρε κῆρυξ
τῆς χάριτος.

Βλέπων γένος ἀνθρώπων, κείμενον ἀπανθρώπως,
αἰσάται Θεὸς φιλανθρώπως. Καὶ διελήσας πέμ-
ψαι τὸν Υἱόν, ἐκκαθάραι πάντα τὸν ἱὸν τοῦ ὄφους,
προέπεμψε τὸν Πρόδρομον αὐτοῦ κηρύξαι τοῖς ἀνθρώποις λέ-
γειν, Ἀλληλούια.

Γέννησιν Ζαχαρίας, θυμιάματος ὄρα, μανθάνει
τὴν ὑοῦ δι' Ἀγγέλου. οἷς δὲ ὑπέσχετο τούτω λα-
λῶν, κατακέκρεται μὴ τὴν λαλεῖν. Βλέψας δὲ τὴν ἐκ-
βασιν τοῦ λόγου τὴν Ἀγγελίου, τὸ λαλεῖν λαμβάνει.
χαῖρε ἡ λύρα τῆς Ἐκκλησίας, χαῖρε ἡ θύρα τῆς βα-
σιλείας. χαῖρε Προφητῶν τοῦ Θεοῦ τὸ συμπέρασμα,
χαῖρε ἀρετῶν ἀπασῶν τὸ συμφέρον. χαῖρε ἄγγελος
ἐπίγειος παρησίας τῷ Χεῖ, χαῖρε ἀνθρώπος ἑρανοῦ
βασιλείας τῷ Θεῷ. χαῖρε τῆς ἐγκρατείας ὁ σοφὸς πα-
ραιτίης, χαῖρε τῆς ἀκρασίας ὁ ὁξὺς ἀναιρέτης. χαῖρε
κρατὴρ τοῦ ῥέκτατος πάροχε, χαῖρε λητὴρ καθάρσεως
παρόχου. χαῖρε πρυτὴρ καυσικῆ τῆς ἀπάτης, χαῖρε
λαμπτήρ φυσικῆ γῆς ἀπάτης. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Δεξιούται, ἀσμενῶς ἀπασμῶν ἡ Παρθένος, ἰδὼ-
σα κυοφόρον τὴν σῆραν. Ὁ δὲ κῆρυξ εὐδον
τῆς μήτρης, ὁπλυνεὺς τὸν ἑσῶ τῆς γαστρὸς κύριον, ὡς
ῥήμασι τοῖς ἁλμασι χρησαμῆτος, ἐβόα λέγων. Ἀλ-
ληλουία.

Εὐχαί-

Εὐχαίρει τῇ γενήσει, καὶ ἡρώων τὴν κλῆσιν,
μαθεῖν οἱ συγγενεῖς Ἰωάννου. γράμμασι ταύ-
τῃ ἐντοπῶν Ζαχαρίας, τίως σιωπῶν φθέργεται.
οἱ δὲ ἄλλοι ἐχάρησαν, ἐθαύμασαν βοῶντες οὕτως.
χαῖρε φωνὴ τῆς πατρὸς ὁ δῆσας, χαῖρε σιγῇ τῆς αὐ-
τῆς ὁ λύσας. χαῖρε τῷ ἀγόνων λαγόνων τὸ κύημα,
χαῖρε τῷ ἀκάρπων τὸ ὑκαρπον βλάστημα. χαῖρε κύ-
κλος ὁ ἀκόρονδρος, κέντρον ἔχων τὸν Χεῖ, χαῖρε
κύκλος ὁ ὁξυφωτός πᾶσιν ἄδων τῇ χρησά. χαῖρε ὁ ἐκ
κοιλίας μετεκτῆς ἡγνισμοῦ, χαῖρε ὁ πρὸ κοιλίας τοῦ
Θεοῦ ἡγνισμοῦ. χαῖρε πηγὴ θαυμάτων ἀκένωτος,
χαῖρε πληγὴ δαιμόνων ἀνίατος. χαῖρε δι' ἃ ἐδοξάσθη
ὁ Κτίστης, χαῖρε δι' ἃ ἐφωτίσθη ἡ κτίσις. χαῖρε κῆρυξ
τῆς χάριτος.

Ζεὼν θυμῷ ὁ Ἡραΐδης, αἰελεῖν ὁ ληραΐδης Χεῖ-
ς τὸν ζιτῶν τὰ βρέφη προσάσσει. Φθειρομενῶν
δὲ πύτων πικρῶς, Ἰωάννης ὁ Θεὸς σοφῶς σίσσεται,
κηρύξαι τὴν ἀπόρρητον Χεῖς οἰκονομίαν, λέγων,
Ἀλληλούια.

Η Γενεὴ τῇ ἐρήμῳ, ἡλικία ἀνέβω Ἀγγελος τὸν
Ἀγγελον φέρων. Καὶ ὅποιος ἔσαι ἐνοῶν, τὸ
μυστήριον οὐκ ἀγνοῶν, ἡδύτο. Καὶ ἄσμασιν ὡς εἰμμα-
σι, κατέσπευον αὐτὸν κραυγάζων. χαῖρε ἡ σὺλη τῆς
δοσιβείας, χαῖρε ἡ πύλη τῆς βασιλείας. χαῖρε Μωυ-
σίως τῇ πάλαι διάδοχε, χαῖρε Βασιλῆως τῇ πάντων
διάκοτε. χαῖρε μάργαρον κρυπτόμενον ἐν ἐλάνθῳ τῆς
σαρκός, χαῖρε ὄργανον κρυμμένον ἐν τῇ πληκτῇ τῇ
Θεοῦ. χαῖρε ἄρπης σπείζων νεσφώτων κοιλίας, χαῖ-

ρε οἶνος ἡδυών σωφρονέντων καρδίας. χαῖρε Θεοῦ ὁ
φέρων τὸ βόπαιον, χαῖρε τερρὸν παθῶν ὀτοβόπαιον.
χαῖρε δι' οὗ τὰ ἀρχαῖα παρῆλθε, χαῖρε δι' ἧς τὰ κε-
νὰ ἐπισῆλθε. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Θλυμασὴ πᾶσα φύσις, ὥρθη ὡς ὑπὲρ φύσιν, ἢ
ἐν τῇ ἐρήμῳ σε μετοικία. ἐκ μαζῶν γὰρ μυτι-
κῶν πρὸς αὐτῷ μετέβης κατοικεῖν Πρόδρομε. οὐκ οἶ-
σθ, οὐδὲ σίκερα, Θεῷ ἐντρυφῶν ψάλλων, Ἀλλη-
λουῖα.

Ιθυιάς σου τὸν δρόμον, πρὸς ὑραίον δρόμον, δι'
ἀσκησίας ἐλθὼν ὑψηλῆς, Πρόδρομος. πρὸς οἱ
ἐδυίας ἅπαντας, ἀκούεις παρὰ πάντων, οὕτως. χαῖ-
ρε ἡ τέχνη τῆς ἐγκρατείας, χαῖρε ἡ σάθμη τῆς ἀκει-
ρείας. χαῖρε τῆς ἀσκήσεως ἐμψυχον ἄγαλμα, χαῖ-
ρε τῆς ἀθλήσεως Θεῶν ἐκτύπωμα. χαῖρε ὅρος ὁ ἀ-
κρότατος παρθενίας ἀληθῆς, χαῖρε νόμος ἐνθεώπα-
τος Θεωρίας διαγούς. χαῖρε ἀκτιμοσιῶν ὁ λαμπρὸς
πρωγήτωρ, χαῖρε ἀγιωσιῶν ὁ σοφὸς εἰσηγήτωρ.
χαῖρε κατὰ νουσίας Θεός δοτος, χαῖρε εἰκὼν ἀγρείας
Θεόγραφος. χαῖρε ὀρθῆς πολιτείας ὁ γνώμων, χαῖ-
ρε σοφῆς προμυθείας τοῦμων. χαῖρε κῆρυξ τῆς χά-
ριτος.

Κόσμου ἡδυπαθείας, καὶ σαρκὸς προσηθείας,
ἡλόγησας καθάπαξ Θεόφρον. καὶ ἀκείδας ἐ-
χες σὴν ξοφὴν, ἐκ καμήλου δι' εὐλὴν Πρόδρομε. τῷ
πνεύματος οὐ σώματος ἐπίδοσιν ζητῶν καὶ λείγων
Ἀλληλουῖα.

Λύθωσιν ἀμαρτίας, βάπτισμα μετανοίας, κη-
ρύσ-

ρύτων ἤλθω ὁ Γωαίνης, πᾶσι μετανοεῖτε βοᾶν. βί-
σιλεία γὰρ τῇ ἐρημῷ ἡγίκε. καὶ χάρις ἐχορήγησε
πιστοῖς ὡς αὐτῇ βοᾶσι. χαῖρε ἐλῆς τῇ ψυχῶν ὁ ρύ-
σης, χαῖρε βελῆς τῷ Θεῷ ὁ μύσης. χαῖρε χελιδῶν, ἡ
τὸ ἐαρ μινύτσα, χαῖρε ἀνδῶν ἡ Χειρὸν κελαδίσασα.
χαῖρε νάμα ὁ ἐξέρουσε θαυμασίως ἐξ Ἑδέμ, χαῖρε
πόμα ὁ ἀνέφυξε τὰς φλεχθούσας ἐξ Ἀδάμ. χαῖρε ὁ
τῷ παρόντων ἀμελῶν ὡς μὴ ὄντων, χαῖρε ὁ τῷ μελ-
λόντων φροντιστῆς ὡς μείνοντων. χαῖρε δι' ἧς ὁ πίπτων ἀ-
νίσταται, χαῖρε δι' ἧς ὁ βάλλων ἀφίσταται. χαῖρε ψυ-
χῶ πρὸς Θεὸν ὁ ἐκτείνας, χαῖρε ὁρμὴν τῆς σαρκὸς ὁ
συσεύλας. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Μετανοίας τὸν σάχυν τῆς ἐρήμου ὁ σάχυν, κε-
λθεῖ τὰς ἀκάρπεις ἐκφύειν. ἐκκαθάραι ἡκεῖ γὰρ
φθισιν, ὁ τὸ πτύον ἔχων τῇ χειρὶ Κύριος, καὶ ἀχυρώ-
δεις καύται. Συναΐζει δὲ ἐγκάρπους λίγων, Ἀλλη-
λουῖα.

Νέας θείων ὁ Κτίσις ἀναδείξαι τὴν φύσιν, τοῖς ὑ-
δασιν αὐτῷ ἀναπλάττει. καὶ πρὸς τὸ φέρει συ-
νεργόν, ὁ βελήσει πάντα ἐνεργῶν Κύριος, βαπτίσμα-
τος τὸ κήρυκα. ὅ πάντες οἱ πιστοὶ βοᾶμεν. χαῖρε φωνὴ
τῇ Θεῷ ἀγία, χαῖρε σιγὴ τῇ ἐχθρῇ τελεία. χαῖρε τὴν ἡσίας
βροτῶν τὸ κεφάλαιον, χαῖρε παρησίας Θεῷ τὸ προσομιον.
χαῖρε ὅτι ἐπεχόρυσσε πᾶσα χάρις ἐπὶ σοί, χαῖρε ὅ-
τι υπεχώρησε πᾶσα πλάνη διὰ σοῦ. χαῖρε ὁ ἀξιο-
σας τὰ ἡδέα τῷ βίου, χαῖρε ὁ ἀγαλύνσας τὰ πικρὰ τῷ ὄν-
βίῳ. χαῖρε δι' ἧς ἐδόθη μετάνοια, χαῖρε δι' ἧς ἐδόθη ὀτο-
νοια. χαῖρε ἀμνὸν τῷ Θεῷ ὁ κηρύξας, χαῖρε ἀγνόν ὁ τὸν
βίον

τον τμήσας, χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Εἵλω κνώσιν βλέπων, ὁ βαπτίζων τῷ λόγῳ, ἐξίστο καὶ ἴστατο λέγων. Εἰ γὰρ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ, καὶ σὺ βαπτισθῆναι πρὸς με παραγέγονας; ὁ δὲ θαρρύν ἐπέταξε, ἔργον ἐκπληρῆντα λέγειν, Ἀλληλεῖα.

Ο Χεὶρὶ πάντα φέρων, σὴ χεὶρὶ ὑποκλίνει, τὴν πᾶν κεφαλὴν Ἰωάννη. οὐ καθάρσεως χρῆζαν αὐτὸς, ἀλλ' Ἀδάμ καθαίρων ἐν αὐτῷ. Ὁ Θεὸς σοι ὡς λειτουργῶ τῆς χάριτος ἀπέναντι ταῦτα. χαῖρε ἀγίων ἀπαίων μείζων, χαῖρε ἀγγέλων ἐκδὲ ἐλάττων. χαῖρε ἄννη τοῖς γυναικῶν οὐπέρτερος, χαῖρε ἄννης ἐξ αὐτῆς οὐκ ἐπέρλαμπος. χαῖρε κάλαμος τῆς χάριτος, νέον νόμον ἐκ τυπῶν, χαῖρε θαλάμη τῷ Πνεύματι, ἐκ πασῶν τῶν ἀρετῶν. χαῖρε ὅτι ἐγένετο γενναῖον ὑπέροπτις, χαῖρε ὅτι ἐφαίνετο ἐρανίων ἐπόπτις. χαῖρε ποιμὴν θρεμμάτων τοῦ Πνεύματος, χαῖρε λιμὴν πιδμάτων ἀπείραστος. χαῖρε ὁ ῥῆς ὁ ἐκπλιύων τὰ πάθη, χαῖρε ὁ ὣς ὁ Θεὸς βλέπων βάθι. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Π Ὁ Θεὸς πίπτει καὶ αἰχμὴς τὸν ἱόν τῆς αἰχμῆς, ἐπὶ τῇ τῶν Βαπτιστῶν κατακλίσαι. Καὶ καλύψαι ἀπέναντι τὸ κακόν, ἔλαθεν ἀείδηλον αὐτῷ θείμνος. λόγος γὰρ οὐ δίδεται τοῖς φάλλουσι Κυρίῳ ἔπως. Ἀλληλεῖα.

Ρ Ἡ ματρία ὡς βέλῃ, διεδυμῆτος Ἡρώδης, κεντρεῖται τῷ καρδίᾳ καίρει. οἱ γὰρ ἔλεγχον τῶν ἀσθενῶν, μάλωπες εἰς τὴν ἐδωκεναι Πρόδρομε. Καὶ θνήσκοντες ἀνομιάν ἐκ ἡνέχτο εἰπεῖν σοι ταῦτα. χαῖρε ἀγίασμα

παρὶ

παρὶ χων, χαῖρε τὸ πιάσμα ὁ ἐπέχων. χαῖρε ἱὸ πιπτόντων βροτῶν ἢ ἀνθρώπων, χαῖρε προκοπτόντων Θεῶν ἢ βεβαίωσις. χαῖρε αὐλον ὡς Ἀγγελος ἐν γῇ βίον μετελθών, χαῖρε ἐνυλον ὡς δαίμονα τὸν Ἡρώδην καθελόν. χαῖρε ὁ τῷ ἀρρήτων τῷ Θεῷ οἰκοδόμος, χαῖρε ὁ ἀπορρήτων ἀγαθῶν κληρονόμος. χαῖρε καλῶν εὐωδία δωρέμνος, χαῖρε κακῶν δυσωδία ἑσπόμενος. χαῖρε δι' ὃ Ἀδάμ ἐνεδύθη, χαῖρε δι' ὃ σαρὰ ἐνυμνώθη. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Σ Ἐλας ἡλίκ δίκην, ἐσίλβον ὡς ἐκ δίσκου τῷ πίνακος ἡ θεία σκάρτα. καὶ τῷ σκοπῷ πᾶσαν τὴν ἰχθυὶν, ἡ ἀκτὶς ἀπέλασεν αὐτοῖς Πρόδρομε, ἡμᾶς δὲ καθαρήγησε, τῷ φωτὶ τῷ Πατρὶ κραυγάζειν, Ἀλληλουῖα.

Τ οῦ φωτὸς τῷ λυχνίᾳ ὁ τῷ σκοπῷ ἐργάτης, καὶ ἐφάρσεν εἰς ἔλεγχον ἔχειν. ὡς γὰρ φίλος ἐργῶν σκοτεινῶν, παρυσία ταύτης σφαλερῶς ἤχθετο. Διὸ ἐκ μέσῃ τίθησιν αὐτὸν μὴ σιωπῆς κραυγάζειν. χαῖρε τὸ ἐλέγχος τῆς ἀγνείας, χαῖρε ὁ ἔλεγχος τῆς λαγνείας. χαῖρε τῷ βροτῶν καὶ ἀγγέλων μεθόριον, χαῖρε ἑρὰ καὶ τῆς γῆς τὸ ἐξάισιον. χαῖρε μέσος ὡς ἀντίελας τῷ Θεῷ διαθηκῶν, χαῖρε τέλος ὡς γενέσθαι τῷ θεῶν τῷ νομικῶν. χαῖρε ὁ πάναντία εἰς τὸ αὐτὸ καταμίξας, χαῖρε ὁ ἀσάρκας ἐν σαρκὶ κατορθώσας. χαῖρε βροτῶν τὸν κόσμον ἐκπληττῶσα, χαῖρε βροχὴ τῷ κτίσιν ἀρδύουσα. χαῖρε δι' ἣ εὐσεβεῖς φωταυγάνται, χαῖρε δι' ἣ ἀσεβεῖς πυρπολάνται. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Υ μνος πόσις ἀρχέσει, ἐφικέθαι τῷ ὕψους τῆς σῆς

С 2

με

μεγαλοσύνης Προφήται. ἡμῶνσαι τίς τῷ γενεῶν, ὅς
ἀπάντων μείζονα Χεῖρὸς ἰδεῖται; διὸ τὴν πίσιν διδὲξο
ἡμῶν τῷ μετὰ σὲ βοῶντων, Ἀλληλούια.

Φ Αἰσφόρος ὡς ὀρθρος τῷ ἡλίῳ τῆς δόξης, κακίας
με ὀξυχειρον ὑπνοῦ. καὶ ὑπὸ ἀνάδειξον φωτός, χει-
ροῦντα ἔργοις φωτεινοῖς Πρόδρομε. ὡς αὐφαιδρῶ προ-
σωπῶ σοι; καὶ γλώττη γενεοσύνη λίσσω. χαῖρε πυρσὶ
τῷ ἐν ζάλῃ ὄντων, χαῖρε χρυσὴ τῷ πενίαζώντων. χαῖ-
ρε λυπημένων ταχέα παράκλησις, χαῖρε πλανωμέ-
των ἐπιμέμη ἀνάκλησις. χαῖρε πάντων ἐδυσώπητος ἀπὸς
Θεὸν διαλλαγή, χαῖρε πάντων ἐδυσμπάθηςτος λυπη-
ρῶν ἀπαλλαγὴ. χαῖρε τῷ νοσημάτων τῷ πιστῶν
ὕψις, χαῖρε τῷ μολυσμάτων τῷ αὐτῶν ἡ ἀγνεία.
χαῖρε πταιόντων θεῖον ἐξίλασμα, χαῖρε πιπτόντων
μέγα διάσωμα. χαῖρε ὁ πᾶσι τὰ πάντα παρέχων,
χαῖρε ἐκάστῳ τὸ ἀσφόρονον νέμων. χαῖρε κῆρυξ τῆς χε-
ριτος.

Χ Αἰετι παντελείῳ, χαριτώνυμε κῆρυξ, ψυχῶν
μου χαριτώνυμα καὶ φρενῶν, τῷ παθῶν τὸν ῥυ-
πον ἐξ αὐτῶν, μετανοίας γνώσει ὀξυλῶν ἅπαντα, δει-
ξον τῇ σῇ χερί, ἐπαξίον Θεῷ κραυγάζει, Ἀλ-
ληλούια.

Ψ Ὁμῖσόν με προφήται, τῆς ἀρθάρτου ἑαπίξες,
ψυχίαις πιπποκόσιν, ὡς κύων ἐν λιμῶν πίκραι
σφόδρα, σείε ἀρτὴ ἀπορῶν Πρόδρομε. καὶ κόρεσσι καρ-
δίαν με, ὡς ἄνθρωποι ἐχαρίσως κράζω. χαῖρε σφραγίς
Προφητῶν ἀγίων, χαῖρε κρηπίς ὀπισθόλατ θεῶν. χαῖ-
ρε ευμεροσὺν ὡραῖε τῆς χερίτος, χαῖρε θεολογικὸν ρεῖ-

θρον

θρον ναμάτων τῷ Πίς. χαῖρε ὅμμα καθάρωπατον τὰ α-
θέατα ἰδῶν, χαῖρε σῶμα ἀγιάπατον τὰ ἀπόρρητα ἐι-
πῶν. χαῖρε Πρόδρομε μάρτυς, βαπτιστὰς, φωνὴ, λύχ-
νε. χαῖρε πρόχειτε μάκαρ μύνητα Χὺ φίλε. χαῖρε
γλυκὺ καὶ πρᾶγμα ἐ ὄνομα, χαῖρε κὸς γλυκύτης, ἐν-
θύσημα. χαῖρε κοινὴ πρεσβυτά καὶ μεσίτα, χαῖρε
ἐμὴ ὀξαιρέτως προσάτα. χαῖρε κῆρυξ τῆς χερίτος.

Ω προφήται Κύ μεγαλῶνυμε κῆρυξ, ἀγιάωντε ἐπέ-
κεινα παύτων. τῇ μικρᾷ νῦν πρόχεις ἀπαρχῇ, ἐ-
τ δεινῶν ἀπάσης παραχῆς ῥυσάιμι. καὶ τὴν μελλουσῆς λυ-
θῶσαι κολάσεως, τὸν σοὶ βοῶντα, Ἀλληλούια.

Εὐχὴ εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον.

Δ Εἴσαι ἐ νῦν ὡ μετανοίας κῆρυξ, καὶ λύχνε χρυσαν-
γέατε τῷ ἡλίῳ τῆς δόξης. ὁ καὶ μείζων παρὰ τῷ Σω-
τῆρος κληθεῖς. ὁ πᾶσι τὸν νόμον τὸ σωτήριον δές. ὁ τὰ
σειρικὰ ἐξελύσας δεσμά, καὶ μείζων ἐν γεννητοῖς ἐν-
ρεθείς. ὁ τὸν Σωτῆρα καὶ Λόγον τῆς Τριάδος εἶσα, σὴ χει-
ρὶ κρηπίσαι ἀξιώσεις. ὁ Πρόδρομός τε καὶ Προφητῶν μέ-
γιστος, τὴν παρέμῃσοι προσφερομένῳ παράκλησιν.
Εἰσαίεσθαι καὶ ἀναφόν με τὸν τὴν ψυχῆς λύχνον, καὶ φωτι-
σόν με τῇ μεσιτείᾳ σου. ἐπιλάωσα γάρ με τὸν λογισμόν,
καὶ φάνισα κλῆρον τῷ πατρικόν. ἀλόγοις ὁμοιωθῆναι
κτίεσι, καὶ ἀθλίως τοῖς συνεβοσκηθῆναι ὁ δὲ δυνάτης
πάντας ὑπερέβην ὡς ἀσωτεία, τῷ βορβόρῳ κυλιθῆναι
τῷ παθῶν, καὶ ἀσώτως δαπανήσας με τῷ ζῶντι. ἀλλὰ
ἐγὼν με τῇ μεσιτείᾳ σου, μεσίτῳ σε πλεμπῶς πρὸς
τὸ κελύ. ἰλεῶν μοι τῶν ἀπεργασάμενος, παρρη-
σικὴ ἔχων πρὸς αὐτόν, καὶ τὸ διῶσθαι.

С 3

Ε πτεν

Εκτεινόν μοι χεῖρα κατὰ ταῦτα, καὶ τελεινέ μοι τὸν βίον ἐν ἀγαθοῖς ἐνίχυσον. ὅπως δοξάζωσέ τὴν προσάτιλυν, τῆς ζοφερᾶς ἐκπτεῖν με κολάσεως. ἥς καὶ δείξης ἀνώτερον, καὶ τῆς τῷ Σωτῆρος δόξης τῇ μισιτείᾳ σου παρακαλέσης ὁμόσευον, προσασίας καὶ ἰκεσίαις ὡς Θεῷ Προφῆτα καὶ Βαπτιστᾷ, ταῖς πρὸς τὸν ὅλον Κτίσιν Ἐκείνον. Ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Α' ΚΟΛΟΥΘΙΑ,

Ἡ τις λέγεται μετὰ τὸ ἐγερθῆναι τὸν Χριστιανὸν ἐκ τοῦ ὕπνου.

Τροπᾶριον. ἦχος, α'.

Εξεγερθεῖς τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι ἀγαθὲ, καὶ τῷ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοᾶμέν σοι δυνατέ. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, εἰ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Τῆς κλίνης καὶ τῷ ὕπνῳ ἐξήγειράς με Κύριε, τὸν νῦν με φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν, καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε ἁγία Τεῖας. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Απόρον ὁ κρατὶς ἐπελάβεται, καὶ ἐκαστὴ αἰ πράξεις θυμωθήσονται. Ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ τὴν δ' ἑλὴν ταύτην.

Εκ τῷ ὕπνῳ ἐξῆλθες ἀμύμος, δι' ἡμεῶν σοι Ἄγία Τεῖας, ὅτι διὰ τῆς πολλῆς ἀγαθότητος, Ἐμακροθυμίας, ἐκ ὀργίδος μοι τῷ ῥαθύμῳ καὶ ἁμαρτωλῷ, ἐδίδου ναπώλεσας με ταῖς ἀνομίαις με. Ἀλλ' ἐφίλανθ' ὡς πάλιν

συνήθως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κείμενον ἡγερᾶμε, εἰς
τὸ ὀρθεῖσαι, καὶ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σου. Καὶ νῦν φώ-
τισόν με τὸ ὄμματι τῆς δαυδαίας, ἀνοιξέν με τὸ στόμα τῶ
μυλετᾶν τῆς λογίας, καὶ σωσέναι τὰς ἐντολάς σου, καὶ ποι-
εῖν τὸ θέλημά σου, καὶ ψάλλειν ἐν ἑξομολογήσει καρδίας,
καὶ αὐμεῖν τὸ παναγίων ὄνομά σου, τὸ Παῦρος, καὶ τὸ Τίον,
καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, νῦν, καὶ αἰεὶ, ἕως τῶν αἰώνων τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Δ Ὁ ξα σοι Βασιλεῦ, Θεὲ παντοκράτορ, ὅτι τῇ θείᾳ
σου καὶ φιλανθρωπῇ προνοίᾳ ἡξίωσάς με τὴν ἀ-
μαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον ἐξ ὑπνους ἀναστῆναι, καὶ τυχεῖν τῆς
εἰσόδου τῆς ἁγίας σου Οἴκου. Δέξαι Κύριε καὶ τὴν φωνὴν τῆς
δεήσεώς μου, ὡς τῶν ἁγίων καὶ νοσούντων Δυνάμεων, καὶ
ἀδούκητον ἐν καρδίᾳ καθεστῆ, καὶ πνεύματι παπεινώσι-
ως, προσερχθῆναι σοι τὴν ἐκ τῶν ῥυπαρῶν χειλέων
μυαίνεσιν. ὅπως καὶ γὰρ κοινωνός γενώμαι τῶν φρονίμων
Παρθένων ἐν φαιδρᾷ λαμπρῶν τῆς ψυχῆς μου, καὶ δο-
ξαζώσῃ πρὸς Πατέρα, καὶ Πνεύματι δοξαζόμενον Θεόν
Λόγον. Ἀμήν.

ΑΡΧΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ,

Εν ᾧ ὁ ἐξάψαλμος μεταφραθεὶς εἰς
ἀπλῶ φράσιν παρὰ Κυρίου
Ἀθανασίου Γερομονάχου
τοῦ Κρητός.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δόξα σοι.

Β ασιλεῦ ἡράνιε, παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀλη-
θείας, ὁ πανταχῶ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν,
ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωὴς χορηγός, ἐλθέ καὶ
σολώωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ὑπὸ πάσης κη-
λίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἐκ, γ'.

Δ Ὁ ξα Πάτερ, καὶ Τίον, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ νῦν, καὶ
αἰεὶ, καὶ εἰς τῶν αἰώνων τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Π αναγία Τειᾶς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἰλάσθητι ταῖς
ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομί-
ας ἡμῶν. Ἄγιε ἐπίσχεψαι, καὶ πᾶσαι τὰς ἀδυναμίας ἡμῶν,
σῶσον τὸ ὄνομά σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον. Δόξα, καὶ νῦν.

Π Ἀπερ ἡμῶν, ὅν τοις ἡράνις. ἁγιασθῆτε τὸ ὄνομά σου.
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενήθῃ τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν ἡρανῶ, ἔτι τῆς γῆς. Τὸν ἅπτον ἡμῶν τὸν ἐπίσκοπον
δός

δος ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέ-
γκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σὺ ἔστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, ἔκ τῃς ἀγίας Πνεύματος, νυνὶ καὶ ἀεὶ,
ἐκ τῶν αἰώνων ἕως αἰώνων. Ἀμήν.

Σὺ σὺν Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὸν κληρονο-
μίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δω-
ρέμῳ, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σπῦρος σου πολιτεύμα.
Δόξα.

Ὅτι ὦθεὶς ἐν τῷ σαυρῷ ἐκκρίσεις, τῇ ἐπαγνύμῳ σου και-
νῇ πολιτείᾳ, τὰς οἰκτιρμήσεις σου δώρησαι, Χριστὸ ὁ Θε-
ός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τὰς πιστὰς Βασιλεῖς ἡμῶν,
νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων. τὸν συμμα-
χίαν ἔχοισιν τὸν σὺν, ὅπλον εἰρήνης, ἀντικεινὸν ἔσονται.
Καὶ νυνὶ. Θεοτοκίον.

Προσάσια φοβερὰ ἐκκαταίχυντε, μὴ παρίδῃς ἀγα-
θὴ τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε. Σπείριζον
ὁρθόδοξον πολιτείαν. Σῶζε ἡς ἐκείλους βασιλεύειν,
ἐκ χορήγει αὐτοῖς ἑρπύδιον τὸν νίκην. Διότι ἔτεκες τὸν
Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Κύριε ἐλέησον, γ'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν αἰθέρα τοῖς
εὐδοκίᾳ. Ἐκ τείκε.

Κτ' εἰς τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ
τὸν αἰνεσίον σου. Ἐκ δαπτέρ.

Ψαλ-

Ψαλμ. γ'.

1 Κ Ε', τί ἐπληθύν-
θησαν οἱ ἐλί-
βοντες με;

2 Πολλοὶ ἐπατίστανται
ἐπ' ἐμέ.

3 Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυ-
χῇ μου, ἔκ ἐστὶ σεία αὐτῷ
ἐν τῷ Θεῷ αὐτῷ.

4 Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλή-
πτωρ εἶ, δόξα μου, καὶ ὑ-
ψῶν τὸν κεφαλῶν μου.

5 Φωνῆ μου πρὸς Κύριον
ἐκείραξα, καὶ ἐπήκουσέν με
ἐξ ὀρεος ἁγίου αὐτοῦ.

6 Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ
ὑπνώσα.

7 Ἐξηγέρθην,

8 Ὅτι Κύριος ἀντιλή-

Ε' ξήγησις.

1 Κ Τείκε, τί εἶναι ἡ α-
φορμή (παρὰ μόνον ἡ
πολλαῖς μου, ἐξ ὀρεῶν
συναμαρτίας) Ἐπληθύν-
σι πόσους ἐχθροὺς, ἐμὲ ἐλίβοντες;
2 Καὶ διατί ἐσυνώθησαν τόπος
λαὸς καταπαύωμαι (ἐμὲ τυραν-
νῶσιν ἄδικα χερεῖς ἐκ τῶν καμῶν
κατὰ πταίσμας),

3 Καὶ ὅλοις λέγουσι διὰ τὸν
ζῶντα (πῶς ἐχάθη,) καὶ δὲν
εἶναι πλὴν ἐλπίδα εἰς αὐτὸν
ὑπὸ τὸν Θεόν (ἐκ τῶν γλυπτῶν ὑπὸ
τὰς χεῖρας μου.)

4 Ἀλλὰ (ἐγὼ δὲ βάλω εἰς τὸν
νῆμον τὰ λόγια σου, διατί γνωρί-
ζω πῶς) ἐστὶ Κύριός μου διὰ τὸν ὅ-
σον ἀπαγγέλλαν σου ἔσται πάντα ὁ
βουθέας μου, ἐκ τῆς τιμῆς μου, ἐμὲ ὑ-
ψῶν εἰς τὸ καλλώτερον.

5 (Ὅσον ὅπου τὸ ἐγνώρισεν
φανερὰ πολλὰς φορές) ὅπου σὲ
ἐπαρακάλεσα Κύριε μου μὴ πο-
λὺν ἀπόστη τῆς καρδίας μου, ἐμὲ
ἐσώκεσιν ὑπὸ τὸ Ἅγιον ὕψος τῆς
βασιλείας σου.

6 Ἐγὼ ἐπίστα, ἐκ ἐκείνου
(ἔγινον ἐν θυμῷ μου πῶς, ὅσας φο-
ρὰς ἐπίστα ὑπὸ τῆς μεγάλης μου
κίνδυνος, ἐκ παλαιοῦ ἀπὸ τῆς αἰ-
σῶσός μου.)

7 Ἀπὸ τῆς δυνάμεώς σου αἰ-
σῶσά με,

8 (Καὶ ὑπὸ τὸν γνωρίζω πῶς
ἐστὶ Κύριός μου διότι μὴ βουθέα
πᾶν)

Ψαλ-

φεταιί με.

9 Οὐ φοβηθήσομαι ὑπὸ
μυριάδων λαῶν, τῇδ' κύκλω
σωσεπιτιθεμένων μοι.

10 Ἀνάστα Κε, σῶσόν με
ὁ Θεός μου.

11 Ὅτι σὺ ἐπάταξας
πάντας τοὺς ἐχθράνους
μοι ματαίως. Ὁ δόντας ἁ-
μαρτωλῶν σωθήσονται.

12 Τῷ Κυρίῳ ἡ σέβει, καὶ
ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ δόλο-
γία σου.

Πάλιν.

Εἰς τὸν λαόν σου, καὶ ὑπνώσας. Ὁ γινώσκων, ὅτι
Κύριος ἀντιλήφεται με.

Ψαλμ. λζ'.

1 **Κ** Τεῖν, μὴ τῷ θυ-
μῷ σου ἐλέγξῃς
με, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου παι-
δύσῃς με.

2 Ὅτι πᾶς βέλη σου ἐν-
πάγησάν μοι, καὶ ἐπεσῆναι

ἐξου-

πάτω.

9 Διατί τοι ἡδὲ πᾶσι δὲ φίλοι
φοβηθήσονται ταῖς μυριάδων
σάτα, ὅπως μὴ ἔχῃσι σωστέον-
ευσμίνον.

10 Μὴ παρακαλῶσι σκαῖον
πάλιν Κύριε μου, ἐγλύπτομαι με
Θεός μου.

11 Διατί τοι ἐκτύποις ἅμι-
λλας φοβᾶται, ἵνα με τῶν ἐχθρῶν
ὅπως μὴ ἐμίσῃς με ὡς ἄλλους, ἐπὶ
ἀφαιρέσει, ἐξομώσας πᾶσι δόν-
τας τῷ κακῷ, ἐπὶ τῶν ἀνιμωκό-
ντων.

12 Εἰς τὸ χίεον Κύριε μου ἔ-
στιν ἡ ζωὴ, ἐπὶ τῶν καὶ μὴ τῶν
δούλων. Διατί τοι παρακαλῶ-
μεν καὶ ἐλθέσθαι πρὸς τοὺς λαοὺς σου ἡ δι-
λογίαν σου (καὶ περὶ ἐσθλας τὸν πᾶ-
ντα).

Εἰς δούλους.

Εἰς ἡγήσεις.

1 **Κ** Τεῖν, μὴ με μολώ-
σῃς ἐν τῷ θυμῷ σου
κατὰ τὸ δίκαιον. καὶ
μὴ με παιδύσῃς με τῇ ὀργῇ σου
καθὼς ἐπὶ πᾶσι (διὰ τῶν πολλῶν
καὶ μεγάλων μὴ ἁμαρτιῶν, ἡδὲ
ἐν μέλει κατὰ τὴν ἀλήθειαν.)

2 Διατί ἦσαι τῶν ἐν τῇ φό-
βῳ σου ἐκάρησάν μοι σάτα τῶν
καρδίων μου (ἐν μὴ σφάζουσιν.) καὶ

ἐβλά-

ξας ἐπ' ἐμὲ τῶν χειρῶν σου.

3 Οὐκ ἔστιν ἱστίς ἐν τῇ
σαρκί μου ὑπὸ προσώπῳ τῇ
ὀργῇ σου.

4 Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς
ὀστέοις μου ὑπὸ προσώπῳ τῇ
ἁμαρτιῶν μου.

5 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑ-
περῆραν τῶν κεφαλῶν μου,
ὥστε φορτίον βαρὺ ἐβαρύν-
θης ἐπ' ἐμὲ.

6 Προσώξουσιν καὶ ἐσάπη-
σαν οἱ μύλωνές μου ὑπὸ
προσώπῳ τῇ ἀφροσύνης μου.

7 Ἐπαλαιπώρησα καὶ κα-
τεκάμην, καὶ

8 Ἔως τέλους.

9 Ὅλον τὸ ἡμέραν σκυ-
θροπάζων ἐπορεύομαι.

10 Ὅτι αἱ φάρμακες ἐπλή-
θυσαν ἐμπαιγμάτων, καὶ ἐκ
ἔστιν ἱστίς ἐν τῇ σαρκί μου.

11 Ἐκεί-

ἐβάρυνται διὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν
χειρῶν σου (μὴ δίκαιοις διὰ
τὰς κεφαλὰς μου.)

3 Καὶ δὲν εἶναι καμία ὑγίεια
ἐν τῇ σαρκί μου ἐν τῇ κορμί μου
ὑπὸ τῇ φοβῇ τοῦ πληθους τῆς ὀ-
ργῆς σου.

4 Καὶ δὲν εἶναι αἰσθησις ἐν
τῇ κορμί μου ὑπὸ τῇ βρωμῇ
τοῦ πληθους τῆς ἁμαρτιῶν μου.

5 Διατί ἡ πολυκαρδία μου ἀ-
δικίας ὑπερπερῆσεν τῶν κε-
φαλῶν μου, ἐπὶ τῇ φορτῇ βαρὺ
ἐβαρύνθη ἀπαιτήσεις καὶ μὴ ἐκα-
τέστησαν.

6 Καὶ ὑπὸ τῇ πολυκαρδίᾳ ἐ-
βρωμῶσα ἐσάπησεν ἡ πλη-
γὴ ἐν τῇ κεφαλῇ μου ἐν τῇ
ψυχῇ μου ὑπὸ τῇ πολλῇ ἀγνωσίᾳ (δι-
καίως ἐσάπησεν ἐν τῇ μετάνοιᾳ.)

7 Καὶ μόνον ἀγία τῆς ἐπι-
στασεως ἐν μεγάλῃ ταλαιπωρίᾳ,
(ἐν τῇ ἀμείνοῃ,)

8 Καὶ ἐφθασα ἐν τῇ τέλος τοῦ
δουλοῦ.

9 Καὶ χάρις μου ὅλην τὴν
πρὸς τὸν πόνην μου, ἐξ ἑξῆς (ἐν τῇ
ἐκείνῃ ἐφθάζω ὑπὸ τῇ λιγυρίᾳ
μου.)

10 Διατί πᾶς μύλος ἐλάνθη
τὰ λαχόντα μου ἐν τῇ γῇ μου πρὸς
τὴν ἐκείνῃ ἐφθάζω ὑπὸ τῇ
κλῆσι, ἐν τῇ ἐκείνῃ κατὰ τὴν ἐκείνῃ

ἐκεί-

11 Ἐκνώθην, καὶ ἐπεινώθην ὡς σφόδρα. ὠρυόμην ὑπὸ στυγμῆς τῆς καρδίας μου.

12 Κεῖνάντιόν σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στυγμός μου ὑπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

13 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη,

14 Ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου.

15 Καὶ τὸ φῶς τῶ ὀφθαλμῶν μου,

16 Καὶ αὐτὸ ἐκ ἔστι μετ' ἐμῆς.

17 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου,

18 Ἐξενουτίας μου ἤγγισαν ἔξισαν.

19 Καὶ οἱ ἐγγισάμεν ἀπὸ μακρόθεν ἔξισαν.

20 Καὶ

ἀσπλύνω ψυχὴν ἐκ τῆς πονηρίας μου.
11 Καὶ ἐγένετο πολλὰ κακὰ καὶ τυρανῆμαι παρὰ μέγαλα. Καὶ ἐργάζομαι, ἥτις ἐστὶν ῥυτίσις ἀπὸ στυγμῆς δριμυτέρας τῆς καρδίας μου. (Ἐπὶ τῆς δὲ ἐνδοκίας μου βοηθήσῃς εἰς τὴν πόνησίν μου, ἥτις ἐστὶν ἡ γλυπτοὶς ἀπὸ τῆς καρδίας μου.)

12 Διὰ τὸ πᾶν ἐσθλάειν ἐκείνην τὴν καρδίαν μου, ἥτις ἐστὶν ἡ ἐπιθυμία, καὶ ὁ στυγμός μου δὲ παραμείνη ἀπὸ τῆς ἐλπίδος μου, ἥτις ἐστὶν ἡ ἐλπίς μου.

13 Διὰ τὴν βλάβην πῶς ἡ καρδία μου ἐστὶν ἀκαταργυμένη ἀπὸ τῆς ἐλπίδος μου,

14 Καὶ ἔφυγεν ἡ δύναμις μου.

15 Καὶ ἐσκοτίσθη τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐκ τῆς ψυχῆς μου.

16 Καὶ ἐχάθη ἡ ἐλπίς μου ἐκ τῆς ἐλπίδος μου, ἥτις ἐστὶν ἡ ἐλπίς μου.

17 Καὶ τὸ χεῖρότερον οἱ φίλοι καὶ οἱ πλησίον μου ἐξήλθον ἀπὸ ἐλπίδος μου, ἥτις ἐστὶν ἡ ἐλπίς μου.

18 Καὶ ἐσθλάειν ἐκείνην τὴν καρδίαν μου, ἥτις ἐστὶν ἡ ἐπιθυμία, καὶ ὁ στυγμός μου δὲ παραμείνη ἀπὸ τῆς ἐλπίδος μου, ἥτις ἐστὶν ἡ ἐλπίς μου.

19 Καὶ οἱ ἐγγισάμεν ἀπὸ μακρόθεν ἔξισαν, ἥτις ἐστὶν ἡ ἐλπίς μου. (Ἐπὶ τῆς δὲ ἐνδοκίας μου βοηθήσῃς εἰς τὴν πόνησίν μου, ἥτις ἐστὶν ἡ γλυπτοὶς ἀπὸ τῆς καρδίας μου.)

μὲν

20 Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου,

21 Καὶ οἱ ζητοῦντες τὴν κακίαν μου ἐλάλησαν ματαίωτας.

22 Καὶ δολιόπτας ὅλυν τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

23 Ἐγὼ δὲ ὥσπερ κωφὸς ἔκ ἤκρον,

24 Καὶ ὥσπερ ἄλαλος ἔκ ανοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐγνώμην ὥσπερ ἀνθρώπος ἐκ ἀκέων,

26 Καὶ ἐκ ἔχων ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐλεγχμὸν.

27 Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἠλπισα,

28 Σὺ εἰσακούσῃς Κύριε ὁ Θεός μου.

29 Ὅτι εἶπον, μήποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί μου.

μὲν δώσω καμίσαν βοήθειαν.)

20 (Καὶ βλέποντες με οἱ ἐχθροί μου ἔρποντες καὶ ἔχοντες) στυγμῆς παρὰ πολλὰ καὶ ἀκαταργυμένη τὴν ψυχὴν μου.

21 Καὶ οἱ κακοδιωκταί μου μιλήσιν φλυασίας.

22 Καὶ δολιόπτας ὅλυν τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. (Ἐπὶ τῆς δὲ ἐνδοκίας μου βοηθήσῃς εἰς τὴν πόνησίν μου, ἥτις ἐστὶν ἡ γλυπτοὶς ἀπὸ τῆς καρδίας μου.)

23 Μὰ ἐγὼ σὰν ἡ κωφὸς καμῶμαι πῶς δὲν ἀκούω,

24 Καὶ καί ὥσπερ ὁ ἄλαλος δὲν ανοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

25 Καὶ γίνομαι σὰν ὁ ἀνθρώπος ἐκ ἀκέων,

26 Καὶ ἐκ ἔχων ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐλεγχμὸν, (ἥτις ἐστὶν ἡ ἐλπίς μου καὶ ἡ ἐλπίς μου.)

27 Καὶ τὸ πᾶν τὸ κακόν, διὰ τὴν ἐλπίδα μου ἐκείνην, ἐκείνην τὴν ἐλπίδα μου,

28 Καὶ ἐκείνην τὴν ἐλπίδα μου, ἐκείνην τὴν ἐλπίδα μου, ἐκείνην τὴν ἐλπίδα μου,

29 ὅτι εἶπον, μήποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί μου.

μὲν

μου.

30 Καὶ ἐν τῷ θαλάτῃ-
ραι πόδας μου,

31 Ε'π' ἐμὲ ἐμεγαλο-
ρημόνησαν.

32 Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστι-
γας ἔποιμος.

33 Καὶ ἡ ἀλγυδία μου ἐ-
νώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

34 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου
ἐγὼ ἀναγγεῖλω,

35 Καὶ μεμνήσω ὑπὲρ
τῆς ἁμαρτίας μου.

36 Οἱ δὲ ἰχθῦροι μου
ζῶσι,

37 Καὶ κερταίωvται ὑ-
πὲρ ἐμέ.

38 Καὶ ἐπληθύνθησαν
οἱ μισοῦντές με ἀδίκα.

39 Οἱ ἀνταποδιδόντες

οἱ ἐχθροί μου.

30 Διατίμι τὸ καὶ μὴ ἰδῆσαι καὶ
παραμείνω καὶ δῶσω τὸ πᾶν τῇ
δουλικῇ τὸ ἀνδραγαθίῳ,

31 Τότε κληθῆναι ἔχαιρονται πάντες ἰσοβήθηκα πύχα καὶ ἰσχυρά.

32 (Λειτουργία) ἡμεῖς Κυρί-
μυ.) διατί βλάπτεις πῶς πικρὰ ἡ-
τὰ κακὰ τὰς ἐπιμολαί (ἡ πικρὰ ἡ-
μαί καὶ τοὺς κακοπαθεῖς διατί τὰς ἐ-
πιμολαί μω.)

33 Καὶ ὁποῖος ἔῃ λύπηται·
καὶ ὡς πένθῃ ἔῃ τ' αἰματά του
ὄλοντα (καὶ ζῶει πεπλάγη-
ται·)

34 Καὶ πῶς ἐγὼ ἑμαῖσιν καθ-
ὼρα τίτι ἀνέμαμεν, ἔς τινος ἑ-
μολογῆσαι καὶ κατεργασθῆσαι ἑ-
αυτοῖς μα,

35 Καὶ μετὰ τὴν ἀπολογία τοῦ
 τῷ ἁμαρτίᾳ μου (τὰ τῷ ἱερῶ-
 σι μὲ τὸ καλὸν μετανοῶν, τὸ
 λυτῶν δὸς πᾶς πληγῆς τοῦ
 τῷ τιμωρῶν τῷ αἵματι.)

36 Καὶ πάντες οἱ ἔχθροί μου (πῆρται ἀπαισῆτος) ἐξ ἔσθ' ἡ χάρις μου,

37 καὶ διακινῶνται καλῶς
ἐκκαθαρσάντων.

38 Καὶ ἐπληθύνθησαν πνευματικότε-
ρον οἱ αὐτοὶ δικοί μου ἅδιστα.

39 (Ἀλλά ποῦ ποῦ με λυπίζει

μοι καὶ ἀντὶ ἀγαθῶν

40 Ἐνδύβαλλόμε,

41. Ἐπεὶ κατεδίωκόντες αὐτὰς ὁσυνύμην.

42 Μὴ ἱκανοποιήσῃς με
Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἴσο-
τήῃς ἀπ' ἐμῆ.

43. Πρόχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Πάλιν,

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ὑπο-
στῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόχες εἰς τὴ βοήθειά μου, Κύριε τὴ σωτηρίας μου.
 Ψαλμ. ξβ'. Εὐχέλυσσε.

Ε' ξήνησις.

I O Θεός ὁ Θεός μου
 πρὸς σὲ ὀρθεύ-
 ζω.

Ω⁷ Θί μν θί μν (παι-
τα με λατρεῖς ὡς τὸ
θεῖον καὶ εἰς τὰ
κλῆσιαι σὺ γὰρ εἰ προσκυνοῦ καὶ
οἱ δοῦλός σου) καὶ δια τὴν ἡλπίδα
τὴν ἡμετέραν ἐκ προσδοκῆσαι +
Δ Διὰ

△

2. $\Delta_{10} = 4$

2 Ἐδίψῃσέ σε ἡ ψυχὴ
μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ
μου.

3 Ἐν γῆ ἐρήμῳ, ἔ ἀβά-
τῳ, καὶ ἀνύδρῳ.

4 Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤ-
φθλω σοι,

5 Τῷ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν
σου, ἔ τὴν δόξαν σου.

6 Ὅτι κρείσσον τὸ ἔλεός
σου,

7 Ὑπὲρ ζωῆς.

8 Τὰ χεῖλη μου ἐπαινέ-
σασί σε.

9 Οὕτως εὐλογῆσά σε ἐν

2 Διατὶ σὲ διψᾷ πολλὰ ἡ ψυ-
χή μου αἰτῶμαι μὲ τὸ κορμίζω.

3 (Καὶ δι' ἐκράζουσιν τὰ ἐν
προσκυνῶν, ὁστ' αὐτὴν παρηγορεῖται
καὶ βοηθεῖται ὅπῃ λαμβάνει) ὡς
τὴν τὴν γλῶττάν σου ἔρημον, καὶ ἄ-
βατον, ἔ ἀνύδρον, (ἔ τυραννο-
μένῳ ζωῷ.)

4 Ἐτ' ἵσταται τὸν ἐν ἁγίῳ ὡφθ-
λῶν καὶ τὴν ὁμολογίαν εἰς τὴν ὁ-
πειρὴν σου ἀγνωσίῳ,

5 Νὰ ἰδῶ καὶ τὰ προσκυνῶν
τὴν δυνάμιν σου τὴν μεγάλην
τὴν δόξαν σου (ὅπῃ μὲ ἐλυτῶνται
ἔ μὲ ἐλευθέρωσιν πολλὰς ἐν
τῷ πέλῳ τῷ ἐχθρῶν σου, καὶ
ὅπῃ τὸν προσκυνῶντα θαλάττῃ
ἀμαρτιῶν σου).

6 Καὶ τὸ πᾶν τὸ καὶ, διατὶ ἐγὼ
καλῖτερον) τὰ σέσωκα εἰς τὸν πα-
ντὸς ἔ νὰ διχαρισθῶ (τὴν ἐλπί-
σιν σου) εἰς τὰ καλὰ ὅπῃ καὶ
καθημερινῶς εἰς ἐμάς,

7 Παρὰ τὰ εὐεχόμενα ὡς
ταῖς πλείονσι βασιλικαῖς ἔ χαρμη-
ναῖς ἔπαυσαι) ἔ ζωῆς (ἔ πᾶ-
ν ἔ δόξας ὅπῃ τὰ εὐεχόμενα
εἰς ὅλοι τοὺς κόσμους.)

8 Διὰ τὸ πᾶν τὰ καρδία καὶ
τὸ σῶμα σου θύλας σὲ ἐπαιτῶ μὲ
κατανοητικαῖς δόξασιν.

9 Ἐτ' ἵσταται καὶ τὴν, θύλας
διχαρισθῶ εἰς ἕλκω μὲ τὴν ζωὴν

τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὄνό-
ματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς
μου.

10 Ὡς ἐκ σέματος, καὶ
πίσιος ἐμπληθεῖν ἡ ψυ-
χή μου,

11 Καὶ χεῖλη ἀγαλλιά-
σεως αἰνέσει τὸ σῶμα μου.

12 Εἰ ἐμπνημόνιδόν σου
ἐπὶ τῇ σρωμνῇ μου, ἐν τοῖς
ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

13 Ὅτι ἐγερθήσῃς βοη-
θός μου,

14 Καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῇ
περύγῳ σου ἀγαλλιάσο-
μαι.

15 Ἐκολληθήσῃ ἡ ψυχὴ μου
ἐπίσω σου,

16 Ἐμὲ δὲ αὐτελάβετο ἡ
διζιά σου.

17 Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτῳ
ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου,

τὰ σκῶν τὰ χεῖρά μου τὰ προσκυν-
τὴ τὸν μέγαλον σου ὄνομα.

10 (Καὶ ὅπῃ τὸ πᾶν) σὰν ὅπῃ κα-
λὰ φαίνεται πρὸς τὴν λειχοργαί-
αν ὅπῃ τὴν χάριστον ἡ ψυχὴ μου,

11 Νὰ σὲ ἐπαινεῖς ὅλοι ἐνα-
μὲ ἀγαλλιάσῃ τὰ χεῖλη μου καὶ
τὸ σῶμα μου.

12 Μὰ ἀνίσως καὶ σὺ θυμῶ-
ν εἰς τὸ κρηβάτι μου, καὶ σὲ λο-
γιαζῶ ἔ σκεπάζομαι ταῖς νύκτας
τὰ σὲ δόξασιν (δὲ τὸ καὶ καὶ
εἰς τὴν πολυτέλειαν δόξας ἔ ὅπῃ
καλεσιώμενος.)

13 Ἀλλὰ ὁστ' σὲ εὐεχόμενα
τὰ πάντα βοηθῶμαι.

14 (Διὰ τὸ πᾶν σέσωκας) ὅπῃ
καὶ εἰς τὸ σκέπῳ τῷ περύγῳ
σου (καὶ τῇ ἀγάπῃ καὶ βοηθείᾳ
σου) θαυμάζομαι ὁ παλαιπώρος.

15 Διατὶ ἐγνώρισα πῶς ὅταν
εἴμαι κολλημένη ἡ ψυχὴ μου ἐπί-
σσω (καὶ σὺ ἀκολουθεῖς εἰς τὴν
λήμας σου) ἔ σὲ δόξας,

16 Εὐθύς τ' ὤρξαι ἐκείνῳ βλέ-
πω καὶ μὲ βοηθῶ) ὡς τὰ φοβερά
μου κίβδηλα (ἡ μεγάλη σου δύνα-
μις).

17 Διὰ τὸ πᾶν ἐγὼ θαύρασιν πῶς
αὐτοὶ ὅπῃ γὰρ τὴν τὰ παρὰ τὴν
ζωὴν μου ἀδικα,

18 Εἰσελεύσονται εἰς τὴν
κατώτατην τῆς γῆς.

19 Παραδοθήσονται εἰς
χεῖρας ῥομφαίας,

20 Μερίδες ἀλωπέκων
ἔσονται.

21 Ὁ δὲ Βασιλεὺς ὁ-
φρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ.

22 Ἐπαινεθήσεται πᾶς
ὁ ἰμνύων ἐν αὐτῷ,

23 Ὅτι ἐνεφράγη στόμα
λαλόντων ἄδικα.

Δίς.

Εἰν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ. Ὅτι ἐγενήθης βο-
θός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῆς περύγων σου ἀγαλ-
λιάσομαι. Ἐκολλήθῃ ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἰμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον. γ'.

Δόξα, καὶ νῦν.

18 Ἀλλοιθίλην ἔμαθον ἀπὸ τῶν
φύβοντες εἰς βαθυτάτης ἑσκατω-
νός πόπης τῆς γῆς.

19 Ἀλλοιθίλην παραδοθῆναι
χείρα ἑσκατωμένην τῆς θανα-
τώσεως, ἐν τῇ μείνῃσιν αἰταῖσι. (κα-
θὼς συμβαίνει εἰς τὴν πολέμην,)

20 Να γινώσκῃς μερίδας τῶν ἀλ-
πέκων (ἐξ ὧν ἔλαβον τὰς ἐσκατω-
νός τῆς κατὰ γῆς).

21 Καὶ ἐγὼ μένοντας βασιλεὺς
τῆς γῆς, ἐξέλω ὁφρανθήσεται (ἐγὼ
εἰς τὴν ἀδελφίαν μου,) ἀλλὰ ἐν
τῇ διωκίμῃσιν Θεῷ μου.

22 (Καὶ ἐν τῇ θλίψει γινώσκουσιν
λοιπῶς) θίλει τιμὴν καὶ τὰ ἑ-
κατόν ἐξ ὧν σὺ παρακαλεῖς ἀπὸ
καρδίας, ἐξ οὗ μὲν γὰρ τὸν γλυ-
πῆναι διὰ τὸ ἀγνῶσθαι ὄνομα.

23 (Καὶ θέλουν σὺ δεξιὰ
βλέποντας) πῶς ἐβουλεύσασαι τὰ
στόματα ἰκενῶν ὅπως μιλῶσι καὶ
κάνουσιν τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῆς ἰσχυ-
ρῆς τῆς παράνομου.

Ψαλμός, πζ'.

1 **Κ**ύριε ὁ Θεός τῆς
σωτηρίας μου, ἡ-
μέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν
νυκτὶ ἐναντίον σου.

2 Εἰσελθέτω σὺ ἐν ὀπί-
σθῳ ἡ προσδύχημα,

3 Κλῖρον τὸ οὖς σου εἰς
τὴν ἀντιπρόσωπόν μου.

4 Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ
ψυχή μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ᾄδῃ ἤγγισεν.

5 Προσελογίζω μετὰ τῶν
καταβαινόντων εἰς λάκκον,

6 Ἐγενήθην ὥσπερ ἀν-
θρώπος ἀβοήθητος,

7 Ἐν νεκροῖς ἐλδύθην.

8 Ὡς εἰς θαυματῆς κα-
τάδουροντες ἐν τῇ φωνῇ, ὡς ἐκ
ἐμνήσθης ἔτι,

9 Καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός
σου ἀπέσθην.

Εξήγησις.

1 **Κ**ύριε καὶ Θεὸς τῆς σῶ-
τηρίας μου, μίαν νύκτα φων-
αζώ ὑπὸ τῆς μεγά-
λης μου ἀνάγκης ἐμπροσθέν σου.

2 Καὶ ὡς ἐλθῇ σὺ παρακαλῶ ἡ
προσδύχημα εἰς τὸ ἀντιπρόσωπόν σου
τῆς
ἀντιπρόσωπόν σου.

3 Καὶ κλῖναι τὴν ἀντιπρόσωπόν σου
εἰς τὸν ὅσον ἡμῶν, ἐξ ἐμνήσθης εἰς
τὴν ἀντιπρόσωπόν σου.

4 Διὰ τὴν ἐγὼ μὲν πολλὰ κακὰ
ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωὴ μου ἐσθίμα-
ται εἰς τὸν ᾄδῃ.

5 (Καὶ κρατῶντες τὸ διάβαμα
οἱ ἐκ τῶν ὁδῶν δὲ διώκονται καὶ τῶν
φύγων) καὶ λογαριάζομαι μὲν τῶν
ἀντιπρόσωπόν σου ὅπου καταβαίνουσιν
εἰς τὸν τάφον.

6 Καὶ ἐγένετο σαλῶναι ὁλομό-
ταχος (εἰς τὴν μίαν τὴν πολέμην
δύναμις διώκοντες ἐκ τῆς
ἐμνήσθης).

7 Καὶ εἰσέρχονται θαμνέντες μὲν
τῆς νεκρῆς συζώτης.

8 Ὅμοιος σὰν τὴν φωνήν αὐ-
τῶν ὅπως κήνται εἰς τὸ μνή-
μα, ὅπως δὲ τὴν ἀντιπρόσωπόν σου
καὶ τὴν ἀντιπρόσωπόν σου.

9 (Διὰ τὴν ἀντιπρόσωπόν σου ἀναπα-
ύει καὶ δὲ κρατῶντες καμῖαι
καὶ δὲ κρατῶντες καμῖαι βίτη)

Θεμενὰ φυλαχθῶσιν ὑπὸ ἰχθύος
ἡδὲ χρειάζονται κυβέρησιν καὶ
ζήσονται) ἐπειδὴ αὐτὰ ἐξωιδύ-
σαν κατὰ τὴν ὑπόφασιν σου ὑπὸ τῆς
ζωῆς εἰς τὴν θάλατταν.

10 Εἴδοτό με ἐν λάκκῳ
κατωπύγῃ,

11 Ἐν σκοτεινοῖς,

12 Καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

13 Ἐπ' ἐμὲ ἐπεσφείχθη
ὁ θυμός σου,

14 Καὶ πάντας τὰς με-
τωρισμύς σου ἐπήγαγες
ἐπ' ἐμέ.

15 Ἐμάκρυνας τὰς γνω-
στὰς μου ἀπ' ἐμοῦ.

16 Εἴδοτό με βδέλυγ-
μα ἑαυτοῖς.

17 Παριδόθην,

18 Καὶ οὐκ ὤξεπορευό-
μην.

19 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠ-
θροήσαν ὑπὸ πτωχείας.

24 Ε-

10 Καὶ ἐβάλασάν με οἱ ἰχθύ-
ες εἰς λάκκον βαθύτατον,

11 Καὶ κρύβωμαι ὑπὸ τὸν φόβον
μου εἰς ἄχρην· ἐσκοτεινῶς τὸ πνεῦμα.

12 Καὶ εἰς τὸν ἵσκιον τῆς αἰδέου
θανάτου ἐπὶ καρτερῶς τὰ λαβόν.

13 (Καὶ τὸ πνεῦμα παθεῖν ἀρεπὴν
μὴ διατὸς μεγάλας μου ἀμαρ-
τίας,) ἔσταθην βαρὺς καὶ ἀν-
τίστασις ὁ θυμός σου ἀπάνω μου,

14 Καὶ ἱφίρις ὁ δαίμων σου τὰς
φρεσίνους ἐπὶ ἀναισθησίας καὶ ἀ-
συνεπείκεια εἰς τὴν κεφαλὴν μου.

15 Ἀπέκρινεν ἡ καρμία τὰς γνω-
στὰς μου, φίλους μου καὶ ἱφίρις ἀπ' ἐ-
μοῦ (ἐμὲ ἀφῆκεν ὁ λοιμός σου.)

16 Καὶ μετὰ ἡ καρμία παύσεται
ἐχθροί μου ἀνάνυσά τες κατὰ τὴν
πόδοντες.

17 Καὶ ἐπαρῶθῃκα (ὑπὸ τὴν
κρίματά μου κατὰ τὴν ὑπόφασιν σου
εἰς τὴν ὀφθαλμικήν.)

18 Καὶ δὲ δυνάμει καὶ τὴν φύ-
σιν τὰ γλυπτόσω.

19 Καὶ τὰ ὀφθαλμοί μου ἐνυφάν-
θουσαν ὑπὸ τὰς ἀχρεπνίας ἐπὶ
δάκρυα, ἐπὶ τὴν πτωχείαν καὶ μόν-

κα

ναζία μου.

20 Ἐκέκραξα πρὸς σὲ
Κύριε, ὅλῳ τῷ ἡμέραν,

21 Διεπέπασα πρὸς σὲ
τὰς χεῖράς μου.

22 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιή-
σῃς θαυμάσια,

23 Ἡ Ἰαῖφοι ἀνέστη-
σι, καὶ ὁμομολογήσονται
σοι,

24 Μὴ διηγήσεται τις ἐν
τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ
τῷ ἀλήθειά σου ἐν τῇ ἀ-
πωλείᾳ;

25 Μὴ γνωθῇσεται ἐν
τῷ σκότεινι τὰ θαυμάσιά σου;

26 Καὶ ἡ δικαιοσύνη σου
ᾧ ἐπιλελησμένη;

20 (Διατὸ πνεῦμα δεικνύοντες
ἄλλω βοηθεῖν) φωνάζω Κύριε· μου
μαρτυρῶσιν ὁλημερῆς.

21 Καὶ σκαύω τις χεῖράς μου καὶ
ἐπαρῶμαι τῷ βοηθῶντι μου (καὶ
σπρωγνῶσθαι γλήγορα πρὸ τῆς καὶ
λάβωμι τὸ ἔργον τὸν θάνατον καὶ
με φυλάξω ἀβλαστοί.)

22 Διατὶ ἐδὴ Κύριε μου εἰς τὴν
νεκρὴν καὶ θάνατον (καὶ κάμης
ἐπὶ ἐμένας;) (ἰχθυὶ δὲ θίλως καὶ
τὴν ἀγνοίᾳ τῶν πλῆθους.)

23 Ἡ δυνάμεις ὅλοι οἱ ἰαῖφοι
τὸ κόσμον καὶ τὴν σκωδῶσιν ὑπὸ τὸν
θάνατον καὶ λαβόντι τὴν ζωὴν καὶ
διχαίρουντες ὅχι.

24 Ἡ πέτρα δυνάμει κανίς
σὺ πῶς εἰς τὸν τάφον (ἐν τῇ χα-
θῇ ὑπὸ τῷ σπρωγνῶσθαι καὶ τῷ
σὺ καὶ πῶς εἶσαι ἐλευθέρως καὶ
ἀληθινῶς ἐπὶ τῇ βοήθειᾳ σου (κα-
θὼς πῶς εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ
καίς εἰς τοὺς μετασημένους ὑπὸ
καρδίας;)

25 Ἡ πέτρα εἶναι βολετὸν τὰ
φανῶν εἰς τὸν σκοτεινὸν ἄδην τὰ
θαυμάσιά σου;

26 Καὶ τὰ γνωθῇσθαι δυνάμει
πῶς εἰς τὸ σκοτεινῶς καὶ ἡμῶν
ἐν τῇ τῇ ἐλευθέρως καὶ βρω-
μῶσιν; (καὶ κάμης ἐλευθέρως
καὶ τὰ ἀνέστη τὸν φανῶν; ἐ-
χι. (μόνον εἰς τὴν ζωὴν θαυμα-
πύργων εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ
μετὰ τὴν ὁλημερῆς.)

27 Κα-

Δ 4 καὶ

27 Καὶ γὰρ πρὸς σὲ Κύριε
ἐκέκραξα,

28 Καὶ τὸ πρῶτόν ἡ προ-
σευχή μου προσφθάσει σέ.

29 Ἰνατί Κύριε ὤτο-
θῃ τὴν ψυχὴν μου,

30 Ἀποσρέφεις τὸ πρό-
σωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

31 Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ
ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου.

32 Ὑψώθεις δὲ ἐταπει-
νώθην,

33 Καὶ ἐξηπορήθην.

34 Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ
ἐργαίαι.

35 Οἱ φοβισμοί σου
ἐξεπάραιξάν με.

(ὡς τὸς ἐλθόντας ὡς ὅλα τὰ πρᾶγα-
ματα.)

27 Διὰ τὸ πᾶν καὶ ἐγώ (καὶ καὶ
ἄλλαι φοβίαι) σὲ ἐπαρακάλεσα
μὴ ἀμείνον πόσι τῆς καρδίας μου,
ὥς μὴ ἐβλάψῃς,

28 Ἐτίξῃ τῶρα ἀπὸ τοῦ θανάτου
μου ὡς προσφάθῃ τῷ τῶν ὡρῶν
ἡ νυκτερινὴν προσέχῃ εἰς τὴν
μεγαλοδυναμίαν σου καὶ μὴ γλυ-
πῇς τὸ γλυγοῦντα.

29 Ἀλλὰ διὰ ποίαν ἀφορμὴν
Κύριε ὀποδύχῃς τὴν ψυχὴν μου
ὥς τὴν πέμψῃς εἰς τὸν θάνατον,

30 Καὶ ὀποτρέφῃς ὃ διαπλη-
χίανται ἀπ' ἐμῖνα; (φανερὸν
ὅπως μὴ δίκαιοι οὖν διὰ ταύτας πα-
ρακαλῆς καὶ παρατηρίαις μου.)

31 Ἀλλὰ ἰδὲ πῶς εἰμαι πτω-
χὸς ἐξ ἑνός, ὥς εἰς πολλὰς κόπας
πολείμης καὶ κίνδυνον ὀπο μικρὸς,
(ὥς εἰμαι χαλασμένος καὶ ξεψυ-
χισμένος.)

32 Ἀλλὰ πᾶσι ὅλα τὰ ἐπαθὲ
ὅτι ἐταπεινώθηκα, (ὥς ἐκατα-
πάτην τὸν νόμον σου ὥς τῶρα πᾶσι
ταῖς ἐν τῷ κάτω τῷ ἐχθρῷ μου) ἵ-
τα πενήθηκα.

33 Καὶ ἔχασα τὸν ἔντμον (ὥς
ἀγάπησεν τὸ σκέπος σου.)

34 Καὶ ἔλθον ἀπαύσιμος ὀπο
μὸς σου ὥς ὁ ὄργισόν σου.

35 Καὶ οἱ φοβισμοί σου μὴ
ἀπαράξῃς ὥς μὴ ἐπαραλέγῃς.

36 Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ
ὕδωρ.

37 Ὅλῳ ἤ ἡμέραν πε-
ριέχον με ἅμα.

38 Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ
φίλον ἐπλησίον,

39 Καὶ τὰς γνώσεις μου
ὀπο παλαιπαιρίας.

Δίς.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα,
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσέχῃ μου. κλῖνον τὸ
ὤς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμ. ρβ'.

Ε'ξηγήσεις.

1 Εὐλόγει ἡ ψυχὴ
μου τὸν Κύριον, καὶ
πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὀ-
νομα τὸ Ἁγίον αὐτοῦ.

2 Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου
τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλα-
θῇς πάσας τὰς ἀνταποδό-
σεις αὐτοῦ.

3 Τὸν δι' ἡλατῶντα πᾶ-
σας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

36 Καὶ μὲ ἐπεεζήγυρσαν ὡς
μέγας ποταμὸς καὶ κατακλυσμὸς
οἱ ἐχθροὶ τῆς ψυχῆς μου.

37 Καὶ ὀλημερινὴς μὲ ἔχον ὡς
ποκλινόμενον, (ὥς χάσκειν αὐτὴν
μα ὀλημῆς σὰν ἀγρία θηρία καὶ
μὴ ἀρπάξῃς ὥς καὶ μὲ θανατώσῃ.)

38 Καὶ ἔκαμῃς καὶ ἐμάκρυναν
ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ ἀπὸ μίνα φίλου
ἐξ ἐνός,

39 Καὶ γνώσεις μου, ὀπο ταῖς πα-
λαιπαιρίαις (ὥς πᾶν κίνδυνον ὀπο
βλήψῃς πῶς πάχυναι κατημαρῶ-
σιν.)

Δ Οὕτως ὁ ψυχὴν μου τὸν
Κύριον τὸν κόσμον, καὶ
αὐτὰ μὴ ὅλαις σου
ταῖς μέσαις δυναμὶς ὥς καλοσύ-
νης δοξολόγια τὸ ὀνομαίται τὸ ἁ-
γίον.

2 Δόξα ὡς ὁ ψυχὴν μου τὸν Κύ-
ριον μὴ παύσῃς, ὥς μὴ λησμονῆς
ποτὶς ὅλαις τῶν ταῖς καλῶν καὶ
καλῶν ἀνταποδόσεων (ὥς πᾶν κλή-
ως δίκαιοι καὶ ὡς τῆς φίλης τῶν
καὶ εἰς τῆς ἐχθρῶν τῶν.)

3 Δόξα ὡς ὁ πᾶσι συγχωρῇ
τὴν καλὴν μετανοήσαν καὶ ἐξομολό-
γησιν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

4 Τὸν λυξούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου,

5 Τὸν σεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς.

6 Τὸν ἐμπιπλῶντά σε ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἐπιθυμίαις σου,

7 Ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀνὴρ ἡ νεότης σου.

8 Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κέσμα πᾶσι τοῖς ἀδικοῦμένοις.

9 Εἰγνώρισε πᾶς ὁδούς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ,

10 Τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

γινόντων ὅλας σε ταῖς ἀνομίαις, καὶ ἰατρῶν ὅλας σε ταῖς ἀρρώστιας καὶ ἀδυναμίαις (ὅταν ἴδῃ καρδίαν σου τὸν σε ἀρκαλιέσθαι, καὶ ἐν ταῖς σκολιάς σου.)

4 Προσκύνατον ὁ πῦρ λυξοῦντα ἀπὸ τῆς ψυχικῆς καὶ σωματικῆς κίνδυνα καὶ θανάτου τὴν ζωὴν καὶ τὴν ψυχὴν σου,

5 Καὶ δὲ πάλην μέρα νύκτα ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ ἐν τῇ τιμῇ, καὶ ἐν τῇ σὺν διακονίᾳ μὲν πάσας θαυμαστάς καλοσύνας.

6 Τίματον ὅπου χορταίνει μὲν τὸς ἀγαθὰ ὅλον τὸν χρόνον τὴν ὀρεξίν σου,

7 Καὶ ἔχει τὸν νῦν σου ἀσκόλασα εἰς αὐτόν, καὶ θέλει ξανακινήσῃ σὺν τῷ αὐτῷ (ὅταν συγχάξῃται τὸν ἥλιον) ἡ νεότης σου.

8 Ἀγαπάων διατρεφὼν αὐτὸς ὁ Κύριος καὶ εἰς ὅλους μας μεγάλας ἐλεημοσύνας, καὶ ἐκδίκουσι ὁλοῦν ἐκινῶν ὅσων ἀδικεῖται καὶ δουλαβύονται ὑπὸ τῆς δουραπείρας καὶ μεγάλιτερῆς τῆς.

9 (Καὶ ἀγαπῶντες καὶ κίνησιν δίκαια καὶ καλὰ ὅλοι μας) ἐφαίρουσι (μὲν τὸ σῶμα καὶ μὲν τὰ χεῖρματα πρὸς νόμους σου) πρὸς Μωϋσῆν.

10 Παραγγέλλωντας τὰ παραδόντες εἰς τὸν λαόν σου εἰς μικρὰς καὶ μεγάλας τὰ θελήματα σου, καὶ τὰ φυλάττειν διὰ τὸ καλόν σου.

11 Οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος,

12 Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται,

13 Οὐδὲ εἰς τὸ αἰῶνα μηνιεῖ.

14 Οὐκ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν,

15 Οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

16 Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ ὕψος τῆς γῆς,

17 Ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς φθορᾶς αὐτόν.

18 Καθ' ὅσον ἀπέχουσιν αἰσπλαὶ ὑπὸ δυσμῶν, ἐν

11 (Καὶ ἀγκαλιὰ καὶ δὲ τῷ ὑποκείμενῳ κατὰ τὸ χρεῖός μας, καὶ κατωκατῆκεν τὰ προσάγματά σου) ὅμως ὁ Κύριος μας εἶναι παρὰ πολλὰ ποικιλικὸς καὶ ἐλεημονιτικὸς καὶ ὑπομονητικὸς καὶ πολυδάσπαλος.

12 Καὶ δὲ θέλει νὰ αἰάφῃ ὅλην τὴν τὴν ὀργὴν ἀπαύμας νὰ μᾶς ἐκκάμῃ.

13 Οὐδὲ θέλει νὰ σέκη παῖτα θυμωμένος νὰ μᾶς πωλεῖται. (ἐν μόνον λέγοντας πῶς μετανοήσω μᾶς ὑποφέρει.)

14 Διὰ τὸ το καθε καὶ καὶ μᾶς βαρύνει ὅλους μας πῆρες, καὶ ἀσύνετος, καὶ ἀμαρτωλὸς, καὶ δὲ μᾶς ἐξολοθροῦσε τὸς χρόνους κατὰ τὰς ἀνομίας μας (ὑπὸ τὸν φόρῳ σου τῆς γῆς.)

15 Οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας μας μᾶς ἐπαρέδωκεν εἰς πρόσκαιρον καὶ αἰώνιον θάνατον. (μὰ ἀντὶ τὸ ἔκρινεν δὲν ἔχουσιν ἡδονὰς μας, ὅθεν ἐσώθητε.)

16 Καὶ τὸ το καὶ καὶ ὅλα, καὶ θῶς βλέπομεν πῶς τὸ πλατύχωρον ὕψος τῷ οὐρανῷ εἶναι πολλὰ ὑψηλὰ σερίωμενοι ὑπὸ τὴν γῆν,

17 Ἐτρεῖς ἐσερίωσε ὁ Κύριος μὲν ἀμείψῃ πᾶσι τὴν ἐλεημοσύνην σου εἰς ἐκείνους ὅπου τὸν φοβῶνται καὶ τὸ ὑποκατασκευάζει.

18 Καὶ ὅσον ἐκείνη μακρὰ ἡ ἀναπλὴ ὑπὸ τῆς δύσεως, μακρὰ ἡ ὁδοῦ (μὲν τὴν ἀληθινὴν ὁδοῦ λόγον.

μάκρυνεν ἀπ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

19 Καθὼς οἰκτεῖρει Πατήρ υἱούς,

20 Ὁκτεῖρησε Κύριος τὰς φοβημένους αὐτόν.

21 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χῆς ἐσμεν.

22 Ἄνθρωπος ὡσεὶ χέρπος,

23 Ἀί ἡμέραι αὐτοῦ.

24 Ὡσεὶ αἶθος τοῦ ἀγροῦ ἄνω ὥρανθήσεται.

25 Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ ἔχ ὑπάρξει,

26 Καὶ ἐκ ἐπιγνώσεως

λόγου καὶ σφίγγει μεταίτιας) ἀπὸ ἡμᾶς τὰ κείμενά μας.

19 (Διὰ τὴν πόσον πείλας ἀπὸ τοῦ εἶναι ἡ καλοσύνη ἐν τῷ πλάσματι) ὅπως καθὼς σπλῆγεται ὁ γόνυς τῶν παιδίων,

20 Τίτοιαι λογὴς ἡ πελαγότεροι σπλῆγεται ὁ Θεὸς τῶν δούλων τῶν ὅπως τὸν δουλαβῆνται.

21 Διὰ τὴν αἰσθάνειαν ὡς πλάσματος τὸ πλάσμα μας, καὶ θυμᾶται ὡς ἡμεῖς ὡς χῆμα.

22 Καὶ πῶς ὁ ἄνθρωπος εἶναι εἰς τὸν πρόσκαιρον κόσμον σαὶ τὸ χερσίν,

23 Καὶ ὁ βαίνων ὁ γλῆγορ ἡ ἡμέρας ἔσθ' ὡς χερσίν.

24 Καὶ γίνεται ἡ ξηραίνεται ὡς τὰ ἄδρα ἡ λυλῶν τῶν κάμπων (ἡ μαρμίνται ὡς ἄδρα, ἡ χερσίν τῶν κολασαὶ ἡ ἐκάντα.)

25 (Διὰ τὴν καθὼς ὁ πνεῦμα φανερὸς εἰς τὸν αἶθερ, ἡ πνεῦμα ἡ μαρμίνται, καὶ δὲ δυνάμει πλεονάζει ὁ γόνυς τῶν αἰσθάνειαν εἰς τὸν χερσίν (ἡ δύνανται) ἡ ἐκάντα ἡ ψυχὴ ὅπως ἡ καποκάντα τὸ κορμὶ, μισθῶνται εἰς τὸν θάλασσιν, καὶ δὲ ἡ μεταρμὶ πλεονάζει τῶν μοναχόντων ζωτικόν, (ἡ δὲ αὐτὴ τῶν σφίγγει τῶν σφίγγει αἰσθάνειαν.)

26 Καὶ δὲ δύνανται γνωρίσει ἡ να τὸ ἄλλοτῶς, ὡς τὰ ἡμέρας τῶς ἀ-

εἰ τὸν τόπον αὐτοῦ.

27 Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ὑπὸ τῷ αἰῶνος, καὶ ἕως τῷ αἰῶνος ἐπὶ τὰς φοβημένους αὐτόν.

28 Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπ' υἱοὺς υἱῶν,

29 Τοῖς φυλάσσει τὸν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τὸ ποιῆσαι αὐτάς.

30 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ,

31 Καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων διαπόζει.

νασάτος ἡ κείσεως.

27 (Καὶ ἀγκαλιὰ ἡ τῶν τῶν παρβαίνοντι εἰς διὰ τὸ ἀποπατορικὸν αἵμαρμα, μ' ὅλον ἐπὶ τὸ ἡς εἶναι) ἡ ἐλεημοσύνη τῷ Κυρίῳ εἶναι ὑπὸ πατορικῶς, ὡς πατορικῶς ἀφ' οὐρα καὶ αἰώνια, εἰς ἐκάντα ὅπως τὸν φοβῆνται πάντα, καὶ τὸν διερχόμενοι.

28 (Καὶ αὐτὸς κακοπαθήσῃ κίολα εἰ καλοῖται δύνανται) ἀλλὰ ἡ δικαιοσύνη τῶν εἰς αἶμα μετ' αὐτῶν καὶ τὰ παιδογονίατος.

29 Ἐκάντα ὅπως φυλάσσει τὸν νόμον, ἡ θυμῶνται τὰς παραγγελλίας τῶν, καὶ στωδάζουσι τὰς καὶ ἀσκέλας, (ἡ θυμῶνται καὶ καὶ καὶ καὶ τὸ δύνανται εἶναι.)

30 Τῶς ὁ Κύριος (ἡ ψυχὴ μὴ εἶναι παρὰ πολλὰ δυνάμει ἡ μεγαλὸς ἡ φοβερὸς. διὰ τὴν δύνανται μόνον ὅλον τὸν γλῶ, ἡ μέγας ὡς τῶν γλῶ τῶν αἰσθάνειαν, ἀλλὰ βασιλεύει ὅλον τὸν αἶθερ, καὶ ὅλον τὸν γλῶ, καὶ ὅλον τὸν οὐρανόν.) ἡ ἐκάντα ἡ ἐκάντα ἐκάντα τῶν θρόνον.

31 Καὶ ἀπὸ τῶν ὅλων δύνανται ἡ βασιλεία εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ τὸν ὅλον, (ἡ διορθῶνται ὅλα τὰ κτίσματα ἡ ἀνάγματος εἰς τὸν πᾶντος. ἡ χαρὰς τῶν ὅλων καὶ τὸ δύνανται, ἡ ἀλόνται εἰς ὅλους τὸ καταφρονῶσι ἡ δὲ τὰ κτίσει.)

32 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον
πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,
δυνατοὶ ἰχθῶν,

32 (Διὰ τὸ μὴ δυναμῆναι
τὸν δοξολογῆσαι ὑπὸ τῶν μεγαλό-
τητιν ἐν τῶν μικρότητιν, πα-
ρακλίσαι ταῖς ἡρώδαις πῆσαι,
ἐκ τῆς ἀπειθαλμίας ἀγγέλων ἢ
φύλαξίν μας· γὰρ μᾶς συμβηδέ-
σκει οἱς τῶν δυνάμεϊσ μας, καὶ
εἰπερὶ αὐτοῖς.) Δοξολογατε τοῖς
Θεοῖς ἐν πλάτνωμας μετ' ἡμᾶς ὁ-
λοῖτε οἱ ἄγγελοι ἐπεὶ ἔστι αὐτοῖς
ἐφ' ἡμᾶς μὴ φυσικῶς ἐν μι-
γῶν δυνάμει.

33 Ποιῶντες τὸν λόγον
αὐτοῦ, τὸ ἀκούειν τῆς φω-
νῆς τοῦ λόγου αὐτοῦ.

33 Καὶ διώκετε καὶ κἀντε πᾶς
προσάγματιν ἐν τῷ ὅπῃ ἀκού-
σιν τὸν φωνὴν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ.

34 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον
πάνται αἱ δυνάμεις αὐτοῦ,
λειπργοὶ αὐτοῦ,

34 Δοξολογατε λέγων τὸν Κύ-
ριον· εἰς ἡμᾶς ὅλας τὰς οὐράνους καὶ ἐν
ἐκείνῃσιν, οἱ χαλεπαίνοντες
ὑπερίτας,

35 Οἱ ποιουῦντες τὸ θέ-
λημα αὐτοῦ

35 Ὅτι κἀντε (πνευματικά,
γλῆγερ, σωσά, ἐκ καλῶ) ὅλα
τὰ τὰ θέληματα.

36 Εὐλογεῖτε ὃ Κὦ πάν-
τα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντί
τόπῳ ὃ θεοποιείας αὐτοῦ,

36 Καὶ δίχως τὰ πνευματικότερα,
Δοξολογατε τοῖς θεοποιήμασι τοῖς
Χειροῖς ὅλας τὰς ἔργα, ὅτι δει-
κνύει εἰς ὅλα τὰ ἔργα τῆς βα-
σιλείας τῆς.

37 Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου
τὸν Κύριον.

37 Τὸ εἶδεν ἐν ἑαυτῇ ψυχῇ μου ἀ-
γάπην καὶ προσκύων ὃ Κὦ (μετὰ ὅλα
τὰ τὰ κτίσματα, καθὼς ἀκούει.)
ἐφύλασεν τὰ προσάγματα τὰ ἀπα-
ραστάλας κατὰ τὸ χεῖρος, διὰ
τὸ λάβειν τὸν δόξαν, καὶ τὸν αἰὼ-
νιστὸν αὐτὸν ἀπόδοσιν.)

Εν

Εν παντί τόπῳ τῆς θεοποιείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ
ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλμ. ρμβ'.

Εξήγησις.

1 Κτερεῖ εἰσάκουσον
τὴν προσευχὴν μου,
ἐνώτισαι τῷ δέησίν μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εἰσά-
κουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύ-
νῃ σου,

1 Κτερεῖ εἰσάκουσαι ὃ προ-
σέχων μου, ἐκ ἀκροά-
σιν τῶν δέησιν μου κα-
θὼς μᾶς πείσῃς μετὰ ἀληθείαν
σου λόγια. ἐκ ἀπάντησίν μου διὰ ὃ
δικαιοσύνην καὶ ἐλεημοσύνην σου.

2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς
κρίσιν μετὰ τῶν δέλων σου,
ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐ-
νώπιόν σου πᾶς ζῶν.

2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετ'
ἐμένα τὸν δέλον σου εἰς τὰ πολλὰ
μετανοήματα. ὅτι διὰ τὴν
δυσωδίαν γὰρ φανὴ ἀναμάρτητος ἐμ-
προθέσιν καὶ ζῶντος ἀνθρώ-
που. (ἀλήμονος εἰς ἐμένα, ἐγὼ εἶ-
μαι ὁ φανὴς.)

3 Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχ-
θρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐτα-
πείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζω-
ν μου.

3 (Βοήθησά μου μεγαλοδύναμις
πᾶσι τῶν ὀντων διὰ ὃ. διὰ πλάγ-
χίαν σου) Βλέπωντας πῶς ἐξέχει
ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου γὰρ τὴν
ἀρπάζῃ, ἐξέχει ῥιμμένην ὑπὸ τὴν
βάσανα εἰς τὴν λάκκον, ὃ ζῶν μου.

4 Ἐκάθισέ με ἐν σκοτει-
νοῖς ὡς νεκρὸς αἰῶνος, καὶ
ἡ κηδίασέν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦ-
μά μου.

4 Καὶ μετὰ ἐκάθισεν ἐν σκοτεινῇ
ὑπὸ τὸν φόβον μου εἰς τὴν σκοτεινὴν
τοῦτον τῆς γῆς σὰν τῆς πολυκα-
τειμένης νεκρὸς εἰς τὴν πέφον, καὶ
ἐκόπηκεν ἡ δυνάμις μου.

5 Ἐν ἐμοὶ ἐπαράχθη ἡ
καρδία μου.

5 Καὶ ἐπαράχθη ἡ καρδία μου, καὶ
ἐπαράχθη μετὰ μου ὑπὸ τῆς πεί-
νης ἐξ ἐμῆς ἡ καρδία μου (ἐλθὼν
γὰρ)

6 Ἐμνή-

γὰ

6 Ἐμνήθην ἡμερῶν ἀρχαίων.

7 Ἐμελέτσα ἐν παντί τοῖς ἔργοις σου,

8 Ἐν ποιήμασι τῆς χειρῶν σου ἐμελέπων.

9 Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

10 Ταχὺ εἰσακήσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

11 Μὴ ὑποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

12 Ἀκυσὸν ποίησόν μοι τὸ ᾠρῶν τὸ ἑλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα.

13 Γνώρισέν μοι Κύριε ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἔγρα τὴν ψυχὴν μου.

τὰ ἐγὼ ἀπὸ τὸν ὄν μου.)

6 Μὰ ἐθυμήθηκα τῆς πρασμίνης καιρῶς,

7 Καὶ ἐλόγησα πόσαις ἔλπιμισαίς μου καὶ δικαιοκυσίαις ἐκαίμεν ὡς ἄλλοις ἐλπίσμένα.

8 Καθὼς ἔσπασαμεν λογισμὸν πρὸς τὴν μεγαλοσύνην καὶ παρηγορημαί, ἔσπασαμεν.

9 Καὶ σκόνη πρὸς τὴν ψυχὴν μου ἐστὶν ὡς ἄλλοις ψυχῆς μου εἰς τὴν ἐλπίσασθαι ὡς γῆ ἀνυδρὸς καὶ ἐλπίσθαι, τὰ τῆς βασιλείας σου.

10 Καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μὴ ἀκυσὸν τὸ γλυγορήτερον Κυεῖν μου, διὰ τὴν ἀφαιρῆν τὴν δυνάμει μου ἐλπίσθαι τὴν ψυχὴν μου.

11 Καὶ μὴ σρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ ἐμοῦ, διὰ τὴν ἐλπίσθαι τὴν δυνάμει μου ἐλπίσθαι τὴν ψυχὴν μου.

12 Κάμε νὰ ἀκυσὸν ἔλπις τὴν γλυγορήτερον Κυεῖν μου, διὰ τὴν ἐλπίσθαι τὴν δυνάμει μου ἐλπίσθαι τὴν ψυχὴν μου.

13 Γνώρισέν μοι Κύριε ὁδόν καλὴν νὰ πορεύσομαι νὰ γλυγορῶ, διὰ τὴν ἐλπίσθαι τὴν δυνάμει μου ἐλπίσθαι τὴν ψυχὴν μου.

14 Ἐξελῆ με ἐκ τῆς ἐχθρῶν μου Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον.

15 Δίδαξόν με τὰ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

16 Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ ὁθείᾳ.

17 Ἐτίκην τὰ ὀνόματός σου Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου ἐξάξεις ἐν ἐλπίσει τὴν ψυχὴν μου.

18 Καὶ ἐν τῇ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου,

19 Καὶ ἀπολεῖς πάντας τῆς ἐλπίσοντας τὴν ψυχὴν μου,

20 Ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμί.

14 Ἐξελῶ με ἐκ τῆς ἐχθρῶν μου Κυεῖν μου, ἐπειδὴ ἐλπίσθαι τὴν βασιλείαν σου.

15 Καὶ δίδαξαι με τὰ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, διὰ τὴν ἐλπίσθαι τὴν δυνάμει σου.

16 Ἡ χάρις σου ἡ ἀγαθὴ ἐλπίς μου ὁδηγήσει με ἐν γῇ τῇ βασιλείᾳ σου.

17 Καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ἐλπίς μου ὁδηγήσει με ἐν γῇ τῇ δικαιοσυνῇ σου διὰ τὴν ἐλπίσθαι τὴν δυνάμει σου ἐλπίσθαι τὴν ψυχὴν μου.

18 Καὶ ἐν τῇ ἐλέει σου ἐλπίς μου ὁδηγήσει με ἐν γῇ τῇ δικαιοσυνῇ σου διὰ τὴν ἐλπίσθαι τὴν δυνάμει σου ἐλπίσθαι τὴν ψυχὴν μου.

19 Καὶ ἐν τῇ ἀφαιρῇ σου ἐλπίς μου ὁδηγήσει με ἐν γῇ τῇ δικαιοσυνῇ σου διὰ τὴν ἐλπίσθαι τὴν δυνάμει σου ἐλπίσθαι τὴν ψυχὴν μου.

20 Διὰ τὴν ἐλπίσθαι τὴν δυνάμει σου ἐλπίσθαι τὴν ψυχὴν μου.

Εἰσάκουσόν με Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου, καὶ
μὴ εἰσελθῆς εἰς κρίσιν μετὰ τῷ δούλῳ σου.

Εἰσάκουσόν με Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου, καὶ
μὴ εἰσελθῆς εἰς κρίσιν μετὰ τῷ δούλῳ σου.

Τὸ Πᾶν σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ ζῆλθείᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια, γ'.

Θ Εὐς Κύριος, καὶ ἐπέφασκε ἡμῖν, βλοσυρμένος ὁ ἱε-
ρόμυθος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δό-
ξα, Καὶ νῦν. Ἡ σιχολογία τῷ ψαλμῷ. Εἶπα τὸ, ἐ-
λέησόν με ὁ Θεός. Ἡ σιχολογία τῷ ᾠδῶν. τὸ, Πᾶσι
προΐ. καὶ ἡ Δοξολογία.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

ΕΤΧΗ

Ε Τ Χ Η

Εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν.

ΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Τ' Ξολογούμεν σοι Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐν
τῇ ὅλῃ καρδίᾳ μου. Κλίνω γόνυ σώματος, καὶ ψυχῆς.
αγορεύω σοι τῷ Θεῷ μου πᾶς ἀνομία μου. Προσδέξαι
τὰς δειήσεις, καὶ δώρησάι μοι τῷ ἁμαρτωλῷ πρόθεος,
θῆσαι ἑμαυτὸν, ἵνα μὴ κλαύσω εἰς αἰῶνας αἰῶντα.

Ὅτι

Ὅτι πᾶσαν ἁμαρτίαν εἰργασάμην ὁ ἄθλιος, ὅτι κα-
πεμόλυνά με τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν. καὶ πολλάκις
μετανοῶσαι ὑποχόμενος, τοσάκις πάλιν τοῖς αὐτοῖς
περιέπεσον. Εὐκοπώτερον σαγόνες ὑπὸν ἀειθρηθήσον-
ται, ἢ τῷ ἐμῶν ἁμαρτιῶν ἡ πληθύς. Πᾶσαν με ᾧ
αἰδοῖσιν ὁ πάλας, καὶ πᾶν μέλος ἐμίαντα, ἔφθειρα,
ἠχρεῖωσα. μίαν καὶ μόνην καταφυγὴν ἔχω Κύριε, καὶ
σὺν φιλανθρωπίαν. Διὸ δυσωπῶ τὴν ἀνείκασόν σου
ἀγαθότητα, συγχώρησόν μοι πάντα τὰ πλημμελήμα-
τα, εἴα, καὶ ὅσα ἐν ὅλῃ με τῇ ζωῇ ἐξήμαρτον. ἅτινα
καθ' ἑκάστον ὁ ἀλάθνητος οἶδός σου ὁφθαλμός. Πρεσ-
βείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ
πάντων σου τῷ Ἁγίῳ. Ὅτι ἐυλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας. Ἀμήν.

Α' Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

Τ Η Σ Α Γ Ι Α Σ

Μ Ε Τ Α Τ Η Ή Ψ Ε Ω Σ

Μετὰ τὴν εἰχὸν λέγομεν τὸ, Βασιλεῦ οὐρανό. Τρισάγιον.
Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον,
ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Τὸν Περὶ
ποσόν. Ἐ δὲ τὸν Κανόνα, ἡχος, β'.

Ω, δὴ, α'. ὁ Εἰρμός. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν!

Α ῥπος ζωῆς, αἰωνιζούσης γενέθωμοι, τὸ Σῶμα
σου τὸ Ἅγιον, εὐπλάγχυνε Κύριε, καὶ τὸ τίμιον
Αἷμα, καὶ τὸς ἀνὴρ πολυφόπων ἀλεξιπύλον.

Β εβηλαθεῖς, ἔργοις ἀπίστοις ὁ δειλαίος, τῷ σῶμα
χράντε Σώματος, καὶ θεῷ Αἵματος, ἀάξιος ὑπάρ-
χω, Χειρὲ τῆς μετεστίας ἡς με ἀξιώσων. Θεοτοκίον.

Γ ἡ ἀγαθὴ, εὐλογημένη Θεόνυμφε, πόν σάχων ἡ
βλασήσασα τὴν ἀγέωργον, καὶ σωπύλον Κόσμον
ἀξιώσων με πύπον φάγοντα σώζειν.

Ω, δὴ, γ. ὁ Εἰρμός.

ΕΝ πίψαμι τῆς Πίστεως σιρεύσας, ἐπλάτυνας
τὸ σῶμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ὑψράθη γὰρ τὸ
πνῆμά μου ἐκ τῆς ψάλλειν. οὐκ ἔστι Ἅγιος, ὡς ὁ Θεός
ἡμῶν, ἔσθ' οὐκ ἔστι δίκαιος, πλώσθ' Κύριε.

Τροπάκιον.

Δακρύων μοι παράχου Χεῖρ ῥανίδας, τὸν ῥύπον τῆς
καρδίας μου καθαίρσας, ὡς αὐτὸς ὁ στυγεῖς καὶ
καθαρμύς, πίσει προσέρχουμαι, καὶ φόβῳ Δέσποτα,
ἐν τῇ μεταλήψει τῆς θείων δώρων σου.

Εἰς ἀρετὴν γυνέθω μοι τῶν πταισμάτων, τὸ ἄλλαν
τὸν σε Σῶμα ἔθ' θείον Αἷμα. εἰς Πνεύματος Ἁγίου
τε κοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον, ζωὴν φιλαφρωπε, καὶ
παθῶν καὶ θλίψεων ἀλλοτρίωσιν. Θεοτοκίον.

Ζῶντος τοῦ Ἀρτοῦ τράπεζα παραγία, τῶν ἀνθρώπων δι-
έλιον καταβαίντος, καὶ Κόσμῳ καινοτέρων ζωὴν διδόν-
τος, καὶ μετὰ ἀξίωσον, νυνὶ τὸν αἰάξιον, μετὰ φόβῳ γού-
σαδαι πέποι καὶ ζήσεσθαι.

Ω, δὴ, δ. Ἐλλύθας, ἐκ Παρθένου.

Ηθέλησας, δι' ἡμᾶς σαρκώθεις πολυέλες, τυ-
θῆναι ὡς πρόβατον, διὰ βροτῶν ἀμαρτήματα. ὁ-
θῶν ἱκετεύσῃ, καὶ τὰ ἐμά ἐξαλείψαι πλημμελήματα.

Θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα Κύριε,
καὶ ὅλον ἁγίασον, καὶ καταξίωσον Δέσποτα, ὅπως κοι-
νωνήσω σε, τῶ μουσικῷ θείῳ Δείπνῳ ὁ ταλαίπωρος.

Ιδέσθαι, καὶ ἐμοὶ τὸν ἐκ σπλάγχχνων σου Δέσποτα,
ἔσθ' ἡμεῖς ἀρρύπον, ὅσον ἱκέτιον καὶ ἁμεμπτον. ὅπως
ἐσθ' ἐχόμενος, τὸν γοντὸν μαργαρίτῳ ἀγιάζωμαι.

Ω, δὴ

Ω, δὴ, ε. Ὁ τῶ φωτὸς χορηγός.

ΚΑΘΩΣ ἀρέφης Χεῖρ, γυνέθω δὴ τῶ δέπνῳ
δούλωσθαι, καὶ ἐν ἐμοὶ μένον ὡς ὑπέχου. ἰδοὺ
γὰρ τὸ Σῶμα τρώγῃ τὸ θείον καὶ πίνω τὸ Αἷμά σου.

ΛΟΓΕ Θεοῦ καὶ Θεοῦ, ὁ ἀνδραξ γύναιτο τῶ σε Σῶμα-
τος εἰς φωτισμὸν, τῶ ἐσκοτισμένῳ ἐμοὶ καὶ κατα-
ρισμός, τῆς βεβηλωθείσης ψυχῆς μου τὸ Αἷμά σου.

Θεοτοκίον.

ΜΑΡΙΑ Μήτηρ Θεοῦ, τῆς δωδίας τὸ σεπτὸν σκή-
νωμα, ὅσας δὲ χαῖς σκεῦος ἐκλογῆς με ἀπέρ-
γασαι, ὅπως τῶ ἁγιασμάτων μετέχω τῶ τῶν σου.

Ω, δὴ, ε. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

ΝΟῦΝ ψυχὴν καὶ καρδίαν ἁγίασον, Σῶτερ καὶ τὸ
σῶμά μου καὶ καταξίωσον, ἀκατακρίτως Δέσπο-
τα, τοῖς φεικτοῖς Μυστηρίοις προσέρχεσθαι.

ΞΕΝΩΘΕΙΛΩ παθῶν καὶ τῆς χάριτος, χοίλωσε πρε-
σβύτης ζωῆς τε ἀσφάλειαν, διὰ τῆς μεταλήψεως,
τῶ Ἀγίων Χεῖρ Μυστηρίων σου.

Θεοτοκίον.

ΟΘΕΩ Θεὸς Λόγος ὁ Ἅγιος, ὅλον με ἁγίασον καὶ
προσερχόμενον, τοῖς θείοις Μυστηρίοις σου, ὅσον Ἀ-
γίας Μιῆς σου δέησις.

Κοντάκιον, ἦχος, β. Τὰ ἄνω ζήτων.

ΤΟΝ ἄρτον Χεῖρ λαβεῖν μὴ ὑπερίδης με, τὸ Σῶ-
μα τὸ σόν, καὶ θείσθαι νυνὶ Αἷματος, τῶ ἀχράν-
των Δέσποτα, καὶ φεικτῶν Μυστηρίων σου, μεταχεῖν ὁ
ἀθάμιος μὴ εἰς κρίμα μοι γύναιτο. γύναιτο δέ μοι εἰς ζω-
ὴν αἰώνιον καὶ ἀθάνατον.

Ε 4

Ω, δὴ

Ω, δὴ, ζ'. Εἰκότος χρυσῆς.

Π Ηγ' αγαθῶν, ἡ μετὰ ληψις Χειρὲς τῆς ἀθανά-
των σε, νυνὶ Μυσηρίων γεννηθῆτωμοι, φῶς καὶ
ζωὴ καὶ ἀπάθεια. καὶ πρὸς ἀρετῆς θεοτέρας προκοπῇ
καὶ ἐπίδοσιν, πρόξενος μόνε ἀγαθὸς ὅπως δοξάζωσι.

Ρ Τυθείω παθῶν, καὶ ἐχθρῶν ἐ ἀναγκῶν καὶ πᾶ-
σης θλίψεως, ἔξω καὶ πόθω προσιόντα σοι, νυνὶ
μετ' ὀλαβείας φιλανθρωπε, σε τοῖς ἀθανάτοις καὶ θεοῖς
Μυσηρίοις καὶ ψάλλειν σοι. εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶ
Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σ Ωπῆρα Χειρῶν, ἡ τεκῆσα ὑπὲρ ἡμῶν Θεοχαρίτωπε,
ἐκδυσωπῶσε νυνὶ ὁ δούλος σε, ἡ κατὰραν ὁ ἀκά-
θαρτος, μέλλοντό με νυνὶ τοῖς ἀχραῖσις, Μυσηρίοις προ-
σέρχεται, κατὰραν ὅλον μόλυσμῶ σαρκὸς καὶ πνύ-
ματος.

Ω, δὴ, η'. Τὸν εὖ καμίνω τῷ πυρός.
Τ Ων εὐραρίων καὶ φεικτῶν, καὶ Ἀγίων σε Χειρὲς
νυνὶ Μυσηρίων, καὶ τῷ θεῷ σε Δείπνε, καὶ μυ-
σικοῦ, κοινωνὸν γενέσθαι καμὲ καταξίωσον, πῶς ἀπὸ
ζωσμεῖον ὁ Θεός ὁ Σωτὴρ μου.

Υ Πότῳ σὺν καταφυγῶν, εὐσπλαγχνίας ἀγαθὴ
κραζῶσαι φόβω. ἐν ἐμοὶ μένον Σωτὴρ, καγὼ ὡς ἑ-
ρης ἐν σοὶ. ἰδὲ γὰρ θάρρῶν τῷ ἔλκει σε, ἔωγα σου
τὸ Σῶμα, καὶ πίνω σε τὸ Αἷμα.

Φ Ρίπτω διχόμενος τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ ὥς ἐκ κηρὸς καὶ
ὥς ἐκ χόρτος. ὡ φεικτῶ μυσηρία, ὡ εὐσπλαγχνίας
Θεῷ. πῶς θεῷ Σώματος ἐ Αἵματος, ὁ πηλὸς μετέ-
χω, καὶ ἐφθαρτοποιῆμαι;

Ω, δὴ

Ω, δὴ, θ'. Ἀνάρχος Γεννήτορος.

Χ Ρησὸς ἐπὶ γεύσασθε, καὶ ἴδτε ὁ Κύριος. δι' ἡμᾶς
καθ' ἡμᾶς γὰρ πάλαι γινόμενος, ἀπαξ ἑαυτὸν τε
προσάξας, ὡς προσφοράν, Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, αἰὲ σφα-
γιαζεται, ἀγιαζὼν τὰς μετέχοντας.

Ψ Τχὴν σου τῷ σώματι, ἀγιαθείω Δέσποτα, φω-
τιθείω γενοίμην οἶκός σε, τῇ τῶ Μυσηρίων με-
δέξει, τῶ ἱερῶν, ἐποικόν σε ἔχων, σου Πατρὶ καὶ Πνεύ-
ματι, εὐεργέτε πολυέλεε.

Ω Σ πῦρ γεννηθῆτωμοι, καὶ ὥς ἐφ' ὅσον τὸ σῶμά σε, καὶ τὸ
Αἷμα Σωτὴρ με τὸ τιμιώτατον. φλέγον ἀμαρτίας
τῷ ὕλῳ, καὶ ἐμπιστῶν, παθῶν τὰς ἀκαθάρτας, καὶ ὅ-
λον φωτίζον με, προσκυνοῦν σε τῷ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Θ Εὐς σε σώματόν ἐκ τῶ ἀγνῶν αἱμάτων σε. ὅθεν
πᾶσα ὑμνεῖσε γενεὰ Δέσποινα, Νόωντε τὰ πλήθη
δοξάζει ὡς διὰ σε, σαφῶς κατιδόντα, τὸν πάντων δι-
απύσσοντα, ἐσιωδόντα τὸ ἀνθρώπινον.

Κ Αὶ Δεὺς, Ἀξίον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς. τὸ Τεισάγιον.

Παναγία Τειάς. Πάτερ ἡμῶν. Τροπ. ἡμέρας, εἰ
ἐστιν Ἑορτὴ τῶ Χειροῦ Γεννῶν, ἡ Ἀβηλιεία. εἰδ'
ῶν, ταῦτα. Ἦχος, πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νυν'.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τῷ πύλλῳ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον μί. καὶ ἡ Εὐχὴ τῶ

Ἀποδείπνων, ἦσαν.

Α Σπιλε, ἀμόλιωπε, ἀφθορε, ἀχραντε.

Τῇ

Τῇ ἐπαύρινον δὲ, μὴ τὴν τῆς Ὁρῶν σωλήτη Ἀκο-
ληθίαν, ὃ μεταλαβεῖν μέλλων, ποιῇ σίχον. ἔπε,
Βασιλεῦ οὐραίνε. Τεσσαγίον. Παναγία Τελέας. Πά-
τερ ἡμῶν. Κύριε ἐλεήσον, ιβ'. Διῦτε προσκυνήσω-
μεν, γ'. καὶ πὺς παρόντας Ψαλμὺς.

Εἴσι δὲ ἡ τέτων παράφρασις, τῷ Κυρίῳ Ἀΐθανά-
σις Γερομονάχου τῷ Κρητός.

Ψαλμ. κβ'.

Εἰρήνησις.

1 **Κ**ύριος ποιμαίνει
με, καὶ ἐδιδόμει ὑ-
περήσει.

2 Εἰς τόπον χλόης ἐκεί-
με κατεσκηνώσεν.

3 Ἐπὶ ὕδατος ἀνέπαύ-
σεως ἐξέθρεψέ με.

4 Τὴν ψυχὴν μου ἐπέ-
στρεψεν.

5 Ὁ δὲ ἡγήσέ με ἐπὶ ῥί-
βου δικαιοσύνης ἔνεκον τῷ
ὀνόματος αὐτοῦ.

6 Ἐὰν γὰρ καὶ πορεύθῃ
ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, ὃ

φοβη-

1 **Ο** Κύριος ὡσαύτως ὅτι εἶναι
αἰθίστησις μὴ ἐγνοιά-
ζεται πάντα (σαὶ ὁ
βοσκὸς τὰ πρόβατα) ἐμὴ ζωοφο-
ρᾷ, ἐμὴ χορταίνει ὅλον ἵνα τὸ
ἀγαθόν, ἐδὲν ἀφίνη καὶ κα-
ρὸν τὰ μὴ λείψα πάντα καλόν.

2 Καθὼς ἐπὶ τῷ μὲ ἐκατοικί-
σεν εἰς τὴν πὺν ἀφίστην ἐξυψι-
ρὸν ἐν ὑμῶν τῶν πόν (τὰ σαθὰ τὰ
αἰσπαυτῶ καὶ τὰ ξανασαῖν.)

3 Καὶ εἰς τὴν αἰάπαισιν πόν-
τῃ δὲ ῥυμὴ πρὸς παρὰ πολλὰ μὲ
ἐθιρά πόσει, ἐμὴ ἐκαλοκαρδισί.

4 Καὶ μὴ ἐστρεψέ τὴν ζωὴν μου,
(ὅτι ἡμῶν ἐξυψισμὸς ἀπὸ τῶν
πολλῶν σπουδαίων, καὶ κακοπεί-
θων.)

5 Καὶ μὴ ἀδήγησι διὰ τὴν δι-
σπλγχήσιν εἰς καλαῖς ἐπα-
ρηρητικαῖς σράταις, εἰς δόξαν
τῆς βασιλείας τῆς.

6 Διὰ τὸ τοιοῦτον αὐτῶν (καὶ
τὰ θάνατον εἰς τὴν μέσῃ τῆς ἐχ-
θρῶν) καὶ τὰ βλέπω τὴν ἰσκιὰν
τῆς

φοβηθῆσομαι κακὰ, ὅτι
τὸ μετ' ἐμοῦ εἶ.

7 Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ
βακτηρία σου, αὐταῖς
παρεκάλεσαν.

8 Ἡ τοίμασας ἐνώπιόν
μου ἔσπεζαν, ἐξουαντίας
τῷ θλιβόντων με.

9 Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ ἡ
κεφαλὴ μου,

10 Καὶ τὸ ποτήριόν σου με-
θύσκον με ὡσεὶ κράτισον.

11 Καὶ τὸ ἐλεός σου κα-
ταδιώξει με πάσας τὰς ἡ-
μέρας τῆς ζωῆς μου.

12 Καὶ τὸ κατοικεῖν με
ἐν οἴκῳ Κυρίου,

13 Εἰς μακρότητα ἡμε-
ρῶν.

79
τὸ θάνατον ὑποσώσωμαι, δὲ θείλῳ
φοβηθῇ ὅλα τὰ κακὰ τῷ κόσμῳ.
διὰ τὸ εἶναι μετ' ἐμένα ἐμὴ
φυλάσεως.

7 Ἐπειδὴ ἡ ῥάβδος σου (ὅπου
κτυπᾷ τῶν ἐχθρῶν μου ἐπὶ τῆς ῥί-
τικῆς,) ἐπὶ βέργας (ὅπου μοῦ
δίδως ἐμένα ἐκ ἀκνυμίζω καὶ δὲ
ἐπὶ τῷ,) αὐτὰς μὲ παρηγοροῦσι.

8 (Διὰ τὸ τοιοῦτον καθὼς) ἐπὶ τῷ
μὲ τοίμασας βασιλεῦ ἔσπε-
ζαν, ἀντίκρυτα τῶν κυνηγῶν μου ἡ
διαβόλων, (ἐμὴ ἐθιρά πρὸς μετὰ
ἀγία σου μυστήρια.)

9 Καὶ ἐπάχυνες μὲ τὰ λιπαρά
σου φαγητὰ τὴν κεφαλὴν μου,

10 Καὶ τὸ κρασί σου σὰν ὁ πῦρ εἶ-
ναι ἀδολον καὶ ἀκράτισον μὲ ἐμὴ θυ-
σεν ὅλον χαράν, (καὶ εὐχαριστίας
πρὸς τὴν πύκνυν,))

11 (Ἐπὶ τῷ εἰχλῶς ἄλλο) ἐπὶ ἡ ἐ-
λημυστιώσων θείλῳ μὲ ἀκολουθῶ
τὰ μὲ φυλάσσει ὅλῳ μου τὴν ζωὴν,
(ὅτι ἐπὶ ἀνὴρ πάγῳ.)

12 (Καὶ θείλῳ μὲ δώσω τὴν
χαρὴν εἰς τὸ πείσμα τῶν ἐχθρῶν
μου) τὰ κατοικῶ εἰς τὴν χάριν, ἐπὶ
εἰς τὸ παλάτιον τῷ Κυρίῳ μου,

13 Νὰ τὸν δοξάζω ὅλῳ μου τὴν
ζωὴν προσωπὴ καὶ αἰῶνα.

Ψαλμ. κ γ'.

Ε'ξηγησις:

1 **Τ**οῦ Κυρίου ἡ γῆ,
καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς,

1 (**Μ**εγάλος καὶ φοβερός
ὁ Θεὸς ὁ Κύριος
τὸ φανερῶν τῆς
ἐψαλμὸς καὶ λέγει,) Τῷ Κυρίῳ
ἔστιν ὁ λαὸς γῆ, ἡ ὅσα βασιλεῖς ἀπα-
ντης,

2 Καὶ ὅλος ὁ κόσμος, ἡ ὅλοι ἐ-
σὶν ἡ κατοικῶντες εἰς αὐτὴν.

3 Διὰ τὴν αὐτὴν (μετὰ τὴν μεγα-
λίαν σοφίαν, ἡ ἀκατανόητος δι-
ταμη) τὴν ἐξομολογῶντες εἰς τὴν
θάλασσαν, ἡ τὴν ἕσμι ξεμεῖν τῶν
ποταμῶν.

4 Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ
ὄρος Κυρίου, ἢ τίς στήσε-
ται ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ;

4 (Λοιπὸν ἵστω δὲ εἶναι πᾶσι
φοβερός, καὶ μέγας καὶ τὸ
φανερῶν τῆς μεγαλειότητος κτίσμα-
τα) ἡς ἰδοὺ ποῖος εἶναι πύχ-
α ἄξιος ἀπὸ ἐμᾶς γὰρ ἀβέβη εἰς τὸ ὑ-
ψηλὸν ὄρος τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ
(γὰρ τὸν προσκυνοῦν ἅγια ;) ἡ
ποῖος διώκεται γὰρ κατακτείνῃ αὐ-
τὸν τὸ πονεῖν τὸν ἄγιο, (τὸν γῆιν,
καὶ ἡράειν, γὰρ χαίρειν τὴν δό-
ξαν αὐτοῦ ;)

5 Ἀφ' ὧν χερσὶ καὶ κα-
θαρὸς τῇ καρδίᾳ.

5 Χωρὶς ἄλλο, ἐκείνος ὁ πᾶν ἔχον
καθαρὰ τὰ χεῖρά τιν' ἀπὸ κακῆς
πραγῆς, ἡ ἀμολυνοῖν ἀπὸ κα-
κογνωμίας τὴν καρδίαν.

6 Ὅς οὐκ ἔλαβον ἐπὶ
ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,

6 Ὁ ὁποῖος δὲν ἐπέλαβον ἄ-
καυρα τὴν ζωὴν (μετὰ δυνείαν,
ἡ κακὴν ἐκδυμίας, ἀλλὰ μετὰ κα-
λῆς γνώμης, ἡ ἔργα διαφύγειν.)

7 Καὶ

7 Καὶ

7 Καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ
δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

7 Καὶ δὲν ἔκαμε μετὰ ποτεῖαν
ψεύματι τὸν ἔρκον κακῶς διὰ τὰ
τὸν γέλασεν.

8 Οὗτος λήφεται ὁλο-
γίαν παρὰ Κυρίου, ἡ ἐ-
λεημοσύνη παρὰ Θεοῦ
σωτῆρος αὐτοῦ.

8 Τῷ τῷ Θεῷ παρὰ τὴν δόχλην
τὴν Κύριον, ἡ τὴν ἐλεημοσύνην ἀπὸ
τὸν Χειρὸν ἡ λυτῶν τῶν. (γὰρ κα-
ποῖα χαρὴ μὲν εἰς τὸν γῆιν γὰρ
ὁ τῷ Θεῷ, ἡ εἰς τὸν ἡράειν.)

9 Αὕτη ἡ γενεὰ ζητού-
πων τὸν Κύριον, ζητούτων
τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ ἰα-
κώβ.

9 Εἰκοίτη ἡ γενεὰ ὁ πᾶν καὶ ἔττι,
εἶναι ἀπ' ἐκείνης ὁ πᾶν γινώσκον τὸν
Κύριον, ἡ ἀγαπῶσιν γὰρ βλέπουν
τὸ πρόσωπον τοῦ Χειρὸν, (ἡ ἡ
Ἄποσόλων, ἡ ἀγίωται.)

10 Ἄρατε πυλᾶς οἱ Ἄρ-
χοντες ὑμῶν,

10 Λοιπὸν αἰσίζετε ταῖς σκλη-
ραῖς πόρταις τῆς καρδίας σας ἐ-
σῆς οἱ πρῶτοι τῶ λαοῦ (καὶ οἱ λοι-
ποὶ σαρανταίμοι, ἡ φιλόσοφοι.)

11 Καὶ ἐπάρθητε πύλαι
αἰῶνιοι,

11 Καὶ ἐξομολογῶντες ἀπὸ τοῦ
πᾶν, καὶ κατακαίειν μὲν
κακογνωμίας τὴν ψυχὴν σας.

12 Καὶ εἰσελεύσεται ὁ
Βασιλεὺς τῆς δόξης.

12 Διὰ τὰ πειράση μίσα σας ὁ
μήγας βασιλεὺς ὁ δόξασμένος ἡ ἡ-
ράειν (γὰρ καθεύδῃ τὴν καρδίαν
σας, ἡ γὰρ παρὰ τῇ τῆς κακογνω-
μίας σας, ἡ γὰρ λαμπρύνῃ τὴν
ψυχὴν σας ἀπὸ τῶν κακογνωμίας.)

13 Τίς ἐστὶν ἔπος ὁ Βα-
σιλεὺς τῆς δόξης;

13 Καὶ αὐτὸ ἐρωτᾷτε, ποῖος εἶναι
τῶν ὁ βασιλεὺς ὁ μήγας ὁ δό-
ξασμένος;

14 Κύριος κραταῖος καὶ
δυνατός,

14 Μάστις, πᾶς τῶν εἶναι ὁ
Κύριος ὁ σαρὶς καὶ δυνατός, ἡ ἡ-
ράειν,

15 Κύριος δυνατός ἐν

15 Ὁ διαφύγειν μας ὁ Χειρὸς
ὁ πᾶν εἶναι πάντα μεγαλοδυνάμους

7 Καὶ

πολέμῳ.

16 Ἀρατε πύλας οἱ Ἀρχοῖτες ὑμῶν,

17 Καὶ ἐπάρθῃτε πύλαι αἰώνιοι,

18 Καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

19 Τίς ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης;

20 Κεῖ πῶν Δυνάμεων,

21 Αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλμ. ριέ.

Εἰπίσευσά, διότι
Εἰλάησα,

2 Εἰγώ

ἐνικητὴς εἰς τὸν πόλεμον ἔχον
θρόνον.

16 (Καὶ πάλιν σᾶς τὸ ἐκείνῳ) αἰσίζετε ταῖς σιδηραῖς αἰρταῖς τῆς καρδίας σας ἐσθὺς οἱ Ἀρχοῖτες τῆς λαῶν (ἐοῖ λοιποὶ ἄνθρωποι,

17 Καὶ ἐκείνῳ οἱ ἀχόρτοι ἀπὸ ταῖς πολυχρηστομέναις ἐπιθυμίαις,

18 Διὰ τὴν πειρασὴν μίσσας ἐβασιλεύει τῆς οὐρανίας, καὶ αἰωνίᾳ δόξης. (ἐν ἀγίασιν, καὶ ἐν δυνάμει τῆς ψυχῆς σας.)

19 (Καὶ ἀνακαρπῶν) ποῖος ἔστιν ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας; (ἐκείνῳ οἱ τῶν.)

20 Τὸς εἶναι ὁ Κύριος (Γενεῖς Χεῖρες ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἰωνίᾳ ἐξουσίας) ὁλοκρῶν τῆς Ἀγγέλου, ἐκ τῆς ἀνθρώπων.

21 Τὸς εἶναι ἀληθινὰ ὁ βασιλεὺς ὁδοῦσμένος, ἐκ αἰαίας. (Καὶ ὑποδεδειγμένον, καὶ κατέπεσε τὸ θέλημα, διὰ τὴν μὴ φοβηθῆναι ὡς ἂν τὸς δαίμονας ὅταν ἐκατίβηκεν εἰς τὸν ἄδην. ἀλλὰ ἐν χάριτι ὡς τῆς Ἀγγέλου εἰς τὴν ἀνάλειψιν, ἐν τῇ κατοικήσει αἰωνίᾳ εἰς τὴν βασιλείαν σου.)

Εἰξήγησις.

Εἰπίσευσά (Κυεῖν με ἀπὸ πολλῶν καὶ διαφόρων ἀφορμῶν, ἐπὶ βλέπω, πῶς ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ λόγου

του

τῷ δὲ εἶναι εἰς τὸν ἥ κόσμον τίποτα) διὰ τὴν τὸ λέγω καὶ τὸ φωνάζω.

2 Εἰγὼ δὲ ἐπαπεινώθην σφόδρα.

3 Εἰγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύσης.

4 Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ὠνυπέδωκέ μοι;

5 Ποτήριον σωτηρίας λήψομαι,

6 Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

7 Τὰς

2 Καὶ ἐγὼ κατὰ τὸ δικαίον ταπεινώσομαι πολλὰ εἰς τὴν ταλαιπωρίαν μου.

3 (Καὶ ἐκείνῳ ἐκείνῳ κατὰ τὴν ἀδυναμίαν μου καὶ τὴν κίνδυνόν μου) λέγω μὴ σύγχυσιν τὴν ψυχήν μου, ὡς καὶ ἄνθρωπος (φιλόκοσμος ὅπου τὸ κρατῶ εἰς τὸ σωλῆτος ἐκ μεγάλων δυνάμεων,) εἶναι (κατὰ ταῖς ῥαφαῖς καὶ τὰς ἀνάγκαις) φανερὸς ψεύσης, (πνευματικῶς εἰς τὴν οὐρανίαν τῆς προσώρου ζωῆς. ὁρατὶ ὅτι καλὸν καὶ ἀνέχον, τὸ ἐλαβὰν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπὸ ἄλλων, καὶ ἀπὸ λόγων σου.)

4 Λοιπὸν τί ἀνταπόδοσιν ἐκείνῳ τῷ Κυρίῳ μου Γενεῖς Χεῖρες εἰς ἐκείνῳ ὅλα τὰ καλὰ ἐπὶ μὴ ἐχάρισι διὰ τὴν καλοσύνην σου; (ὅπως δὲ ἄλλο δὲν εἶναι ἐκδὸς ὁ κόσμος ἀντιτίθῃς ἀντὶ τοῦ ὡραζομένου τὸν ἑδίδω. διὰ τὴν ἐκείνῳ δὲ ἡττον ἐδικόσμεν, ἀλλὰ τῷ Θεῷ.)

5 (Διατῶ τὸ ἐγὼ εἰς ταῖς ἐορταῖς σου) θέλω λαμβάνειν τὸ ποτήριον τῆς ἀγίας ἑξαπίσης μὴ διδάσκειν καὶ κατένυσθαι ἐν τῷ πίνῳ εἰς δόξαν σου, ἐκ ἐκείνῳ τῆς σωτηρίας μου.

7 Καὶ ἐν ὅλῃς τῇ ὀνομασίᾳ Κυρίου, ἐν τῇ ἐκείνῳ καλῶμαι εἰς τὴν βοήθειάν μου.

7 Καὶ

7 Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυ-
ρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον
παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

8 Τίμιος ἐναντίον Κυ-
ρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου
αὐτοῦ.

9 ὦ Κύριε, ἐγὼ δούλος
σός, ἐγὼ δούλος σός, καὶ
υἱὸς τῆς παιδείας σου.

10 Διήρνηξας τὰς δι-
μῆς μου.

11 Σοὶ θύσω θυσίαν
αἰνέσεως,

12 Καὶ ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου ἡμῶν ἐπικαλέσομαι.

13 Τὰς εὐχὰς μου τῷ
Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναν-
τίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

14 Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυ-
ρίου,

15 Ἐν μέσῳ σου Ἱερου-
σαλήμ.

7 Καὶ ἀκούει ὁ λαὸς τὰς πασι-
μας ὁσὰ ἔπαυσε εἰς τὸν Κύριον μου
θῆλω, καὶ αἰνέτη δὲ εἰμι τὸ ἔργον
εἰς τὸν καιρόν σου, ὁ μαρτυροῦν-
ται τῷ λαῷ, (διὰ τὸ μέγεθος μεγα-
λοφάνου ἡ ἀφορμὴ ὅπου τὰ κάνα)

8 (Ἀλλὰ ἔτι τὸ μαρτυρεῖν ἐπι-
τίθειν ὅταν ἔλθῃ τὸ θῆλωμά μου
πρὸς ἐὰν τὸ πῶς πασι γὰρ διὰ
τὸ ἐγγράμιον.) Διὰ τὸ ἵνα πα-
λά τίμιος ἡ μαρτυρία τῷ Θεῷ ὁ ἱ-
στας τοῦ δούλου, ἔμαρτύρωται.

9 ὦ Κύριε (ψυχὴ ἐκ κορμὶ,
καὶ πνεῦμα) ἡμῶν δούλος σου, ἐγὼ
ἡμῶν δούλος σου ἐκ τῆς σκλα-
βάσου.

10 Διὰ τὸ ἐπὶ τὴν ζήλειαν τῶν
διδράμην δίδματι, ἔμα ἐλδοῦν
σε ἐκ τῆς τυραννίδος μου.

11 Διὰ τὸ πῶς θῆλω σε ἐκ τῆς
μὲ ἐγκαρδιακῆς λειτουργίας καὶ
δοξολογίας.

12 Καὶ ἐὰν σε παρακαλῶ ἐὰν
σε εἰς τὸ βούθειάν μου.

13 Καὶ εἶμαι πάντα ἔτι μετὰ
ἐκ τῆς δίδματι τῶν πασιμασί μου τῷ Κυ-
ρίῳ ἐκ τῆς ἐλδοῦν τῷ λαῷ
ὁσὰ αἰνέσει.

14 Καὶ ἐὰν τὸ φρονέω εἰς τὰς
αὐλαῖς τῆς ἐκκλησίας τῷ Κυρίῳ
μου Ἰσοῦ Χριστοῦ,

15 Καὶ ἐκ τῆς μέσης τῆς χάριτος
(διὰ τὸ πῶς ἀκούσει ἔλθῃ ἐὰν ἡ
ἐλδοῦν, καὶ ἐὰν ἐλδοῦν εἰς τὸ θῆ-
λω.)

Δόξα

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια. μετανοίας, γ'. καὶ τῷ
παρόντι Τροπάρει. Ἦχος, πλ. δούτερ.

Τὰς αὐτομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου
τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ἵνα
αὐτὸν ποιῶν τὸ ἀχράντον Σώματός σου καὶ Αἵματος. μή-
με ἐξουδενώσης ἐκ τῆς σε προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔ-
χων τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Εἰς τὴν μεταλήψιν τοῦ ἁγιασμάτων σου, πῶς αἰν-
εδοῦν ὁ ἀνάξιος, ἐὰν γὰρ πολμήσω σοι προσελθεῖν
σὺν πῶς ἀξίῳ, ὁ χιτῶν μου ἐλέγχει, ὅτι ἐκ ἐστὶ τοῦ
δείπνου, καὶ κατὰ χριστὸν προξενήσω τῇ πολυμαρτηρίᾳ
μου ψυχῇ. καθάρισον Κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου,
ἐκ σώτόν μου ὡς φιλανθρώπος. Καὶ νῦν.

Πολλὰ τὰ πλήθη τοῦ ἡμῶν Θεοτόκε πταισμάτων,
πρὸς σε κατέφυγον Ἀγνή, σωτηρίας δέομενος.
πίσκει τὴν ἀθροῦσαν μου ψυχὴν, καὶ πρόσβλεπε τῷ
τῷ σε καὶ Θεῷ ἡμῶν δοθῆναι μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς ἔπρα-
ξα δεητῶν, μόνῃ εὐλογημένῃ.

Τῇ δὲ Ἀγία, καὶ μεγάλῃ. Ε. λέγε τὸ, Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ
Ζητεῖ τῇ Ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Ε. Ἐπε τὸ, Κε ἐλέησον, μ.
μετανοίας ὅσας βεβηλ, καὶ ἐκ τῆς τῆς παρόντας σίχης.

Μέλλων φαγεῖν, ἀνθρώπε, Σῶμα Δεσπότη,
Φόβῳ προσελθε, μὴ φλεγῆς, πῦρ τυγχάνει.
Θεῖον δὲ πίνων Αἷμα πρὸς μετεσίαν,
Πρᾶτον καταλλάττει τοῖς σε λυπῶσιν,
Ἐπειτα θάρρων μουτικῶν βρῶσιν φάγε.

Ἐπεροί σιχοί.

Πρὸ τῆς μεταχρῆν τῆς φεικώδους θυσίας,

F

Tz

Τῷ ζωοποιῷ Σώματι τῷ Δεσπότῃ,
 Τῷ δὲ προσδεῖξαι τῇ ἑσπέρῃ μετὰ ἑσπέρας.
 Εὐχαὶ τῆς ἀγίας Μεταλήψεως ἐξηγηθεῖσαι παρὰ τοῦ
 πανοσιωτάτου, καὶ λογιωτάτου Κυρίου Καλλιόπῃ
 τῷ Κρητὸς ἐκ Κυδωνίας.

Εὐχή τοῦ Μεγάλου
 Βασιλέως.

Δ Εἰσποτα Κύριε Ἰη-
 σου Χριστέ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς
 καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πά-
 σης ὁρατῆς καὶ ἀοράτης Κτί-
 σεως Δημιουργός, ὁ τοῦ
 ἀνάρχου Πατρὸς συναϊδίας
 Υἱός, καὶ συνανάρχος. Ὁ
 δὲ ὑπερβολῶν ἀγαθότη-
 τος ἐπ' ἐχάτων τῶν ἡμερῶν
 σάρκα φορέσας καὶ σαυρω-
 θείς, καὶ τυθείς ὑπὲρ ἡμῶν
 χαρίσων καὶ ἀγνωμόνων
 ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ σου
 Λίματι ἀναπλάσας τὴν
 φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀ-
 μαρτίας φύσιν ἡμῶν.
 Αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ,

πρόσ-

Εξήγησις.

Δ Εἰσποτα κύριε Ἰη-
 σὺ Χρὶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ
 βρύση τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθα-
 νασίας, ὁ τεχνίτης ὅλης
 τῆς κτίσεως ὅπως φαίνεται,
 καὶ ἐκείνης ὅπως δὲ φαί-
 νεται, ὁ συναιδίας, καὶ συνά-
 ναρχος τοῦ Πατρὸς, ὅπως
 δὲ ἐλάβεν ἀρχὴν ὅσων
 οἱ σὺ διὰ πολλῶν καὶ με-
 γάλων ἀγαθότητων εἰς ταῖς
 ὑστεραῖς ἡμέραις ἐφόρετες
 σάρκα, καὶ ἐσαυρώθης, καὶ ἐ-
 σφαγιάθης διὰ ἡμᾶς τῆς
 ἀμαρτωλῆς διὰ τῆς ἀχα-
 ρίτης καὶ κακὸν γνώμης. καὶ
 μὴ τὸ ἰδίόν σου αἷμα ἢ φυ-
 σίμας, ἐπὶ ἡμῶν φθα-
 ρεῖν ἀπὸ τῆς ἀμαρτί-
 ας ὅταν καὶ ἐργασίης.
 εἰς ἀθάνατον Βασιλεῦ
 πρόσ-

Κείμενον.

πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τοῦ ἀ-
 μαρτωλῆ τὴν μετανοίαν,
 καὶ κλῖνον τὸ ἔσθαι ἡμεῖς,
 καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων
 μου. Ἡ μαρτυρὴ γὰρ, Κε, ἡ
 μαρτυρὴ εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ
 ἐνώπιόν σου, καὶ ἐκ εἰμὶ ἀ-
 ξίος ἀτρεῖσαι εἰς τὸ ὕψος
 τῆς δόξης σου. παρῶργισα
 γὰρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς
 σὰς ἐντολὰς παραβὰς, ἐ-
 μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς
 προστάγματι. Ἀλλὰ σὺ,
 Κε, ἀνέξικατος ὡς, μακρό-
 θυμὸς τε καὶ πολυέλεος,
 ἐπαρέδωκάς με συναπο-
 λίσθαι ἢ ἀνομίαις μου, ἢ
 ἐμῷ πάντως ἀναμνήτων ἐ-
 πιστροφῇ. Σὺ γὰρ εἶπας
 φιλαγὴ διὰ τοῦ Προφήτου
 σου, ὅτι ἐθέλῃς θέλω ὅ
 θάνατον τῷ ἀμαρτωλῇ, ὡς
 τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆναι ἀν-
 τὸν. Οἱ γὰρ βέλει, Δέσπο-
 τα, τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀ-

πρὸς

Εξήγησις. 87

πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶ ἀ-
 μαρτωλῇ τὴν μετανοίαν,
 καὶ σκύψαι τὸ αὐτίς εἰς
 ἐμὴν, ὅπως ἀκούσας τὰ λόγια
 μου. ὅτι ἐγὼ Κε ἡ μαρτυρὴ,
 καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐφθασεν
 εἰς τὸν ὕψος ἐμπροσθέν σου,
 καὶ διὰ τὸ τοῦ δὲ εἶμαι ἀξίος
 νὰ ἀναβλέψω εἰς τὸ ὕψος
 τῆς δόξης σου. ὅτι ἐκάνισα
 ἢ ἀγαθότητάς σου, καὶ ἐπαρέ-
 βηκα τὰς ἐντολάς σου, καὶ
 δὲ ἐκάμα τὰ προστάγμα-
 τάς σου. Ἀλλὰ εἰς Κε ὅπως
 εἶσαι χαρὶς κακίαν, καὶ εἶ-
 σαι μακρόθυμος καὶ πολυ-
 έλεος, δὲ μὴ ἀφῆσες νὰ ἀ-
 πολεθῶ ἀπὸ τῆς μὴ τῶν
 ἀνομιῶν μου, ἀκαρτερῶν-
 τας βέβαια ἢ ἐπιστροφῇ
 μου διὰ τὸ ἀπὸς σου εἶπας Φι-
 λαγὴ, διὰ τῶ Προφήτου σου,
 πῶς δὲ θέλεις τὸν θάνα-
 τον τῷ ἀμαρτωλῇ, ὡς νὰ ἐ-
 πιστρέψῃ καὶ νὰ ζήσῃ. Διὰ τὸ
 δὲ θέλεις Δέσποτα νὰ ἀ-
 πολεθῇ τὸ πλάσμα τῶν
 χειρῶν σου, εἰς σὲ καλο-

Ε 2

φαί-

πολιταί χερῶν, ἐδὲ ὁ-
δοκίς ἐπ' ἀπώλειαν ἀνῶν,
ἀλλὰ θέλεις πάντας σω-
θῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀ-
ληθείας ἐλθεῖν. Διὸ καὶ γὰρ,
εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ Οὐ-
ρανῆ καὶ τῆ γῆς, ὅτι αὐτῆς τῆς
προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἐ-
μαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἁμαρ-
τίᾳ, καὶ ταῖς ἡδοναῖς δαλώ-
σας, καὶ τὴν ἀρετήν σκάν-
εικονα, ἀλλὰ ποῖνμα καὶ
πλάσμα σὸν χειρῶν, καὶ
ἀπογονώσκω τὴν ἐμαυτῆς
σωτηρίαν ὁ ἄθλιος, τῇ δὲ
σὴ ἀμετρίᾳ ἐν εὐσπλαγ-
χίᾳ θαρρήσας, προσέρχο-
μαι. Δίξαι οὖν καὶ με, φι-
λάδελφω Χρῆ, ὡς καὶ Πόρ-
τιν, ὡς καὶ Λησύν, ὡς καὶ Τε-
λώνην, καὶ ὡς καὶ Ἀσώτον, καὶ
ἄρον μου τὸ βαρὺ φορτίον
τῶν ἁμαρτιῶν, ὅτι ἁμαρ-
τίαν αἶρων τὸν Κόσμον, καὶ
τὴν ἀθουσίαν τῆς ἀνθρώπων

φαίνεται ἡ ἀπώλεια τῆς ἀν-
θρώπων, ἀλλὰ θέλεις νὰ
σωθῇ ὅλοι, καὶ νὰ ἐλθῇ
εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀλη-
θείας. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγώ, ὁ
καλὸς, εἰμαι ἀνάξιός τοῦ
Οὐρανῆ καὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς
τῆς προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἐ-
μαυτὸν ὑποτάξας τῇ λόγῳ
εἰς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ νὰ δα-
λώθῃ εἰς τὴν χαρὰν, καὶ νὰ
μολύνω τὴν ἐν σοὶ κορμὶ
τὸ ἐδικόν μου, ἀλλὰ ἐ-
πειδὴ καὶ εἰμαι πλάσμα
σου, δεῖ ἀπελπίζομαι ὅτι
ἄθλιος διὰ τὴν σωτηρίαν μου,
θαρρῶντας εἰς τὴν ἀμετρί-
αν σου εὐσπλαγχνίαν προσέρ-
χομαι. Δίξαι λοιπὸν καὶ
μενὰ Φιλάδελφω Χρῆ-
στὶ ὡς ἐδέχθης τὴν Πόρ-
τιν, τὸν Λησύν, ὅτι τὸν π-
λώνην, ὅτι τὸν Ἀσώτον, καὶ
ἐλάφρυνόν με τὸ βαρὺ φορ-
τίον μου τῶν ἁμαρτιῶν, ἐσὺ ὁ
πᾶν ἐσίκωσες τὴν ἁμαρ-
τίαν τοῦ κόσμου, καὶ ταῖς ἀ-
σθενείαις τῶν ἀνθρώπων

ἰώμενος, ὁ τοὺς κοπιῶντας
καὶ πεφορτισμένους, πρὸς
σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύ-
ων. ὁ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δι-
καίης, ἀλλὰ ἁμαρτωλούς
εἰς μετάνοιαν, καὶ καθάρι-
σόν με ὑπὸ παντὸς μολυσ-
μῇ σαρκὸς καὶ πνέματος.
Δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἀ-
γισμὸν σου ἐν φόβῳ σου, ἵ-
να ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυ-
ρίῳ τὸ συνειδήσειόν μου, καὶ
ἀγισμάτων σου καὶ μερί-
δα ὑποδεχόμενος, ἐνώθῃ
τῷ Ἁγίῳ Σώματί σου, καὶ
Ἀίματι, καὶ ἔξωσι ἐν ἐμοὶ
κατοικοῦντα καὶ μένοντα,
συνὸ τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁ-
γίῳ σου Πνεύματι. Ναὶ
Κύριε Ἰησοῦ Χρῆ ὁ Θεὸς
μου. καὶ μὴ εἰς κείμενοι
γενόιτο ἡ μετάνησις τῶν
ἀχρῶντων καὶ ζωοποιῶν
Μυστηρίων σου, μὴ δὲ ἀ-
σθενῆς γενόμην ψυχῇτε

ἰατρίαις. Εὐσὺ ὅπως καὶ
πιασμένους καὶ βαρὺφορτω-
μένους εἰς τὴν λόγῳ κρά-
ζεις καὶ τὰς ἀναπαύεις. Εὐσὺ
ὅπως δὲ ἡλθες διὰ νὰ κρά-
ξῃς τοὺς δικαίους, ἀλλὰ νὰ
καλέσης τὰς ἁμαρτωλούς
εἰς μετάνοιαν, καθάρισον
καὶ ἐμένα ἀπὸ καθ' ἐμὴ ἀπα-
θείαν σαρκικῶν, καὶ πνευ-
ματικῶν, καὶ δίδαξαι με
νὰ καὶ τὴν ἀγισμὸν σου
εἰς τὸν φόβον σου, διὰ νὰ
δέχθῃ με καθαρὸν μαρ-
τύριον τὸ συνειδήσειόν μου,
τῷ Ἁγίῳ σου μυστηρίῳ καὶ
μερίδα, καὶ σμίγωντας με
τὸ ἅγιόν σου σῶμα καὶ αἵ-
μα, θέλω σὲ ἔχει νὰ κα-
τοικᾷς καὶ νὰ μένης εἰς τοῦ
λόγου μου, πάντα με τὸν
Πατέρα καὶ με τὸ ἅγιόν σου
Πνεῦμα. Ναὶ Κε Ἰὺ Χρῆ
ὁ Θεός μου, ὁ ἄποπτος ἡ κοι-
νωτὶα τῶν ἀχρῶντων καὶ ζωο-
ποιῶν σου μυστηρίων, νὰ μὴ
με γένῃ εἰς κείμενον, ἀλλὰ
ἐδὲ εἰς ἀσθενίαν τὴν ψυχῆς

καὶ σώματι, ἐκ τῆς αἰαξί-
 ως αὐτοῦ μεταλαμβάνειν.
 Ἀλλὰ δόξοι μοι, μέχρι πε-
 λδοταίας μου ἀραπτοῆς,
 ἀκατακρίτως ὑποδέχε-
 σθαι τὴν μερίδα τοῦ Ἀ-
 γιασμάτων σου, εἰς Πνέ-
 ματος Ἀγίου κοινωνίαν,
 εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου,
 ὧς εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπο-
 λογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβε-
 роῦ Βήματος σου. ὅπως αὖ
 καὶ γὰρ σὺ πᾶσι τοῖς ἐκ-
 λεκτοῖς σου μέτοχος γένω-
 μαι τῶν ἀκινήτων σου ἀγα-
 θῶν, ὧς ὑποίμασας τοὺς ἀ-
 γαπῶσίν σε, Κύριε. ἐν οἷς
 διδοξασμένος ὑπάρχεις
 εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου.

Κείμστρον.

ΚΥ' εὐεὶ ὁ Θεὸς μου, οἶ-
δα, ὅτι ἐκ εἰμὶ ἄ-
ξιος ἀδελφικανός, ἵνα μου
ὑπὸ τῷ σέῳ λω εἰσέλθῃς

2

καὶ τὸ σῶματός, διὰ τὴν
ταλαμβαίνω ἀναξίως. Α-
μὴ δὲς με ἕως ἥ ὑπερβῶ
ἀναπνέων χάρις ἀμαρτι-
αίς τὰ κοινῶν ἥ μετὰ τὰ
ἀγίων σε μυστηρίων, διὰ τὰ
σμίξω με τὸ ἅγιον Πνεῦμα,
καὶ τὰ ἑνὸς τῶν ἐράτων τῆς
αἰωνίου ζωῆς, διὰ τὰ ἔχω
καλὴν διπολογίαν, ἡμπερ-
θὰ εἰς τὸν φοβερόν σε θρό-
νον. Διὰ τὰ διπολαύσω ἡ
ἐγὼ ἀντάμα με τῆς ἐκλεκ-
τῆς τῆς ἀφ' ἁρτα ἀγαθῆς,
ὅπως ἡπίμασες ἐκείνων, ὅ-
πως σὺ ἀγαποῦσι Κύριε.
εἰς τῆς ὁποίας εἶπαι διδο-
ξασμένος εἰς τῆς αἰῶνας.
Αμήν.

Εξήνσις.

Κ Ε' ὁ Θς με, ἤδρα
πῶς δοῖ εἶμαι ἄξιος
οὐδὲ καλὸς διὰ τὰ ἔλθῃ
ὑποκάτω εἰς τὴν σέλωσιπ

78

τοῖς τῆς ψυχῆς, διότι ὁλη ἔρημος ἐ καταπισθ-
σα ἐς, καὶ οὐκ ἔχεις παρ
ἐμοί, τόπον ἀξιον τῆ κλι-
ναι ἐ κεφαλῷ. Ἀλλ' ὡς
ὁ ὕψος δι' ἡμᾶς ἐταπει-
νώσας σεαυτὸν, συμμι-
ξίᾳσον καὶ νῦν τῇ ταπει-
νώσει μου. καὶ ὡς καπεδέξω
ἐν σπιλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀ-
λόγων ἀνακλιθῆναι, οὐ-
πω κατάδεξαι καὶ ἐν τῇ
φάτνῃ τῆς ἀλόγου ψυ-
χῆς, καὶ ἐν τῷ ἐπιλωμένῳ
μου σώματι εἰσελθεῖν.
Καὶ ὡς ἐκ ἀπηξίωσας ἐ-
σελθεῖν καὶ συνδειπνῆσαι
ἀμαρτωλοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ
Σίμωνος τῆ λεπρῆ, ὕπο
κατάδεξαι εἰσελθεῖν καὶ
εἰς τὸν οἶκον τῆς ταπεινῆς
μου ψυχῆς τῆ λεπροῦ καὶ
ἀμαρτωλῆ. Καὶ ὡς ἐκ ἀ-
πώτω ἐ ὁμοίαι μοι πόρ-
νην καὶ ἀμαρτωλὸν προ-

599-

τῇ ἀσπῆτι τῆς ψυχῆς μου .
 διατί εἶναι ὅλη ἔρημος καὶ
 καταπεσμένη, ἔδεν δει-
 σκεις εἰς τὴν λόγῳ τὸν
 ἄξιον νὰ κλίνῃς τὴν κεφα-
 λάν σου . Ἀλλὰ καθὼς διὰ
 τῆς λόγουμας ἐταπείνωσες
 τὴν λόγῳ σου, συμμετρίασον
 καὶ νῦν εἰς τὴν ταπείνωσίν
 μου . Καὶ καθὼς ἐκαταδέχ-
 θης μέσα εἰς τὸ σπῆλαιον
 καὶ εἰς τὴν φάτνῳ τῶν ἀλό-
 γων νὰ ἀνακλιθῇς, ἔτσι
 καταδέξου νὰ ἐμπῇς μέσα
 εἰς τὴν φάτνῳ τῆς ἀλόγου
 μου ψυχῆς, καὶ εἰς τὸ μα-
 γαλισμὸν μου κορμί .
 Καὶ ὡς καθὼς ἐκαταδέχ-
 θης, καὶ ἐπῆγες μέσα εἰς τὸ
 σπῆτι Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,
 καὶ εἰδέπνησες ἀντάμα μέ-
 τας ἀμαρτωλῆς, ἔτσι κατε-
 δέξου νὰ ἐμπῇς μέσα εἰς τὸ
 σπῆτι τῆς ψυχῆς μου τοῦ λε-
 προῦ ἑαμαρτωλῆ . Καὶ ὡς
 καθὼς δὲν εἰδῶξες τὸ πόρ-
 νον, οὐ ποὺ ἦτορ ἀμαρτωλὴ
 ὡς ἂν ἐμένα, ἀλλὰ τὴν ἀφι-

πυρρομένη καὶ ἀπομέ-
νωση, ἔποπτα γυνήθη-
τι καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτω-
λῷ προσερχομένῳ, καὶ ἀ-
πομένωσα. καὶ ὡς οὐκ ἐβ-
δελύξω τὸ ῥυπαρὸν ἐκεί-
νης σόμα καὶ ἐναγὲς κατα-
φιλοῦνσε, μὴ δὲ ἐμὲ βδε-
λύξῃ τὸ ῥυπαρώτερον ἐ-
κείνης σόμα καὶ ἐναγὲς ἐ-
ρον, μὴ δὲ τὰ ἔμμουσα, καὶ
ἀκάθαρτά με χεῖλη καὶ βέ-
βηλα, καὶ τὰ ἀκαθαρτοτέρα
με γλῶσσαν. Ἀλλ' ἀγνέ-
σσω μοι ὁ αὐθραξ τῶ πανα-
γίστου σώματος, καὶ τῆ τι-
μίου σου Αἵματος, εἰς ἀ-
γιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ
ῥῶσιν τῆ ταπεινῆς με ψυ-
χῆς καὶ τοῦ σώματος. εἰς
καθισμόν τοῦ βάρους τῆ
πολλῶν μου πλημμελι-
μάτων. εἰς φυλακτικὸν
πάσης διαβολικῆς ἐνερ-
γείας, ὡς ὑποξοπῶ καὶ

ἐμ-

καὶ σὺ ἐπλησίασαι καὶ σέ-
πιασον, ἔτζη σπλαγχνί-
σα καὶ ἐμένα τὸ ἀμαρτωλόν,
ὁ πύρρομαι νὰ σέ πιάσω.
Καὶ καθὼς δὲν ἐσυχάθῃς
τὸ μαγαρισμόν, καὶ ἀπα-
σρότης σόμα, ἀλλ' ἀφῆσθαι
καὶ σοῦ ἐφίλησε τὰ ποδάρ-
ια, ἔτζη μὴ δὲν συχαθῇς
τὸ πολλὰ ἀπασρότερόν με
σόμα ὑπὸ ἐκείνης, καὶ
μαγαρισμόν, μὴ δὲ πᾶ
ἀκάθαρτα, καὶ βέβηλα
μου χεῖλη, μὴ δὲ τὴν κα-
τὰ πολλὰ με μαγαρισμέ-
νῳ γλῶσσαν. ἀλλὰ ἄς
γνῇ εἰς τοῦ λόγου μου π-
ρῶς τοῦ ἀγίου σου σώμα-
τος, ὅτι τιμίου σου αἵμα-
τος, ἀγιασμός καὶ φωτι-
σμός, καὶ δυνάμεις εἰς τὴν
ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ
εἰς τὸ κορμὶ. καὶ εἰς ἀλά-
φροσιν τῶ βάρους τῆ πολ-
λῶν με πταισιμάτων. ἄς
γνῇ φύλαξ νὰ μὴ φυλάγῃ
ὑπὸ κάδε πρᾶξι διαβο-
λικῇ. ἄς γνῇ ἐμπόδιον

νὰ

ἐμπόδιον τὸ φαύλης με καὶ
πονηρᾶς συνηθείας. εἰς ἀ-
πονέκρωσιν τῶ παθῶν. εἰς
περιποίησιν τῆ ἐντολῶν
σε. εἰς προθήκην τῆ θείας
σε χάριτος, καὶ τῆς Βα-
σιλείας οἰκείωσιν. Οὐ
γὰρ ὡς καταφρονῶν προ-
σέρχομαί σοι, Χεὶ ὁ Θεός,
ἀλλ' ὡς θαρρῶν τῇ ἀφάτῳ
σε ἀγαθέσσει, καὶ ἵνα μὴ,
ἐπιπολὺ ἀφισάμενος τῆς
κοινωνίας σου, θηριάλω-
τος ὑπὸ τῶ ροντῆ λύκῳ γέ-
νωμαι. Διὸ δεομαί σε, ὡς
μόνος ὢν Ἀγγίος Δέσποτα,
ἀγιάσον με τὴ ψυχὴν καὶ τὸ
σῶμα, τὴν καὶ τὴ καρδίαν,
τῆς νεφρῆς ὅτι τὰ σπλάγχ-
να, καὶ ὅλον με ἀνακαίνι-
σον. καὶ ῥίζωσον τὸ φόβον
σε ἐν τοῖς μέλεσί με, καὶ τὸ
ἀγιασμόν σε ἀνέξάλειπ-
ποι ἀπ' ἐμὲ ποιήσον. Καὶ
γνῶ μοι βοηθός, καὶ αὐτίλη-

πρω,

νὰ ἐμποδίσῃ καὶ νὰ διώχῃ
τὴν κακίαν καὶ ἀνάποδῶ με
συνήθειαν. καὶ ἄς γνῇ θά-
νατος νὰ θανατόνῃ τὰ πά-
θημα, διὰ νὰ ἀποκτήσω
ταῖς ἐντολαῖς σου, διὰ νὰ
αὐξήσω τὴν θεϊκὴν σου
χάριν, καὶ νὰ κατοικήσω εἰς
τὴν βασιλείαν σε. Διὰ τὴν
δὲν ἔρχομαι ἐμπροσθέν σου
καταφρονῶντας Χεὶ ὁ Θεός,
ἀλλὰ θαρρῶντας εἰς τὴ με-
γάλῳ σου δαυλαγχνίαν,
ὅτι διὰ νὰ μὴ γινῶ σκλάβ-
βος τῶ διαβόλου, ἔσονται καὶ
νὰ ξεμακραίνω πολλὰ ὑπὸ
τὴν κοινωνίαν σε. Διὰ τὸ
σε παρακαλῶ, ὡσανὺ ὅτι
μόνος εἶσαι ἅγιος Δέσποτα,
ἀγιάσον με τὴ ψυχὴν καὶ τὸ
κορμὶ, τὴν καὶ τὴ καρδίαν,
τὰ νεφρά καὶ τὰ σπλάγχνα,
καὶ ὅλον με ξανακαινέρω-
σαι, ὅτι ῥίζωσαι εἰς τὰ μέ-
λη με τὸ φόβον σε, καὶ κάμε
ποτέ νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ λό-
γου ὁ ἀγιασμός σε. Καὶ
γνῶ μοι βοηθός, καὶ αὐτίλη-

πρω,

πρω, κυβερνῶν ἐν εἰρήνῃ
καὶ ζώμε, καταξιῶν με καὶ
τῆς ἐκ δεξιῶν σε παραστά-
σεως μετὰ τῇ Ἀγγίῳν σε,
δύχαϊς καὶ πρεσβείαις τῆς
παναχράντης σε Μητρὸς,
ταύτων σε λειτουργῶν καὶ
ἀχράντων Δουλάμεων, καὶ
πάντων τῇ Ἀγγίῳν τῇ ἀπὸ
αἰῶνος σοι διαρεσησάν-
των. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα Συμῶν τῇ Μεταφρασῇ.

Κείμενον.

Ο Μόνος καθαρός καὶ
ἀκίρατος Κύριος, ὁ
δι' οἶκτον φιλανθρωπίας
ἀνεκδήγητον, τὸ ἡμίτερον
ὅλον προσλαβόμενος φύ-
ραμα ἐκ τῇ ἀγνῶν καὶ παρ-
θενικῶν αἱμάτων τὸ ὑπερ-
φυῶς κοινάσης σε, Πνεύ-
ματος Θεοῦ ἐπελεύσει, καὶ
ἐδοκίμα Πατὴρ αἰδίου.
Χεῖρ Ἰησοῦ, σοφία Θεοῦ,

καὶ

πρω, κυβερνῶντας με ἐν
εἰρήνῃ τῷ ζώω με, κατα-
ξιῶν μετὰς μενὰ σεαυτοὺς
τὰ δεξιὰ σε μέρη, ἀντάμα
μετὰς ἀγίους σε, διὰ τῆς
παρακαλήσεως, ὅπως σε κά-
νει ἡ παναχράντος σε Μη-
τέρα, οἱ αὐτοὶ Ἀγγελοὶ,
καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι ὅπως σὺ
δέξασαι ἀπὸ τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν.

Εξήγησις.

ΧΕ', ὅπως εἶσαι μόνος
καθαρός, ὁ ἄφθαρ-
τος Κε', ὅπως διὰ τῇ μεγάλῃ
σε δωσπλαγχνίαν ἐφόρε-
σεις ὅλην μας τὴν σάρκα, πέρ-
νωτάς τινι ἀπὸ τῆς καθα-
ρώταται αἱματι τῇ καθαρῆς
Παρθένῃ τῇ μηρῶν, ἡ ὅποια
σε ἐγέννησε με ὅπως θεί-
κον, ἐξοιτάς καὶ νὰ ἔλθῃς
αὐτὴν τὸ ἅγιον Πνεῦμα μετὰ κα-
λὴν θέλησιν τῆς αἰδίου Πα-
τρὸς. Χεῖρ Ἰησοῦ σοφία τοῦ Θεοῦ,

καὶ

ἡ εἰρήνη ὁ δυνάμις, ὁ πρὸ
προσλήματί σε τὰ ζωο-
ποιὰ καὶ σωτήρια Πάθη
καταδεξάμενος, τῇ Σταυ-
ρῶν, τῇ ἡλῆς, τῇ λόγχῃ,
τῇ θανάτῳ, νῆκρωσόν με
τὰ ψυχοφθόρα πάθη τοῦ
σώματος. Ὅτι τῇ παρῆς τὰ
τῷ Ἀδῆσκυλεύσας Βασί-
λεια, θάψον με ὅπως τῷ ἀ-
γαθῶν λογισμῶν τὰ πο-
νηρὰ διαβέλια, καὶ τὰ τῇ
πονηρίας πνεύματα δια-
σκέδασον. Ὅτι τῇ ἑκὶν ἡμέρῃ
σε καὶ ζωηφόρῳ Ἀναστάσει
τῇ πεπτωκότα Προπάτορα
ἀναστήσας, ἀνάστησόν με
τῇ ἀμαρτίᾳ καπολιθῆ-
σαντα, ὅπως μοι μετα-
νοίας ὑποτιθέμενος. Ὅ-
τι τῇ ἐνδόξῳ Ἀναλήψει
τῆς σαρκὸς θεώσας τὸ
πρόσλημμα, καὶ πῶτο τῇ

δε

καὶ εἰρήνη, καὶ δυνάμις, ὁ ὁ-
ποῖος ἐκαταδέχθης νὰ λά-
βῃς εἰς τὸν σάρκα σου τὰ
ζωοποιὰ καὶ σωτήρια πάθη
τὸν σταυρὸν, τὰ καρφία τῷ
λόγχῃ, τὸν ἥλιον, νῆ-
κρωσόν με τὰ πάθη, ὅπου
θανάτῳ καὶ ψυχῶν καὶ
τὸ κορμὶ με. Εἰς, ὅπως με-
τὰ τῷ παφῶς καὶ χάλασας τὰ
βασίλεια τῶν ἁδῶν, θάψαι
καὶ χάλασαι τοὺς πονηροὺς
μου λογισμοὺς, δίδωντάς
με καλὰς ὁ ἀγαθὸς σκορ.
πίζωντας ἀπὸ λόγου με τὰ
πονηρὰ πνεύματα. Εἰς ὅ-
πως μετὰ τὸ νὰ κάμῃς τρεῖς ἡ-
μέραις εἰς τὸν ἁδῶν, ἀνέστη-
σεις τὸν προπάτορα Ἀδῆμ
πῶ ἦτον πεσομένος εἰς αὐ-
τὸν τὸν ἁδῶν διὰ τῇ ἀμαρ-
τίαν, ἀνάστησαι καὶ ἐμὴν ὅ-
πως ἐπεσα διὰ τὴν ἀρτί-
αν, δίδωντάς με τρεπας, καὶ
εὐράται νὰ ἔλθῃς μετὰ-
νοίας. Εἰς, ὅπως μετὰ τῇ ἐνδο-
ξῶν Ἀναλήψιν ἐθέωσεις
τὴν σάρκα ὅπως ἐλάβεις, καὶ τῇ

ἐκα-

δεξιὰ καθεδρά τιμήσας
τῷ Πρς, ἀξιώσονται διὰ τὴν
τῷ Ἀγίῳ σε Μυστηρίων
ἀεταλήφειας, τῆς δεξιᾶς
μερίδος τῶ σωζομένων τυ-
χεῖν. Ὁ τῇ ἐπιδημίᾳ τοῦ
Παρακλήτου Πνεύματος
σκευὴ τίμια τοὺς ἱερούς
σε Μαθητὰς ἐργασάμε-
νος, δοχεῖον καὶ τῆς αὐ-
τῆς ἀνάδειξον ἐπελοῦσεως.
Ὁ μέλλων πάλιν ἔρχε-
σθαι κεῖναι τῷ Οἰκου-
μένῳ ἐν δικαιοσυλῇ, δι-
δόκησον καὶ με προὔπαν-
τῆσαι σοι ἐν νεφέλαις τῷ
Ποιητῇ καὶ Πλάσῃ, συὸν
πᾶσι τοῖς ἀγίοις σε. Ἵνα
ἀτελευτήτως δοξολογῶ καὶ
ἀνυμνῶσέ σου τῷ ἀνάρ-
χω σε Πατρὶ, καὶ τῷ παρα-
γίῳ Ἐσχαθῶ καὶ ζωοποιῶ
σε Πνεύματι, συὸν καὶ αἰεὶ,
καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῷ αἰῶ-
νι. Ἀμήν.

ἐκάθιστες εἰς τὴν δεξιὰν με-
ριάν τῷ Πρς, ὅπως κληρο-
νομήσιν ἐκεῖνοι, ὅπως σω-
γῶνται. Ἐ τὸ τοῦ ἁγίου λαβῶν διὰ
τὴν χάριν τῷ ἁγίῳ σε μυσ-
τηρίων, τὰ ποῖα μέλλω να
κοινωνήσω. Ἐσὺ Χεῖ ὅπως
με τὸ να πέμψῃς τὸ πνεῦμα
γιόντος Πτᾶ εἰς τὰς ἀγίας
σου μαθητὰς, πῶς ἔκαμες
καθαρὰ δοχεῖα, καὶ με καὶ
τῷ λόγῳ καὶ πρὸς δοχεῖον,
με τὸ να ἔλθῃς ἐμὴν
αὐτὸ τὸ ἅγιον Πτᾶ. Ἐσὺ ὅ-
πως μέλεις ἐλθῆς πάλιν
με δικαιοσυλῇ να κείνῃς
ἐλθῶν τὸ οἰκουμένῳ, ἀξιώ-
σαι καὶ ἐμὴν με τὰς ἀγίας
σε, να προὔπαντῶ εἰς τὰ
σύγνεφα ἐσὺ να τὴν κείνῃ καὶ
πλάσω με. Διὰ να σὲ δο-
ξάζω, καὶ να σὲ ὑμνῶ ἀπα-
μα μετὰ ἀρχόντων Πα-
τέρα, καὶ τὸ πανάγιον Πτᾶ,
πῶρα καὶ πάντα, Ἐ εἰς πᾶς
αἰῶνας τῷ αἰῶνι. Ἀμήν.

Ως ἐπὶ τῷ φοβεροῦ
σε, Ἐ ἀπροσπο-
λήπτῃ παρεσηκῶς Βήμα-
τος, Χεῖς ὁ Θεός, Ἐ δι-
κας ὑπέχων, καὶ λόγον
ποιούμενος τῷ ἐμοὶ πε-
πραγμένῳ κακῷ, ἔτω
σήμερον πρὸ τῷ φθάσαι
τῷ ἡμέραν τῆς κατακεί-
σεώς με, ἐπὶ τῷ Ἀγίῳ σε
Θυσιασθεῖω παριστά-
μενος ἐν ἐπιόντι, καὶ τῷ φο-
βερῷ καὶ Ἀγίῳ Ἀγγέ-
λῳ σε, κατακαμπτόμε-
νος ὑπὸ τῷ ἰδίῳ σωματώ-
τος, προσφέρω τὰς πο-
νηράς μου καὶ ἀθέτους
πράξεις, θριαμβῶν
αὐτὰς καὶ δημοσιεύων.
Ἰδε, Κύριε, τῷ τα-
πείνωσί μου, καὶ ἄφες
πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.
Ἰδε, ὅτι ἐπληθύνθησαν

Ως αὐτῶς να παρὰ
δικὰ ἐμπροσθὰ εἰς
τὸ φοβερόν σε κείνῃς, ὅ-
που δὲν καὶ κείνῃς διὰ
πρὸς ὅσα, ἀλλὰ κείνῃς τό-
σον τὰς μεγάλῃς, ὡς αὐτὰ καὶ
τὰς μικρὰς, Χεῖς ὁ Θεός, καὶ ὡ-
ς αὐτῶς να ἔδιδας λογαρι-
ασμὸν διὰ τὰ κακὰ ὅπως ἔ-
καμα, ἔτῃ σήμερον πρὶν
να φθάσῃ ἐκείνη ἡ ἡμέρα ὅ-
πως ἔχει να με κατακείνῃ,
παρασέκω ἐμπροσθὰ εἰς τὸ
ἀγιόν σε Θυσιασθεῖον, καὶ
εἰς τὰς φοβερὰς καὶ ἀγίας
ἀγγέλους, ἔσωντας Ἐ να κα-
ταβῶμαι ἀπὸ τῆς συνέ-
δηςίν μου, φέρωντας ἐμ-
πρὸς τὰς πονηράς μου πρά-
ξεις, ὅπως ἔκαμα ἐναντίον
τῷ νόμῳ, λέγωντας καὶ φανε-
ρώνοντας αὐταῖς τὰς ἀμαρ-
τίαις. Ἰδὲς Κεῖ τὰ ταπεινώ-
σίν μου, καὶ συγχώρησαι ὅ-
λως τὰς ἀτυχίας μου. Ἰ-
δὲς πῶς ἐπληθύνωσιν ἡ ἀ-

ὑπὲρ τὰς ἰσχύας τῆς κε-
φαλῆς με αἱ ἀνομίαι μου.
Τί γὰρ ἐκ ἐπραξα κακόν;
ποῖον ἁμάρτημα ἐκ ἐποί-
ησα; ποῖον κακόν ἔδρετυ-
πασάμην ἐν τῇ ψυχῇ μου;
Ἦδη δὲ ἐν τοῖς ἔργοις
διεπραξάμην πορνείαν,
μοιχείαν, ὑπερηφανίαν,
ἀλαζονείαν, λοιδορίαν,
βλασφημίαν, ἀργολογί-
αν, βρασμὸν γέλωτος, μέ-
θην, γαστριμαργίαν, ἀδ-
νηφαγίαν, μῖσος, φθόνον,
φιλαργυρίαν, φιλοχρη-
ματίαν, πλεονεξίαν, φι-
λαυτίαν, ἀδικίαν, αἰχρο-
κέρδειαν, ζηλοτυπίαν,
καταλαλίαν, παρανομί-
αν. πᾶσαν με αἰδήσειν καὶ
παῦν μέλος ἐμίαντα, ἔφθει-
ρα, ἡχρείωσα, ἐργασθεῖ-
ον γενόμενος καθόλου τῷ
Διαβόλῳ. Καὶ οἶδα, Κέ, ὅ-

μαρτίαις μου πλέα παρὰ
ταῖς τρεῖς καὶ κεφαλῆς μου.
Ὅτι τί κακόν δὲν ἔκαμα;
ποῖα ἁμάρτια ἔλειψεν ἀ-
πὸ ἐμένα; ἔδρενα κακόν ἔ-
λειψεν ὅπου δὲν τὸ ἔβαλα
εἰς τὴν ψυχὴν μου. Παρ' ὅλ-
γον μὲ ἔργον ἔκαμα πορ-
νεύειν, μοιχεύειν, ὑπερηφανί-
αν, ἀλαζονείαν, λοιδορίαν,
βλασφημίαν, ἀργολογί-
αν, βρασμὸν γέλωτος, μέ-
θην, γαστριμαργίαν, ἀδνη-
φαγίαν, μῖσος, φθόνον, φι-
λαργυρίαν, φιλοχρημα-
τίαν, πλεονεξίαν, φιλαυ-
τίαν, ἀδικίαν, αἰχροκέρδει-
αν, ζηλοτυπίαν, καταλα-
λίαν, παρανομίαν. Ὅλαις
με ἔαυθις, καὶ ὅλας με
τὰ μέλη τὰ ἐμίαντα, τὰ ἔφ-
θειρα, καὶ τὰ ἡμαγεί-
ασα, ἑσώπτας καὶ ἐν γυνῇ
ὅλος δι' ὅλου ἐργασθεῖον
τοῦ διαβόλου. Καὶ ἤξε-
ρω. Κύριε πῶς ἡ ἁμαρτί-

τι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆ-
ραν ἢ κεφαλῶν μου, ἀλλ' ἀ-
νέικασον τὸ πλῆθος τῶν οἰ-
κτιρμῶν σου, καὶ τὸ ἔλεος
ἄφατον τῆς ἀνεξικακίας σου,
καὶ τῆς πολλῆς σου ἀγαθο-
σύνης, ὅτι ἡμπορεῖ νὰ με-
τρηθῇ, ἔδεν εἶναι καμία
ἁμάρτια, ὅπως νὰ νικήσῃ
τὴν φιλαυτίαν σου. Διὰ τοῦτο
πανθαύμασε Βασιλεῦ, ἀνέξι-
κακε Κέ, θαυμάσῃς ὅτι
ἐπ' ἐμοὶ πῶς ἁμαρτωλῶ τὰ
ἐλέησας, δέξιν ἢ τὴν χρη-
στοτητός σου δυνάμιν, καὶ ἐμ-
φανίσον ἢ ἰσχύϊ τῆς δού-
πλάγχχου ροπῆς σου, καὶ
ἐπιστρέφοντα δέξαι με τὸν
ἁμαρτωλόν. Δέξαι με, ὡς
ἰδέξω τὸν ἄσωτον, τὸν
λησλῶν, τὴν Πόρνῶν. Δέ-
ξαι με τὸν ὑπερβαλ-
λόντως, καὶ λόγῳ, καὶ
ἔργῳ, καὶ ἐπιθυμίᾳ ἁ-
πῶς, καὶ ἐπιθυμίᾳ ἁ-
λόγῳ ἡμαρτηκότα σοι.
Καὶ ὡς τοὺς περὶ τὴν ἐν-

αἰς μου ἀνέβηκαν ἀπάνω
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μου, ἀλλ'
τὸ πλῆθος τῆς οἰκτιρ-
μῶν σου εἶναι πολὺ, καὶ τὸ
ἔλεος τῆς ἀνεξικακίας σου,
καὶ τῆς πολλῆς σου ἀγαθο-
σύνης, ὅτι ἡμπορεῖ νὰ με-
τρηθῇ, ἔδεν εἶναι καμία
ἁμάρτια, ὅπως νὰ νικήσῃ
τὴν φιλαυτίαν σου. Διὰ τοῦτο
πανθαύμασε Βασιλεῦ, ἀ-
γαθὲ Κέ, θαυμάσῃς καὶ
εἰς ἐμένα τὸν ἁμαρτωλόν τὰ
ἐλέησας, δέξαι ἢ δυνάμιν
τὴν καλωσύνης σου, ἢ βοή-
θειαν τὴν ἀσπλαγχνίας σου,
καὶ δέξαι με τὸν ἁμαρτωλόν
ὅπως μετανῶ. Δέξαι με ὡ-
σάν ἐδέχθης ἢ ἄσωτον, τὸν
λησλῶν, καὶ τὸν πόρνῶν. Δέξαι
με, ὅτι ἔπταισα εἰς τὰ λό-
γους, πλέα παρὰ ἅπῃ, ὅ-
πως νὰ ἐγερνῇ θῆεις ἢ κόσ-
μον ἁμαρτύνοντά με λόγον,
μὲ ἔργον, μὲ ἐπιθυμίαν
ἁπῶς, καὶ με ἐπιθυμῶν
ἁλόγῳ ἁργίας σου. Καὶ κα-
θώς ἐκείνης, ὅπως ἤλθασιν

δικάτω ὦραν ἰδέξω, μη-
δὲν ἄξιον ἐργασαμένους,
ἔγω δέξαι καὶ ἐν ἁμαρ-
πολόν. Πολλὰ ἐπλημέ-
νησα, καὶ ἡσέλγησα, καὶ ἐ-
λύπησα τὸ Πνῶσθ τὸ Ἀ-
γίον, καὶ παρεπίκρανα τὰ
φιλάδρωπα σπλάγχνα-
σα, καὶ ἔργω καὶ λόγῳ καὶ
διανοίᾳ, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέ-
ρᾳ, φανερῶς καὶ ἀφανῶς ἐ-
κασίως τε καὶ ἀκουσίως, καὶ
οἶδα, ὅτι παραστήσεις τὰς
ἀμαρτίας μου ἐμπροσθέν
μου ποιάσας, οἷας καὶ παρ'
ἐμοῦ γέγενασι, καὶ συ-
ναρεῖς λόγον μετ' ἐμῶ, ὅ-
τι πᾶν ἐν γινώσκει ἀσύ-
γνωστα ἐπραξα ἀμαρτι-
ματα. Ἀλλὰ, Κύριε, μὴ τῇ
δικαίᾳ σου κείσῃ, μὴ τῷ
θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μὴ
δὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς
με. Ἐλέησόν με Κύριε,
ὅτι οὐ μόνον εἰμι ἁθροῦς,

ἀλλὰ

εἰς τὴν ὑπερλίαν ὦραν, ὅπου
δὲν ἐκάμασι κανένα ἄξιον
παράγμα, μὴ ὅλον τὸ πᾶν
ἐδέχθης, ἔττι δέξῃς ἐμὴν
καὶ ἁμαρπολόν, ὅπως ἔ-
σθαι πολλὰ καὶ ἡσέλγησα
καὶ ἐλύπησα τὸ Πνῶσθ τὸ Ἀ-
γίον, καὶ πολλὰ ἐπίκρανα
τὰ φιλάδρωπα σπλάγχνα σα,
μετ' ὅσον, μετ' ὅσον, καὶ μετ'
τῶν, καὶ νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ,
φανερὰ καὶ κρυφὰ, φηλημα-
τικῶς καὶ σαρκικῶς. Καὶ
ἔδρω, ὅτι πᾶς ἔχεις τὰ
βαλὴς ἐμπροσθέν ὅλων
τῶν ἀμαρτιῶν μου, μετ' ὅσον
πᾶς καὶ πράξεις, ὅπως ἔ-
καμα, καὶ θέλεις νὰ σὺ δάσῃς
λογασμὸν διὰ ἐκείνα
τὰ ἀμαρτήματα, ὅπου μὴ
γινώσκω καὶ ἀγνωσίαν ἔκα-
μα. Ἀλλὰ παρακαλῶσι
Κε Κε μὴ μετ' ἐδικαίαν σου
κείσῃ, ἐδὲ μετ' ἐθυμόσου
μετ' ἐλέγξῃς, μὴ δὲ μετ' ἐὸρ-
γίῃ σου με παιδεύῃς. Ἀλλ'
ἀσὺμπαθησαίμεν Κε, ὅ-
τι ὅχι μόνον εἰμι ἁθροῦς

ἀλλὰ

ἀλλὰ καὶ σὸν εἰμι πλάσμα.
Εὐ μὲν, Κε, ἐπιστήξας
ἐπ' ἐμὲ καὶ φόβον σου, ἐγὼ δὲ
τὸ πονηρὸν συνέπιόν σου ἐ-
ποίησα. Σοὶ οὐ μόνον ἡ-
μαρτον, ἀλλὰ δίομαισιν,
μηδὲ ἐλθὼς εἰς κρίσιν με-
τὰ τῷ δέλῃ σου. Εἰ γὰρ
ἀνομίας παρατηρήσῃς,
Κε, Κε, τίς ὑποστήσεται;
Εἰ γὰρ εἰμι τὸ πλάσμα
τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἐκ εἰμι ἁ-
θροῦς καὶ δὲ ἱκανὸς ἀπερίσται
καὶ ἰδεῖν εἰς τὸ ὕψος τῆς Οὐ-
ρανὸς ἀπὸ τῶν πλῆθους τῶν ἀ-
μαρτιῶν μου, ὡς ἐκ εἰς τὴν ἀ-
ειδῆτος. Πᾶσαι γὰρ κακο-
πραγαίαι, καὶ ἐπίνοιαί, καὶ
μεθοδίαί σατανικαί, δι-
αφθοραί, ρόσεις, μα-
λακίαι, παιδοφθορίαι,
μνησικακίαι, συμβεβλῖαι
πρὸς ἀμαρτίαν, γαργα-
λισμοί, ἄλλα τε μέγιστα πά-
θη ἐκ ἐξέλιπον ἀπ' ἐμῶ.

Ποί-

ἀλλὰ εἰμαι καὶ πλάσμα σου
ἀληθινά. Εὐ Κύριε μὴ
ἰδῶς τὸν φόβον σου, καὶ ἐ-
γὼ ἔκαμα τὸ πονηρὸν ἐμὸν
προσάνα. Τὸ λοιπὸν εἰς ἐ-
σθῆν μόνον ἡμαρτον. ἀλλὰ
παρακαλῶσι νὰ μὴ ἐλ-
θῇς εἰς κρίσιν μετ' ἐδὲ λόν
σου. Ὅτι ἀνὴρ ἐξ ἐταῆς ταῖς
ἀνομίαις μου, ποῖος ἡμπο-
ρεῖ νὰ σωθῇ; Εἰ γὰρ ὁμολο-
γῶ πᾶς εἰμαι τὸ πλάσμα
τῆς ἀμαρτίας, καὶ διὰ τῶν
δὲν εἰμαι ἄξιος, ἐδὲ καλὸς
νὰ ἀναδρανήσω τὰ μάτια
μου νὰ ἰδῶ τὸ ὕψος τῆς ἑρα-
νὸς ἀπὸ τῶν πλῆθους τῶν ἀμαρ-
τιῶν μου, ἢ ὅπως εἰς δὲ ἡμ-
πορῶν νὰ μετ' ἐτῶν. Διατὶ
πᾶσα κακὴ πράξις, καὶ λο-
γισμοί, καὶ τέχναις σατανι-
καῖς, διαφθοραί, ρόσεις,
μαλακίαι, παιδοφθορίαι,
μνησικακίαι, συμβεβλῖαι
πρὸς ἀμαρτίαν, γαργα-
λισμοί, καὶ ἄλλα μέγιστα πά-
θη δὲ λήπην ἀπὸ λόγου
μου. Λοιπὸν με τί λόγῃς

G

ἀμαρ-

Ποίοις γὰρ οὐ διεφθάρην
 ἁμαρτήμασι; ποίοις οὐ
 συνεχίδην κακοῖς; πᾶ-
 σαν ἁμαρτίαν διεφρά-
 μην, πᾶσαν ἀσωτίαν διε-
 θίμην ἐν τῇ ψυχῇ μου.
 Ἡ χρεῖώμαι ὑπὸ σοῦ τοῦ
 Θεοῦ μου, καὶ ἀνθρώπων.
 τίς ἀνάσσει με ἢ ἐν τοῖς
 τοῖς κακοῖς, καὶ ποσὶ τοῖς
 περιπεσόντα πλημμελή-
 μασιν; Ἐπὶ σοί, Κύ, ἤλ-
 πισα, ὁ Θεός μου, εἰ ἔστι μοι
 σωτηρίας ἐλπίς, εἰ νικᾷ ἡ
 φιλοφροσύνη σου τὰ πλή-
 θη τῶν ἀνομιῶν μου, γένη-
 μοι Σωτήρ. καὶ κατὰ τὴν οἰ-
 κτιρμένην σου καὶ τὴν ἐλπίσιν,
 αἶψα, αἶψα, συγχώρησον
 μοι πάντα ὅσα σοὶ ἥμαρ-
 τον, ὅτι πολλῶν κακῶν ἡ
 ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἐκί-
 σεν ἐν ἐμοὶ σωτηρίας ἐλ-
 πῖς. Ἐλπίσόν με, ὁ Θεός,
 κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, καὶ

μή

ἁμαρτήματα δὲ ἁμαρτή-
 σα, καὶ μετὰ λογισακὰ
 δὲ ἀσκαπώθηκα; Καθε-
 λογὴς ἁμαρτίαν ἔκαμα,
 καθε-ἀσώτιαν ἔβαλα ἐν
 τῇ καρδίᾳ μου. Ἀνάξιος ἐ-
 μαι σιμαίς τῷ Θεῷ μου, καὶ
 εἰς τὴν αἰὲς ποῖος θέλει με
 ἀνάσσει ὁποῦ ἔπιστα ἐ-
 ποιαῦτα κακά, ἐπὶ σὰν ἐ-
 ξήματα; Ἀλλὰ εἰς ἐσπέρ-
 ῃς Κυρίου μου, ὁ Θεός μου ἡ
 ἐλπίδα μου. ἀνίσταται
 ἐνταῦθα καμία ἐλπίδα τῶν
 πρῶτων μου, ἀνίσταται καὶ ἐ-
 λπίσιν νικᾷ τὰ ἀντή-
 τὰ μου ἁμαρτήματα, γὰρ
 εἰς ἐμένα Σὴρ, καὶ ἐλεῶ-
 ρωσαί με. Καὶ κατὰ τὴν οἰ-
 κτιρμένην σου, καὶ τὴν ἐλπίσιν,
 αἶψα, αἶψα, συγχώρησον
 ὅλα ἁμάρτια ὅσα σου ἥμαρ-
 τον, ὅτι ἡ ψυχή μου ἔσ-
 χηται ἀπὸ πολλὰ κακά,
 καὶ δὲ ἀρίσκειται ἐν ἐ-
 μοίᾳ ἐλπίδα σωτηρίας.
 Ἐλπίσόν με ὁ Θεός κατὰ
 τὸ μέγα σου ἐλεός, καὶ

μή

μή ὑποδῶσθαι μοι κατὰ τὴν
 ἰργαμίαν, ἀλλὰ ἐπιστρέψον,
 αὐτίλα βῶ, ῥῦσαι τὴν ψυ-
 χήν μου ὑπὸ τῶν συμφορῶν
 αὐτῆς κακῶν, καὶ διενῶ-
 πρόν ἔψων. Σῶσον με ἡ-
 ρεκεῖ τοῦ ἐλπίσιν, ἵνα ὁ-
 που ἡ ἁμαρτία ἐπλήσ-
 σεν, ὑπερπεριεσθῇ ἡ
 χάρις σου, καὶ αἰτίσω, καὶ δο-
 ξάσω σε διαπαντός πά-
 ρας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
 μου. Σὺ γὰρ εἶ Θεός τῆς μετ-
 ηνομήσεως, καὶ Σωτήρ τῶν ἁ-
 μαρτανόντων, καὶ σοὶ ἢ δὲ
 ἐξ ἡμῶν πέμπομεν σὺν τῇ
 ἀρχῇ σου Πατρί, ἐν τῇ πα-
 τέρει καὶ ἀγαθῇ καὶ ζω-
 οποιῶντι Πνεύματι, τῷ ὁ-
 ρεῖ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων. Ἀμήν.

μήν μου ὑποδῶσθαι κατὰ
 τὴν ἰργαμίαν, μὴ δὲ κενώ-
 κῃ πῶς γυροῦν ἡ πρᾶξις
 μου. Ἀλλὰ γένηται, ἀγα-
 λισαί, ἐλεῶθῇ τὴν τὴν
 ψυχήν μου ἀπὸ τῶν κακῶν ὅ-
 πῃ μὴ δ' αὐτὴν εἶναι σμι-
 μενα, καὶ ἀπὸ τῶν κακῶν λο-
 γισμῶν, ὅπῃ ἔξαφνα ἰρ-
 χνται εἰς ἐμένα. Σῶσαι
 με διὰ τὸ ἐλπίσιν, διὰ τὴν
 φανὴν πολλὰ περιστάσια ἡ
 χάρις σου εἰς ἐμένα, ὅπῃ
 πολλὰ ἁμαρτήματα. καὶ
 ἔτῃ θίλω σὶ πᾶντα, καὶ
 θίλω σὶ δοξάζει πάντα
 εἰς ὅλαις ταῖς ἡμέραις τῆς
 ζωῆς μου. Διὰ τὴν ἐσπέρ-
 ῃς ὁ Θεός ἐκείνων, ὅπῃ μετα-
 τοῦσι, καὶ ἐλεῶθῇ τῆς ἐ-
 κείνων, ὅπῃ ἁμαρτανόν-
 τῃ, καὶ διὰ τὸ ἔσχατο δοξάζο-
 μεν αὐτῷ μετὰ τὸν Πατέρα
 σου τὸν ἀρχόν, καὶ μετὰ
 τὸν ἀνάγον, καὶ ἀγαθόν, καὶ
 ζωοποιόντι Πνεύματι, τῷ
 καὶ πάντα, ἐν τῶν αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

G 2

Τεύ

Τῷ Θεῷ Δαμασκίῳ.

Κείμενον.

ΔΕἰσὶν Κεῖν Χὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος
ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις
ἀφέναι ἁμαρτίας, ὡς ἡ
γαθὸς ἔστι φιλανθρώπος,
παιδίσκου πάντα τὰ ἐν
γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πταίσ-
ματα, καὶ ἀξίωσέν με ἀνα-
γκείως μεταλαβεῖν τῷ
θεῷ, καὶ ἐνδόξῳ, ἔσ-
χρατῶν, καὶ ζωοποιῶν σου
Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλα-
σιν, μὴ εἰς ἀποθέλω ἁ-
μαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθα-
ρισμὸν, καὶ ἀγιασμὸν, καὶ
ἀρ' ῥαβῶνα τ' μελλεύσης
ζωῆς καὶ βασιλείας. εἰς
τῆχος καὶ βοήθειαν καὶ
ἐκτίωσιν τῷ ἐκτίωσιν,
εἰς ἐξάλειψιν τῷ πολ-
λῶν μου πλημμελημά-
των. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἐλε-
ως καὶ οἰκτιρμῶν, καὶ φιλαν-

θρῶν.

Εξήγησις.

ΔΕἰσὶν Κεῖν Χὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ὅτι μόνος
ἐχὼν ἐξουσίαν ἀνθρώποις
συγχωρᾶσαι τὰς ἁμαρτι-
ας τῷ ἀνθρώπῳ, ὡς ἡ
φιλανθρωπία, συγχωρᾶται
ὅλα τὰ σφάλματα, ὅτι ἡ
καρμὴ μὴ γινώσκει καὶ ἀγνο-
σίαν, καὶ ἀξίωσέν με χάριτι
κατακρίναι τὰ μεταλαβόν-
τα θεῷ καὶ ἐνδόξῳ, καὶ ἐ-
σχρατῶν, καὶ ζωοποιῶν σου
Μυστηρίων. Καὶ καμὴν μὴ με-
λεῖν εἰς βάρος, ἐκ κόλα-
σιν, καὶ εἰς ἀποθέλω τῷ ἁ-
μαρτιῶν, ἀλλ' ἄς μὴ με-
λεῖν καθαρίσας, ἀγιασμοῦ,
καὶ ἀρ' ῥαβῶνα διατίω με-
λεῖν ζωῆς καὶ βασιλείας.
Ἄς μὴ μελεῖν σκίπος καὶ
βοήθεια, καὶ ἐκτίωσιν
ἐκτίωσιν δαίμονας, καὶ
μὴ ἀφαιρῶσι τὰ πλεονήματα
πλημμελημάτων. Ὅτι εἶ-
σαι Θεὸς τ' ἐλεημοσύνης, τ'
σπλαγχνότητος, ἔστι φιλαν-

θρῶν.

Κείμενον.

θρῶν, καὶ σοὶ τῷ
δόξαν ἀπαύτητον σου
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι. νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ
εἰς τὰς αἰῶνας τῷ αἰῶνι.
Ἀμήν.

Τῷ Μεγάλῳ Βασιλεῖ.

Κείμενον.

Οἶδα, Κύριε, ὅτι ἀνα-
ξίως μεταλαμβάνω
τῷ ἀσχατῶν σου Σώ-
ματος, καὶ τῷ τιμίῳ σου
Λίματι, καὶ ἐσχόχῳ εἰμι,
καὶ κείμα ἱμαυτῷ ἰδίῳ
καὶ πίτῳ, μὴ διακρίνω
τὸ Σῶμα καὶ Λίμα σου
τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου.
Ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου
θαρ' ῶν, προσέρχομαι
σοὶ πρὸ ἐπιότι, ὅτι ἔγωγε
με τῷ Σάρκα, καὶ πίτῳ
με τὸ Λίμα, ἐν ἰμοῖ μοῖνι,
καθὼς ἐστὶν αὐτῷ. Σπλαγ-
χνῶντι ἔνι, Κύριε, καὶ μὴ

πα-

Εξήγησις. 105

θρῶν, καὶ διὰ τὸ τοσοῦτον
δοξάζομεν αὐτάμα μὴ τὸν
Πατέρα, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦ-
μα, νῦν ἔσθι, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῷ αἰῶνι. Ἀ-
μήν.

Εξήγησις.

ΗΞῶν Κεῖν, πῶς χα-
εἰς τὰ εἶμαι ἄξιος
μεταλαμβάνω τὸ ἀσχατῶν
σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιόν σου
αἷμα, καὶ διὰ τὸ τοσοῦτον
εἶμαι ἄξιος θαλάτου, καὶ
πῶς καίμα κείμα εἰς τὸ λό-
γῳν ἔγωγε τὸ ἅγιόν
σου Σῶμα, καὶ πίτῳ τὸ
τιμίόν σου αἷμα, καὶ ἐσχό-
χῳ τὸ Σῶμα, ἔστι αἷμα
τὸ Χρὸς Θεῷ. Ἀλλὰ θαρ-
ρῶντι εἰς τὸ σπλαγχνῶν-
τι προσέρχομαι εἰς σῶμα, ὅ-
τι ἔγωγε, ὅτι ἔγωγε ἔγωγε
τὸ κορμὸν, καὶ πίτῳ τὸ αἷ-
μα μὴ εἶμαι μὴ τὸ λόγῳν,
καὶ ἐγὼ μετ' αὐτῷ. Σπλαγ-
χνῶντι λοιπὸν Κεῖν, ὅτι μὴ

G 3

με

παραδειγματίσης με τοὺς
ἀμαρτωλοὺς, ἀλλὰ ποίη-
σον μετ' ἑμοῦ κατὰ τὸ ἑ-
λὸς σου. Καὶ γινώστω
μοι ἡ Ἀγία ταῦτα εἰς
τὴν καὶ καθαρίσιν, καὶ φω-
τισμὸν καὶ φυλακτέριον, καὶ
σωτηρίαν καὶ ἁγιασμὸν
ψυχῆς καὶ σώματος. εἰς ἀ-
ποδοχὴν πάσης φαντα-
σίας ἐποτηρᾶς ἀνάξιας,
καὶ ἐνέργειας διαβολικῆς,
κατὰ ἁγιοῦ καὶ ἐν τοῖς με-
λισσίμην ἐνέργειας. εἰς
παρρησίαν καὶ ἀγάπην ἡ
ἐφ' ὅς σέ. εἰς διόρθωσιν
βίης ἐν ἀσφαλείᾳ, εἰς ἀν-
ξίαν ὁρεῖταις ἐν τελειότη-
τι, εἰς πληρώσιν ἐν το-
λῶν, εἰς Πῦρ Ἀγίου κοιτω-
ρίας, εἰς ἐφ' ὅς ζωῆς αἰω-
νίου, εἰς ἀπολογίαν ἐφ' ὅς
σδεκτοῖ τὴν ἐπ' ἡμῶν φοβε-
ροῦ Βήματος σου, μὴ εἰς
κρίμα, ἢ εἰς κατήχημα.

με φανέρωσιν τὸν ἀμαρτω-
λόν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἑμὴν
καθάρσιν γυμνῇ ἡ ἐλπίς
σύμψυκτον. Καὶ ὡς ἡμεῖς
ἑμὴν ἐπὶ ταῖς ἀγίαις, ὡς
ζεία, καθάρσις, φωτισμός,
φύλαξις, σέβας, καὶ ἁγί-
ασμός τῆς ψυχῆς μου, καὶ ἡ
κορμίστην. Διὰ τὰ διὰ τὴν
καθάρσιν φαντασίαν ἐπὶ τὴν
ποτηρᾶν, καὶ καὶ ἡμῶν δια-
βολικόν, ὅπῃ γίνεται ἐν
τῇ μέλῃ μου, καθὰς θέλω
ὅπως τὴν διαβολὴν. Καὶ ὡς
ἐν θέλω ἔχει θάρρος καὶ
ἀγάπην εἰς τὴν λογισμῶν,
καὶ διόρθωσιν, ἐν βίβλῃ
σιν τῆς ζωῆς, καὶ αὐξήσει
τῆς ἀρετῆς καὶ τελειότητος, καὶ
πληρώσιν τῆς ἐντολῆς, καὶ
σμίξιμον πῶς ἁγίου πνεύ-
ματος, καὶ ἐράτας, εἰς τὴν
αἰώνιον ζωὴν, καὶ καλὴν ἀ-
πολογίαν, ὅπῃ μέλλω τὴν
δώσω εἰς τὸ φοβερὸν σου
κρίμα, μὴ εἰς κρίμα,
ἢ εἰς κατήχημα.

Εὐχὴ ἐπὶ τῇ, ἐκ τῆς θείας ἐρωπίας τῆς Ἀγίας
Μεταλήψεως, Συμμετῶν τῇ Νέῃ Θεολόγῃ.

Κείμενον.

Απὸ ῥυπαρῶν χει-
ρῶν, ἀπὸ βδελυ-
ρῆς καρδίας,
Ἀπὸ ἀκαθάρτου γαστρί-
δος, ἐκ ψυχῆς ῥυπαρῆς,
Δέξαι δέσπον, Χεῖρ μου,
καὶ μὴ παρασάμηνός μου,
Μὴ τῆς λόγου, μὴ τῆς ὁ-
πίας, μὴ δὲ τῆς αἰσχυρίας.
Δόξοι παρρησία λέγειν,
ἂν βεβούλωμαι, Χεῖρ μου.
Μὴ ἄλλοι δὲ καὶ διδάξον με,
τίμι δὲ ποιῶν ἐν λόγῳ.

Ἡ μαρτυρία ἐπὶ τῇ Πόρῃ μου,
ἡ μαρτυρία τοῦ κατήγου,
Μύρον ὁσίωνισματός μου, ἡλ-
θὲν πλημμελῶς ἀλεῖται,

Σὺ τῆς πόδας τῇ Χρῷ μου,
τῇ Διαποτῇ καὶ Θεῷ μου.

Ὡς ἐκείνῃ ἐν ἀπώσῃ,
πρὸς ἐλθόντα ἐν καρδίᾳ,

Εξήγησις.

Δέξαι δέσπον Χεῖρ μου,
Γαστρίδος καὶ
Ἀπὸ χειρὸς μαρτύρου,
Καὶ ὡς ὡς βδελυρῆς,
Εκ καρδίας λατρευμένης,
Καὶ ψυχῆς μαρτυρούμενης.

Μὴ τῆς λόγου μου δόξης,
Καὶ τῆς ὁπίας καὶ ἐν ὁπίας
Μὴ δὲ τῆς αἰσχυρίας,
Τὴν ἀκαθάρτην γαστρίδα.
Ἀλλὰ δὲ τῆς θάρρους Χεῖρ μου,
Εὐσεβῶς μαρτυρούμενης.

Μαλὶ δὲ ἐν διδάξῃ μου,
Δέσπον καὶ φαντασίαν,
Τίμι δὲ ποιῶν ἐν λόγῳ,
Καὶ ὡς ὡς καὶ καὶ καὶ.

Ἡ μαρτυρία ἐν τῇ τελειότητι,
Καὶ ὡς ὡς ἐν τῇ πύρῃ μου.
Ἡ μαρτυρία τοῦ κατήγου,
Καὶ τῆς πόδας τῇ ἐν τῇ πόδι,
Μύρον ἀγίωνισματός μου,
Καὶ ὡς ὡς διὰ τὴν πύρῃ μου,
Σὺ τῆς πόδας τῇ Θεῷ μου,
Τῇ Δεσπότην καὶ Χεῖρ μου.

Ὡς ἐκείνῃ ἐν ἀπώσῃ,
Ὡς ἐκείνῃ ἐν ἀπώσῃ,
Πρὸς ἐλθόντα ἐν καρδίᾳ,
Καὶ μὴ καθάρῃ καρδίᾳ.

Μὴ δ' ἐμὶ βδελύξῃ, Λόγε,
σὺς δὲ πάρα χέμοι πόδας,
καί κρηπῖσαι καὶ φιλοῦσαι,
ἔτ' ῥεῖθρον ἤδ' δακρύων,
ὡς πολυτιμῆτι μύρῳ
πίπυς πολυμυρῶς ἀλείφαι.

Πλῦνον με τοῖς δάκρυσί
μη, καθάρου αὐτοῖς με,
Λόγε.

Λῆεις καὶ τὰ πταίσματά
μη, καὶ συγγυαίμην πά-
ρα χέμοι.

Οἶδας ἤν' κακῶν τὸ πλῆ-
θος, οἶδας, καὶ τὰ ἑαύμα-
τά με.

Καὶ πύς μάλ' ὡπας ὄρε-
μι, ἀλλὰ καὶ ἢ πῖς π' οἶδας.
Καὶ τὴν προθυμίαν βλέ-
πεις, καὶ πύς στεναγμούς
ἀκούεις.

Οὐ λανθάνεις, Θεέ μου,
Ποιητόν, Λυγρότατον,
Οὐδέ στεναγμούς δακρύων,
ἐνδὲ στεναγμοῦ τὴ μέρας.

Κ' ἴλασθαι τὸν ἄνθρωπον,
Πῶς ποῦ ἔχει τὸν φλογόντα,
Πάρα πολλά κακὰ πταίσματα,
Οὐκ οἶδ' ὅπως καὶ ἑμένα.
Καὶ μέγα λέγει συκαυδῆς,
Τὸ Θεὸν καὶ βασιλῆα.
Ἀλλὰ δέξαι καὶ πᾶσι,
Δίπτοι καὶ ἐν καλῶν,
Σὺ τις πῶς ἀνδραγαθήσῃ,
Καὶ τὰ τὴν γλαυφιδίαν.
Καὶ με δάκρυα τὰ τὴν πλάνην,
Ὡς ποῦ τὴν μύρῳ κῆνον.
Πλῦνον με τοῖς δάκρυσίν μου,
Δόξαι καὶ τὸν ἄνθρωπον.
Τὴν Θεὸν καθάρισόν με,
Ἡ μαρτυρὴν συγχωρήσῃ με.

Ἐδραμεν ἤν' κακῶν τὸ πλῆθος,
Τὴν ἀμαρτίαν τὸ βῆθος.
Γούσκεις τὰς λαβύμας καὶ κῆνον,
Βλέπεις δὲ καὶ τὴν πλεγμασίαν.
Ἀλλὰ βλέπεις καὶ τὸν πόσον,
Εὐπλάγη Θεὸν ἔρπον.
Θαυρὸς τὸν προθυμίαν μου,
Στεναγμούς δὲ καὶ δάκρυα μου.

Δίδωσι γὰρ ὁ ποιητὴς,
Ἀλλὰ ἀκούει λογιζόμενος,
Τὸν δακρύων καὶ ἐμῶν,
Μέρος τὴν στεναγμῶν.

Τὸ μὴ ἀκπύργατον μὴ ἔ-
γνωσας εἰ ὁφθαλμοὶ σου.

Εἰπὶ τὸ βιβλίον δέσῃ, καὶ
τὴν μύρῳ πεπρωμένην,
Γεγραμμένη σοὶ τυχαί-
νῃ. ἴδ' ἡ τὴν πεπρωμένην μου,
Ἰδοὺ με καὶ κόπον ὅσον, καὶ
τὴν ἀμαρτίαν πάσαν.

Λῆεις μοι, Θεέ ἡρόδω,
ἵνα καθάρῃ καρδίαν.

Πειθόμην ἡρώδω, ἔφυ-
γε συμπτελεμένην.

Τὸν ἀχρεῖαν σου μετὰ-
χω, καὶ πασάων μου κῆ-
νον.

Ὅς θέλῃται καὶ ζῶνται πῶς
ὁ ἥλιος πῶς πίπτει,
Ἐξ ἐδικαίῃς καρδίας.
σὺ γὰρ εἶπας, Διαιτοτάμου.

Πᾶς ὁ ἥλιος μου καὶ Σάρ-
κα, πίπτει ὅμως καὶ τὸ Λίμα,
Εἰς ἑμοὶ καὶ οὗτος μένει,
ἐν αὐτῷ δ' ἐγὼ τυχαίω.
Ἀλλ' ὅτις ὁ λόγος πάντως
τὸ Διαιτοτά καὶ Θεὸν μου.

Ἐδραμεν ἡν' ἐρχομένα,
Οὐ λανθάνει κατὰ.
Βλέπεις τὰ πταίσματα μου,
Πῶς καὶ ὅπως ἐλπίσας ἔσθῃ,
Εἰς τὸ βιβλίον γεγραμμένα,
Ἐκκαὶ ὅπως ἐκκαὶ ἡρώδω μου,
Ἀλλ' ἴδ' ἡ τὴν πεπρωμένην μου,
Καὶ πᾶσι τὴν φλογὸς μου,
Καὶ ὅπως μετὰ τὴν ἀμαρτίαν μου,
Συγχωρήσας καὶ ἀμαρτίαν μου.

Λῆεις μοι Θεὸν εἰκότῃ μου,
Καὶ ἡν' ἔδωκεν ἐλπίσας.
ἵνα καθάρῃ καρδίαν μου,
Τριμασίαν δὲ δικαίαν μου,
Καὶ φλογὸς μου τιμωμένην,
Μαλὶν δὲ πεπρωμένην μου,
Τὴν ἀχρεῖαν μου καὶ δέσῃ μου,
Καὶ σαρκαίῃς μου κῆνον μου,
Ἀλλ' ὅτις ἐλπίσας μου καὶ ζῶνται μου,
Μετὰ σὲ καὶ τὴν ζῶνται μου,
Πᾶς ὁ πίπτει ζῶνται μου,
Καὶ ὁ ἥλιος μου σιδηρῶνται μου.

Ἐξ ἐδικαίῃς καρδίας μου,
Καθάρῃς τὴν δικαίαν μου,
Καθάρῃς ὅπως δὲ πᾶσι μου,
Πᾶσι καὶ λογιζόμενος μου.
Ὅς τὸν σαρκαίῃς ἐλπίσας μου,
Καὶ τὴν ἀμαρτίαν μου πίπτει μου.

Ἀντιμέτωπος εἰς ἑμένα μου,
Κ' ἐγὼ σ' ἀντὶ βιβλαμμένην μου.
Ἀλλ' ὅτις λόγος τὸ Θεὸν μου,
Τὸ Διαιτοτά καὶ Χριστὸν μου.

Τῶν γὰρ θείων ὁ μετί-
 χων, καὶ Θεοποιῶν χερίτων,
 Οὐ μὲν οὐτ' οὐκ ἐστὶ μόρος,
 ἀλλὰ μετὰ σὺ, Χεῖρσί μιν,
 Τῇ φωτὶς τῇ τρισηλίου,
 τῷ φωτίζοντος ἡ Κόσμον.
 Ἰνα γὰρ μὴ μόρος μένῃ,
 δίχα σὺ τῇ ζωοδότῃ,
 Τῆς προῆς μου, τῆς ζωῆς
 μιν, τῇ ἀγαλλιάματός μιν,
 Τῆς τῇ Κόσμον σωτηρίας,
 ἧς πᾶσι σοὶ προσέλθον,
 Ὡς ὁρᾷς μετὰ δακρύων καὶ
 ψυχῆς συμπετελιμμένης,
 Λυθὼν τ' ἐμῶν πταισμά-
 των, ἰκετάω τὴ λαβεῖν με.

Καὶ τ' σὺν ζωοπαρόχῳ,
 καὶ ἀμίμπῳ Μυστηρίων,
 Μετὰ χεῖρ ἀκατακρίτως.
 Ἰνα μίης, καθὼς εἶπας,
 Μετ' ἐμὴ τῇ τρισηλίου.
 Ἰνα μὴ χωρὶς ὄρωσ με.
 Τῆς σῆς χεῖρτος ὁ πλά-
 νος, ἀφαρπάσῃ με δολίως,
 Καὶ πλασθῇ σὰς ἀπαγάγῃ
 τῷ Θεοποιῶν σου λόγων.

Ὅτι ἐκείνος ὁ πᾶν πέρις,
 Θείας χεῖρας ὡς σὶ μένῃ,
 Ὅπῃ ὄσσε φῶς τεσσάρων,
 Καὶ φωτίζεις σὰς ὄφθαλμους.
 Ἀπὸ σὺ τῇ ζωοδότῃ,
 Καὶ τῇ μίῃ ζωοδότῃ.
 Δι' αὐτῆς ἰδρυμα σὶ σίνα,
 Νὰ δώσῃ, ἡ χάρις σου σὶ μένῃ.
 Πῶς ἀγαλλιάσῃ τῆς ζωῆς μιν,
 Τῆς χαρᾶς καὶ τῆς πύξης μιν.
 Καὶ τῇ κίονι σου πύξιν,
 Ἀμαρτανῶν ἰλιδιῶν.
 Διὰ τὴν δέξιμά σου,
 Ὡς ἐμὴ βλάπτῃς ἡμᾶς.
 Μὴ ἀφ' οὗ σιωπῇς τελεμνῶν,
 Καὶ ψυχῇ σου πύξιν.
 Μὴ ἀφ' οὗ σιωπῇς τελεμνῶν,
 Καὶ τῇ ἀφ' οὗ ζωῆς.
 Διὰ τὴν δέξιμά σου,
 Ὡς ἐμὴ βλάπτῃς ἡμᾶς.
 Τῆς βασιλείας αἰώνων,
 Καθὼς ὁ ἀδελφὸς πύξιν.
 Νὰ λαβῇς χεῖρς αἰμαρτίας,
 Τὰ μυστήρια τῆς ζωῆς,
 Ὅπῃ δίδῃς τῇ ζωῇ.
 Καὶ εἶναι φῶς καὶ τῇ ψυχῇ.
 Καθὼς ὁ πᾶν βλάπτῃς.
 Διὰ τὴν δέξιμά σου,
 Ὡς ἐμὴ βλάπτῃς ἡμᾶς.
 Χεῖρς τῇ χάριτι σου πύξιν.
 Ὅφθαλμοι δολίως,
 Καὶ οὐαί μιν τῇ ἀδελφῇ.
 Καθὼς ὁ πᾶν βλάπτῃς.
 Χαίρεται τῇ ἀφ' οὗ.
 Βυζάντιον ἐκ τῆς ζωῆς,
 Λέγονται μὴ τῇ ζωῇ.

Διὰ τῆς τέτοιοι προσπίπτω,
 καὶ θερμῶς ἀναβοῶ σοι.
 Ὡς πᾶν ἄσῳπον ἰδὲξω, καὶ
 ἡ Πύρην προσελθῶσας,
 Οὕτως δίδῃς με ἡ Πύρην,
 καὶ ἡ ἄσῳπον Οἰκτίρμον,
 Ἐν ψυχῇ σου πύξιν ἡμῖν.
 γὰρ προσιρχομε-
 νος σοι,
 Οἶδα, Σῶτερ, ὅτι ἄλλος,
 ὡς ἐγὼ οὐκ ἔπαισέ σοι,
 Οὐ δὲ ἔπραξε τὰς πρά-
 ξεις, ὡς ἐγὼ κατεργασά-
 μην.
 Ἀλλὰ πᾶν πάλιν οἶδα,
 ὡς ἡ μέγας πταισμάτων,
 Οὐχ ἀμαρτημάτων πλὴν.
 Σὺς ὑπερβαίνει τῇ Θεῇ μιν,
 Τὴν πολλὴν μακροθυ-
 μίαν, καὶ φιλαίας ἀφ' οὗ.
 Ἀλλ' ἐλαίω συμπαθείας
 τῆς θερμῶς μετ' οὐαίς,

Δι' αὐτῆς πύξιν ἡμᾶς.
 Στὰς ἀγαλαίς ἡ δολίως.
 Τὰς γλαυκαίς ἡ πύξιν καίς,
 Τὰς ἀγαθαίς ἡ παρκαίς.
 Καὶ πύξιν παρακαλῶν,
 Τὴν αἰδέσθῃς ἡμᾶς.
 Ὡς ἐδίδῃς τῇ τρισηλίου,
 Καὶ τῇ ἀφ' οὗ καὶ πύξιν,
 Οὕτως δίδῃς με τῇ πύξιν,
 Τὴν ἀμαρτανῶν καὶ μίῃ.
 Καὶ ἀφ' οὗ πύξιν λαβῶν,
 Οὕτως ἡμᾶς δολίως.
 Καὶ τῇ μακροθυμίᾳ καὶ οἰκτίρμῃ,
 Ὡς ἀγαθαίς ἡ ἐλαίω.
 Καὶ ὡς τῇ δολίᾳ ἐλαίῳ,
 Τὴν αἰδέσθῃς καὶ πύξιν.
 Δίδῃς ψυχῇ σου πύξιν ἡμῖν,
 Ὡς ἀφ' οὗ πύξιν λαβῶν.
 Ὅτι ἐδίδῃς ἡμᾶς ἡμᾶς σοι,
 Ὡς ἐγὼ καὶ αἰδέσθῃς σοι.
 Οὐδὲ ἡμᾶς τὰς πύξιν καίς,
 Τὰς κακαίς γυμνασίαις καὶ πύξιν.
 Πᾶσι σοὶ τῇ αἰδέσθῃς,
 Ὡς ἐγὼ ἰσχυρά μίῃ.
 Ἀλλ' ἐδίδῃς τῇ πύξιν,
 ἡ δολίως καὶ ἡ μεγάλη,
 Ἀφ' οὗ τῇ πύξιν καίς,
 Τὰ πύξιν μαρτυρήματα.
 ἡ ἀφ' οὗ πύξιν λαβῶν,
 Καὶ πολλὰ μακροθυμία,
 Τὴν δὲ ἀγαθαίς,
 Δίδῃς ἡμᾶς ἡμᾶς.
 Τὴν δολίως καὶ πύξιν καίς,
 Καὶ τῇ ἀφ' οὗ αἰδέσθῃς.

Καὶ καὶ θείας καὶ λαμ-
πρύτες, καὶ φωτὸς ποιῆς
μαίχης,

Κοιμητὴς Θεόπτορος σὺ ἱρ-
γαζόμενος ἀφ' ὁράως.

Καὶ τὸ ξύρον καὶ Ἀγγέ-
λοι, καὶ αἰὲς ἁγιοίαις,

Ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλὰ-
κις, ὡσπερ φίλοις σὺ γνη-
σίοις.

Ταῦτα πλημρὸν ποιῶμι,
ταῦτα μὴ πτεροῖ, Χεῖρήμε.

Καὶ θαρρῶν τ' σῶς πλη-
σίοις, πρὸς ἡμᾶς ἀεργε-
σίοις,

Χαίρειν καὶ τρίμων ἅμα,
πῶ πυρὸς μετὰ λαμβάνω.

Χάρτες ὡς καὶ ἔσονται θαῦμα,
δροσιζόμενος ἀπαύτως.

Ὡς ἀνερὺς ἡ βίατος πάλαι,
ἡ ἀφλέκτος καίμενος.

Τοῖσι μετὰ χαρίσιν γινώ-
μη, ἀχαρίσιν δὲ καρδία,
Εὐχαρίστοις μέλει σίμου,
τ' ψυχῆς καὶ τ' σαρκὸς με,

Προ-

Ἀλλ' ὅσα τὸς καθάριζας,
Τὸς λαμπρύνοντας ἔφωτίζας,
Καὶ τὸς καὶ ἡμεῖς κληρονομήσας,
Ὅτι ἐφύλαξεν τὸς ἡμέρας,
Κοιμητὴς δὲ ἡ πόρτα,
Δουρὸν χρυσὸν ἔκδοτον.

Θαυμάζειν ὡς πρὸς Ἀγγέλους,
Ἀγγελὸν καὶ Ἀρχαγγέλου,
Πῶς μελὸς μὴ τὸ αἶμα, (πρὸς)
Πολλὰς φορὰς μετὰ χιλίας ἔχον,
Ὅς μετὰ φίλους ἡγαγεμένους,
Δόξαρον ἡμεῖς ἡμεῖς.

Ἀλλ' ἡμεῖς καὶ τὸ θαρρῶν καὶ,
Καὶ τὸ αἶμα ἡμεῖς ζῶν.
Καὶ τὸ νῦν αὖτε αὖτε,
Ὅτι Χεῖρήμε ἡ ὕψους.
Καὶ θαρρῶν τὸς σῶς πλησίον,
Τὸς πολλὰς ἀεργεσίας,

Μετὰ λαμβάνω χαίρειν,
Τὸ πῶρ ἐκὼν ἡμεῖς.

Ὅτι μετὰ θαῦμα τὸ χερτὸν,
Πῶς δὲ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς,
Ἀλλ' ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς,
Ἀλλ' ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς,
Καθὼς ἡ βίατος καίμενος,
ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς,
Ὅτι ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς,
Ἀλλ' ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.

Τὸν λαὸν μετὰ χαρίσιν,
Καὶ δόξα καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς,
Μετὰ τὸς σαρκὸς μετὰ,
Τὸς ψυχῆς καὶ τὸς σαρκὸς μετὰ.

Προ-

Προσκυνῶ καὶ μεγαλιώω,
καὶ δόξαζω σε, Θεέ μου,

Ὡς ἀλογημένον ἔστα,
νῦν ἔσται τὸς αἰῶνας.

Εὐχὴ ἱτέρα, τῷ Χρυσόσῳμν.

Κεῖμενον.

Ο Θεός, αἰς, ἀφίς,
συγχαίρειν μοι τὰ
πλημμελήματά μου, ὅσα
σοι ἡμαρταν, εἴτε ἐν λόγῳ,
εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε καὶ διὰ
τοιαῦτα, ἐκείναις ἡ ἀκρίτοις,
ἐν γὰρ τῇ καὶ ἐν ἀγνοίᾳ,
πάντα μοι συγχαίρειν, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλαέθρωνος.
Καὶ τῇ πρὸς βίᾳ τ' παρα-
χράτῃ σου Μητρός, τ' τοι-
ρῶν σου λειτουργῶν καὶ Ἀ-
γίων Δυνάμεων, καὶ πάντων
τῶν Ἀγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος
σοι ἀπερὸς πάντων, Ἀκα-
παρίτως ἀδούκτοις δόξα-
δαίμε τὸ Ἅγιον καὶ ἀχραν-
τὸν σου Σῶμα, ἐπὶ τιμῶν

ἀ-

Προσκυνῶ καὶ μεγαλιώω,
Καὶ τὸν κεφαλῶν κλίνω,
Καὶ δόξαζω σε Θεέ μου,
Κτίστα καὶ δημιουργῶν.
Ὅτι ἐσὺ εἶσαι ἀλογημένος,
Νῦν ἔσται δὲ ἐν αἰῶνι.
Καὶ οἱ τὸς αἰῶνας ἡμεῖς αἰῶνας,
Ὅτι ἐσὺ εἶσαι πρὸς πάντας,
Παύται καὶ προσκυνῶνται,
Τὸ ὅμασεν καὶ ἡμεῖς.

Εξήγησις.

Ο Θεός, αἰς, συγχαί-
ρειν μοι τὰ πλημμε-
λήματά μου, ὅσα ἐσφαλὰ
εἰς ἐσθία, ἡ μὴ λόγον, ἡ μὴ
ἔργον, ἡ μὴ τῶν θελημα-
τικῶν ἡ σαρκῶν, μὴ γινώ-
σκον ἡ μὴ ἀγνωσίαν, ὅλα
συγχαίρειν μοι, ὡς ἀνὴρ
πρὸς ἐσθία ἀγαθὸς καὶ φιλαν-
θρώπος. Καὶ διὰ τὴν παρα-
χράτῃ σου Μητρός, τ' τοι-
ρῶν σου λειτουργῶν καὶ Ἀ-
γίων Δυνάμεων,
καὶ ὅλων τῶν Ἀγίων ἐπὶ σὲ ἐ-
δόξασαν ἀπὸ τῶν αἰῶνων,
ἀχραντὸν σου καὶ δικτὸν τὸ
Ἅγιον, καὶ ἀχραντὸν σου
σῶμα, καὶ τὸ τίμιόν σου

ἀ-

αἷμα, εἰς ἵασις ψυχῆς π
 ἑ σώματος, ἑ εἰς ἐξάλει-
 ψιν τῶ ποτηρίου μου λογισ-
 μῶν. Ὅτι σὺ εἰς τὴν ἡ Βασι-
 λεία, καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δό-
 ξα, τῷ Πατρὶ, ἑ τῷ Υἱῷ,
 καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
 καὶ πάντοτε, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ὑπὲρ

Κείμενον.

Οὕτως εἰμι ἱκανός, Δι-
 αποστὰ Κύριε,
 ἵνα εἰσέλθῃς ὑπὸ τὸ ἐν-
 γλῶττι ψυχῆς μου.
 Ἀλλ' ἐπειδὴ βάλει σὺ,
 ὡς φιλάνθρωπος, οἶκόν
 ἐν ἡμοῖς.

Θάρρῃν προσέρχομαι.

Κελεύεις, ἀγαπητὰ πτωχὰς
 πύλας, ὡς σὺ μέγας ἰδρυ-
 ῖν ἔργους, καὶ εἰσέρχῃ μετὰ
 φιλανίας ὡς πέφυκας.

Εἰ.

αἷμα, διὰ τὰ δώσαντες τὴν ἡ-
 ας τῆς ψυχῆς, ἑ τὰ κομίσ-
 ματα, καὶ τὰ ἀφαιρίσαντες τοὺς πο-
 τηρίου μου λογισμούς. Ὅτι
 ἰσὺ ἔχεις τὴ βασιλείαν, ἑ
 τὴ δυνάμιν, καὶ τὴ δόξαν τῷ
 Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ
 Πνεύματι. νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εξήγησις.

Δὲν ἡμεῖς δέσποτα ἱκανός
 Οὐδὲ ἄλλος ἑ ἰκανός,
 διὰ τὰ ἔλθῃς ἐν κοίμῃ μου,
 εἰς τὴν σπῆτιν τῆς ψυχῆς μου.
 Ἀλλ' ἐπειδὴ Κελεύεις,
 Θείως πολυτέλειαν,
 εἰς ἡμῖν τὰ κατὰ ἔσθῃς,
 φιλάνθρωπε καὶ τὰ πτωχὰς,
 τῶν μεγάλων καλοσυνῶν,
 εἰς ἡμῖν ἑ σπλαγγισμῶν.
 Ἐρχομαι σὺν σὲ θαυμάσιος,
 τριμύτης παρακαλύπτως,
 πρὶς αὐτὸν ἑ δὴ δ' ἀκούζῃς,
 ταῖς πρῶταις δὴ τὰ σμῖξες.
 Ἡ χάρις σου τὰ κατὰ ἔσθῃς,
 ἡμεῖς τὰ μὴ φωτίζῃς,
 οὐδ' ἱκανὸς μεταχέσθῃς,
 καὶ ἡμεῖς αἰεὶ ἀσπασθῃς.

Εὐδ

Εἰσέρχῃ, καὶ φωτίζῃς
 τὸν ἱσχυρισμὸν μου λο-
 γισμῶν.

Πιστεύω, ὡς τὸ ποιεῖς.

Οὐ γὰρ πόρῃν προσελ-
 θῇς σοι μετὰ θαυμάσιον
 ἀπέφυγες, οὐδὲ τὸ ἐλθῇν
 ἀπιβάλλου μετατρέσθῃς,

οὐδὲ ἀρῇν ἐπιγινώσκῃς
 βασιλείαν σου ἀπιδόωσας,

οὐδὲ δυνάμιν μετατρέσθῃς
 κατέλιπες ὁ ὢν.

Ἀλλὰ τὸς ὑπὸ τῆς μετε-
 τρέσθῃς σοι προσελθῇς
 ἀπαστας,

ἐν τῇ χάριτι τῇ φιλίᾳ
 κατέλιπας,

Ο

ἐν τῇ χάριτι σου φιλίᾳ,
 φιλάνθρωπε κατέλιπας.
 Ἐμπόρῃς μίση ἑ φωτίζῃς,
 Ἀγῶνις ἑ λαμπρίζῃς,
 Λογισμῶν τῶ σκεπτικῶν,
 τῶν πολλῶν μαμυλομῶν.
 Ἀλλὰ πρὸς τὴν πύλιν,
 καὶ ἡμεῖς τὰ σπλαγγισθῃς.
 Ὅτι κατὰ τὸν αἰῶνα τὸν αἰῶνα,
 δὴ ἔφυγες ἑ τὴν ταλάνην.
 Δὴ ἔφυγες τὸν σπῆτιν σου,
 Ἀλλὰ ἔδωκας τὴν ἰατρῆν.

Ἀλλὰ μὴ δὲ τὴν ληρῆν,
 δὴ ἔφυγες ἑ ἀπὸ τῆς
 πύλης τῆς ἰσχυρῆς μὴ ῥῆν,
 λέγοντες μὴ τὴν ἡμῶν.
 Πρὸς σὲ γινώσκῃς ἐν τῇ
 κατὰ τὸν σπῆτιν σου,
 εἰς τὸν Παράδεισον κατέλιπας,
 κατέλιπας τὴν μεγάλην.
 Μάλας σπῆτιν σου ἑ ληρῆν,
 Ἀλλὰ τὸς ἑλκυστὶς σπῆτιν σου,
 τὸν δυνάμιν σου ἑ ληρῆν,
 τὰ κατὰ τὴν μετετρέσθῃς.
 Ἐλθῇς τὸν ἑλκυστὶν σου,
 τὸν σπῆτιν σου ἑ ἀπὸ τῆς
 ἀρχῆς σου δυνάμιν σου,
 καὶ τὰ ἑλκυστὶν σου.
 Καὶ μετὰ τὴν λέγοντες πύλιν,
 καὶ πρὸς τὴν ταλάνην.
 Ὅτι κατὰ τὸν αἰῶνα τὸν αἰῶνα,
 τὰ κατὰ τὴν μετετρέσθῃς.
 Ἐλθῇς τὸν σπῆτιν σου,
 εἰς τὸν Παράδεισον κατέλιπας.

Εἰς

Ὁ μόνος ὑπάρχων εὐλο-
γημένος πάντοτε, νυν καὶ
ἀεί, ὃς εἰς τὴν ἀπεράντου
αἰῶνα. Ἀμήν.

Εἰς τὴν χάριν ἧς ἀγάπης,
Τῶν ἐλεεινῶν ἀγίων,
Εὐδοκίαν τῆς σωτηρίας,
Τῆς ἀλαδότητος ἀγίας.
Ὁ ἐκείνος ἀσπασμένος,
Ἀναρχὸς ἐν τῷ αἰῶνι,
Παῖνται διὰ τὴν ἐλπίδα,
Νυν ἔτι διὰ τὴν ἐλπίδα.
Εἰς τὴν αἰῶνα ἧς ἀγάπης,
Τὴν ἀλαδότητος καὶ μίαν.

Εὐχὴ τῷ αὐτοῦ.

Κήρυκτον.

Κ Τέλει Ἰησοῦ Χριστοῦ
Θεός μου,
Ἄγιος, ἄφες, ἰλάσθητι, καὶ
συγχώρησον μοι τὰ ἁμαρ-
τῶν καὶ ἀχρεῖν καὶ ἀκα-
ξίαν δούλωσεν τὰ πταίσμα-
τα, καὶ πλημμελήματα,
καὶ παραπτώματα μου,
Ὅσα σοι ἐκ νεότητος μου
μέχρι τῆς παρούσης ἡμέ-
ρας ἔωρας ἡμαρτε,

Εἰπε ὅς γε γένωσεν καὶ ἀγίο-
ς, ὅτε σὺ λόγους, ἢ ἔρ-
γους, ἢ ἐκθυμίσῃς, ἢ
διανοήσῃς καὶ ἐπιτιμώ-
μασι,

Εξήγησις.

Κ Τέλει Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Μεγαλοδουλωσέν μοι
Ἀκαρὸς συγχώρησις,
Γλύπτει ἰλάσθητι.
Τὸ ἁμαρτῶν καὶ ἀχρεῖν,
Δούλωσεν τὰ πταίσμα-
τα, καὶ πλημμελήματα.
Ὅσα σοι ἐκ νεότητος μου
μέχρι τῆς παρούσης ἡμέ-
ρας ἔωρας ἡμαρτε,
Ὅσα σοι ἐκ νεότητος μου
μέχρι τῆς παρούσης ἡμέ-
ρας ἔωρας ἡμαρτε.
Εἰς τὴν χάριν ἧς ἀγάπης,
Τῶν ἐλεεινῶν ἀγίων,
Εὐδοκίαν τῆς σωτηρίας,
Τῆς ἀλαδότητος ἀγίας.
Ὁ ἐκείνος ἀσπασμένος,
Ἀναρχὸς ἐν τῷ αἰῶνι,
Παῖνται διὰ τὴν ἐλπίδα,
Νυν ἔτι διὰ τὴν ἐλπίδα.
Εἰς τὴν αἰῶνα ἧς ἀγάπης,
Τὴν ἀλαδότητος καὶ μίαν.

Καὶ

μασι, ἔκαστοις με ταῖς
αἰτίαισι.

Καὶ τῇ σφισβείᾳ τῇ ἀπο-
ρῶς κυσάσης σὲ πικα-
χράνῃ, καὶ Αἰσπαρθίου
Μαρίας τῇ Μητρός σου,

Τῆς μόνης ἀκαταργητῆς
ἐλπίδος, καὶ σφοδρῆς, καὶ
σωτηρίας μου,

Καταξίωσον με ἀκατα-
ργητῶς μεταλαβεῖν τὴν ἀ-
χρεῖαν, καὶ ἀθανάτην, καὶ
ζωοποιῶσαν, φρικτὴν Μυ-
στερίων σου,

Εἰς ἁγίους ἁμαρτίαν, ἔ-
ως ζωῆς αἰώνιον, εἰς ἀ-
γιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ
ἐλπίδα, καὶ ἰασίν, καὶ ὑγίαν
ψυχῆς καὶ σώματος,

Καὶ εἰς ἐξάλειψιν καὶ
παρατῆσιν ἀκαρῶν καὶ πο-
νηρῶν με λογισμῶν,

Καὶ ἐκθυμίσῃς, καὶ σφο-
δρῆς,

Καὶ συκπεριτῶν φαντε-
σίαν, τὴν σκοτεινὴν καὶ πο-

τε

Καὶ με ὅλας με ἀκαρῶν,
Ταῖς αἰτίαισι καὶ γνώμῃ.

Ἀλλὰ διὰ τὴν παρακλήσιν,
Δόξαν Χριστοῦ τῷ ἁγίῳ.
Τῆς παρακλήσιν καὶ Μαρίας,
Τῆς Μητρός σου ἀγίας,
Πᾶσι ἐγγίψῃς χάρις ἀπορί-
ναι γνώσῃς, ἢ φθονοῖ.
Ἀντὶς ἔχῃ σφοδρῆς,
Εὐχὴ δαμν καὶ σωτηρίας.

Καὶ ἀξιώσῃς με λάβῃ, (βλῃ,
Χρῆς κατέχεις τὰ μεταλά-
τῃ ἀκαρῶν καὶ ζωοποιῶσαν,
Τὴν ἀκαρῶν με ἀκαρῶν.

Διὰ τὰ λάβῃ ἀκαρῶν,
Ἀπὸ αἰῶν καὶ φαντεσίαν.
Εἰς ἰασίν καὶ διανοήσῃς,
Τὸ σῶμα καὶ τῆς ψυχῆς μου.

Διὰ τὰ ἐξάλειψιν,
Καὶ τὰ διακορπίζῃς,
Ὅλας ὅλας καὶ διάνοιαν,
ἢ πικρῆς τῇ διαβόλῃ,
Οἱ πικρῆς με λογισμοί,
Οἱ ἀκαρῶν καὶ φαντεσίαν,
Καὶ θυμῶν τῆς φαντεσίαν,
Ταῖς ἐλπίσιν τῆς ἀκαρῶν καὶ

Ὅτι τὸ ἐλπίσιν με θυμῶν καὶ
Οἱ δαίμονες καὶ με σκοτεινῆς

Η

Μαλ-

Ὅτι σῶνται ἡ Βασιλεία,
καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμή,
καὶ ἡ προσκυνοῦσι
σου τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁ-
γίῳ σου Πνεύματι. νυνὶ καὶ
ἀντί, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τῷ
αἰῶνι. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἱερὰ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Κείμνον.

Πρὸ τῶν θυρῶν τῆς Νεῆς
σε παρίστα,
καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν
ἐκ ἀφίσταμαι.
Ἀλλὰ σὺ Χεῖρ ὁ Θεός,
Ὁ Τελώνιον δικαιοῦσας,
καὶ Χαναταίαν ἐλθόντας,
καὶ τῷ Ἁγίῳ Παραδείστῳ
πύλας ἀνοίξας,
Ἀνοίξον μου τὰ ἀπλάγ-
χτα τῆς φιλανθρωπίας σου,
καὶ δέξαι με προσερχό-
μενον καὶ ἀπτόματον σου,
Ὡς τῷ Πόρτῳ καὶ τῷ

Δι-

Εὐχὴν.

Μάλλον δὲ μὴ ἀχρηστίῃ,
καὶ πᾶσι τοῖς ἐγγύχθον,
καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ αἵματος,
τῶν κακῶν σφαιρῶν αἱ πόλεις.
Ὅτι ἐν τῇ ἐκείνῃ βασιλείᾳ,
διὰ τὴν μεγαλοπρεπείαν σου,
προσκύνησάν σου τῷ Πατρὶ.
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.
καὶ εἰς τὴν αἰῶνα αἰῶνος.
Εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν.

Εὐχὴν. (συν.)

Εμὲν τὸ πᾶν τὸν
Στάθμον τὸν φερόμενον,
καὶ τὴν κακὴν μαρτυρίαν.
Διὰ τὴν ἀφίσταμαι.
Ἀλλὰ σὺ λέγεις Χεῖρ μου,
Πολύτης Θεῖμ,
πᾶν ἐδουλοῦν τὸν τελώνιον,
καὶ συγγνώμῃς τῷ πᾶσι,
τῷ Χαναταίᾳ ἐλθόντι,
Ὡς ἐν ἀπλάγῃσι ἐλθόντι,
καὶ τῷ πᾶσι Παράδειστον,
Ἀνοίξον μου τὰ ἀπλάγ-
χτα τῆς φιλανθρωπίας σου,
καὶ δέξαι με προσερχό-
μενον καὶ ἀπτόματον σου,
Ὡς τῷ Πόρτῳ καὶ τῷ

καὶ

Κείμνον.

Ἀιμόρρην. ἡ μὲν γὰρ τοῦ
κραπιδίου ἀφαιμένη, ἀ-
χερῶς τῷ Ἰατρὶ ἔλαβον.
ἡ δὲ τὸς σὺς ἀχραντὸς πό-
δας κρατήσασα, τῷ λυ-
στῇ τῷ ἁμαρτημάτων ἐκο-
μίσατο.

Εὐχὴ δὲ ὁ ἐλκετός, ὅλον
σε τὸ Σῶμα πολμῶν δέξα-
σαι, μὴ καταφλεχθεῖν.

Ἀλλὰ δέξαι με ὡς τὸν ἐ-
κείνῃ,
καὶ φώτισόν μου τὴν
ψυχὴν αἰδωμένην, κατα-
φλέγων μου τὰ τῶν ἁμαρ-
τίας ἐγκλήματα.
Πρεσβείαις τῆς ἀπόρου
Τεκνῶν σου,

καὶ τῷ ὑπερανίῳ Δυ-
νάμει.

Ὅτι ἐνλογητὸς εἶ εἰς τὴν
αἰῶνα τῷ αἰῶνι. Ἀμήν.

Εὐχὴν. 119

καὶ μὴ δάκρυα ἐμπροσθέν,
Παύσαντας καὶ πᾶσι,
Ἐλπίσιν ἐφελκόμενοι,
Ἀποστρέψαντες ἀμαρτημάτων,
Πάλιν τῷ αἱμορρῶνι,
Ἡ ἐπὶ τῷ αἵματι σου,
Ὅτι διὰ τὴν χάριν σου,
Εὐδὸς ἔχοντες τὴν πόλιν.
τῷ κραπιδίῳ ἀφαιμένη,
Εὐρίστης διὰ τὴν ἀφαιμένην.
Ἐλπίσιν ἐφελκόμενοι,
Ὅτι ἐπὶ τῷ αἵματι σου,
Εὐδὸς ἔχοντες τὴν πόλιν.
τῷ κραπιδίῳ ἀφαιμένη,
Εὐρίστης διὰ τὴν ἀφαιμένην.

Παρακαλῶ σε φάτω αἶμα,
τῶν ψυχῶν τῶν αἰδωμένων,
καὶ τῶν ἐγκλημάτων σου,
Ὅλα τ' ἁμαρτημάτων σου.
τῶν μαρτύρων σου βουλήν,
τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἐκείνῃ,
πᾶσι ἐγγύχθον χυμῶν σου,
Ὡς ἀγνὴ ἑλπίς σου.

καὶ πάντοι τῷ ὑπερανίῳ,
τῷ ἀγγέλῳ καὶ τῷ ἁγίῳ.

Ὅτι ἐν τῷ αἵματι σου ἐλογημένος εἶ
εἰς τὴν αἰῶνα δέξαι με.

Η 2

Εὐ-

Εὐχή ἑτέρα τῷ Χρυσοστόμου.

Κείμενον.

Εξήγησις.

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ,
Ὅτι σὺ εἶ ἀληθὺς ὁ Χρῆς,
Ὅτι ὁς τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι,
ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον
ἀμαρτωλὸς σῶσαι.

Ὡς ἀπὸ τοῦ εἰμι ἐγώ.

Ἔτι πιστεύω, ὅτι τὸ πᾶν
αὐτὸ ἐστὶ τὸ ἄχραντον Σώ-
μα σου, καὶ τὸ αὐτὸ ἐστὶ τὸ
τίμιον Διμά σου.

Δέχομαι οὖν σου, ἐλπίσόν
με, καὶ συγχάρησόν μοι

Πιστεύω καὶ ὁμολογῶ,
Κύριε ἐμὲ ἐγώ,
Πῶς ἐστὶν ἀληθὺς,
Ὁ Χρῆς ὁ πατριάρχης,
Ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος,
Τῷ ἀληθινῷ ἔστιν,
Ὁ πᾶσι γὰρ δόξας,
Εἰς τὸν κόσμον ἔλθων σῶσαι,
Ὅλος τὸς ἀμαρτωλούς,
Τὸς ἀμείβους καὶ πολλούς.
Ὅτι εἶμι ἐγὼ ὁ σπύρις,
Ὁ πᾶσι ζῶσα δόξας,
Ὁ ταλαίπυρος καὶ μέγας,
Περίδωκς ἐκ τοῦ αἵματος.
Ἐπτασά ποδάμην ἄλλως,
Ὡς εἶμι ἐκ τοῦ αἵματος.
Ἀλλὰ ἐστὶν ὁ Θεὸς μου,
Ἡ ἐλπίς ζωὴ καὶ φῶς μου,
Καὶ ἐστὶν ὁ μόνος λαός μου,
Καὶ ἀληθὺς πᾶσι δόξας.
Ὅτι πᾶσι τοῦτο εἶναί,
Βίβλα καὶ ἄλλο δὲ εἶναί,
Τὸ σῶμα τὸ ἄχραντον σου,
Καὶ τὸ αἷμα τὸ τίμιόν σου,
Πόχους εἰς τὸν σπύριον σου,
Ἀπὸ τοῦ αἵματος λαόν σου,
Διὰ τὸ τῷ κόσμῳ σῶσαι,
Καὶ δακρύων λείψανον,
Καὶ διὰ τὸ τῷ Κύριε μου,
Παύλῳ Χρῆσι μου,
Ἡμαρτι συγχάρησόν μοι,
Ελπίσιν συμπάσας μοι.

Ὁλα

Κείμενον.

Εξήγησις. 121

τῷ παραπτώματί μου,

Τὰ ἐκείνη καὶ τὰ ἀκείνη,

Τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ,

Τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ.

Καὶ ἀξιώσόν με ἀκατα-
κρίτως μεταχειρῆν τὰ χράν-
των σου Μυστηρίων,

Εἰς ἀφίστην ἀμαρτιῶν, καὶ
ζωὴν αἰώνιον. Ἀμὴν.

Ἀπὸ τοῦ Χρῆστου δὲ μεταλαβεῖν, λέγει κατ' ἑαυτὸν, τὸς
παρόντας σίχας τῷ Μετρεφραστῇ.

Ἰδὲ βαδίζω πρὸς Θεὸν κοινωνίαν,
Πλαστυγὲ, μὴ φλέγῃς με τῇ μετουσίᾳ.
Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον.
Ἀλλὰ σὺν ἀθάρατον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Εἰπα λέγει.

Τοῦ Δείπνου τῷ μουσικῷ, σήμερον γὰρ Θεοῦ, κοι-
νωτὸν με παραλαβε. οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου
τὸ Μυστήριον εἶπαι, ὃ φίλημά σοι δάσω καθάπερ ὁ Ἰ-
δίας. ἀλλὰ ὡς ὁ Λησὴς ὁμολογῶσαι, Μνήστητί μου Κύ-
ριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εἰπα πάλιν τὸς σίχας τῷ
Θεοῦ γὰρ Λίμα φείξον, ἀφ' ὧν, βλέπων.
Ἀφ' ὧν γὰρ τὸς ἀναξίους φλέγων.

Η 3

Θεὸς

Θω τὸ Σῶμα, καὶ θιοῖμε ἔβριον.
Θω τὸ Πνεῦμα, τὸν δὲ τῶν τρέφει ἑσέως.
Εἰπα τὰ Τροπάρια.

Εὐχέσας πόθῳ με Χεῖρ, καὶ ὑλλοίωσας τῇ θείῃ
σου ἰσχύϊ. ἀλλὰ κατάρλιξον πυρεῖά σου τὰς ἀμαρ-
τίας μου, ἵνα ἐμπλησθῇ τῆς ἐν σοὶ τροφῆς καταξιώσω-
ναι τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλιῶν ἀγαθῇ παρουσίας σου.
ΕΝ ταῖς λαμπρότησι τῆς Ἀγίας σου πῶς ἐντελὴν
ἴσομαι ὁ ἀνάξιος, ἵνα γὰρ πολυμύσῳ σωτισι ληθῇ εἰς
τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλύνχει, ὅτι ἔκ ἐστὶ τῷ γάμῳ,
καὶ δισμος ἐκβάλλομαι ὑπὸ τῆς Ἀγγελίας. καθαίρειται
Κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σώσον με ὡς Φίλιν
θρῶπος.

Εἰπα τὴν εὐχὴν.

Δέσποτα φιλαθέρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς
μου, μὴ εἰς κείμενοι γένοιτο τὰ Ἄγια ταῦτα,
διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναι με, ἀλλ' εἰς καθάρσιν καὶ ἁγιασμόν
ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς
καὶ Βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολληῖσθαι τῷ Θεῷ ἀγα-
θόν ἐστι, τίθεισθαι ἐν Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.
Καὶ πάλιν, Τοῦ δείπνου σου τῆς μουσικῆς.

Επὶ δὲ τύχῃς τῆς κα-
λῆς μετυσίας,

Τῶν ζωοποιῶν μουσικῶν
δωρημάτων,

Υἱὸς μου εὐθὺς, εὐχαρί-
στησον μέγα,

Καὶ

Επὶ δὲ τύχῃς καλῆς,
πύλαις τῆς μετυσίας,
Καὶ ἀφωδῆς τῆς ἱερᾶς,
τῆς θείας κοίτης,
Τῶν ζωοποιῶν τῆς Χεῖρός, μου
καὶ δωρημάτων,
Εἰς ἱσθὸν καὶ δύναμι, καὶ ὁ-
ριστὴν σφαλμάτων,
Υἱὸς μου εὐχαρίστησον, καὶ ἀ-
πὸ καρδίας,

Δι-

Καὶ πᾶσι θερμῶς ἐκ ψυ-
χῆς Θεῷ λέγει.
Δόξα σοι ὁ Θεός, Δόξα
σοι ὁ Θεός, Δόξα σοι ὁ
Θεός.

Εἰπα τὴν εὐχαριστίαν ταύτην Εὐχὴν.

Κείμενον.

Εὐχαριστῶ σοι, Κεῖ ὁ
Θεός μου, ὅτι σὺ α
πώσω με τὸν ἀμαρτανλόν,
Ἀλλὰ κοινοῦ με γυνώ-
σαι τῆς ἁγιασμάτων σου
καταξίωσης.

Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με
ἀνάξιον μεταλαβὼν τῆς ἁ-
γίας σου καὶ ὑπερῆρας
δωρίων καταξίωσης.

Ἀλλὰ, Δέσποτα φιλαθέ-
ρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν Χο-
στασιεὶς ἑσέως,

Καὶ χαρισάμενος ἡμῖν
τὰ φεικτὰ πάντα καὶ ζωο-
ποιῶν Μυστήρια,

Εὐ-

Λέγει Θεῷ μετὰ θερμῆς, πύ-
λης τῆς διακίτης.
Δόξα σοι λέγει δόξα σοι, δόξα
σοι Θεός μου,
Καὶ πάλιν μετὰ δόξα σοι, ὁ
μέγας Κθεὶς μου.

Εξήγησις.

Εὐχαριστῶ σοι Κθεὶς μου,
ἐπὶ δὲ ἡμῖν ἰδιῶς Θεὸς μου,
Τὸν πολλὰ ἀμαρτανλόν,
Πῶς ἔλαβας τὴν καλὴν.
Πῶς μ' ἀξίωσας τὰ σπριτῶν,
Τὸν ἀνάξιον καὶ ἀμαρτανλόν,
Τὰ ἁγία σου μυστήρια,
Τὰ θεία καὶ σπριτῶν.
Πῶς μὲ ἀφωδῆς τὰ λάβω,
Τὸ σῶμα σου καὶ μεταλάβω.
Τὰ ἁγία σου μυστήρια,
Ἐπερῆρας χαρίσματα.
Ὅς ἀφωδῆς τὰ χαρίσματα,
Ὅς ἀφωδῆς τὰ χάρις,
Μὲ ψυχῆς μεμολυσμένον,
Ἀμαρτανλόν πολλὰ πηλοσμέ-
Δέσποτα φιλαθέμον, (ὅλον.
ἀκαπλεῖται Θεὸς μου,
Πῶς δὲ ἡμῖν ἑσέως καὶ
ἑσέως καὶ ἑσέως,
Καὶ τὸ σῶμα σου καὶ ἑσέως,
Πῶς δὲ γὰρ ἀφωδῆς.
Εὐχαριστῶ σοι τὰ φεικτὰ σου,
Εὐχαριστῶ σοι τὰ ζωοποιῶν,
Τὰ μυστήρια τὰ θεία,
Τὸν ἁγίον Κθεὶς μου,

Η 4

Δι-

Ἐπ' ἀργασίᾳ καὶ ἀγίασ-
μῳ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σῶ-
ματος ἡμῶν.

Ὅς ἡλῶσαι ταῦτα καί-
μοι εἰς ἰασην ψυχῆς καὶ
σώματος,

Εἰς ὑποβόπλῳ πάντες
ἐσάντιν,

Εἰς φωτισμὸν τῶ ὀφθαλ-
μῶν τῆς καρδίας καί,

Εἰς εὐφροσύνην τῆς ψυχικῆς
καὶ σωματικῆς,

Εἰς πίσιν ἀκαταίτητον,
εἰς ἀγάπην ἀνυπόκει-
τον, εἰς πλησμονὴν σο-
φίας,

Εἰς περιποίησιν τῆς ἐσ-
τολῆς σου,

Εἰς προδότην τῆς θείας
σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βα-
σιλείας οἰκίστην.

Διὰ χάριν ἀγαθῶν καὶ
τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σῶματος,

Ἀφνειὰ καὶ μὴ γένῃσιν,
Διὰ χάριν καὶ μὴ βλάβῃσιν,
Εἰς εὐφροσύνην καὶ
ἀγαθὴν ἀποφύγῃσιν.

Μακάριον εὐφροσύνην,
Ψυχὴ καὶ σῶμα καὶ ὅλην,
Νὰ δύνῃσιν καὶ διὰ χάριν,
Ἀπὸ ἐμὴς σπουδαίῃσιν.

Τὰ ὀφθαλμοὺς καὶ μὴ φωτίζῃσιν,
Τῆς ψυχῆς καὶ μὴ ἐκτελέσῃσιν,
Νὰ μὴ βλάβῃσιν τὴν καρδίαν,
Νὰ δύνῃσιν εἰς τὴν διάνοιαν,

Καθαρὰν πίσιν ἀγίαν,
Καὶ ἀγάπην ἀνυπόκει-
τον, καὶ πλησμονὴν σοφίας,
Μὴ ὁλοκαίνῃ τὴν ἀποφύγῃσιν.

Νὰ καὶ ταῖς ἐντολαῖς σου,
Ὅσας ταῖς παραγγέλῃσιν.

Νὰ ἀφάνῃσιν τὴν διάνοιαν,
Ἐργαζέσθωσαν καὶ μὴ
τῆς σῆς χάριτος τῆς θείας,
Εἰς καὶ μὴ τῆς βασιλείας
καὶ εὐφροσύνης τῆς ψυχῆς καὶ
ἐκτελέσῃσιν τῆς διάνοιαν
ἀφάνῃσιν τὴν διάνοιαν,
Τὰ φρεσὶν καὶ ἀγίαν,
Πᾶσι τῆς ἐκτελέσῃσιν,
Διὰ χάριν ἀγαθῶν καὶ.

Κ' εἰς τῆς πᾶσι καλοσύνην,
Σπλαγγῆς καὶ ἐλεημοσύνην,
Ὅπως εἰς τὴν εὐφροσύνην,
Ὅπως εἰς τὴν ἀγάπην,
Τὴν ἀφάνῃσιν τὴν διάνοιαν,
Εἰς τὴν χάριν καὶ ἀγίαν,
Διὰ χάριν καὶ ἀγίαν καὶ
ἐκτελέσῃσιν τὴν διάνοιαν.
Εἰς τὴν ἀφάνῃσιν τὴν διάνοιαν,
Στὴν ἀφάνῃσιν τὴν διάνοιαν,
Νὰ καὶ εὐφροσύνην καὶ ἀγίαν,
Ἀφάνῃσιν τὴν διάνοιαν,
Νὰ εἰς τὴν ἀφάνῃσιν τὴν διάνοιαν,
Νὰ σπλαγγῆς καὶ ἐλεημοσύνην,
Πᾶσι τῆς πᾶσι τῆς πᾶσι,
Ὅσας τῆς πᾶσι τῆς πᾶσι,
Ἐπ' αὐτῇ τῇ εὐφροσύνην,
Ὅπως εἰς τὴν ἀφάνῃσιν τὴν διάνοιαν,
Τὴν ἀφάνῃσιν τὴν διάνοιαν,
Τὴν ἀφάνῃσιν τὴν διάνοιαν.
Ἀφάνῃσιν τὴν διάνοιαν,
Πᾶσι τῆς πᾶσι τῆς πᾶσι,
Ἐσπλαγγῆς καὶ ἐλεημοσύνην,
Γὰρ τὴν ἀφάνῃσιν τὴν διάνοιαν,
Στὴν ἀφάνῃσιν τὴν διάνοιαν,
Εἰς τὴν ἀφάνῃσιν τὴν διάνοιαν,
Εὐφροσύνην καὶ ἀγίαν,
Καὶ εἰς τὴν ἀφάνῃσιν τὴν διάνοιαν,
Πᾶσι τῆς πᾶσι τῆς πᾶσι,
Τὰ γὰρ τὴν ἀφάνῃσιν τὴν διάνοιαν,
Ἀφάνῃσιν τὴν διάνοιαν,
Ὅσας τῆς πᾶσι τῆς πᾶσι,
Πᾶσι τῆς πᾶσι τῆς πᾶσι,
Ὅπως εἰς τὴν ἀφάνῃσιν τὴν διάνοιαν,
Νὰ καὶ εὐφροσύνην καὶ ἀγίαν,
Πᾶσι τῆς πᾶσι τῆς πᾶσι.

Εἰς

Γιαθε τῆς ἁγιασμῶ σου
ἐν ἀποφύλαττόμενος,
πρὸς χάριτος μεμνημένος
ἔσπαιτος.

Καὶ μηκέτι ἐμαυτῆς ζῶ,
ἀλλὰ σοὶ τῆς ἡμετέρας Δε-
σπότης, καὶ λειτουργῆς.

Καὶ ἔγωγε τῆς δέ βίης ἀπά-
ρας ἐν ἱλπίδι ζωῆς αἰω-
νίου, εἰς τὸ αἰδίου κατα-
πύτου ἀνάπαυσιν.

Εἴθε ὁ τῆς ἰσχυροῦς
ἔχος ὁ ἀκατάπαυστος, ἐν
ἀπείραντος νεότητι,

Εἰς τὸν μεγαλειότητα,
Χαίρμα ἐξ ἑαυτοῦ,
Ὅχι ἐν σφάγμα ἄλλοι,
Τὸ δὲ τῶν τῶν τῶν
Πατρὶ τῶν καταλαγχίζοι,
Χαίρμα ἐξ ἑαυτοῦ,
Δι' αὐτοῦ παρακαλῶ,
Ὅτι ἐν αἰτίᾳ τῆς καλῆς,
Σὺν φίλοις ἐν τῶν αἰώνων,
Τὸν ἀμαρτανῶν ἀξίως αἰών,
Νὰ ὡμας ἐν τῶν αἰώνων,
Σὺν δέ τῶν τῶν τῶν,
Τὸν χαρὸν τῶν τῶν τῶν,
Παύται ἐν τῶν ἀδελφῶν,
Καὶ τὰ μαζὶ ἐν τῶν αἰώνων,
Ἀλλὰ μαζὶ ἐν τῶν αἰώνων,
Ὅτι ἐν τῶν αἰώνων,
Ὅλοι ἐν τῶν αἰώνων,
Καὶ συστῆναι ἐν τῶν αἰώνων,
Καὶ δευτέρῳ ἐν τῶν αἰώνων,
Κ' ἐν τῶν αἰώνων τῶν αἰώνων,
Εἰς τὸν τῶν αἰώνων τῶν αἰώνων,
Εἰς τὸν τῶν αἰώνων τῶν αἰώνων,
Νὰ λάβω τὸν ἀδελφόν,
Εἰς αὐτοῦ κατὰ αἰώνων,
Ἀνάπαυσιν ἐν τῶν αἰώνων,
Εἰς τὸν αἰώνων τῶν αἰώνων,
Μὴ ὡμας χαρὸν πίνω,
Εἴθε τῶν ἰσχυροῦς,
Ψαλμῶν δὲ τῶν ἰσχυροῦς,
Καὶ τῶν τῶν αἰώνων,
Δροσιστῶν ἐν τῶν αἰώνων,
Ὅτι ἐν τῶν αἰώνων,
Λαμψοὶ ἐν τῶν αἰώνων,
Καὶ ἐν τῶν αἰώνων χαρὸν,
Τὸν ἀφ' ὧν καὶ καθαρί.

Εχει-

Τῶν καθεστώτων τῶν σου
προσώπων τὸ κάλλος τὸ ἀρ-
μυτον.

Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὅπως ἰσχυρὸν,
καὶ ἡ ἀνέκφρατος ἀφροσύνη
τῆς ἀγαπᾶσαι σε, Χειρὶ
ὁ Θεὸς ἡμῶν,

Καὶ σὶ ὑμεῖς πᾶσα Κτί-
σις εἰς τὸς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τῷ Μεγάλῳ Βασιλεῖ.

Κείμενα.

Δ Εἰς τὴν Χειρὶ ὁ
Θεός.

Βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καὶ
θεμελιὸς τῶν ἀπαύτων.

Εὐχαριστοῦσι ἐν πᾶσι
εἰς παρίχυμοι ἀγαθοὶς,
Καὶ ἐν τῇ μετὰ τῆς

ἀχρᾶ

Εξήγησις.

Δ Εἰς τὴν Γεωὶ Χειρὶ μὴ,
Καὶ μακρόθυμος Θεὸς μὴ.

Ὁ βασιλεὺς ἐν τῶν αἰώνων,
Καὶ ὁ πιστὸς τῶν χρίτων,
Ὁλοι ἐν τῶν αἰώνων,
Τὸν ἀφ' ὧν ἐν τῶν αἰώνων,
Εὐχαριστοῦσι ἐν πᾶσι,
Εἰς τὴν ἀφ' ὧν ἐν τῶν αἰώνων.

Πῶ μὲν δὲ ἐν τῶν αἰώνων,
Τὸν μετὰ τῶν αἰώνων.

Τῶν

ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου
Μυστηρίων.

Δώματι ὡς σὺ, ἀγαθὴ καὶ
φιλοφροῦντι.

Φύλαξόν με ὑπὸ τῆς σκί-
πιδος σου, καὶ ὦν τῇ τῆς πτε-
ρύγων σου σκιά.

Καὶ δώρισαί μοι ἐν κα-
ταρτῇ σωτηρίαν, μέχρις
ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς,

Ἐπαξίως μετέχων τῆς ἁ-
γιασμάτων σου,

Εἰς ἁφίσιν ἀμαρτιῶν,

Καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Σὺ γὰρ εἶς Ἄρτος τῆς ζωῆς,

Ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιάσμου,

Ὁ δοτὴρ τῆς ἀγαθῆς.

Καὶ σοὶ τῷ Θεῷ ἀναπέμ-
πομεν,

Συνὸ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Ἁ-
γίου Πνεύματος,

Νυν

Τῶν ζωοποιῶν καὶ ἀχράντων /
Τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν.
Σὺ ἐμολογῶ μεγάλης,
Τῆς πολλῆς χάριτος καὶ ἀγάπης,
Εὐφροσύνης ὡς ἐμένα,
Ὁσὰ ἔλαβ' ἀπὸ σοῦ.

Τὸ λοιπὸν παρακαλῶ,
Τὸν ἀγαθὸν με σῶσαι,
Ὡς ἀγαθὸς καὶ ἐλεῖς με,
Πολυέσπετος ἀγαθὸς καὶ ἰσχυρὸς
Ἀπὸ κατὰ φύσιν ἀγαθῶν,
Εἰς τὴν σκίαν τῆς σκιά σου
Τῶν πτερυγῶν σου χειρῶν,
Προσέκρινε τὸν Θεόν.
Χάρισται ὡς τὸ ζῆλον,
Καθαρὴν σωτηρίαν.
Ὡς εἰς τὸν ὁσιώμενον,
Τὸν σῶματι καὶ σφύρισματι,
Ἀγαθὸν καὶ μεταλαμπρύνον,
Τὰς μορφὰς καὶ τὰς πλάσεις.

Εἰς συγχώρησιν σφαλμάτων,
Λύσιν τῆς ἀμαρτίας σου,
Καὶ εἰς ζωὴν παντοῦ,
Ἀγαθὸν ἀληθινόν.
Σὺ εἶ ἄρτος τῆς ζωῆς,
Καὶ εἶ φύλαξ τῆς ψυχῆς μου,
Καὶ βρύση τοῦ ἁγιάσμου,
Τὸ ἀκρίβως ἡλιασμένον.
Ὁ δοτὴρ δὲ τῆς καλῆς,
Τῆς δωρεῆς τῆς πλάσεως.
Καὶ εἰς τὴν φέρουσαν,
Τὴν δόξαν καὶ ἀγαθὴν μετρίαν.

Ἀγαθὸς μὲν τὸν Πατέρα,
Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ τὸν υἱόν.

Νυν

Νυν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὴν αἰῶ-
νος τῆς αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ Μεταφραστῇ, διὰ σίχων.

Κείμενον.

Ὁ δὲς φοβήσομαι σάρ-
κα σὺν ἐκκρίσει,

Ὁ πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλό-
γος ἀναξίως,

Μὴ δὲ κατακρίξῃς με,
μὴ Πλαστουργὸν.

Μᾶλλον διαλθεὶς πρὸς με-
λῶν μου σωθῆναι,

Εἰς πάντας ἀρμούς, εἰς
νέφρος, εἰς καρδίαν.

Φλῆξον δ' ἀκρίβως τῆς
ἐλπίδος μου πταισμάτων.

Ψυχὴν καθάρων, ἀγία-
στος πᾶσι φρίσας.

Τὰς ἱστίας ἐκείνων ὅσας
οἱ ἄμα.

Λιθίστως φρίσας α-
πλῶν πονηρίαν.

Ὅλον με τῇ σὺ συγκα-
τάκσει σου φρίξον.

Λέει

Νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὴν αἰῶ-
νος, πάντες σπουδαίοντες,
Εἰς τὴν αἰῶνα καὶ αἰῶνα,
Καὶ ὡς πρὶν ἐρχομένην κρίσιν.

Εξηγήσεις.

Ἐκείνην τὴν ὁρμήν μου,
Ἐκείνην τὴν πᾶν τὸν κόσμον.
Ὁ πῦρ μὲν δὲ ἔστιν ὁ Θεός,

Ἐκείνην τὴν σάρκα μου,
Εἰς φοβήσομαι καὶ εἰς βλάβην,
Καὶ τὸ αἷμα μου ὡς πᾶσι.
Καὶ ἔστιν ὁ Θεὸς καὶ ὁ υἱός,
Καὶ τὸν ἀγαθὸν φέρων.

Μὴ με κατακρίξῃς πλάστρον,
Εὐσεβὲς καὶ δεινὸν.

Μᾶλλον κατέλθε πρὸς με,
Εἰς τὴν μέλας τῆς σαρκός μου.

Ἐμὲ καὶ εἰς τὸν σῶμα μου,
Εἰς τὴν καρδίαν καὶ εἰς τὸν νῆφρον μου.

Ἀγίασται ὁ πῦρ καὶ ὁ υἱός,
Καὶ πᾶν τὸν κόσμον καὶ τὸν πᾶν.
Νεφρὸν καὶ καρδίαν αἰετῶν,
Καὶ ἔστιν ὁ Θεὸς καὶ ὁ υἱός.

Καὶ πᾶς πόντος αἰῶνος,
Τὸ πᾶν τὸν κόσμον αἰῶνος.

Φρίσας σαρκοφάγους,
Στὴν σὺ φρίξῃς καρποφάγους αἰῶνος.

Παύ-

Αἰ σκέπτε φέρειν, καὶ
φύλαττέμεν,
Εκ πασιτοῦ ἔργου, καὶ λόγου
φυχοφθόρου.

Ἀγνίζει καὶ καθαρί, καὶ
ῥυθμίζει.
Κάλλιον σωίτιζι, καὶ
φωτίζει.

Δείξον με σὸν σκλῆμμα
Πνέματος μόνου,
Καὶ μηκέτι σκλῆμμα ἢ
ἀμαρτίας.
Ὅς ὡς σὸν οἶκος εἰσόδου
κοιτηγίας,
Ὅς πῦρ με φλόγῃ, πᾶς
κακῆργος, πᾶν πάθος.

Πρίσβεις φέρωσοι, πάν-
τας ἐγιασμένους,
Τὰς παρ' ἀρχῆς πρὸ Ἀ-
σωμάτων,
Τὸν Πρόδρομον σου, τὸς
σοφῆς Ἀποστόλους,

Πρὸς

Πάντα σκέπτε καὶ φέρει,
Ἀπὸ κακῶν καὶ φύλαττέμεν,
Ἀπὸ πασιτοῦ κατὰ βλάστη,
Τὸν φυχόμενόν με λάβει.
Ἐργὸν λῆμα φυχουμένων,
Τὸ σακὺν καταπορεύει.
Ἀλλ' ἀγνίζει καὶ καθαρί,
Τὸς ζωὴς μετὰ καίρῳ.
Εὐμαρτυροῦντες τὸν φυχόμενόν,
Γινώσκοντες εἰς τὸ καθαρίσθαι.
Παύσει καὶ φάτιζέ με,
Σ' ἔργα καλὰ ἐδιδόξισαι.
Πρὸς τὸν δακτύλῳ κατακίαναι,
Τὸ πνεύματόν σου τὸν ἀγίον.

Καὶ τὸν ἐκ τῆς ἀμαρτίας,
Τὸς κακῆς με συνουσίας.
Καὶ ὅς φλόγῃ καὶ πυρὸς,
Ἀπὸ ἐμὲ καὶ καὶ λάβει.
Πᾶσι ἡμῶν ἀποτὸν δακτύλῳ,
Πλάσμα, ἔργον ἡμῶν χερῶν.
Διὰ τὸ γινώσκοντες τὸ ἀγαθόν,
Μὴ τὸ κακόν αἰσθάνομαι.
Καὶ σὺ φέρων τὸν ἀγίον,
Μισοῦντας ὅλους καὶ ἐσέναι.

Καὶ τὸς ἀποστόλους ἡμῶν ἀγγέλων,
Τὰ ἔργα ἡμῶν ἀρχαγγέλων.
Πρόδρομον τὸν σιλασφόρον,
Κήρυκα καὶ Στεγίον.
Τὸς σοφῆς ἀποστόλους,
Μάρτυρας ἀποστόλους ὅλους.

Πλὴν

Πρὸς τοῖς δεξιῶν ἄχραν-
τον ἀγνὸν Μπέρτα.

Ὅς πᾶς λιτῆς, ἐσπλαγ-
χθεῖ, δέξαι, Χειρὶς με,
Καὶ φωνὴς παῖδα τὸν σὸν
ἔργασαι λάτρεν.

Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἀγία-
σμός καὶ μόνος,
Ἡμεῖς, ἀγαθὴ, ἡμῶν ψυ-
χῶν καὶ λαμπαρότης.
Καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς
Θεῶν, καὶ Διαπότη,
Δόξαν ἅπαντες πέμψο-
μεν κατ' ἡμέραν.

Εὐχὴ ἰτίρα.

Τὸ Σῶμά σου τὸ Ἀ-
γιον, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Γενοίτο μοι εἰς ζωὴν αἰῶ-
νος,

Καὶ

Πάσαι διὰ πᾶσι ἡμῶν πάντα,
Διὰ πᾶσι ἡμῶν ἀπάντων,
Τὰς ἀποστόλους τῆς μετῴσης,
Καὶ πᾶσι ἡμῶν ἐκκλησίαις,
Τὸν ἀγνὸν καὶ τὸν καρδίων,
Ὅσοι τὸ ἐμὸν φυχόμενοι.
Ταῖς λιτῆς δέξαι Χειρὶς με,
Ταῖς εὐχαῖς διὰ Κύριον.

Ὅτι ἰσὺ ἀγιασμός,
Εἶσαι ἡμῶν φωτισμός,
Τὸν φυχόμενος καὶ λαμπαρότης,
Ἀγαθὴς ἐκ φωτιστός.

Καὶ διὰ τὸν κατὰ δακτύλῳ,
Ὅς Θεὸς κατὰ δακτύλῳ,

Δεξιὰ ἡμῶν κατ' ἡμέραν,
Ὅλοι καὶ ὡς τὸν ἰσὺν.
Σὺ τὴν νύκτι καὶ περισκηνώμεν,
Μὴ ὅμως σὲ δεξιὰ ἡμῶν,
Δίκεται μὴ κατὰ δακτύλῳ,
Ὅλοι τὸ γινώσκοντες ἡμῶν ἀποστόλους.

Τὸ σῶμά σου τὸ ἅγιον,
Χειρὶς με τὸ ἔργον,

Ἀμπελὶς καὶ τὰ μετὰ γένος,
Διὸ καὶ ἡμῶν μὴ διαφύγει,
Εἰς ζωὴν τὴν αἰνίαν,
Τὸν καθαρίσθαι καὶ τὸν ἀγίον.

Καὶ

Καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον,

Εἰς ἄριστον ἀμαρτιῶν.

Γεῖσιπ δέ μοι ἡ Εὐχαριστία αὐτὴ εἰς χαρὰν, ὑγίαν, καὶ εὐφροσύνην.

Καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δεινῇ ἰλευσέσῃ, ἀξιώσομαι πρὸς ἀμαρτιῶν σου εἶναι ἐκ δέξιόν σου τῆς σῆς Δόξης,

Πρισβεταίς τὴν παραχαράτισσιν Μηδὸς, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Κείμενον.

Παραγία Δέσποινα Θεοτόκε,

Τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς,

Ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή,

Ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλλίσμα μου,

Εὐ-

Καὶ τὸ τίμιόν σου αἷμα, πρὸς χαρίζεσθαι τὸ Πᾶν,

Εἰς συγχώρησιν πηλομάτων, Ἀφίεσιν ἀμαρτημάτων.

Λὺνται δὲ εὐχαριστία, Ἀς ἡμεῖς ἡμεῖς ἀγαπᾶμεν, Διότι αὐτὴ ἐξ ἁγίου πνεύματος, Εἰς ἀγάπην καὶ ἀληθείαν.

Πάλιν δὲ ἐν ἐργασίᾳ, Καί μεμασμένον συγχωροῦσιν, Βαλλόμενον ἐν δεινότητι, Κί εὐχιστὸν ἀπεκρίνῃ.

Διὰ τὴν παρακαλῆσιν ἡμεῖς σὺ καὶ ἐλπίστὴν ἀγίων σου, Τὴν ἀληθῆς βασιλεύσαντα, Καθαρῶς λατρυνησάντα.

Εὐχὴν γίνεσιν.

Παραγία Δέσποινα μου, Καὶ κυρία Βασιλεύσα μου, Οὐ μολογῶσιν Θεοτόκε, Καὶ Παρθένη μετὰ πάντων. Ἀληθῶς Θεὸν Μητέρα, Οὐρανῶντα πλαστετέρα. Τὴν Ἀγγέλων δεξιότητα, Πάντων γένεσιν ἐκείνη. Σὺ πρὸς τῆς σκοτισμένης, Τῆς ἀδελφῆς δὲ ψυχῆς μου.

Ἡ ἐλπίς μου ἐν τῇ γῇ, Σκέπη καὶ καταφυγή.

Μάλλον δὲ παρακαλῶ μεν, Καὶ τὸ ἀγαλλίσμα μου.

Εὐ-

Εὐχαριστοῦσιν, ὅτι ὑψίστης μετὰ τὸν ἀγαθὸν, κοινῶν τὸν υἱὸν σου τὸν ἀχράστου Σώματος, καὶ τὴν τιμὴν Αἵματος τῆς Τιμῆς σου.

Ἀ. Μ. ἡ πεκοῦσα τὸ ἀληθινόν φῶς,

Φωτισόν με τῆς σκοτεινῆς ὁρδάλμης τῆς καρδίας.

Ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανάτικης κυνέσσας,

Ζωοποιήσας με τὸν τεθνηταπομόνον τῇ ἀμαρτίᾳ. Ἡ πῶς ἐλεήμορος Θεὸς φιλεῖς ἀπλαγχτος Μήτηρ, ἐλπίσόν με, καὶ ὅς κατακαύει καὶ αὐτὸς ἐν τῇ καρδίᾳ μου, Ἐπεπείνωσιν ἐν πῆλιν ἡμεῖς σίμην, Ἐπὶ ἀλάστον ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου.

Καὶ

Εὐχαριστοῦσιν ἡ χάρις, Ἐπὶ τῇ καὶ καὶ ἡ χάρις μου.

Καὶ πολλὰ εὐχαριστοῦσιν, Κλέμεντος προσκυνοῦσιν.

Πᾶν ἀφίσταται λαβὼν, Τὸ ἀγαθὸν καὶ μετὰ λαβὼν.

Τὸ ἀχράστου σώματος τῆς ὑψίστης, Να κατεῖται τὸ Χεῖρ σου Αἵματος ἀπὸ τῆς τιμῆς,

Τὸ ἀληθινόν ἐξ ἁγίου. Σὺ δὲ τὸ φῶς ἡμεῖς σίμην, Καὶ ἀρρώστους κυνέσσας.

Εὐχὴν τὸ ἀληθινόν, Αἰώνιον παύσασθαι.

Σὺ γὰρ Ἀγγέλων γλυκασμός, Καὶ ἡμεῖς ἀφίσταται.

Φωτισοῦμαι τῆς καρδίας, Οὐ μολογῶσιν ἡμεῖς σίμην.

Πᾶν ἐγίνεσιν τὸ ἀληθινόν, Τὸ ἀχράστου σώματος τῆς ὑψίστης.

Αἰών τῆς ἀθανάτικης, Τῆς ἀληθινῆς ἀγίας.

Ὡς Μητέρα φιλεῖς ἡμεῖς, Τὸν Θεὸν ἐξ ἐλπίδος,

Μάλλον ἐξ ἐλπίδος, Ὡς πᾶν ἀφίσταται τῆς τιμῆς.

Δέσποινα σωτὴρ ἐλπίδος, Κατεῖται τῆς μετὰ τιμῆς.

Καὶ κατεῖται τὸ ἡμεῖς, Ἀγαθὸν τὸ λογισμῶν.

Τὸ πᾶν ἀφίσταται, Σαλῶν καὶ ἐλπίδος ἡμεῖς σίμην.

Ἀφ' ἀχράστου λογισμῶν, Τῆς σφύρας ἐμὴς σίμην.

Ἡ

Ἀξίω-

Καὶ ἀξίωσόν με, μίχρει
πλάττης με ἀναπνόνς,
ἀκατακρίτος ὑποδέξα-
σαι τῶν ἀχράντων Μυστηρί-
ων τὸ ἀγασμιόν, εἰς ἱάσιν
ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Καὶ παράχρημοι δάκρυα
μισητοῦ καὶ ἐξομολογή-
σιως,

Εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν
σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς μου.

Ὅτι εὐλογῆμεν, καὶ δε-
δοξασμεν ὑπάρχεις εἰς
τὸς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀξίωσάμενος τὸ ζῆλον,
Νὰ δὲ χαίρῃς ἐν τῇ καρδίᾳ,
καθάρως τῶν μαρτυρίων,
Τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ δόγμα,
Ἀγαθόν εἰς τὴν ψυχὴν μου,
Καὶ ὅπως εὖ ζῶμεν.

Δίς μου δάκρυα μαρτυρίας,
Εὐχολογίας καὶ ἀγίας,

Νὰ σὶ ὑμνῶ καὶ σε δοξάζω,
Καὶ νὰ σὶ ἐγκωμιάζω,
Εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου,
Ἔως τέλος τῆς σπουδῆς μου.
Ὅτι ἐσὺ ἴσθαι ἐβλογημένος,
Εἰς τοὺς αἰῶνας διδοῦσά μου,
Καὶ διὰ τὴν ἐνέαν,
Γὰρ μετέτεκα θυμῷ.

Κ Α Ν Ω Ν

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὴν

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ,

καλλόμενος ἐν πάσῃ θλίψει καὶ ψυχῆς περιστάσει.
Ποῖημα Θεοσχεῖκτης Μοναχῶν.

Ω, δὴ, ὦ ἦχος, πλ. δ'. ὁ Εἰρμός.

Υ Γραὺ διεδύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν,
μοχθηρὰν ἡβουραν, ὁ Ἰσραηλῆτις ἀνέβωα. τῶν
αὐτῶν καὶ Θεῶν ἡμῶν ἄσωμα. Τροπάειον.

Η Οὐδὲς συνελόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ κα-
πεύων, σωπείας ἐπιζητῶν. ὦ Μήτηρ τῆς Λόγου
Ἐπαρθέν, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Η Ἀθῶν με πειράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυ-
μίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχὴν. ἐπιδόσον
Κόρον τῇ γαλήνῃ, τῇ τῆς Γίης Ἐθῆς σου παλάμῃ.

Ε Ὡς πρὸς πικρὰν καὶ Θεῶν, δυσωπῶ Παρθένε,
λυφωθῆναι με τῶν δεινῶν. σοὶ γὰρ νῦν προσ-
έχω αἰστέων, καὶ τὴν ψυχὴν ἔτι διαδοῖαν.

Η Οὐνοῦ τὰ πρὸς τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς
1 2 Δείας,

θείας, καὶ ἀφροσύνης τῆς παρὰ σὺν, ἀξίωσον μὲν καὶ Θεομή-
τορ, ὡς ἀγαθὴν ἀγαθὴν πελοχότρεα.

Λίσσασθαι δὲ τοὺς κινδύνων, τῆς δούλης σου Θεοπέ-
θε. ἔστι πάντες μετὰ Θεοῦ εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς
ἀρρηκτοῦ τείχος, καὶ προσασίας.

Επίβλεψον ἐν ἐμὴν, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
τῷ ἐμῷ χαλεπῷ, τῷ σώματος κακῶσιν, καὶ ἰά-
σασθαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ω δὲ, γ. ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀφίδος ὀροφυργὴ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλη-
σίας δομήτορ σὺν ἐνείκῃ, ἐν τῇ ἀγαπῇ τῇ
σὺν, ἡμεῖς ἱερωὶς ἡ ἀκρότης, ἡμεῖς πιστῶν τὸ σῶμα μου
φιλαίθρῳ.

Τροπάρειον.

Προσασίας καὶ σκίπῳ ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὶ Θε-
ογνώτορ Παρθένε σὺν ἐνείκῃ, πρὸς πᾶσι
μῖν, ἡμεῖς ἀγαθῶν ἡ αἰτία, ἡμεῖς πιστῶν τὸ σῶμα,
μοῖν πανύμνητε.

Τημεῖον Παρθένε τὸν ψυχικὸν πόλεμον, καὶ τῆς ἀν-
μίας τῷ ζῆλῳ ἀνταρῶσαι με. σὺ γὰρ Θεομη-
τορ, πρὸς ἀρχὴν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκείνην με
πᾶσι κράτει.

Εργάζεσθαι περὶ τὸν ἡμεῖς καλῶν αἰτίων, τῆς εὐεργε-
σίας τὸν πλῆθος πᾶσι ἀνάβλυσον. πᾶσι γὰρ δε-
νᾶσαι, ὡς δυνατόν ἐν ἡμεῖς, τὸν Χριστὸν ἐκείνην με
μακροῖς.

Χαλεπαῖς ἀφροσύνης, ἐν οὐρανῷ πᾶσι, ἐν
πᾶσι Παρθένε σὺν ἐνείκῃ, ἡμεῖς ἰαμέ-
τωρ γὰρ, ἀνελιπῶσι γνώσει, Θεοαυτοῦ Παρμή-
με

μῶν ἀδαπάντων.

Λίσσασθαι, δὲ τοὺς κινδύνων τῆς δούλης σου Θεοτόκε. ὅ-
τε πάντες μετὰ Θεοῦ εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρ-
ρηκτοῦ τείχος καὶ προσασίας.

Επίβλεψον ἐν ἐμὴν, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
τῷ ἐμῷ χαλεπῷ, τῷ σώματος κακῶσιν, καὶ ἰά-
σαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ω δὲ, δ. ὁ Εἰρμός.

Εἰσπλήκοι Κύριε, ὡς οἰκονομίας σου τὸ Μυστήριον.
κατενόησα πᾶσι ἡμεῖς, καὶ ἰδοῦσά σου τῷ Θεοπέθε.

Τροπάρειον.

Τὸν πόλεμον μου τὸν πόλεμον, ἡ τὸν κυβερνήτην
πλοῦσα Κύριε, ἐν τῷ κλύδωνι κατεύχασον, ἡμεῖς
ἐμῶν πταισμάτων Θεοτόκε.

Εὐπλάγχεας τῷ Ἀβραάμ, ἐπικαλεσάμενος τὴν
παράχῃ μοι, ἡ τὸν εὐπλάγχεον ἐκείνην, καὶ Σω-
τήρα πάντων ἡμεῖς ἐκείνην σε.

Πολαυόντες παῖδες, ἡμεῖς σὺν δωρημάτων εὐχα-
ριστῶν, ἀναμύλητοισιν ἐκείνην, οἱ γνώστοις
σε Θεομήτορα.

Επὶ κλίτης ὀδυνημένη, καὶ τῆς ἀρρώστιας καταχει-
μένη μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μό-
τη Ἀντιόχεια.

Οἱ ἐλπίδα καὶ σῶμα, καὶ τῆς σωτηρίας πᾶσι ἀ-
κράτῳ, κατεμύνησιν πανύμνητε, δουλείας πᾶ-
σι ἐκείνην.

Λίσσασθαι, δὲ τοὺς κινδύνων τῆς δούλης σου Θεοτόκε.
ἔστι πάντες μετὰ Θεοῦ εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς

ἄρ' ἔκτισεν τείχος ἐπὶ προσασίας.

Επίβλεψον, ἐν ὤψεσιν πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὸν ἱμῶν χαλεπὸν, πῶς σώματος κάκωσιν, καὶ ἵσσαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ω, δὲ, εἰ ὁ Βίρμος.

Φωνίσσον ἡμᾶς, τοὺς προσεγγισάμενοι Κύριε. καὶ τὴν βραχίονά σου τῇ ὑψάλῳ, τὴν σὺν ἱμῶν παρὰ τοῦ ἡμῶν φιλοῦσθαι. Τροπάριον.

Εμπλίσσον Ἀγγέλ, ὑπὸ προσώπῳ τῶν καρδίας μου, ὅτι σὺν ἀκέραιον δίδωσα χαρὰν, τῆς ὑπὸ προσώπῳ, ἡρώσασα τὸν αἴτιον.

Τὴν τῶν ἡμῶν, ἐκ κινδύνου Θεοτόκε Ἀγγέλ, ἡ αἰὼν ἡμῶν πενήσας λυτρώσιν, καὶ τὴν εὐφροσύνην, τὴν πᾶσι τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν τῶν ἡμῶν, ἐπὶ πταισμάτων μου Θεοτόκε. καὶ τῇ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπροπνοῆς, ἡ ὡς πᾶσι, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Τὴν Ἀσπὶν Ἀγγέλ, ἐπὶ παθῶν μου τὴν ἀδυσίαν, ἐπὶ σκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγίαν, τῇ πρὸς τοῖς σου παράχρημοι.

Λίσσωσόν με κινδύνων, τῶν δόλων σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρ' ἔκτισεν τείχος, καὶ προσασίας.

Επίβλεψον ἐν ὤψεσιν, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὸν ἱμῶν χαλεπὸν, πῶς σώματος κάκωσιν, καὶ ἵσσαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ω, δὲ, εἰ ὁ Βίρμος.

Τὴν ἡμῶν ἐκ χειρὸς πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγεῖλαι.

γεῖναι μετὰ τῶν θλίψεων. ὅτι κακῶν ἡ ζωὴ ἐπλήθη, καὶ ἡ ψυχὴ μου τῇ Ἀγγέλ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς ἱωάννης, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε. Τροπάριον.

Θανάτη καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἴσσωσόν με, ἐαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, καταχρυσώσας Παρθένε δυσωπίησόν, τὸν Κύριόν σου καὶ Τίον, τῆς ἐκ χειρὸς κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προσάτις σὲ τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φερὰν ἀσφαλείαν Παρθένε, τῇ πειρασμῶν, ἐκλύουσιν ὄχλος, καὶ ἐπιρρίπτει δαιμόνων ἐλαύνοντας. καὶ δέομαι διὰ πάντος, ἐκ φθορᾶς τῇ παθῶν μου ῥυθύναι με.

Ως τείχος καταφυγῆς κεκτῆμεθα, ἡ ψυχὴ μου σὺν πᾶσι σωτηρίαι, ἡ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κύριε, καὶ τῇ φωτὶ σὲ ἀειάγαλλόμεθα. ὡς Δίαποινα ἡμεῖς, τῇ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Εν κλίτῃ σου ἀδυσίαν κατέκειμαι, ἡ ἐκ ἐστὶν ἵσσαις τῇ σαρκί μου. ἀλλ' ἡ Θεὸς, καὶ Σωτὴρ τῶν Κόσμου, καὶ πᾶσι λυτῶν τῇ ἵσσαι κύνεσσας, σὺ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς ἡρώσασόν με ἀνάστησον.

Λίσσωσόν με κινδύνων, τοὺς δόλους Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρ' ἔκτισεν τείχος, καὶ προσασίας.

Επίβλεψον ἐν ὤψεσιν, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὸν ἱμῶν χαλεπὸν, πῶς σώματος κάκωσιν, καὶ ἵσσαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κοντάκιον, ἡχος, β. Τὰ ἄνω ζυγίων.

Προσβία θειῆς, ἡ τείχος ἀπροσμάχητον, ἡλέως πύλη τῶν Κόσμου καταφυγίον, ἡ κατεργάσατο βοῶμεν σοι.

σοι. Θὰ δέπωται πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύ-
τρωσαι ἡμᾶς ἡ μόνη ταχέως προσατίυκσα.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆ κατὰ Λουκᾶν.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἀναστὰς Μαριὰμ, ἔπο-
ρεύθη εἰς τὴν ὁρεντιῶν ἀπεδῆς, εἰς Πόλιν Γοῦδα.
Καὶ ἐπέλθοι εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν
Ελισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε ἡ Ελισάβετ τὸν ἁ-
σασμὸν τῆς Μαριὰμ, ἰσκήρπισε τὸ βρέφος ἐν τῇ κο-
ιλίᾳ αὐτῆς. Ἐπλήθη ἡ Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ελισάβετ.
Καὶ ἀνέφωκισεν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντα. Εὐλογημένη σὺ ἐν
Γυναιξί, καὶ Εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ
πόθεν μοι τὸτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τῆς Κυρίου μου πρὸς
με; Ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τῆς ἀσπασμοῦ σου ἐν
τῇ ᾧπα μου, ἰσκήρπισε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλίασει ἐν τῇ
κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύουσα, ὅτι ἔσται πενήν-
σις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ ἔπειτα Μα-
ριὰμ. Μεγαλιῶναι ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγα-
λλίασι τὸ Πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου. Ὅτι
ἐπιβλέψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτῆς. Ἰδοὺ
γὰρ ἀπὸ τῶ νῦν μακαριοῦσιν με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι
ἐποίησέν μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ Ἅγιον τὸ ὄνομα
αὐτοῦ. Ἐμενέ δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ἡσέμηνας ἔξῃ,
καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ω δὲ, ζ. ὁ Εἰρμός.

ΟΙ ἐκ τῆς Γουδαίας, κατεπαύσαντες Παιδεὶς ἐν Βαβυ-
λῶνι ποτὲ, τῇ Πίστει τῆς Τειάδος, τὴν φλόγα τῆς
καμίτου, κατεπάτησαν φάλλοις. ὁ τῷ Πατέρω ἡμῶν
Θεῷ εὐλογητός εἰ.

Τροπάριον.

Τὴν

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἶκον
μῆσασαι, ἐν μῆτι τῆς Παρθένου, κατόκησας
τῷ Κόσμῳ, ὡς προσάτιν ἀνέδειξας. ὁ τῷ Πατέρω
ἡμῶν Θεῷ εὐλογητός εἰ.

Θελητὴ τῆς ἐλπίς, ὅς ἐγένεσας Μήτηρ ἀγνὴ δυσώ-
πτος, ῥυθίῃαι τῷ πταισμάτων, ψυχῆς τε μο-
λυσμάτων, πῶς ἐν πίστει κραυγάζοις. ὁ τῷ Πατέρω
ἡμῶν Θεῷ εὐλογητός εἰ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ
κυύσας, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετὰ-
νοίας, πῶς κραυγάζουσιν ἰδεῖξας. ὁ τῷ Πατέρω ἡμῶν
Θεῷ εὐλογητός εἰ.

Εμῶν μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀφ' ὧστίς Θεογον-
εῖα, τῷ πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπτῳ τῇ
θεῖᾳ, θεραπεύων ἀξίωσον, ἡ τὸν Σπᾶ Χριστὸν ἡμῶν ἀ-
ποκαῖστα.

Λίσσωσον ἅπτο κινδύνων, πῶς δούλης σου Θεοτόκε.
Ὅτι πάντες μετὰ Θεῷ, εἰς σὲ καταφεύγομαι, ὡς
ἀρ' ἔκτισεν πῆχος καὶ προσασίαν.

Επιβλέψον ἐν ἡμετέᾳ, παύμεντες Θεοτόκε, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τὴν σώματος κάκωσιν, καὶ ἰα-
σαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ω δὲ, η. ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλεῖα τῷ Οὐρανῷ ὅς ὑμνοῦσι, σπονδαὶ
τῷ Ἀγγέλῳ ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας
τῆς αἰῶτας. Τροπάριον.

Τοὺς βοηθεῖς τῆς παρὰ σὲ δειομένης, μὴ παρί-
δης Παρθένε ὑμνέοντας, Ἐπὶ ὑψώσας σὲ Κόρη
εἰς

εἰς αἰῶνας.

Ω ἰαμάτων τὸ δαφιλίς ἐπιχίεις, τοῖς πῖνός ὑμῶν Παρθένε, ἐὺ πρυφύσιν εἰς πάντας αἰῶνας.

Τ Ἀς ἀδρεῖας μου τῆς ψυχῆς ἰατροίεις, καὶ παῖδων τῆς οὐνίας Παρθένε, ἵνα σὲ δοξάζω ἀγνή εἰς τὸς αἰῶνας.

Ω πειρασμῶν σὺ τῆς προσβολᾶς ἐκδιώκεις, ἐπαῖδων τῆς ἐφόδου Παρθένε. ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Λ ἰάσωσον Χρὸ κινδύνων, τὸς δούλῳ σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θέου, εἰς σὲ καταφύγομεν, καὶ ἀρρήκτον τῆχος καὶ προστασίαν.

Ε πίβλεψον ἐν ὁμορφίᾳ, παύμεντε Θεοτόκε, ἐπὶ τῷ ἐμῷ χαλεπῷ, τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἰάσαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ω, δὴ, ὦ. ὁ Εἰρμός.

Χρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογῶμεν, οἱ διὰ σὲ σὺ σωσμοί Παρθένε ἀγνή, σὺ ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες. Τροπᾶριον.

Τόθ μου τῷ δακρύῳ, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τῷ πρὸς ἐκ προσώπῳ παῖ δακρυῶν, ἀφρηκτοῦ Παρθένε Χριστὸν κύνσασα.

Χ ἀρᾶς με τῷ καρδίᾳ, πλήρωσον Παρθένε, ἐκ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τῷ λύτῳ ἐξαφανίσασα.

Α γὰρ καὶ προστασία, τῷ σοὶ προσφευγόντι, γὰρ τῷ Παρθένε καὶ τῷχος ἀκράδαντον, καταφυγὴν καὶ

καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτός σε ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφίον τῆς ἀγνοίας διώκασα, τὸς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κ ἀσπίδος σὺ τόπων, τῇ τῆς ἀδρεῖας, πεπεινωθέντι Παρθένε θανάτῳ, ἐκ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν μετασκέλεσσας. Ἐξαποσειλάριον.

Α πόσοι ἐκ περάτων, σωματοειδέντες ἐσθλάδε. Γεθσημανὲ τῇ χαρίᾳ, κινδύνατῃ μου τὸ σῶμα. Ἐ σὺ τῇ ἐσθλῇ, παράλαβι με τὸ πνεῦμα.

Ο Γλυκασμός τῷ Ἀγγέλῳ, τῷ ἐλβεομένῳ ἡ χαρά. Χειρῶν ἡ προσάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου. ἀντιλαβὴ ἡμᾶς ῥῶσαι, τῷ αἰωνίῳ βασάνῳ.

Κ αὖ σὲ μεσηΐαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλαγέθρον Θεόν. μὴ μὲ ἐλίζῃ τῆς σφάξεως, οὐάπιον τῷ Ἀγγέλῳ. παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τῇ χει-

ρῇ σου καὶ ἐν τῇ σφάξῃ σου.

Ἄλλος Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τῷ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ. Ποίημα τῷ Βασιλέως Κυροῦ Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκάρειος.

Ω, δὴ, ἂ. ἡχος, πλδ'. ὁ Εἰρμός.

Α ρμαπλάτῃ Φαραὶ ἐβύθισε, πρὸς τῷ ποταμῷ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σαυροτύπως πλήξασα, καὶ

καὶ διηλύσε θάλασσαν. Ἰὼλ δὲ φυγάδα, πῶς ὁδὸν
τὴν δέσσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμείλιποντα.

Τροπάρειον.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγὰὶ χειμαῖς, τὴν ταπεινὴν
μου ψυχὴν, καὶ συμφορῶν ἦρε, τὴν ἐμὴν κα-
λύπτει, καρδίαν Θεοσυμφοῦτι. ἀλλ' ἢ φῶς πεποικί-
ν, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψου μοι τὸ φῶς τὸ χαρ-
μόσυτον.

Εξ ἀμειψήτων αἰαγῶν ἔθλιψων, ἔξ ἐχθρῶν
δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίην λυξωθεὶς παρῆχραι-
τε, τῇ κραταίᾳ δυνάμει σε, αὐμνῶ μεγαλύνω, τῇ
ἀμείτρον σε συμπάθειαν, ἔθ' ἐκ ἐμὴ σε παράκλησι.

Ηγ' ἐπεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὺν κατέφυγον, ἀντίλ-
ψιν κραταίαν, καὶ πρὸς τὴν σὺν σκέπῃ, ὁλο-
φύχως ἔδραμον. καὶ γόου κλίνας Δίαποινα, καὶ θρήνων
καὶ στενάζω, μή με παρίδῃς τὸν ἄθλιον, ἧδ' Χειρὶ
τῶν καταφύγιον.

Οἷσιωπήσω τῆ βοᾶν ἑαυώπατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σε.
οἷμ' ἂν γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προΐσατο, ὑπὲρ ἡμῶν
πρὸς βόλυσσα, τῷ Ἰῷ καὶ Θεῷ σε, τίς ἐκ τοσούτου
κλύδωντος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Λίσσωσόν, ἀπὸ κινδύνων τῆς δούλης σε Θεοπέη.
ὅτι πάντες μετὰ Θεοῦ εἰς σὲ καταφυγόμεν, ὡς ἄρ-
ρήκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Επίβλεψον, ὅς μοι παύμεντε Θεοπέη, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τὴν σώματος κάκωσιν, καὶ ἰα-
σαι τῆς ψυχῆς με τὸ ἄλγος.

Ω, δὴ, γ', ὁ Εἰρμός.

Οὐρα.

Οἱ τρανίας ἀφίδες, ὁροφυρὰ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλη-
σίας δομῆτορ σύμμετρον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ.
ἧδ' ἐρετῶν ἢ ἀκρότης, ἧδ' πιστῶν τὸ σῆμα μόνε φι-
λαΐδραυτε.

Τροπάρειον.

Πορέσας ἐκ πάντων, ὁδυνηρῶς κράζω σοι, πρόσ-
θασον θέρμην προστασίαν, ἔστω βοήθειαν, δὸς
μοι τῇ δούλῃ σε, τῇ ταπεινῇ καὶ ἀθλίῃ, τῇ τὴν σὺν
αἰτίλῃ σου, ἐπιζητοῦντι θέρμην.

Εθαυμάσωντας ἑσπες, τὴν ἐπ' ἐμοὶ Δίαποινα, τὰς
ἐργασίας σου Κόρη καὶ πᾶν ἰλίεσσιν. ὅθεν δοξά-
ζῃς, καὶ αὐμνῶ καὶ γιραίρω, τὴν ποικίλῃ καὶ ἀμείρον
κινδυνότατον σου.

Ηλταιγίς με χειμαῖς, ἧδ' συμφορῶν Δίαποινα, ἔ-
θ' ἧδ' λυπηρῶν τελευμῖαι καταποτιζέμεν. ἀλλὰ
προσθάσασα, χηρὰ μοι δὸς βοήθειαν, ἢ θέρμην αἰ-
τίλῃ σου καὶ προστασίαν μου.

Ταυτὴ Θεοπέη, ἐμολογῶ Δίαποινα, σὲ τὴν τοῦ
Θαλάσσης τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν. ὡς γὰρ φυσί-
ζου, ἐκ ἧδ' διελύκῃς ἧδ' τὴν ἄδην, πρὸς ζωὴν αἰνγα-
γὴς εἰς ζωὴν μετέσταντα.

Λίσσωσόν ἀπὸ κινδύνων, τὴν δούλην σε Θεοπέη.
ὅτι πάντες μετὰ Θεοῦ εἰς σὲ καταφυγόμεν, ὡς ἄρ-
ρήκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Επίβλεψον ἐν ὠμότητι, παύμεντε Θεοπέη, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν, τὴν σώματος κάκωσιν, καὶ ἰα-
σαι τῆς ψυχῆς με τὸ ἄλγος.

Ω, δὴ, δ', ὁ Εἰρμός.

Εγὼ Χειρὶ Κύριος, σύμμετρον καὶ δυνάμεις. σὺ Θεός
μου.

μευ σύμου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικὸς, κόλπῳ μὴ λι-
πῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχεύειν ἐπισκεψάμενος. διό
συν τῇ Προφῆτῃ, Ἀββακὺμ σοι κραυγάζω, τῇ δυνά-
μει σου δοξασιδαίτω. **Τροπᾶριον.**

Καὶ πᾶ λοιπὸν, ἄλλῳ ἐρήσω ἀντίληψιν, πῶ
προσφύγω, ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι, τίνα θέρ-
μιλῶ, ἔξω βοήθον, θλίψι τὴν βίαν, καὶ ῥάλλαις οἱμοί
κλονήμενος; εἰς σὲ μόνῳ ἐλπίζω, καὶ θάρρῳ ἔκω-
χῶμαι, ἔκ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σώσόν με.

Πὸν ποταμὸν, τὸν γλυκερὸν τῷ ἐλέει σου, τὸν πλω-
σίαις, δωρικαῖς δροσίσαται, τὸν πανάθλιον καὶ
παπεινῶ, πάντα γὰρ ψυχῶν μου, τῷ συμφορῶν καὶ τῷ
θλίψεων, καμίνῳ φλογισθεῖσαν, μεγαλύνῳ κηρύτ-
τω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σώσόν με.

Εὐ τὸν ἀγγέλου, σὲ τὸν παρθέτον καὶ ἀσπίλον, μὴ
ἐνὶ φέρῳ, τείχος ἀπροσμάχητον, κατὰφυγῶν σὺ
πῶν κραταίῃς, ὅπλον σωτηρίας· μή με παρείδῃς τὸν ἄ-
σπικτον, ἐλπίς ἀπελπισμένων, ὁδῶν συμμαχία,
θλιβομένων χαρὰ, καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξεπέμψεν, σὺ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, πῶς
ἀμείβεαι, οἰκτιρμὴς ὡς Δέσποινά, πῶς τὸν ἐμὸν,
παύσαι ψυχὴν, δεινῶς θλιβομένην, ὡς ὕδωρ περὶ
κυκλώσαντας; ἀλλ' ὡς τῆς σῆς προτοίας, καὶ τῆς δει-
γισίας, ἥς ἀφρότης ὁ πάλαι ἀπώλεσα.

Λίσωσον ἀπὸ κινδύνων, πῶς δούλους σε Θεοπέε.
ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφύγομεν, ὡς
ἄρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Επίβλεψον εὐμένειά, παύμεντε Θεοπέε, ἐπὶ

τῇ ἐμῇ χαλεπῇ, τῷ σώματι κάκωσιν. καὶ ἴασαι,
πῶς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ωδὴ, ἐ. ὁ Εἰρμός.

Τὴν τιμὴν ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς
τὸ ἄσπικτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν
δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψέ με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῷ ἐν-
πλήρωσιν, τὰς ὁδούς μου κατέθωνον δέομαι. **Τροπᾶριον.**

Εὐ χαίρειν βοᾶσσι, χαίρει μητροπάρθενε, χαίρει
Θεοτομῇ, χαίρει θεία σκέπη, χαίρει ὅπλον καὶ
τείχος ἀπόρθητον. χαίρει προστασία, καὶ βοηθὸς καὶ σω-
τηρία, τῷ εἰς σὲ προστρέχοντι ἐκ πίστεως.

Οὐ μισῶντίς με μάτιν, βίλαρνα καὶ ξίφη καὶ λάκκον
ἐντρέπισαν, καὶ ἐπιζητήσιν, τὸ πανάθλιον σῶμα
σπαραξαιμου, καὶ καταβιβάσαι, πρὸς γῆν ἀγνὴ ἐπι-
ζητήσιν. ἀλλ' ἐκ τῆς προφθασίας σου σώσόν με.

Λεθὲν Θεοπέε, πάντες ἐπιζητήσιν σὲ πάντα γὰρ
Δέσποινά, τὸν ἐκ σὲ πηχθεῖτα, Θεὸν Λόγον ἐν-
δεδίκεν κηρύττεται, εὐδυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς αὐ-
τῆς ἡσυχίας, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Πίστοι δῶρον προσάξω, πῶς ἐκ χειρὸς αἰῶν ὡς
περ ἀπύλαυσα, τῷ σῶν δαρημάτων, καὶ τῆς σῆς
ἀμνηστίας χριστότης; περ γὰρ δοξάζω, ὑμνολογῶ,
καὶ μεγαλύνῳ, σὺ τὴν ἀσπίδα πρὸς με συμπάθειαν.

Λίσωσον ἀπὸ κινδύνων, πῶς δούλους σε Θεοτόκε.
ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφύγομεν, ὡς
ἄρρηκτον τείχος, καὶ προστασίαν.

Επίβλεψον εὐμένειά, παύμεντε Θεοτόκε, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν χαλεπῇ, τῷ σώματι κάκωσιν, καὶ ἴα-
σαι

σαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ω, δὴ, ε'. ὁ Εἰρμός.

Π Ἡ δὲ διδασκίαν ἐκ χειρὸς πρὸς Κύριον, ἔσται ἀπαγγελία τῆς ἐλπίδος. ὅτι κακῶς, ἡ ζωὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ψυχὴ μου τῇ ἀδελφῇ προσήγγισεν. καὶ διόμην ὡς Ἰωάννης, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγεν. Τροπάρειον.

Π Ἀντίφωρον τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψεν, τὴν ἀδελφίαν με ψυχὴν ἔκαστον, καὶ σκοτασμὸν, ἐμποδοῦσιν Κορὴν. ἀλλ' ἡ γενήσασα φῶς τὸ ἀπρόσσιτον, ἀπέλασεν ταῦτα μακρὰν, τῇ ἐμπνέσει τῆς Θεῆας πριβεΐας σου.

Π Ἀράχνησιν ἐν ταῖς ἐλπίσιν οἶδα, καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἰατρῶν σὺ γινώσκεις, καὶ παντελῆ, σωτηριμὸν τῆς θαλάσσης, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνιξάντην, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχυτῆν καὶ ὀξείαν ἀντίληψιν.

Ο Ἐκρύπτω σε τὸν θυμὸν τῆς ἐλπίδος, καὶ τὴν βρύσην τῆς ἀπείρου θαυμασίας, καὶ τὴν πηγὴν, τὸν αἰνῶνον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σε Δέσποτα. ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ ἔκλυτον καὶ φθιγγόμεναι.

Ε Κεκλῶσαι αἱ τῆς βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένου, καὶ τὴν ἐμὴν, καταχρῶσαι καρδίαν, καταπιτρώσκουσι βίβλην τῶν ἐλπίδων. ἀλλ' ἡννομήσιν βοῦν, καὶ διώκων ἐρύσειν παρὰ κρατὸς.

Α Ἰάσωσον ἀπὸ κινδύνων, τὰς δούλους σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεοῦ, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τείχος, καὶ προστασίαν.

Επὶ

Ε Πίβλεψον ἐν ἐμεῖς παύμεντε Θεοτόκε, ἐπὶ τῷ σώματι χαλεπῶς, τῇ σφύρατι κακῶς, καὶ ἰάσαι τὴν ψυχὴν μου τὸ ἄλγος.

Κοιτάκιον. ἦχος, β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Π Ρισβεία θερμὴ, καὶ τείχος ἀπροσμάχητον, ἐλπίς πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἱκετεύω βοῶμεν σοι. Θεοτόκε Δέσποτα πρόσθετον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μὲν ταχέως προσταθῆσα.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆς κατὰ Λουκᾶν.

Π Ὁ καιρὸς ἰκέτης, εἰσῆλθε ὁ Ἰησοῦς εἰς Κώμην τιτᾶ. Γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπέδειξε αὐτῷ εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇ δὲ τῷ ἀδελφῇ καλεσμένῃ Μαρίᾳ. ἡ καὶ παρακαθίστασα παρὰ τῆς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἡκούε τῶν λόγων αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιπατοῦσα περὶ πολλὰ ἔσθλα. ἐπιστὰς δὲ, εἶπε. Κύριε, σὺ μίλεις σοι, ὅτι ὁ ἀδελφεός μου μόλις με κατέλιπε ἔσθλα. Ἐπὶ αὐτῇ, ἵνα μοι συμματιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ. Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζεις περὶ πολλὰ. σὺ δὲ ἴσι χεῖρα. Μαρία δὲ τὸ ἀγαθὸν μεῖζον ἐξελέξατο, ἡτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτῇ ταῦτα, ἐπ' ἁρσάτις γυνὴ φωνήν ἐκ τῆς ὄχλης, εἶπεν αὐτῇ. Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βασάσασά σε, ἔμασται οὕτως ἐσθλάσας. Αὐτὸς δὲ εἶπε. μεμνηγέ, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτοῦ.

Ω, δὴ, ζ'. ὁ Εἰρμός.

Π Λίθος ἑβραίων ἐν καμίῳ, καταπάτησας τὸν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς ὄροσον τὸ πῦρ, μετέβα-

Κ

Λογ

λον βεῶντες, ἀλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὴν αἰῶ-
νας.
Τροπᾶριον.

Ως ἡ περὶ σου Θεοτόκε, σκοτιδίστα με πικτι ἀ-
μαρτημάτων, φωταγώγησον σὺ, φωτὸς ἔσα ἐν
χρῆσι, πὸ καθάρων καὶ ἁμαρτων, ἵνα πᾶθω σε δοξάζω.

Κίπην γυνὴ καὶ προσασία, καὶ ἀντίλαβις καὶ κα-
χημα Παρθένε, γυμνωθέντες τοὺς ἀπάσης βου-
θέας, ἀβουθήτων δυνάμεις, καὶ ἐλπίς ἀπελπισμῶν.

Ο Λη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσιν ἐν-
δοξάζω, ὁτολαύσας τῇ σῶν, μεγάλων χαρισμά-
των. ἀλλ' ὦ τῆς σῆς χρηστότης, καὶ ἀπείρας σου θαυ-
μάτων.

Βλέπον ἰλίω ὁμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἐν-
δοξασιν ἣν ἔχω. καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλα-
βῆς καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμὲν
ἐν τῷ σου ἰλίῳ.

Λίσωσον, ἀπὸ κινδύνων τὴν δούλῃ σου Θεοτόκε.
ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἐν
ῥηκτον τείχος ἐπὶ προσασίαν.

Επίβλεπον, ἐν ἐμῇ παύμενη Θεοτόκε. ἐπὶ
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τὴν σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι
τὴν ψυχῇ μου τὸ ἄλγος.

Ὡ δὲ, ἢ ὁ Εἰρμός.

Τὸ ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξαζομένη, καὶ ἐν βάτῳ, πᾶν
τῷ τῆς Λειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γιν-
ώσκω, Κύριον ὁμνῶν, καὶ ὑπερυψῶν, εἰς πάντας
τὴν αἰῶνας.
Τροπᾶριον.

Λὶά ἀπλάγχθη ἐλπίς σου Παρθένε, μὴ παρίδης, σὺ
μὲν

μὴ πορνούμεν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων, ἀλ-
λὰ δίδυμοι, χεῖρα βοήθειας, κακίπονημῶν, κακώ-
σισι τοῦ βίου.

ΠΕριστάσεις ἐν ἐλπίσιν καὶ ἀνάγκαι, εὐροσάμεν, ἀ-
γνή καὶ συμφορὰ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πᾶν-
τοθω ἐκλύτρωσαν. ἀλλὰ πρόσηθιμοι, καὶ ἀντίλαβε
με, τῇ κραταίᾳ σὺ σκέπῃ.

Εν ταῖς ζάλαις ἐφάρωσι λιμένα, ἐν ταῖς λύπαις,
χαρὰ καὶ εὐφροσύνη. καὶ ἐν ταῖς νόσοις, ταχινὴν
βοήθειαν. καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύσιν καὶ προσάτιν,
ἐν τοῖς πειρασμοῖς.

Χαῖρε ὄρονε πυρίμορφε Κυρίε. χαῖρε θεία, ἐμὴν
καθόχε σάμν. χαῖρε χρυσῇ λυχνίᾳ λαμπρῆς ἁσ-
βετι. χαῖρε τῇ παρθένῳ, δόξα καὶ μητέρῳ, ὡραῖσ-
μα καὶ κλέος.

Λίσωσον ἀπὸ κινδύνων, τὴν δούλῃ σου Θεοτόκε.
ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς
ἐν ῥηκτον τείχος, ἐπὶ προσασίαν.

Επίβλεπον ἐν ἐμῇ παύμενη Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν
ἐμὴν χαλεπὴν, τὴν σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι
τὴν ψυχῇ μου τὸ ἄλγος.

Ὡ δὲ, ἢ ὁ Εἰρμός.

Εἴπῃ ἐπὶ τῷ οὐρανῷ, καὶ τῇ γῇ κατεπλάγη
τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὡρθε τοῖς ἀνθρώποις σωμα-
τικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, ὑμῶν χαροτέρα τῇ
οὐρανῶν. διότι Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων,
πατριαρχίαι μεγαλύνουσιν.
Τροπᾶριον.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλῃ ἀγῇ, ποῦ προσδρά-
μω

μω λοιπὸν καὶ σιωθήσομαι· τοῦ πορθέω; πῶς δὲ
ἐφάρω καταφυγῆν; ποῖαν θέρμην ἀντίλαβειν, πῶς
εἰ ταῖς θλίψεσι βοηθῶν; εἰς σὲ μόνω ἐλπίζω. ὡς
σὲ μόνω καυχῶμαι. καὶ ἐπὶ σὲ θάρρῶν κατέρυγα.

Οὕτως αἰεθμύσασθαι δυνάτων, μεγαλύνει τὰ σὲ
Θιομήνιδε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνυψήρουντον ἐ-
ξηπτεῖν, ἢ ὑπὲρ τοῦ θαυμάτου σου, ἢ τετελει-
μένων διωκεῖς, τοῖς πόθουσι τιμᾶσι, ἐπίσει προ-
σκυῶσιν, ὡς ἀληθῆ Θεῶν λοχευτέραι.

Εν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, ἐγχαίρω τὸ ἔ-
μεξον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν δυνάμιν σου πᾶσι ὑ-
μολογῶ. ἐπὶ τὰς ἐργασίας σου, ἃς ὑπερεξένωσας εἰ-
ἐμὸν, κηρύττω μεγαλύνω, ψυχῇ καὶ καρδίᾳ, καὶ λο-
γισμῷ, ἐγλαῶσθαι πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πένιχράν, καὶ κλαυθμὸν
μὴ παρίδης καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν, ἀλλ' ἀντι-
λαβῆμεν ὡς ἀγαθῇ. καὶ τὰς αἰτήσεις πληρώσων. δι-
νᾶσαι γὰρ πάντες ὡς παῖδες, διαποτρὶ Θεῷ Μήτηρ,
εἰ νύσεις ἐτι μέτρον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτῶντα πένησιν.

Διάσωσον ὑπὸ κινδύνων.

Ἐπιβλέψον ἐν ἐμῇ.

Ἐξαποσειλάρια.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Ὁ γλυκασμὸς ἢ Ἀγγέλων.

Καὶ σὲ μετέθεσαν ἔχον.

Ὁρα ὀπίθεα φυλ. 143.

ΣΤΙΧΟΙ Εἰς τὴν

ΜΑΚΑΡΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ,

Ἀκακίᾳ Γερομονάχῳ τοῦ

Διακρούση.

Ω Τελεῖς ἡ παλαιά,
Ὡ καλῶς παῖς αἰνία,
Τελευτῶντα κενεῖα,
Καὶ μὲν κενεῖα,
Τὴν αἰώνιον βασιλείαν,
Καὶ ἔρως ἡ λαβὴν.
Τελεῖς πρὸς τὰ αἰῶνα μία,
Ἀρχὴ πάσης, ἡ λησὴν μία.
Τελεῖς ἀρχὴ καὶ τέλος,
Παῖς ὡς παῖς αἰνία.
Καὶ τελεῖς ἡ ἐν μυσταῖς,
Μία Θεότης ἐν τελεῖς.
Καὶ σὺ ἡ ζωαρχὴ,
Θεὸς ἐν τελεῖς.
Πληρωτὴ φωτιστικῇ,
Τὴν ζωαρχικὴν ζωαρχίαν.
Ὁσὶα τὴν βασιλείαν,
Ἀπὸ τῆς ζωαρχίας.
Ὁ μολυβδίνην μίαν φῶσιν,
Εἰς τὴν ζωαρχικὴν ζωαρχίαν.
Τελεῖς μὲν ἡ ζωαρχία,
Ἀπὸ τῆς ζωαρχίας.
Εἰς τὴν Θεὸν ἡ μίαν,
Τὴν πρὸς τὴν ζωαρχίαν αἰνία.
Παῖς ὡς παῖς αἰνία.

Θεὸς αἰνός.
Καὶ τὸν πρὸς τὴν ζωαρχίαν,
Γενεῖται ἡ κενεῖα,
Εκ τῆς ζωαρχίας ζωαρχίας,
Τῆς ζωαρχίας τῆς ζωαρχίας.
Καὶ τὸν πρὸς τὴν ζωαρχίαν,
Τὸ τῆς ζωαρχίας ζωαρχίας.
Τὸ πρὸς τὴν ζωαρχίαν,
Ἀπὸ τῆς ζωαρχίας.
Ὁ Πατὴρ ὁ Θεός,
Καὶ τὸ Πνεῦμα ὁ Θεός.
Δίκαιος καὶ ἀληθής,
Αἰνός καὶ ζωαρχός.
Αἰνός καὶ μὲν ὡς,
Καὶ ἀληθὴς ζωαρχός.
Σὺ δὲ ὡς τὸν Πατέρα,
Σὺ τὸν Θεὸν καὶ ἡμῶν.
Καὶ τὸ Πνεῦμα αἰνός,
Τὸ ζωαρχὸς καὶ Θεός.
Μία ὡς τὸν πρὸς τὴν ζωαρχίαν,
Τὴν πρὸς τὴν ζωαρχίαν.
Ἀπὸ τῆς ζωαρχίας ζωαρχίας,
Πάντες δὲ ζωαρχίαν.
Θεὸς αἰνός καὶ ζωαρχός,
Τὸν πρὸς τὴν ζωαρχίαν.

Δι' ἐνώμησ' ἤρ' Ἀγγέλου,
 Καὶ Χρὸς ἤρ' Ἀρχαγγέλου,
 Ταῖς δὲ αἰσραπεδίαι,
 Καὶ ἤρ' ἀσμεῖται ὄλων,
 Καὶ εἰ θρήνη Χρυσίμ,
 Καὶ πρὸς Σιραφίμ,
 Νίωσι ἱερασίαν,
 Καὶ ὅσων ἤρ' θείων.
 Καὶ βροτὶ αἰδολομῶν,
 Καὶ πρὸς δὲ λογῶν,
 Πρὸς μὲν ἐμολογῶν,
 Καὶ εἰς αἰσραπεδίαι.
 Ὁ λοιπὸν ἐξ ὁσίων,
 Οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ σὺδῶν.
 Οἱ αἰσραπεδίαι καὶ λογῶν,
 Καὶ εἰς αἰσραπεδίαι.
 Σὺν ἐμὸν αἰσραπεδίαι,
 Κραταίωμα κατεργῶν.
 Κλίμῳ γένεσ' ἐν τῇ γῇ,
 Εἰς τὴν αἰσραπεδίαι.
 Ὡς αἰσραπεδίαι γένεσ' ἐν τῇ γῇ,
 Ἡμίρα νύκτε καὶ ἡμέρῃ.
 Καὶ δημιουργοὶ καὶ κτίσται,
 Καὶ μακροδύναμις ἐξ ὁσίων.
 Ἀγαθὸν ἐξ ὁσίων,
 Πλὴν πλὴν λογῶν καὶ κτίσται.
 Καὶ φιλόφρονος Σωτῆρα,
 Καὶ ἤρ' ὁσίων δειτῶρα.
 Τῶν αἰσραπεδίαι καὶ λογῶν,
 Σκίπτει ἐξ αἰσραπεδίαι.
 Τῶν ἐμὸν αἰσραπεδίαι,
 Τῶν λογῶν καὶ λογῶν.
 Καὶ ἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Καὶ ὅσων αἰσραπεδίαι.
 Τῶν λογῶν καὶ ἤρ' αἰσραπεδίαι,
 Δίδως ἀφιστῶν αἰσραπεδίαι.

Ἡ ἐλπίς ἀπαισιώματα,
 Καὶ Σωτῆρ ἡμαρτωλῶν.
 Ἀβελὴν καὶ ἡμεῖς,
 Ἡ ἐλπίς ἐξ ὁσίων.
 Καὶ ζῶντες πασιπῶντες,
 Χρὸς τῶν φωτιστῶν.
 Μὰ αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Ὁ κατακλινόμενος.
 Σὺ δὲ αἰσραπεδίαι κτίσται,
 Ὁσίων γὰρ ἐξ αἰσραπεδίαι.
 Ἀσραπεδίαι καὶ ὁσίων,
 Καὶ τὸ γένος ἤρ' βροτῶν.
 Ἀλλὰ παρατίθει τὸν ἐλπίαν,
 Εἰς τὸν πασιπῶντες αἰσραπεδίαι.
 Σὺν αἰσραπεδίαι τὸν σὺν δὲ αἰσραπεδίαι,
 Καὶ τὸν αἰσραπεδίαι σὺν δὲ αἰσραπεδίαι.
 Τὸ γένος ἤρ' Χρὸς αἰσραπεδίαι,
 Τὸ πλὴν ἐλπίαν.
 Τὸ πρὸς δὲ ἐξ αἰσραπεδίαι,
 Τὸ πλὴν ἐλπίαν καὶ κτίσται.
 Τὸ πλὴν βασιλευσάντων,
 Μάλλον δὲ καὶ σκλαβομάντων.
 Ἀλλὰ δὲ ἐξ ὁσίων αἰσραπεδίαι,
 Ἀσραπεδίαι πασιπῶντες.
 Ἀπὸ τῶν πρὸς αἰσραπεδίαι,
 Πλὴν τὸν δὲ αἰσραπεδίαι βασιλευσάντων.
 Ὁλίγη ἐξ αἰσραπεδίαι,
 Καὶ πλὴν αἰσραπεδίαι τιμωρίαν.
 Καὶ καθὼς αἰσραπεδίαι,
 Τῶν αἰσραπεδίαι ἐξ αἰσραπεδίαι.
 Καὶ βασιλευσάντων αἰσραπεδίαι,
 Φυλακῆς καὶ ἀπειλῆς.
 Καὶ ὑπὸ τῶν πρὸς αἰσραπεδίαι,
 Ἀσραπεδίαι ἐξ ὁσίων αἰσραπεδίαι.
 Ὅσων αἰσραπεδίαι παρακαλῶν,
 Καὶ τῶν αἰσραπεδίαι ζῶντων.

Καὶ

Καὶ μὴ πείθῃ σὺ ὁμῶς,
 Καὶ αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Καὶ αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Καὶ μὴ φοβῇ σὺ αἰσραπεδίαι.
 Ὅσων αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Ὅσων αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Ἡμίρα νύκτε καὶ ἡμέρῃ,
 Κτίσται πρὸς ἐξ αἰσραπεδίαι.
 Καὶ σὺ μὲν λογῶν αἰσραπεδίαι,
 Καὶ αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Καὶ εἰς ὁσίων αἰσραπεδίαι,
 Οἱ πασιπῶντες αἰσραπεδίαι.
 Ἀπὸ τῶν αἰσραπεδίαι τὸν αἰσραπεδίαι,
 Πλὴν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Ὁ αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Στὰς αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Πλὴν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Καὶ αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Τρῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Στὰς αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Τὸν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Τὸν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Ὅσων αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.

Ἀκατακλείτης φυλαχθῆναι,
 Ἀμύκτοι αἰσραπεδίαι.
 Εἰς τὸ βῆμα τὸ φεικτόν σου,
 Τὸ φεικτόν σου καὶ αἰσραπεδίαι.
 Καὶ αἰσραπεδίαι τῶν αἰσραπεδίαι,
 Τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Εἰς τὸν αἰσραπεδίαι τῶν αἰσραπεδίαι,
 Τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Καὶ ἐμὴ τὸν αἰσραπεδίαι,
 Τὸν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Μάλλον δὲ αἰσραπεδίαι,
 Καὶ εἰς αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Ἀπὸ τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Βασιλεὺς δὲ αἰσραπεδίαι,
 Τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Καὶ αἰσραπεδίαι τῶν αἰσραπεδίαι,
 Ὁ αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Καὶ αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Ἀπὸ τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Καταγίγῃ αἰσραπεδίαι,
 Καὶ αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Ὅτι ἐμὴ τῶν αἰσραπεδίαι,
 Καὶ ἐμὴ αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Καὶ τὸ αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Τῶν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Ὅσων αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Ζωφρὸς αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Καὶ αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Πάμπαντα αἰσραπεδίαι.
 Ταῦτα μὲν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Καὶ εἰς τὸν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Ἀλλὰ σὺ βοῶν αἰσραπεδίαι,
 Εἰς τὸν αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.
 Ὅτι αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι,
 Ὅτι αἰσραπεδίαι αἰσραπεδίαι.

Τὸν πᾶσι παρατίθειται,
Καὶ ὑποδύει ᾄδοντα.
Ἐλπίσθαι τὴν ἀνάσσει,
Τῶν πολλῶν διακρίων ἄξιον.
Ὡς τὴν αὐτοῦ ψῆσον,
Δύξῃ σὶ μὴ τὸ ἑλπίοςον.
Δίξαιμι μετιόντων,
Συμπάσθαι π' ἀρακαλῶνται.
Γλῶσσι τ' ἐπιρρίφεται,
Καὶ πρὸς ἐσέτα φέχονται.
Καὶ δύξαι σπλάγχνα σὺκτορμῶν,
Εἰς ἐμὴν ἢ ἰλασθῆναι.
Αὐτῶν ταῖς σαῖς ἀγκάλας,
Ταῖς γλυκαῖσιν ἔ' μαγάλαις.
Λέγου δὲ ταῖς παλαιαῖς,
Ταῖς ἀγῶναις ἔ' σπλάγχναί.
Δίξαιμι πάλιν τὴν ἀφ' ἡμῶν,
Εἰς τὴν ἐδουλεύσῃ μοι εἶδρα.
Πρόσβασι εἶμασι τὸ χαλμῶν,
Εἰς τὰ ἐρηπλασθῆναι.
Μάλας ἔ' φομασθῆναι,
Εἰς τὴν δόσιν κικρομῆναι.
Α' πὶ τ' ἀγῶναις θυεῖα,
Δίδωσι ἔ' ποικίλα.
Ὅ' πᾶν τείνει τὸς ἐδουλεύς,
Εἰς ἐμὴν ἀκαυχῶνται.
Ὅ' ἀπὸ κινήσῃ μ' ἀρπάζειν,
Καὶ ὡς δύνει μ' ἀδραχῆναι.
Α' μὰ πείναι κινήσῃ εἶδρα,
Δείπνεται ἔ' τὰ μὴ σπλάγχνα,
Ζήτησον τὸ σπλάγχνα,
Ὅ' εἰς ποικίλῃ ἔ' καλῆς.
Πρόσβασι τὴν πλάσθῃται,
Α' πὶ τὸν ἔ' μαγῶν εἶδρα,
Καὶ δυνάσῃ ἀπὸ τῶν εἶδρα,
Σπλάγχνα εἶδρα γομῶνται.

Βάλλομε θὸ πείμνιστον,
Εἰς τὴν κομὴν τῆς ἀλαλξέως,
Δαδωέντα τῷ ἀλάστοι,
Τῷ ποιτρῷ κομικρατει.
Προβληθεὶς τῷ ψυχροθόρῳ,
Σαρκὰ σκοτεινίφει,
Καὶ μετακλῶ ποιτρῷ,
Καὶ δολικώθειρῷ.
Ὁ γὰρ σφαῖρα πάλμαμα,
Μέρα νοκτα καὶ γιγῶμα.
Σὶ λογισμὸς τῆς πεπρῆς,
Καὶ ἀκαθάρτης ρυπαρίας.
Καὶ μὴ γινώσκει αἰδουῆς,
Ἡ μαρτυρὴ καὶ νοκτῆς.
Εἰς εὐδύμωσιν ἐσφάζει,
Καὶ εἰς πᾶσι κακίῳ πέζει.
Τῆς ἀκνὸς ἐσφάζει,
Καὶ αἴφης ἐλογισμῷ.
Καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐτίρωσι
Τῶν πλῆθει δὲ μεγαλειότητι.
Ὡς ληστέας καταπληγόντες,
Παραλίγῃ θανάτω δύνει.
Πλῆθος τῶν αἰσινῶν,
Τῶν σφαλῶν ἀμαρτυρίων.
Ἐσπίσωσά μιν τὸν χυτῶνα,
Κ' ἐμόλιμα τῷ κατ' ἐκείνῳ.
Γρυστομαίνον τῆς παρῆς,
Ὁ δὲ τῶν κακῶν κακίς.
Ὁ πῦρ σφαῖρα πάλμας,
Ἀμφὶ σφαῖρα καὶ μέλας.
Ὁ πῦρ μετῶν δὲ ἐχέει,
Καὶ οὐκ αἶν ποταμὸς ζέχει.
Δύλος οὖν πρᾶξιν ἐφύμνω,
Καὶ πῶς πάθει καὶ γινώσκω.
Τὰ πτοκαγμῆτα μὲν δυνά,
Τὰ ἀπτα ἐσκατεῖα.

Take

Ταῖς δ' αἰμοσίν' παιδόμενος,
 Ταῖς ἐδωκὲς δολυμήνοισι.
 Οἱ χρεὶν μὲν σπέρειν ἔργασίαν,
 Ἀπέραινα δὲ λύπῃσι κε.
 Οὐ καί τοι ὅλος τῆς ζωῆς μὲν,
 Εἰς σὶ βλάβη τῆς ψυχῆς μὲν.
 Τὶ βίωμαι μετὰ περσιῶν,
 Ἐδωκότες ἔτι λυγρόν;
 Φίλος ὡς τὸν ἁμαρτία,
 Δῖλος δὲ τὴν ἀσπίδα.
 Ὡς ἀδύς πώποτε ἄλλος,
 Ὡς ἐμὶ πολλὰ μάλιστ'.
 Πῶ τίλωσ' ἀκακὸν κακῶς,
 Μᾶλλον δ' αἰπὺν φασγανιστῶν.
 Τὰ ἔργα μὲν τῆς κατὰ φύσιν,
 Ἐργασίαν δὲ καὶ δόλπον.
 Ἐδοκότες τὴν ψυχὴν ἴσαν,
 Μὴ λόγον ἔργου καὶ βελούμην.
 Ὁ σπέρειν ἔπειν ἐχθροῖσιν,
 Τὸν εἰσὶν ἐν ἀσπίδι μὲν.
 Ὡς ἔβ' ἐπὶ λυγρὸν παραβάτης,
 Τὸν θεὸς ἔκαστος ἄνθρωπος.
 Τὸν δόλον παραγγέλλομαι,
 Κ' ἐργάσασθαι βόπην παθμάτων.
 Ἐργάσασθαι τῆς ἀμαρτίας,
 Τὴν κατὰ φύσιν ἀμαρτίαν.
 Γαμὶ σπέρειν ἐργάσασθαι,
 Μολομένην ἔβ' παθῶν.
 Τὸν βελούμην σπέρειν βελούμην,
 Τὸν σπέρειν ἐπὶ λυγρὸν.
 Ἀλλ' ἐβ' ἐμὴν ἀσπίδα μὲν,
 Ἀσπίδα περὶ τὴν κατὰ φύσιν,
 Δόλον ἐπὶ λυγρὸν μὲν,
 Δόλον θεὸν ἐκαστος ἄνθρωπος.
 Τὴν ἀσπίδα καὶ κατὰ φύσιν,
 Ὡς τὸν περὶ τὴν κατὰ φύσιν.

Τὸν πολλαὶ ἡμαρτυκίαι ,
 Ἀλλ' εἰς σὲ πεπιπυμέναι .
 Ἀπὸ παλαιῶν λαϊκῶν ,
 Τῆς μαζῆς ἐμῆς τοῦ κοιλίου ,
 Ἐγνώσεσθε πιπυμέναι ,
 Θεοῦ κρεττοῦ ἐξυζωπόμεναι ,
 Πλάσσω καὶ θρηνηγύμεναι ,
 Καὶ σωτῆρα παντός κόσμου .
 Δι' αὐτοῦ σὲ παρακαλῶ ,
 Ὅπως αἰτία γῆς καλῶν .
 Ἀντιδοξώμεται καρποφόροι ,
 Τῷ ἀντιδοξῶν λαμπροφόροι .
 Καὶ ὡς εὐπυλαγγίος με βύσσαι ,
 Τῷ κακῷ ἀντιδοξῶν καὶ φῶσαι .
 Σῶσαι με μετὰ ῥοπῇ ,
 Ἀπὸ τοῦ ἁδὸν χαλεπῇ .
 Ἐκ τοῦ φάρυγγος τοῦ βροχτικῶν ,
 Καὶ τοῦ ἀμειβόμενόν .
 Ἀπὸ τοῦ ἁδὸν τὸν κυλίαν ,
 Καὶ τὸν τῶν σιωπῶν .
 Ἀπὸ τῶν χαίρων ἐσφοδῶν ,
 Θεοῦ σιωπῶν .
 Τὸ σιωπῶν λέγει ἐμῶν ,
 Τὰς παυροῦναι τὸ δαμνῶν .
 Τὸς κακῶς διδασκαλίας ,
 Σιωπῶν τῆς ἀπολλείας .
 Τὸ ἀπὸ τῆς ἀφῆκα ,
 Μαλὶν δὲ καὶ χαλεπῶν .
 Ἐξ ὧν τὸ πρὸς μικροῦς ,
 Καὶ τὸ πρὸς ἀλλοτρίων .
 Ὅτι εἰς ἡμᾶς ἐχέμεν ,
 Φωτισμοῦ καὶ παυροῦναι .
 Σὺ δὲ πλάσσω ἐσφοδῶν ,
 Εὐεργύτης καὶ παυροῦναι .
 Φίλος δὲ ἐξ ἀδελφῶν ,
 Κτίστης δὲ παυροῦναι .

Γλφ-

Γλυκασμός δρόσος εἰρήνη,
 Πᾶν ἀγαθὸν ἐκ καλοσύνης.
 Σὺ τὸ φῶς ἐκ ἡ χαράς,
 Καὶ ζῶν ἐκ αἰνιγμαῖν.
 Σὺ ἐκ μόνος φυτῶν,
 Καὶ γλυκὺς ἀμπελουργός.
 Τῶν ψυχῶν ἐκ τῆς σωμάτων,
 Ὁρατῶν καὶ ἀοράτων.
 Κυβερνᾷς ἐκ τῆς φυλάττης,
 Ὡς ἀγαθὸς καλὸς δραγῆτης.
 Ὡς τῆς σφαίρας σωτηρίας,
 Καὶ ἡ μὲν παρηγορία.
 Καὶ διὰ τὴν ποιητικὴν,
 Εὐσπλαγχνε ἐκ λυτῶν.
 Δόξῃς καρδίας μετανοίας,
 Τῆς ψυχῆς ἐκ δεινότητος.
 Συναγμὸν δὲ τῆς καρδίας,
 Καὶ ὑποχρῶν τῆς ἀμαρτίας.
 Γλαυκῶν τῆς προφῆταις,
 Καὶ χρῆσι τῆς θαλάσσης.
 Ζῆλον πῆρ ἐγκρατίας,
 Φλίξον πάθη ἀκρασίας.
 Πίνοντες δὲ δόξῃς,
 Καὶ πνέοντες τῆς πνεύματος.
 Προσδύοντες ἐκ φαιδρότητας,
 Στεναγμὸν γονυκλισίας.
 Ἐλεμνοσύνην ἀγαθοσύνην,
 Ταπεινοσύνην σωφροσύνην.
 Δικαιοσύνην σωλαγνοσύνην,
 Καὶ πᾶσαν ἄλλαν καλοσύνην.
 Ἀνάδοξόν με λαμπροφάνει,
 Νυκτὶν ἐκ σφαιρόφρον.
 Ἀξίον τῆς σφαιροφάνειας,
 Τῶν ἀγίων ἐκ φαιδρότητας.
 Εἰς τὴν δόξαν τῆς λαμπροφάνειας,
 Ταῖς ἐνδοξαῖς χρῆσι μωπότητος.

Ἡς ἀπώλεσα ἀφρόνῃς,
 Ἐγὼ πάλαι πῦρος ἐκ μόνος.
 Ἐνθα χορεύοντες ἀγγέλων,
 Καὶ οἱ φίλοι ἐδικοί σου.
 Προφῆτῶν Γεραρχῶν,
 Ταῖς πνευματικαῖς Πατριάρχων.
 Εἰς ταῖς μετὰ ἀγίων,
 Δοξαῖς ἐκ δόξων.
 Ὁσων καθαρὸν τὸ φῶς,
 Τῆς θείας ἀκατασίτου.
 Ἐκ τῆς ἀσχετοσύνης,
 Ἀγαλλόμενοι ἐκ χαίρειν.
 Παρόκλητος ἀφροσύνης,
 Καὶ θειοφάνειας γονυκλισίας.
 Καὶ οἱ χεῖμα φέρει ἐκ χύσεως,
 Παιδοφάνειας ἐκ μείνεως.
 Πνεύμα τῆς αἰδωότητος,
 Τῆς σφαιροφάνειας.
 Τῆς ζουφῆς ἀναβλύζουσι,
 Καὶ τῆς παύσης γλυκίζουσι.
 Καὶ φανὴ ἀγαλλοσύνης,
 Καὶ ἀφρόνῃς ἀναστροφῆς.
 Τὸ ἀκόρετον ἐκ τοῦ μέλους,
 Καὶ γλυκὺ ἐκ τῆς τέλει.
 Τῆς δόξης ἐκ χρῆσι μωπότητος,
 Τῆς κάλλους ἐκ φαιδρότητας.
 Τὸ φῶς λαμπροφάνειας,
 Τῶν ἀμειψιμῶν ἀνελπίσεων.
 Ὁσων τῆς ἀφρόνῃς οἰκονομίας,
 Τῶν ἀγαθῶν οἱ κληρονομοί.
 Εἰς τὴν Παράδοξον τὴν αἰδῶν,
 Χρῆσι βλάσφημα ἐκ πάθους.
 Χρῆσι φανὴ ἐκ δεινότητος,
 Ἀμάρτανον σφαιροφάνειας.
 Καὶ ἐκ τῆς γονυκλισίας,
 Μάλιστὰ ἀγαλλοφάνειας.
 Ἀγίου

Ἀγαπᾷ τοι χρῆσι μωπότητος,
 Χρῆσι μωπότητος τιμωπότητος.
 Εἰς τὴν σφαιρὴν ἀγαθότητος,
 Χρῆσι μωπότητος λαμπροφάνειας,
 Ὁσων ἐκ δεινότητος,
 Καὶ ὑποφάνειας σφαιροφάνειας.
 Εἰς τὴν ἀναβλύζουσαν χαρὰν,
 Τῶν ἀμειψιμῶν ἐκ καθαρῶν.
 Οὐρανῶν τῆς βασιλείας,
 Καὶ τερπνῆς τῆς μετῴσης.
 Τῆς παντοφάνειας ἀγίας,
 Ἀπὸ τῆς τῆς θείας.
 Εἰς τὴν δόξαν τῶν θαλάσσης,
 Ἐνθα λείποντες τῆς φανείας.
 Παιδοφάνειας ἐκ δεινότητος,
 Καὶ τῆς δεινότητος.
 Ὡς παντοφάνειας ἐκ φανείας,
 Εἰς τῆς αἰδῶν ἐκ φανείας.
 Πνεύμα τῆς ἀφροφάνειας,

Καὶ ἐμοὶς ὑπολαβῶναι.
 Εἰς τὴν ἐκείνου τῶν φαιδρότητας,
 Τῶν καθαρῶν μακαριότητος.
 Εἰς τῆς δεινότητος τὸν χορὸν,
 Εἰς τῆς χλόνος δεινότητος.
 Πᾶν τὸ βασιλεὺς διειδύς,
 Ἀγίου διοφάνειας.
 Ναι γίνεται γονυκλισία,
 Καὶ τῶν χερσὶν πάντων δεινότητος.
 Καὶ τέλος καὶ οἱ τῆς ἀφάνειας,
 Καὶ τῶν κεφαλῶν κλίσις.
 Πρὸς ἐκείνου τὸν διαφάνειαν,
 Τῶν καλῶν μετῴσης.
 Ὁσων λοιπὸν ἐκ ἀφάνειας,
 Καὶ ἐκείνου δεινότητος,
 Τὸν ἀφάνειαν ἐκ φανείας,
 Ἀφροφάνειας τῶν κόσμων.
 Εἰς τῆς αἰδῶν ἐκ φανείας,
 Μὴ χαρὰν ἐκείνου μένει.

ΠΕΝΘΟΣ ΤΗ ἈΓΙΑ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ

Η ΑΡΑΣΚΕΤΗ,

Τῷ αὐτῷ. Ἀκακί.

Πλεις αμίνε τῷ Σπυρῷ, ἡ παύλαρος Μαρία,
Καὶ Θεοτόκος ἀληθῆς, καὶ τῷ παντὶ κυρία,
Καὶ βλέψατα κρεμάματα, ἐν ξύλῳ τῆς σωτηρίας,
Καὶ ποιητὴν τῆς κτίσεως, καὶ γόστῳ ἰατρῶν,
Κατακοῦσα τὰς πληγὰς, ἥ ἔλπει καὶ τὴν ἡρώτιν,
Τῆς λόγχης καὶ ἥ φοιδῶν, ἀγνωμοσύνην πόσει,
Πρὸς τὰς λειτουργίας τῆς, καὶ τὴν ἀπαθροπίας,
Τὴν ἀμείβου καὶ ἀρνίτου, αὐτῷ Θεοδώδῃ,
Ὡς Μήτρ' ἁγίαν εὐαγγελίου, μονογενῆς τοῦτο,
Φιλὰν καὶ οἰκτίρμονος, καὶ πόσις περικύτης,
Μὴ δυνάμει τῶν φλογμῶν, καὶ πόσις τῆς καρδίας,
Κρατῆσαι ὠλοφύρετο, πολλῆς ἐκ συμπαθείας,
Μετὰ βαρίων σφαγμῶν, καὶ οὐδυνῶν βοῶσα,
Πρὸς τὴν νεκρὸν τὴν συμφορὰν, αὐτῆς ἐκ τῆς ἀγνοίας.
Ὡς τέκνον μεγαλύνειτο, πολλὰ ἡγαπημένον,
Πῶς ὑπομορεῖς τὸν Σπυρὸν, τὸν καταφρονημένον;
Τὸς ἐμπαιγμὸς τῆς ραπισμῆς, ὕβρεως καὶ φραγγελοῦ,
Στέφανον τὸν ἀκαθάρτον, τὴν χλαίαν καὶ τὰς πόσεις,
Χολῆς ἐξ ὧν κάλαμος, τῆς ἀπείρας τ' ἄλλα,
Τῶν μαιφόνων καὶ διάνων, ἐχθρῶν κακὰ μεγάλα,
Πῶς ἐν τῷ ξύλῳ κρέμασαι, γυμνὸς ἡτιμωμένος,
Ὁ ἂν ὑπὸ τῷ Σιραφίμ, αἰετὸς ἀλογημένος;

Καὶ

Καὶ ἀπὸ πάσης κτίσεως, κοινῶς τῆς ὁρωμένης,
Καὶ ἀοράτω φύσει, αὐτῆς τῆς νοημένης;
Πῶς ἀμορφος, ἀνίδιος, φαίνεται τοῖς ὁρῶσιν,
Ὁ πῦρ τὴν γλῶσσαν ἐξολίσεις, μὲ δμορφίαν πόσει;
Εἰς τὸν σπυρὸν ἐδίψησες, ὁ ποιητὴς ὑδάτων,
Καὶ τῆς θαλάσσης ὁ κρατῶν, καὶ ὅσα βάλει πράττων.
Πῶς ὡς κακῆργος κρέμασαι, ὁ μὴ γνῆς ἀμαρτίαν,
Ὁ καὶ τοῖς ἀμαρτάνει, παρέχων σωτηρίαν;
Πῶς θνήσκεις ἡ ἀυτῶν, ὁ τῆς νεκρῆς ζωῆς,
Τῇ παναλκῇ διωάμεισα, χαλῆς ἐπανορθώσας;
Τί ποτὶς ἐπαίνους, τέκνον τοῖς ἰουδαίοις,
Τοῖς ἀχάριστοις καὶ τυφλοῖς, κακίς τοις φαρισαίοις;
Τῆς ἀδελφῆς ἰαφθῆσας, ἡγεῖρας παραλύτης,
Εὐβραῖος τε καὶ ἡλλῶνας, ξένος καὶ προσηλύτης.
Εὐκατετάρχη τὸν ἦν, ἐρρύσας τὴν θανάτῳ,
Καὶ τὴν τῆς χεῖρας ἡγεῖρας, ἐξ ἧς κατεπατή.
Τὸς παραλύτης ἐτελῆς, πάσης τῆς ἰουδαίας,
Ἰαφθῆσας ὡς εὐαγγελίου, καὶ τὸ τῆς χαναναίας,
Θυγάτριον, καὶ λαζαρόν, ἡγεῖρας πεπρωτόν,
Καὶ τὸν λαὸν ἐξέπληξας, ἐθρῶν καὶ ἰουδαίων.
Πῶς λειτουργεῖς καὶ σωτὴρ, τῇ ξύλῳ προσηλωθῆς;
Ὁ τῆς νεκρῆς ζωοποιῶν, πῶς πῶρα ἐνεκράθης;
Ὡς ἰουδαῖοι αἰσμοῖ, καὶ ἀρνίται κυρεῖν,
Ἀπαθροπιοῖ, ἀγνωστοῖς, ὑπερπαντὸς θηρίων,
Δ' γέλοι ἐχάριτοι, εἰς τὰς λειτουργίας,
Καὶ χάριτας τῇ ἡσῷ, ὅτι εἰς πάσας χρείας,
Σάς ἐσωσε, καὶ ἐλύθῃσι, κινδυνῶν καὶ θανάτων,
Ὡς κτίσεως παντοδύναμος, πάντα ποιοῦν καὶ πράττων.

Εἰ

Ἐν ᾧ ἱρήμῳ ἔειπες, ὑμᾶς ποικιλοφύως,
 Μίμνετε παρὰ σκοπὸν, ἵπσι φιλανδράπας.
 Ἐχιστε καὶ τὴν θάλασσαν, διὰ τὰς ἁλυσίν,
 Ἐκ τῆς θαλείας φαραῶ, καὶ διὰ τὰς δάσας.
 Μίλι καὶ γάλα ῥέυσαν, γλῶττις ἱπαγγαλίας,
 Καὶ ἄλλας πλεῖστας πρὸς ἑσᾶς, πέπρακ' εὐεργισίας.
 Σὺ δ' ἄρ' ἀνομος λαὸς, διὰ ἀχαριστίας,
 Ἐδείξας τὴν ἀνταμοιβὴν, πρὸς πάσας τὰς πλησύνεις,
 Χάριτας ὅπως ἔλαβες, ἀπὸ τοῦ ποιητῆός σου,
 Σωτήρα εὐεργετήν σου, καὶ περὶ καθ' ἡμέραν σου.
 Ἀντίς τὸ μέλι τῆς χολῆς, ὅξος αὐτίς τὸ γάλα,
 Ἀντίς τὸ μέντερον τῶν σαυρῶν, πᾶσι πόνον καὶ πᾶσι ἄλλαν.
 Ἐμπτύσματα ῥαπίσματα, βλασφημίας καὶ γέλος,
 Χεῖρας καὶ ποδας καὶ πλόρραν, ἑκάστην καθ' ἡμέραν μέλος,
 Ἐκ τῆς ἀγίας σου σαρκὸς, ἔλαβον ἀτιμίαν,
 Ἦλθες λόγῳ φραγγίλαις σου, πᾶσαν κατηγορίαν.
 Ναὶ τέκνον μου γλυκύτατον, αὐτίς νὰ σ' ἀγαπήσιν,
 Διὰ τὰ καλὰ, πᾶν ἔλάβασιν, εἰς τὸν σαυρὸν κρεμνῶσιν.
 Ὁ δῆμος ὁ παράνομος, ἔδ' ὅλως ἐκπλαγχθήσῃ,
 Καθὼς τὴν ἐκπλαγχθήσῃς, μάλλον καὶ ἐσκοτίσῃ.
 Ὁ ἥλιος ἐσκότασεν, ὅμως μὲν τὴν σελήνην,
 Διὰ τὰ δεικνύσει πρὸς σέ, μικρὰν εὐγνωμοσύνην.
 Ὁ ὕψιστος περὶ ἡ γῆ, καὶ ἔνδοξον ἔκτισίς σου,
 Ἀόρατος καὶ ὁρατὴ, καὶ ἵπασθαι πᾶσα φύσις.
 Καὶ ὅλα σου τὰ κτίσματα, σὺ γινώσκων τὸν κτίστην,
 Καθ' ὅσον αἰς ἐδυνάμην σου, δείχνει πρὸς σέ τὸν ῥόσιν.
 Ὁ δὲ παράνομος λαὸς, αἰς ἄρρωστον ἐτυφλώσῃ,
 Ἐφραξὶς ἐπὶ τὰ ὦτα σου, ἐκπνεύσας μακάριον.

Τὸ πᾶν δέ σε γνωρίζουσι, δημιουργὸν σωτήρα,
 Ἀλλὰ αἰς πλάσσει τὸ λαὸν, ἐν νόμῳ ὁλετήρα.
 Ὁ Θεὸς ἀδίκως ἐσταυρῶν, καθήλωσάν σε φῶς μου,
 Καὶ ὁδυνᾶται μὴ ἡ ψυχὴ, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου.
 Τίς γὰρ μὴ δώσῃ τὸ λοιπὸν, ὑδωρ τῆς κεφαλῆς μου,
 Νὰ κλάυσω τὸ δεινύτατον, πάθος τὸ ποιητῆρός μου;
 Ὁ Γαβριὴλ ἀρχάγγελος, πᾶν τὸ, εὐλογημένος,
 Καὶ ἡ χαρὰ πᾶσι μὲν ἱεραξίς, τότε χαλεπωμένη,
 Καὶ πᾶν ἡ βασιλεία σου, τέλος δὲ θείας ἔχει,
 Μάστιγος αἰῶνας ἀπαντας, μέδωσα θείας ἔχει;
 Καὶ δέ μου ἐφάνησιν, σαφές σου νὰ μάθω,
 Τὰς θλίψεις καὶ ὁδύνάς μου, πᾶν ἐμελλον νὰ μάθω;
 Διὰ τὴν ἐκπλαγχθήσῃς μου, ὅπως τὸ φῶς μου,
 Καὶ πᾶν μὲ ἐκκλῶσας, λύπαις παντὸς τοῦ κόσμου;
 Ποία χαρὰν ἀπὸ λήθη σου, ἐκ τῆς γυναικός σου;
 Πάντοτε θλίψεις τσαγμῶν, ἐκ φθόρου ἡβ' ἐχθρῶν σου.
 Ὁ Συμεὼν πατριάρχης, ἰδὼν τὴν προφητείαν,
 Ἦν ἔρεκας αἰς τὴν ἐμὴν, ἐλευσεται καρδίαν.
 Μία ῥομφαία διωκτὴρ, ἥτις εἰς τὰ ἐντός μου,
 Ἀμείβῃς πόνον ἐνέργειαν, τόσον ὅπως τὸ φῶς μου,
 Θαμπώνεται ἐν ἔμνησιν, τὰ ποτεμένα μέλη,
 Ὡς περὶ κατεκκοπήματα, μὲ ξίφει καὶ βέλει.
 Ναὶ τέκνον μου παμφίλτατον, καὶ πολυποθητόν μου,
 Ἀπὸ τῆς λύπης τῆς πολλῆς, σκοτίζεται τὸ φῶς μου.
 Βλέπω τὴν ἀδικίαν σου φανερὰν, ἐν δυνάμει βασιλεύς σου,
 Τὸ πάθος σου ἀλλ' ἀρχομαι, πενθεῖν καὶ σκυθρωπάζειν.
 Πᾶναι γὰρ τὸ κάλλος σου, ἐπὶ ἡ ὡραιότης,
 Ἡ ὁψίς ἡ εὐγενική, καὶ θεία σου φαιδρότης;

Καὶ ἄλλα σε χαρίσματα, ἀλλὰ καὶ ἰσχυροφία,
 Ἡ γὰρ σὺ σε καὶ θαυμασὴν, καὶ ἄπειρος σοφία;
 Διείργω ζῶντα κλονίον, ἔστ' ἵνα ματωμένα,
 Τὰ μέλη σου τὰ τραυτέρη, καὶ καταξίχισμένα.
 Πῶς ὑπομένεις τὸν σταυρὸν, διὰ τὴν σωτηρίαν,
 Νὰ δώσης τὸν ἀνθρώπον, γένος ἰλασθερίαν.
 Ἀλλὰ λυπήσῃ καὶ ἐμὴ, τὴν ταπεινὴν Μαρίαν,
 Παύσασθαι γλυκύτατε, δόμοι παρηγορία.
 Ἰδὲ Χεῖρ τὰ δάκρυα, τὰς ἀνταγμάς μου,
 Ἀκυστὸν καὶ σπλαγχνίδιτι, καὶ ἰσχυροφίᾳ μου.
 Μὴ τὸ γλυκύτατον προσφθίγῃ, κατὰ τὴν συνήθειαν,
 Πῶσαι ζῶν καὶ αἰάσας, τὸ φῶς καὶ ἡ ἀλήθεια.
 Ἀφάνισον τὴν αἰμίαν, λυπῶ καὶ ἀθυμία,
 Ὅπως σιωπῇ τὴν ἑμὴν, παλαίμαρον καρδία.
 Οὐκ ἔχω πῶς τὴν κεφαλὴν, κλίνει πρὸς ἐνθυμία,
 Εἰς φίλον καὶ συγγενῇ, ἐν τῇ ἀντιπροσώπῳ.
 Ἡ καρδιακὸν ἀδελφόν, οὐκ ἔχω καὶ πατέρα,
 Ἡ ἄλλον κατὰ γένος, καὶ σπλαγχνικὸν μητέρα.
 Ἡ πᾶν ἄλλο ἐμὴ σὲ, ἐλπίδα καὶ πρὸς ἐμὴ,
 Σκέπη μου καὶ καταφυγὴν, ἀνίστη καὶ ζῶν μου.
 Σύ με Θεὸς καὶ ποιητὴς, σύ με παραμυθία,
 Τῶν στεναγμῶν καὶ θλίψεων, πᾶσαν παρηγορία.
 Συγκλαύσας με ἀπασαι, μαθήτρια κυρίῳ,
 Ἰνα συγκοινωνήσῃ, ζωῆς τῆς αἰωνίου.
 Παρηγορήσατε μικροί, τὴν πολυπικρὰ μένιν,
 Μητέρα τῶν Δεσποτέρων, τὴν νῦν ἀπορρημωμένην.
 Ὁ Πέτρος ἀπαρνήθη, ὁμοίως καὶ οἱ ἄλλοι,
 Ἀπόστολοι καὶ φύλας, μὴ φόβον καὶ μὴ ζῆλον.

Καὶ

Καὶ μόνον με ἀφίσταν, εἰς θλίψιν καὶ ὀπώραν,
 Εἰς στεναγμὸν καὶ δάκρυα, τὴν ταπεινὴν Μαρίαν.
 Εἰς βάσανα ἐπιρασμῶν, τὴν σήμερον ἡμέραν,
 Καὶ ἔχ' ἀείσκω ἀνίστη, καταφυγὴν ἑμὴν.
 Καὶ πᾶσα σὲ βλέπω φανερὰ, εἰς τὸν Σταυρὸν ἀπάνω,
 Ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας, ἡ θεία καὶ πεδία.
 Κλίνοι Σταυρὸν παράγω, πρὸς μετὰ κορυφῆν σου,
 Νὰ ἀπαθῶ μετὰ σπριπῶς, ἐν σοὶ τὴν ποιήσῃ σου.
 Καὶ γὰρ φιλήσω τὰς πληγὰς, διὰ τὴν σωτηρίαν,
 Εὐρομὸν παῖτες ἀνθρώποι, καὶ τὴν ἰλασθερίαν.
 Ἰνα περὶ λαλήσω μεν, σῶμα τὸ ἱερόν μου,
 Καὶ γὰρ φιλήσω ἀπασα, τὰ μέλη τὰ ἑμὴ.
 Τὸ σῶμα τὸ γλυκύτατον, τὰς χεῖρας καὶ τὰ ἄλλα,
 Ὅπως πᾶσα ἐτέλεισας, θαυμασία μεγάλη.
 Καὶ παρὰ βᾶσιν Σταυρὸν, ἐξ ὅλων ὀλογομένων,
 Ὅπως βασιλεύεις τὸν Θεόν, βαβαὶ προσκυλωμένων.
 Σκύψαι μικροὶ τὰ διωκτῶν, γὰρ σὲ καταφιλήσω,
 Τὸν ποιητὴν με καὶ ἑσέ, γὰρ ὀλογομαι σὺ.
 Μεγάλῃ καὶ δόξῃ Σταυρὸν, μεγάλην καὶ δυνάμειν σου,
 Ὅπως σὺ πρῶτα ἐξέστη, καὶ πᾶσα ἡ τιμή σου,
 Ὑψίστη καὶ ἡμετέρας, καὶ ὅλοι σε προσκυνοῦσιν,
 Διὰ τὴν σὲ δόξαν σου, ἐπὶ ὅλοιοι λογισμοῖν.
 Ὁ ἐξ ὅλων ἡσυχάζεις, διὰ τὴν ἀντιπροσώπῳ,
 Ἡ σωπία τῇ πρὸς ἐμὴ, ὡς διὰ σὺ ἐγὼ.
 Τί με παρὰ δυνάμει, δόξαζω σὺ τὸ πάθος,
 Ὅπως ἐπὶ τῆς δι' ἡμᾶς, ἐκπλήττομαι τὸ βάθος.
 Τῆς σὲ συγκοινωνίας, καὶ ἀντιπροσώπῳ,
 Τῆς συμπαθείας πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῆς μακροθυμίας.

L

Tr

Τιμῶν τὴν λόγῳ τὴν σφαγὴν, κάλαμον καὶ τὸς ἄλλας,
 Οἰκτισμὸς, κολαφισμὸς, καὶ ἱμπαιγμὸς μεγάλης.
 Σπέραιον τὸν ἀκαὶ θύον, καὶ τὴν φραγγέλωσίν σε,
 Τὴν ἀέρα δαυλαγχρῆν σε, καὶ τὴν ταπεινώσιν σε.
 Καὶ γὰρ διὰ τὸ πλάσμα σε, ταῦτα παθεῖν ἠέχου,
 Ὡς πρὸς τοῖς ὑποφύλοις σε, εὐαλαγχρῆ καὶ ὑπέχει.
 Ὁ θάνατος σε γέγονε, ζῶν τῷ πεθνήτων,
 Καὶ ἐξανάστασις σαφὴς, πάντων τῷ πεπνοκόπῳ.
 Λοιπὸν ὡς αὐτὸ χιόν, ἢ θὺ καὶ φῶς με,
 Εἰς ἀφίσιν καὶ λύτρωσιν, καὶ ὡς πάντος τῷ κόσμου.
 Ὅπως καὶ γὰρ χαρήσωμαι, μετὰ τῷ μαθητῶν σε,
 Εἰς θλίψιν καὶ κατήκτωσιν, ἐαῖχος τῷ ἐχθρῶν σε.
 Ταῦτα ἐπεριετόπερα, μετὰ κλαυθμῷ βοῶσα,
 Ἡ Θεοτόκος ἡμεῖς, ἀφαιρὸς καὶ θοῶσα,
 Τὸν ἱστού σου τῷ σαυρῷ, σαρκὶ προσβλωμμένη,
 Καὶ ὑπὸ πάντων τῷ ἐχθρῶν, ἀτάκτως ὑβρισμένη.
 Ταύτῳ συμφώνως οἱ πιστοὶ, ἁγίων τὴν ἁγίαν,
 Μητέρα τῆς παντάνακτος, ἡμῶν τὴν σωτηρίαν,
 Ἄς τὴν παρηγορήσωμεν, διὰ τὰ μισιτιέστη,
 Πρὸς τὸν διαπύτῳ δι' ἡμᾶς, ὅπως ἡμῖν βραβεύσῃ.
 Ἀμαρτημάτων ἀφίσιν, ἵνα τῷ αἰωνίῳ,
 Καὶ φοβερῶν ῥυθύνειν, ἐκείκολλασθῶν.
 Καὶ ἀξιοθῶμεν τῆς χαρᾶς, τῆς αἰωνοβασιλείας,
 Τῆς ἀνεκφράστῃ καὶ λαμπρᾷ, ἐκείνης τῆς ἁγίας.
 Ταύτῳ ἐγκωμιάσωμεν, τὴν καὶ χειρομένην,
 Ὑπὸ ἀγγέλων, καὶ βροτῶν, αἰεὶ προσκυνημέναν.
 Ἀσπίδι παναμύνετε, ὁ Θεὸς Παναγία,
 Ἀπειπισμοῦν ἢ ἐλπίς, αἰώνων σωτηρία.

Πανπάντα πατάχραντε, μήτερ ἐυλογημένη,
 Βασίλισσα κυρία, ὑπερδιδόχασμένη.
 Αἰτῶμεν ἐυλογημένῃ, τὴν προηγουμένην,
 Καὶ ἐκ πασῶν τῷ γενεῶν, μόνῳ ἐκλελεγμένῳ.
 Ὡς πρὸς Χειρὸν γενήσασα, τὸν κτίσιν τῷ ἀπάντων,
 Τὸν πλάσιν καὶ δημιουργόν, καὶ ποιητὴν τῷ πάντων.
 Καὶ ὑπὸ πᾶσαι ἀρετῇ, μόνῃσαι σοφισμένη,
 Ὡς ἄριστος καπῆτος, εἶσαι λελαμπρυσμένη.
 Τῶν ὑρανίων στρατιῶν, σὺ εἶ ἐνδοξοτέρα,
 Τῶν Χερυβίμ καὶ Σιραφίμ, εἶσαι ὑψηλοτέρα.
 Διότι τὸν ἀχώρητον, χωρίσας σὴ γαστέρα,
 Καὶ μόνῃ γὰρ φαίνεις, παρθεῖνος καὶ Μητέρα.
 Καὶ πῆς ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, εἶσαι τιμιωτέρα,
 Καὶ τῷ ἁγίων ὁλων, πάντοι ἀγιωτέρα.
 Καὶ πᾶσιν λέγων πρὸς κτίσιν, φύσιν αἰωτέρα,
 Τῆς ἀοράτου καὶ ὁρατῆς, εἰδείχθης ὑπετέρα.
 Ὡς Βασιλεία τίξασα, τὸν ποιητὴν τῷ ὅλων,
 Καὶ γέφυρα ἀνάγασα, πρὸς γηγενεῖς ἐν πόλῳ.
 Ὡς καύχημα σιβάσμιον, βασίλισσα κυρία,
 Στὸ γένος ἀπαιτῶν βροτῶν, σὺ εἶ παρηγορία.
 Τῷ ὁδοδόξῳ σπείγμα, εἶσαι μέγιστον δῶρον,
 Ἀκούων καὶ ἀγαθόν, ὅπῃ ἐκείνη κόρον.
 Καὶ καποικία ἐμφυχε, καὶ θρόνον Θεοῦ ζώντος,
 Ναός, κλῆρον, παλάτιον, τῆς Βασιλείας ὁπως.
 Παραμυθία κραταιά, ἡ μόνῃ τῷ πνεύματι,
 Διότι καὶ ἐπίσχεψις, καὶ ἰασις νοσούντων.
 Καὶ ὁδηγία ἀπλανής, εἰ τῷ ὁδοιπορούντων,
 Ἀραγε αὐτὴ φυλακὴ, καλῶς ἐπαγρυπνουμένων.

Τῶν ὁρρατῶν ἡ χαρμονὴ, πονήτων προσασία,
 Καὶ τὸ πτωχῶν ἀντίληψις, χερῶν ἐπικηρία.
 Διπύως σὲ παρακαλῶ, διὰ τὰ μισοπνύτης,
 Πρὸς τὸν ἔμψυκόν σου καὶ Θεόν, καὶ τὰ παρακαλίσεις.
 Διὰ τὸν ἀνάξιον ἐμὲ, τὸν πολλὰ ἵπταισμένον,
 ἡ Τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἄσπυτον, ἔ τὸν ἀπειρητισμένον.
 Τέτοσπως ὄντα ἄθλιον, ἄξιον τιμωρίας,
 Καὶ πάλιν τὸν ἀνάξιον, τυχεῖν ἐλπίσθερίας.
 Ὅπως ἐκαταπίλωσα, πῆς σαρκὸς μου χιτῶνα,
 Καὶ ὅλως κατεργύψωσα, Σωτὴρ τὸ κατ' εἰκόνα.
 Ὡς πρὶν πᾶς ἀσπρὰ ὑμῶν, Θείμου ἵπταισάσοι,
 Φάμμοι τῆς γῆς καὶ θαλασσῶν, ἱργοὶς ἡμάρτηκάσοι.
 Ἀλλ' οἶδα τὸ μακρόθυμον, τῆς σῆς φιλανθρωπίας,
 Τὴν ἀπειροσὺν συμπάθειαν, τῆς ἀντιδικακίας.
 Τὴν ἄκραν ἐυσπλαγχτίαν δὲ, τὴν τῆς χρηστότητός σου,
 Τὸ ἐλεῖς σε τ' ἀμείτρον, τῆς ἀγαθότητός σε.
 Καὶ μὴ δυνάμει κυρεῖ, Θέμεν καὶ ἐυσπλαγχτίαν,
 Ὡς τὸν λησὴν εἰς τὸν Σταυρὸν, ἔποκαμὲ θυμὸν σου.
 Πῶς ἔχουσιν τὸ αἷμά σου, τὰ μᾶς ἐξαγοράσης,
 Ἀπὸ πᾶς χεῖρας τῶ ἐχθροῦ, καὶ πάλιν τὰ μᾶς μπάσης.
 Μίσα εἰς τὸν Παράδεισον, εἰς τὸ πρῶτον καπικίαν,
 Καὶ εἰς τὸ παρρησιῶν χαρὰν, ἐκείνῳ τὴν ἀγίαν.
 Λοιπὸν δέξαι τὸν ἄσπυτον, καὶ πᾶν πόλλα ἵπταισμένον,
 Δέξαι με τὸν παλαίπωρον, καὶ τὸν μεμολυσμένον.
 Πρεσβείαις τῆς πενήτης σε, ἀχράτης ἔ Μνηστὸς σε,
 Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων, καὶ σὺ τὸ ἐλεῖς σε.
 Ὅμως ἔ Ἀποστόλων σε, σὺ τῇ θύμῃ προδρόμῳ,
 Καὶ ἀθλοφόρων Προφητῶν, ποφύλαξαν τὸν τόμον.

ΣΤΙ-

ΣΤΙΧΟΙ ΕΤΕΡΟΙ

Τὸ αὐτὸ Ἀκακίου.

(Ἰσο)

Αλλ' ἐκ παθήσεως
 Νόστον παρὰ τὴν ἡμετέραν.
 Ὡς δὲ τὸν δὲ βαλάντιον,
 Ἀντιπαραστήσει σουλακίαν.
 Καὶ ὡς ἀνδρὸς συμπαθῆς,
 Δύναμιτι κατεργάσθαι.
 Καὶ διὰ τὴν ἐμὴν σαρκοῦς,
 Ἀκακίαν δὲ σφαιρῶν.
 Σπῆλαι πορφυρῶν ἐνδύων,
 Πλάσσει τὴν λόγχην κατεργάσθαι.
 Χαλκὸν καὶ ἔξω σφαιρῶν,
 Καὶ ὑπὸ δὲ λαμπρότητος.
 Τὴν δὲ κατὰ τὴν αἰματίνην,
 Ἀπὸ πᾶς πλάγας πῆς πῆρας.
 Ὡς ἀνδρὸς δὲ πλάγας,
 Ὅτ' ἐν τῇ φῶσιν ἀπαθεί.
 Ἐστὶ σφαιρῶν καὶ ἀπλοῦς,
 Καὶ ἐκ τῆς σφαιρῶν.
 Μὴ δὲ λησὴν κατεργάσθαι,
 Ἐμὲ σὺ καὶ τὴν ἡμετέραν.
 Καὶ ὑπὸ πᾶσι οὐ βαλάντιον,
 Ἐν τῇ φῶσιν ἀπλοῦς.
 Καὶ σφαιρῶν κατεργάσθαι,
 Καὶ ἐκ τῆς σφαιρῶν.
 Καὶ Ἀδὰμ ἐκ τῆς σφαιρῶν,
 Καὶ ἐκ τῆς σφαιρῶν.
 Καὶ ἐκ τῆς σφαιρῶν,
 Ὡς τὸν δὲ κατεργάσθαι.
 Καὶ σφαιρῶν κατεργάσθαι,
 Καὶ ἐκ τῆς σφαιρῶν.

Καὶ ὁ ἑλεος σου ἴδου,
 Γένος ἀνθρώπων ἐφ' ἑσέ.
 Τὸ κατεργάσθαι ἐκ τῆς σφαιρῶν,
 Καὶ ὡς τὸν δὲ κατεργάσθαι.
 Καὶ αἱ πῆρας ἐκ τῆς σφαιρῶν,
 Καὶ τὰ μὴ μακαρίων κατεργάσθαι.
 Καὶ νεκροὶ αἰσθητοὶ κατεργάσθαι,
 Εἰς τῆς αἰσθητοῦ ἐκ τῆς σφαιρῶν.
 Καὶ ἐκ τῆς σφαιρῶν κατεργάσθαι,
 Οὐρανὸς γὰρ πᾶσα φύσις.
 Δαίμονες πᾶσι κατεργάσθαι,
 Πλάσσει τὴν λόγχην κατεργάσθαι.
 Οἱ δὲ σφαιρῶν κατεργάσθαι,
 Οἱ κακίαν φασι κατεργάσθαι.
 Ὡς τὸν δὲ κατεργάσθαι,
 Καὶ πῆρας κατεργάσθαι.
 Καὶ πῆρας κατεργάσθαι,
 Μάστιχα ἐκ τῆς σφαιρῶν.
 Τὸν πῆρας κατεργάσθαι,
 Καὶ τὰ τὸν σφαιρῶν κατεργάσθαι.
 Τὸν σφαιρῶν κατεργάσθαι,
 Καὶ λαμπρότητος κατεργάσθαι.
 Τὸν σφαιρῶν κατεργάσθαι,
 Πᾶσι τῆς σφαιρῶν ἐκ τῆς σφαιρῶν.
 Ἀλλ' ὡς σφαιρῶν κατεργάσθαι,
 Καὶ κατὰ τὴν ἐμὴν σφαιρῶν.
 Ὡς κακίαν κατεργάσθαι,
 Παρρησιῶν κατεργάσθαι.
 Γνωρίζετε καὶ ἀντιπαραστήσει,
 Τὸν δὲ κατεργάσθαι κατεργάσθαι.

L 3

ΑΛ

Ἀλλὰ αὐτὸς μὲν θανατωθεὶς,
 Κατὰ πῆλιν γεφυρὶς ἐξουρωθεὶς.
 Καὶ ὡς ἀνδρῶπιος μὲν πληρωθεὶς,
 Ὡς δὲ Θεὸς ἀνασθεθεὶς.
 Καὶ ὡς ἀμνὸς σφαγιασθεὶς,
 Τῷ πατρὶ προσενεχθεὶς.
 Ὡς υἱὸς ἀγαπητός,
 Ὁ μόνος καὶ ποιετής.
 Ὡς ἀμώμος δὲ ἀποστοφός,
 Ἀσπίλος καὶ καθάρος.
 Ἰνα ρύσῃς ἐκ τῆς φθοράς,
 Τὴν προπατορικὴν ἀράν.
 Τὸν ἀνθρώπον δὲ τὸν ἄδην,
 Ἐκ τῆς δεσμῶς ἐκ τῆς σκοτίας.
 Ὁ ἐν ἰδέμῃ πρώτῳ ἔκκεισθαι,
 Ἐπὶ τοῖς δαίμονιν αἰχμαλωτίζθαι.
 Καὶ ὑπὸ σὸν ἰμάρι κρυβῆθαι,
 Καὶ τοῖς κτείνουσιν σωτηριάζθαι.
 Καὶ τῇ ἀλάστοι ἐδουλώθαι,
 Τῶν παθῶν ἐκ πληρωθῆναι.
 Καὶ παντελῶς ἀπεγυμνωθῆναι,
 Κακοῖς κακῶς ἐκ ἐνκλωθῆναι.
 Ἐπικρατῆναι τῷ θανάτῳ,
 Τῷ θανάτῳ καὶ περὶ πάντων.
 Ὁ δούλος βασιλευσάντων,
 Ἀθλῶν κατεκλειμένων.
 Πάντε χιλιεὶς πεσπακόσους,
 Σωτὴς χρίσας λέγων πάντας.
 Εἰς τὸ ἄδην πᾶσι παρῆναι,
 Τῷ σατανᾷ τὴν κατοικίαν.
 Ὁ πᾶσι σκλαβωμένος,
 Ἐκ δαιμόνων κρατημένος.
 Ἀλλὰ ἰσὺ ὡς παρῆναι ἱερωτά,
 Τῇ φύσει μόνος ἐλευθέρων.
 Ἐκατίσας ἕως τὸν ἄδην,
 Στὴν βαδύνου σκοτίας.

Καὶ τὸν θάνατον θανατώσας,
 Καὶ ἡμᾶς ἀναζώσας.
 Κ' ἐχθρὸς δὲ πλάττει θανατῶσαι,
 Καὶ ἐκ νεκρῶν ἀδὰμ ὑψίστου.
 Πάντο ζαφίρῳ κατεργασμένος,
 Καὶ δεινῶς καταθαρμύνων.
 Καὶ εἰς τὴν φυλακὴν βαλμένος,
 Διὰ τὸ χρεῖσται δεινῶς.
 Σὺ δὲ σὴρ αὐτὸν πληρώσας,
 Καὶ τὸν πάντας λαλιδρύσας.
 Ὁ θανάτῳ Χειρὶς ἐμῇ,
 Ὁ ἐλευθέρων ἐκ Θεοῦ ἐμῇ.
 Ἐπληρώσας τὸ χρεῖος ὅλον,
 Τὸ βαρὺ δὲ τὸν κόσμον ὅλον.
 Μάστιγα ἐκ βαρύνουσαι,
 Ἀσπίς ἐκ βαδύνουσαι.
 Καὶ δὲ τὸ χρεῖος ἐκ βαρύνουσαι,
 Καὶ τὸν θανάτῳ ἐκ βαρύνουσαι.
 Μὲ τὸ αἷμα σου τὸ θῆον,
 Καὶ πολὺ τὴν ἀνάστασιν.
 Καὶ τὸν ἀρχέκατον νικῶντας,
 Καὶ τὸν ὄφιν θανάτωσας.
 Καὶ τὸν ἀνθρώπον ζώσας,
 Καὶ τὴν ἐμῇ καταζώσας.
 Καὶ λοιπὸν λαλιδρύσας,
 Στὴν ἐρώτην πᾶσι ἐβαλὶς πᾶσι.
 Κ' ἵκαμες ἀγάπῃς ἐκ φίλων,
 Δὲ αἰμῶνι φιλαδελφείᾳ.
 Δὲ ἀκραν ἀγαθότητα,
 Μὲ τὸν ἀνθρώπον πάντα.
 Ἡ βίαις ἡ μακαρία,
 Ἡ θύτης ἡ ἀγία.
 Μὲ τὸν ἀνθρώπον φίλῃ,
 Καὶ ἵκωσις ἡ γινώσκουσα.
 Δὲ χρεῖσται ἰδίᾳ,
 Καὶ ἀφαπτοῖς ἐκ νεκρῶν.

Εἰς

Εἰς ἡμᾶς ἡ γινώσκουσα,
 Εἰς ἡμᾶς ἡ βίβλος.
 Ἀνίστασαι ἐφύπτασαι,
 Εἰς ἡμᾶς ἐκ νεκρῶν.
 Εἰς ἡμᾶς ἐκ νεκρῶν,
 Εἰς ἡμᾶς ἐκ νεκρῶν.
 Τὸ λοιπὸν ἐκ νεκρῶν,
 Κλῖμα γινώσκουσα.
 Τὸν μόνον τὸν θῆον,
 Ὁ μόνος τὸν ἀγαθόν.
 Περὶ τὸν κόσμον ἐκ νεκρῶν,
 Τὸν πρὸς ἐμὴν φιλαδίαν.
 Μεγαλύνου τὴν μεγαλίαν,
 Τὸν πᾶσι δὲ ἐκ νεκρῶν.
 Οὐρανὸν καὶ τὴν θάλασσαν,
 Εἰς ἡμᾶς ἐκ νεκρῶν.
 Καὶ πᾶσι τὸν ἀνθρώπον,
 Καὶ φίλῃ καὶ τὴν σαρκοῦ.
 Διὰ τὸν κόσμον ἀναστήσας,
 Τὸν ἐκ τῆς ἀνάστασιν.
 Τὰς ἀμύμονας καὶ θῆας,
 Τὸν ἀπὸ τῆς ἐκ νεκρῶν.
 Πᾶσι τὸν ἀνθρώπον Χειρὶς ἐμῇ,
 Μᾶς ἀνάστασις Θεοῦ.
 Ὁ αἰώνιος ἐκ νεκρῶν,
 Εἰς ἡμᾶς ἐκ νεκρῶν.
 Ὁ πᾶσι κρατὶς ἐκ νεκρῶν,
 Πᾶσι τὸν ἀνθρώπον ἐκ νεκρῶν.
 Πᾶσι τὸν ἀνθρώπον ἐκ νεκρῶν,
 Τὸν σωματικὸν τὸν ἀγίον.

Βίς μακρὸν κατοικητήριον,
 Ὁ πᾶσι φῶς τεσσέλιον.
 Ἡ πύλη τῆς ἐκ νεκρῶν,
 Τῶν ἀμύμονων σὺ θάυματόν.
 Καὶ ἡμεῖς τὸν ἀνθρώπον,
 Καὶ ἡμεῖς τὸν ἀνθρώπον.
 Ὁ πᾶσι τὸν ἀνθρώπον,
 Καὶ ἡμεῖς ἐκ νεκρῶν.
 Ταῦτα πάντα ἀναστήσας,
 Τὸν πᾶσι τὸν ἀνθρώπον.
 Διὰ τὸν κόσμον ἀναστήσας,
 Καὶ ἡμεῖς ἐκ νεκρῶν.
 Καὶ ἡμεῖς ἐκ νεκρῶν,
 Καὶ ἡμεῖς ἐκ νεκρῶν.
 Διὰ τὸν κόσμον ἀναστήσας,
 Τὸν πᾶσι τὸν ἀνθρώπον.
 Ταῦτα πάντα ἀναστήσας,
 Τὸν πᾶσι τὸν ἀνθρώπον.
 Ἀγαθὸν λέγων ἐκ νεκρῶν,
 Καθὼς τὸν ἐκ νεκρῶν.
 Πᾶσι τὸν ἀνθρώπον ἐκ νεκρῶν,
 Καθαρὰν μὲν χεῖρὸς δόξης.
 Εἰς μακρὸν καὶ σὺ μακρὸν,
 Εἰς ἐχθρὸν φίλον καὶ ἄλλον.
 Καὶ τὸν ἀνθρώπον ἐκ νεκρῶν,
 Καὶ ἡμεῖς ἀναστήσας,
 Στὸν ἀνθρώπον ἐκ νεκρῶν,
 Νὰ σὺ ὑμῶν μὲν ἐκ νεκρῶν.
 Εἰς τὸν κόσμον ἐκ νεκρῶν,
 Καὶ ἐκ νεκρῶν ἐκ νεκρῶν.

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

Συνὸ Θεῶ τοῦ ὅλου Ἐνιαυτοῦ
κατ' ἐπιτομῇ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'.
καὶ ἡ νύξ ὥρας, ιβ'.

Εἰς ῥά. Συμεῶν, καὶ τ' Θεῶ.
Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου
καὶ ἐλαίου.

β'. Μάμαντος, Ἐἰωάννη τῷ
της δ'.

γ'. Ἀνδρίμω Ἱερομάρτ.

δ'. Βαβύλα Ἱερομάρτ.

ε'. Ζαχαρίας Προφήτης.

ς'. Τῷ Ταξιάρχῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ζ'. Σάζορτος, μάρτ.

η'. Τὸ ἡγίσιον τῆς Θεοπέκν.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος
κατάλυσις.

θ'. Γεωργίου καὶ Ἀγγεῶ.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.
ι'. Μλωδώρας μάρτ.

ια'. Θεοδώρας τῆς Οσίας.

ιβ'. Λύτονομω Ἱερομάρτ.

ιγ'. Κορινθίῳ Ἱερομ. καὶ ἰ-
κατοπάρχῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ιδ'. Τῷ Σταυρῷ.

Ἀργία καὶ ἰκτεῖα, ἐν ἡ αἱ
ἡμέραι τύχη.

ιε'. Νικήτη, μάρτ.

ισ'. Εὐφημίας, μάρτ.

ιζ'. Σοφίας, μάρτ.

ιη'. Εὐμνήϊου τοῦ Θεομα-
ργου.

ιβ'.

ιβ'. Τροφίμου, μάρτ.

κ'. Εὐσταθίου, μάρτ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
καὶ Κοδράτῃ Ἀποστόλῃ.

κβ'. Φωκῇ, Ἱερομάρτ.

κγ'. Ἡ σύλληψις τῆ Προ-
φύτης.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

κδ'. Θέκλης τ' ὁσιομάρτ.

κε'. Εὐφροσύνης τ' Οσίας.

κε'. Γεωάννη τῷ Θεολόγῳ καὶ
Εὐαγγελιστῇ.

Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου,
καὶ ἐλαίου.

κζ'. Καλλιστράτῃ, μάρτ.

κη'. Χαρίτωνος τοῦ ὁμολο-

κθ'. Κυριακοῦ τοῦ ἀναχω-
ρητοῦ.

λ'. Γρηγορίου Ἱερομαρ.
Ἀρμενίας.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας, λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας. ια'.
καὶ ἡ νύξ ὥρας, ιγ'.

α'. Ἀθανάσιον Ἀποστ. καὶ Ρω-
μανῷ τῷ μελετῇ.

β'. Κυριακῇ Ἱερομάρτ. Ἐ-
Γεσίτης.

γ'. Διογυσίῳ τῷ Ἀριοπα-
γίτῃ Ἱερομάρτ.

δ'. Ἱεροθέῳ ἐπισκόπῳ Ἀ-
θηνῶν.

ε'. Χαριτίτης, μάρτ.

ς'. Θωμῇ τῷ Ἀποστόλῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ζ'. Σιργίῳ, καὶ Βαχχῇ τῷ
μάρτ.

η'. Πελαγίας τῆς Οσίας.

θ'. Γεωργίου τῷ Ἀλφαιῷ.

ι'. Εὐλαμπίῳ, μάρτ.

ια'. Φιλίππῳ Ἀποστόλῃ.

ιβ'. Πρόβῳ, μάρτ. καὶ Κοτ-
μῇ τῷ ποιητῇ.

ιγ'. Κάρπῳ, μάρτ.

ιδ'. Ναζαρείῳ, μάρτ.

ιε'. Λακκιανῷ, μάρτ.

ισ'. Λογγίτῳ τοῦ ἑκατον-
τάρχη.

ιζ'. Πσπῇ, ἘἈνδρέῳ τῷ ἐν
τῇ κρίσει, ἐκ Κρήτης.

π. Δανά τῷ Εὐαγγελιστῇ.
Κατάλυσσις οἴνου, καὶ ἑλαίου.
εθ. Γαβὴλ Προφήτης.
κ. Αἰρεσίμης, μάρτυρ.
κα. Ἰλαρίος τῷ μεγάλῳ.
κβ. Αἰρεσίμης τῷ θαυματουργῷ.
κγ. Ἰακώβος τῷ Ἀδελφοθεῷ.
Κατάλυσσις οἴνου καὶ ἑλαίου.
κδ. Ἀρίθα, μάρτυρ.

κε. Τῷ ἁγίῳ Δημητρίῳ.
Αργία, καὶ κατάλυσσις οἴνου
καὶ ἑλαίου.
κς. Νέστωρ, μάρτυρ.
κη. Στεφάνος τῷ σαββαίτῃ
ἐποικτῇ.
κθ. Ἀναστασίας τῆς ῥω-
μαίας, καὶ Ἀβραμίου.
λ. Νυμβίου, μάρτυρ.
λα. Σταχτός τῷ Ἀποστόλῳ.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχὼν ἡμέρας, λ. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι. καὶ
ἡ νύξ ὥρας, ιδ.

α. Τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων.
Κατάλυσσις οἴνου, καὶ ἑλαίου.
β. Ἀκινδυῶν, μάρτυρ.
γ. Ἀκεφιμά, μάρτυρ.
δ. Γεωργίου ὁσίου τῷ μεγάλῳ.
ε. Γαλακτίωνος, μάρτυρ.
ς. Παύλος ἀρχιεπίσκοπος τῷ ὁμολογητῇ.
ζ. Λαζάρου ὁσίου τῷ θαυματουργῷ.

η. Τῷ Ταξιάρχῃ.
Αργία, καὶ κατάλυσσις οἴνου
καὶ ἑλαίου.
θ. Οὐρσιφόρου μάρτυρ.
ι. Εὐάστου τῷ Ἀποστόλῳ.
ια. Μιλῶν, Βικτωρ, καὶ
Βικοντίου, μαρτύρων.
ιβ. Ἰωάννου τῷ ἐλεήμονι καὶ
Νείλου.
Κατάλυσσις οἴνου καὶ ἑλαίου.
ιγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Αρ.

Αργία, καὶ κατάλυσσις οἴνου
καὶ ἑλαίου.
ιδ. Τῷ ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Φιλίππῳ.
Αργία καὶ ἰχθύος κατάλυσσις
καὶ ὁποῖα τῷ Χρῆστῳ.
ιε. Γουρία, μάρτυρ.
ισ. Ματθαίου τῷ Εὐαγγελιστῷ.
Κατάλυσσις οἴνου καὶ ἑλαίου.
ις. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νικοκαισαρίας τῷ θαυματουργῷ.
ιθ. Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ
μάρτυρ.
ιθ. Βαρλαάμ καὶ Ἀβδίου Προφ.
κ. Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτη, καὶ Προκλή.

κα. Τὰ εἰσέδια τῆς Θεᾶς.
Αργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσσις.
κβ. Φιλήμονος τῷ Ἀποστόλῳ.
κγ. Γρηγορίου ἀκραγαντίων.
κδ. Κλήμεντος. Πάπ. Ρώμ.
κε. Τῆς ἁγίας μεγαλομαρτύρος αἰκατερίνης.
Αργία, κατάλυσσις οἴνου καὶ ἑλαίου.
κς. Ἀλυπίου τῷ Κιουρίτῃ.
κς. Ἰακώβου τῷ πέρσῃ, καὶ
κη. Στεφάνου τῷ νέῳ.
κθ. τῷ ὁσίῳ Ἀκακίῳ, καὶ
παραμόνῳ.
λ. Τῷ ἁγίῳ Ἀπ. Ἀνδρίῳ.
Αργία, καὶ κατάλυσσις οἴνου καὶ ἑλαίου.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχὼν ἡμέρας, λα. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, θ. καὶ
ἡ νύξ ὥρας, ιθ.

α. Νάουμ τῷ Προφῇ.
β. Ἀββακὺμ, τῷ Προφ.
γ. Σοφοῖν, Προφ.
δ. Βαρβάρου, καὶ Ἰωάννου

τῷ Δαμασκηνῷ.
Κατάλυσσις οἴνου καὶ ἑλαίου.
ε. Σάββα ὁσίου τῷ ἡγιασμένῳ.

L 6

Αρ.

Ἀργία, καπάλυσις οἴνου,
 καὶ ἔλαιον.
 ς'. Τῷ ἁγίου Νικολάου ἐ-
 πισκ. Μύρων τ' Λυκίας.
 Ἀργία, καὶ καπάλυσις οἴνου
 καὶ ἔλαιον.
 ζ'. Ἀμβροσίῳ ἐπισκ. Με-
 δολαίων.
 η'. Παταπίῳ τῷ Ο'σίῳ.
 θ'. Ἡσύλῃ τῇ τῆς ἁγίας
 Ἀννης.
 Καπάλυσις οἴνου καὶ ἔλαιον.
 ι'. Μίλων, μάρτ.
 ια'. Δαμιᾶν τῷ συλήν.
 ιβ'. τῷ ἁγίου Σπυριδῶνος
 ἐπισκ. Τριμυθῆντος.
 Καπάλυσις οἴνου, καὶ ἔλαιον,
 καὶ Ἀργία.
 ιγ'. Εὐκρατίου, καὶ τῷ σω-
 αὐτῷ μαρ.
 Καπάλυσις οἴνου καὶ ἔλαιον.
 ιδ'. Θύρση, μάρτ.
 ιε'. Εὐλαβίῳ, Ἱερομάρτ.
 ις'. Ἀγγαίῳ Προφ.
 ιζ'. Δαμιᾶν τῷ ἀφοφίτῃ, καὶ

τῷ τριῶν παίδων.
 Καπάλυσις οἴνου, καὶ ἔλαιον.
 ιη'. Σεβαστιανῷ, μάρτ.
 ιθ'. Βονιφάτιῳ, μάρτ.
 κ'. Ἰγνατίῳ Ἱερομάρτ.
 Καπάλυσις οἴνου, καὶ ἔλαιον.
 κα'. Γελασίῳ, μάρτ.
 κβ'. Ἀναστασίας τῆς φερ-
 μακολυβίας.
 κγ'. Δίκα μαρ. τῇ ἐν Κρήτῃ.
 κδ'. Εὐγενίας ὁσιομάρ.
 κέ'. Ἡ κατὰ σάρκα γέννησις
 τῷ Κυρίῳ. Πάχα.
 Ἀργ. τῇ ἡμέρῃ, καὶ κατὰ
 εἰς πάντα. ὁμοίως καὶ
 ἔλον τὸ δωδεκάη-
 μερον, κατὰ.
 κς'. Τὰ ἐπιλόχεια τ' Θεῶν.
 κζ'. Τῷ ἁγίῳ Σπεριδῶνι
 μαρτ.
 κη'. τῷ ἁγίῳ Δυσμυρίῳ
 μαρτ.
 κθ'. Τῶν ἁγίων Νηπίων.
 λ'. Αἰουσίας, μάρτ.
 λα'. Μελαχίῳ τῆς ὁσίας,

ΜΗΝ ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἐχὼν ἡμέρας, λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι. καὶ
 ἡ νύξ ὥρας, ιδ'.

α'. Ἡ περιτομὴ τῷ Κυρίῳ, καὶ
 Βασιλεῖα τῷ μεγάλῳ.
 Ἀργία.
 β'. Σιλβίῳ Παπᾷ Ρώμ.
 γ'. Γορδίου, μάρτ.
 δ'. Ἡ συνάξις τῷ Ἀποσ.
 ε'. Θεοπίμπῃ, μάρτ.
 ς'. Τὰ ἅγια Θεοφανεία τοῦ
 Κυρίου.
 Ἀργ. καὶ κατὰ εἰς πάντα.
 ζ'. Ἡ συνάξις τῷ Προδρό-
 μου.
 Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατὰ.
 η'. Τῆς ὁσίας Δομνίκης.
 θ'. Πολυδᾶμῃ, μάρτ.
 ι'. Γρηγορίῳ Νύσσης.
 ια'. Θεοδοσίου τῷ κοινοβι-
 ἀρχῃ.
 Καπάλυσις οἴνου, καὶ ἔλαιον.
 ιβ'. Τατιανῇ, μάρτ.
 ιγ'. Εὐμύλῃ, μάρτ.
 ιδ'. Τῶν ἀσκητῶν ἐν
 ῥαϊδοῦ.
 ιε'. Γεωργίῳ τῷ καλυβίτῃ.

ις'. Ἡ προσκύνησις τῆς ἁ-
 λύσεως τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ.
 Καπάλυσις οἴνου, καὶ ἔλαιον.
 ιζ'. Τῷ ἁγίῳ Ἀντωνίου.
 Ἀργ. καὶ κατὰ οἴνου καὶ ἔλ.
 ιη'. Ἀθανασίῳ καὶ Κυρίλλῳ.
 Ἀργ. καὶ κατὰ οἴνου, καὶ ἔλ.
 ιθ'. Μακαρίῳ τῷ αἰγυπτίῳ,
 καὶ Ἀρσενίῳ Κερκύρας.
 κ'. Εὐθυμίῳ ὁσίῳ τῷ μεγ.
 Ἀργ. καὶ κατὰ οἴνου, καὶ ἔλ.
 κα'. Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁ-
 μοιωγνήτου.
 κβ'. Τιμοθέῳ τῷ Ἀποσ.
 Καπάλυσις οἴνου, καὶ ἔλαιον.
 κγ'. Κλήμῃ τῷ Ἱερομ.
 κδ'. Ἐσῆς τῆς ὁσίας.
 κέ'. Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ.
 Ἀργ. καὶ κατὰ οἴνου καὶ ἔλ.
 κς'. Ἐσφοῶντος τῷ ὁσίῳ.
 κζ'. Τῷ Χρυσόστομῳ.
 Ἀργία, καὶ καπάλυσις
 οἴνου καὶ ἔλαιον.
 κη'. Εὐφραίμ ὁσίῳ τῷ Σύρῃ.
 κθ'.

κθ'. Η ἀπακομιδὴ Ἰγνατ.
Γερομ.
λ'. Τῶν τελῶν Γεραρχῶν

Βασ. Γρηγ. ἘΓωα.
Ἀργία, Ἐχθρὸς καταλ.
λὰ. Τῶν Ἀναγυρίων.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Εἶχαν ἡμέρας, κθ'. ἡ, κθ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας,
ια. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιγ.

α. Τῆς ἀγίας Μάρτ. Τρύφωνος.

β. Η' Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυ-
εἰν ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀργία, καὶ Ἐχθρὸς καταλ.

γ. Συμεῶν τῷ Θεοδόχῳ.

δ. Ἰσιδώρα ὁσίῃ τῷ πηλω-
σιῶτι.

ε. Ἀγάθης, μάρτ.

ς. Βουκόλις ἐπισκ. Σμύρ-
νης.

ζ. Παρθενία ἐπισκ. Λαμ-
ψακῶν.

η. Θεοδώρῳ μάρτ. τῷ στρα-
τηλάτῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

θ. Νικηφόρῳ, μάρτ.

ι. Χαραλάμπῃς, μάρτ.

ια. Τῆς Ἀγίας ἱερομάρτυ-
ρος Βλασίου.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

ιβ. Μελετίου Ἀντιοχείας.

ιγ. Μαρτινιανῷ τῷ ὁσίῳ.

ιδ. Λύξεστιν τῷ ὁσίῳ.

ιε. Οἰνοσίμῳ Ἀποστόλῃ.

ισ. Παμφιλίῳ, μάρτ.

ιζ. Θεοδώρῳ τῷ τύραννι.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

ιη. Λέοντος Παπᾶ Ρώμης.

ιθ. Ἀρχίππῳ Ἀποστόλῃ.

κ. Λέοντος ἐπισκόπου Κα-
τάνης.

κα. Τιμοθέου τῷ ἐν Συμ-
βόλοις.

κβ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύ-
ρων τῶν ἐν τοῖς ὄχλοις.

κγ. Πολυκάρπου ἐπισκό-
που σμύρνης.

κδ. Τῷ Προδρόμῳ, εὐρε-
σις.

κε.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.
κί. Ταρασίῳ Κωνσταντι-
πόλεως.

κς. Πορφυρίῳ Γάζης.

κζ. Προκοπίῳ τῷ ὁμολο-
γητῇ.

κη. Βασιλείῳ τοῦ ὁμολο-
γητοῦ.

κθ. Τῇ ὁσίῃ Κασσιανῇ τῇ
Ρωμαίῃ.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Εἶχαν ἡμέρας, λὰ. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιβ.
καὶ ἡ νύξ, ὥρας, ιβ.

α. Τῆς ἀγίας ὁσίου. Εὐ-
δοκίας.

β. Θεοδότῃ Κυρλήνῃ.

γ. Ευφροσύνῃ, μάρτ.

δ. Γερασίου τῷ ὁσίῳ.

ε. Κωνσταντίνῳ, μάρτ.

ς. Τῶν ἐν τῇ ἀμμορείᾳ νε-
κρωμένων Μαρτύρων.

ζ. Καπίπορος, Χριστῶτος
ὁσίου μάρτ.

η. Θεοφυλάκτῳ Νικομη-
δείας.

θ. Τῶν ἀγίων, μ'. Μαρ-
τύρων.

Ἀργία καὶ κατάλυσις
οἴνου, καὶ ἐλαίου.

ι. Κοδράτῃ, μάρτ.

ια. Σωφροτίου πατριάρχ.

Ἱεροσολύμων.

ιβ. Θεοφάνους ὁσίου τῷ ὁ-
μολογητῇ.

ιγ. Νικηφόρου Κωνσταντι-
πόλεως.

ιδ. Βασίλειον τῷ ὁσίῳ.

ιε. Ἀγαπίου, μάρτ.

ισ. Σαβίνου, μάρτ.

ιζ. Ἀλεξίῳ, τῷ ἀνθρώπῳ
τῷ Θεῷ.

ιη. Κυρίλλῳ ἀρχιεπ. Ἱε-
ροσολύμων.

ιθ. Χρυσῳῳ, μάρτ.

κ. Τῶν ὁσίων τῶν ἀταρε-
θέντων ἐν τῇ μοῇ τοῦ
ἀγίου Σάββα.

κα. Ἰακώβῳ ἐπισκ. τῷ ὁμο-
λογητῇ.

κβ.

αβ. Βασιλεία, ἱερομάρτ.
 κγ. Νίκωνος τῷ ὁσιομάρτ.
 κδ. Τῷ ὁσίῳ Ζαχαρίῳ.
 κέ. Οἱ Εὐαγγελισμοὶ τῆς
 Θεοτόκου.

Αργία, ἑῖς χθυὸς κατὰ λ.
 κς. Ἡ σωτήρις τῷ Ἀρχι-
 ερατῆρι Γαβριήλ.
 Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

Ἐχὼν ἡμέρας, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιγ'. καὶ
 ἡ νύξ ὥρας, ια'.

α. Τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς
 αἰγυπτίας.

β. Τίτῳ ὁσίου τῷ Θαυμα-
 τουργῷ.

γ. Τῷ ὁσίῳ Νικήτῃ.

δ. Γεωργίου τῷ ὑμνογράφῳ.

ε. Θεοδώρα, μάρτ.

ς. Εὐτυχίου Κωνσταντινου-
 πόλεως.

ζ. Γεωργίου Μελιτινῆς.

η. Ἡρώδωτος τῷ Ἀποστό-
 λου.

θ. Εὐφυσίου, μάρτ.

ι. Τερωνίου, μάρτ.

κζ. Ματθαίου τῆς εἰς Θε-
 σαλονίκην.

κη. Σπυρίδωνος ὁσίου τῷ Θαυ-
 ματουργῷ.

κθ. Μάρκου ἐπισκ. Ἀρεθ-
 σίων.

λ. Γεωργίου τῆς κλίμακος.

λα. Ὑπατίου τῷ Θαυμα-
 τουργῷ.

ιδ. Γεωργίου τῷ παλαιο-
 λαυρέτῳ.

ιε. Θεοδώρου τριχινῆ.

κα. Γεωργίου ἱερομ.

κβ. Θεοδώρου τυχεῖα.

κγ. Τῷ Ἀγίῳ Γεωργίῳ.

Αργία, καὶ κατάλυσις
 οἴνου, καὶ ἐλαίου.

κδ. Σάββα τῷ στρατλάτῃ.

κε. Τῷ Ἀγίῳ Μάρκῳ, τῷ
 Εὐαγγελ.

Αργία, καὶ κατάλυσις

οἴνου, καὶ ἐλαίου.

κς. Βασιλείας, ἱερομ. Ε-
 πισκ. Ἀμασ.

κζ. Συμεὼν συγγενὴς τῷ
 Κυρίου.

κη. Γάσωνος, ἑῖς Σωσιπά-
 ῤη. Ἀποσ.

κθ. Μέντορος τῷ Θαυμα-
 τουργῷ.

λ. Γακάβου ἀδελφοῦ τῷ
 Θεολόγῳ.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ.

Ἐχὼν ἡμέρας, λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιδ'.
 καὶ ἡ νύξ ὥρας, ι.

α. Γεωργίου τῷ προφήτῃ.

β. Τῷ Ἀγίῳ Ἀθανασίῳ.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

γ. Τιμοθέου καὶ Μαύρας,
 μαρτύρων.

δ. Πελαγίας τῆς ὁσιο-
 μάρτ.

ε. Εἰρήνης, μάρτ.

ς. Τῷ δικαίῳ Γεωρ.

ζ. Τῷ σημειῖ τῷ ἑῖς Ἀ-
 κακίῳ μάρτ.

η. Γεωργίου τῷ Θεολόγῳ, καὶ
 Ἀρσενίου.

Αργία, καὶ κατάλυσις
 οἴνου, ἑῖς ἐλαίου.

θ. Ἡσαΐου τῷ προφήτῃ, καὶ
 Χειροφόρῳ.

ι. Σίμωνος Ἀποσ. τῷ ζη-
 λῶντι.

ια. Μωκίῳ, ἱερομάρτ.

ιβ. Ἐπιφανίου ἐπισκ. Κύ-
 πρου.

ιγ'. Γλυκερίας, μάρτ.
 ιδ'. Ισιδώρου μάρτ. τῷ σὶ
 τῇ Χίῳ.
 ιε'. Παχωμίου ὁσίου τοῦ
 μεγάλ.
 ις'. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡ-
 γιασμένου.
 ιζ'. Ἀνδρονίκου τοῦ Ἀπο-
 σόλ.
 ιη'. Πέτρου, καὶ Διογυσίου,
 μάρτ.
 ιθ'. Παῖσιος Πρύσης μάρ.
 κ'. Θαλαλαίου, μάρτ.
 κα'. Κωνσταντίνου καὶ Εὐλέ-
 νης.
 Ἀργία, καὶ ἰχθύος κα-
 τάλυσις.

κβ'. Βασιλίσκης, μάρτ.
 κγ'. Μιχαὴλ ἐπισκόπου
 Συναδων.
 κδ'. Συμῶν τῷ σὶ τῷ θαν-
 ματῶ ὄρη.
 Κατάλυσις οἶνου, καὶ ἑλαίου.
 κέ. Τοῦ Προδρόμου ἡ γ.
 εὐρέσις.
 Κατάλυσις οἶνου καὶ ἑλαίου.
 κς'. Κάρπη τῷ Ἀποστόλῃ.
 κζ'. Θεράποντος, ἱερομάρτ.
 κη'. Νικήτα ἐπισκ. Χαλ-
 κιδότος.
 κθ'. Θεοδοσίας ὁσιομάρτ.
 λ'. Ἰσαακίου μονῆς Δαλ-
 μάτων.
 λα'. Ἑρμεία τῷ Ἀποστόλῃ.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιε'.
 καὶ ἡ νύξ ὥρας, θ'.

α'. Γεσίου τοῦ φιλοσόφου,
 μάρτ.
 β'. Νικηφόρου τοῦ ὁμολο-
 γητοῦ.
 γ'. Λουκιᾶνῳ.
 δ'. Μητροφάνους Κωνσταντι-

νουπόλεως.
 ε'. Δωροθέου Τύρου.
 ς'. Βησσαρίωνος τοῦ θαν-
 ματῶ γοῦ.
 ζ'. Θεοδότου Ἀγκύρας.
 η'. Θεοδώρου τῷ στρατηλάτῃ.
 Κα-

Κατάλυσις οἶνου, καὶ ἑλαίου.
 θ'. Κυρίλλῳ Ἀλεξανδρείας.
 ι'. Τιμοθέου Πρύσης.
 ια'. Βαρθολομαίου, καὶ Βαρ-
 τάβα τῷ Ἀποστόλῃ.
 Κατάλυσις οἶνου, καὶ ἑλαίου.
 ιβ'. Οὐνεφρίῳ τῷ ὁσίου.
 ιγ'. Τειφυλλίου λαοκόσιος.
 ιδ'. Ἐλισαίου τοῦ Προφ. καὶ
 Μεθοδίου.
 ιε'. Ἀμμάς, Προφ.
 ις'. Τύχωνος ἁμαρτανῶν.
 ιζ'. Σαμουὴλ, μάρτ.
 ιη'. Λεοτίου, μάρτ.
 ιθ'. Γίδια ἀδελφοῦ τοῦ Κυ-
 ρίου.
 κ'. Μεθοδίου Πατάρων.
 κα'. Γουλιανῷ τῷ παρσίως,
 μάρτ.
 κβ'. Εὐσιβίου σαμωσά-

τῶν.
 κγ'. Ἀγριππίνης, μάρτ.
 κδ'. Τῷ Προδρόμου.
 Ἀργία, καὶ ἰχθύος κα-
 τάλυσις.
 κέ. Φαδρωνίας, μάρτ.
 κς'. Δαβίδ τῷ σὶ Θεσσαλο-
 νίκῃ.
 κζ'. Σαμφῶν τοῦ ξενοδό-
 χου.
 κη'. Τῶν ἁγίων Ἀναργύ-
 ρων.
 κθ'. Τῶν ἁγίων Ἀποστό-
 λων, Πέτρου καὶ Παύλου.
 Ἀργία, καὶ ἰχθύος κα-
 τάλυσις.
 λ'. ἡ συνάξις τῷ ιβ'. Ἀ-
 ποστόλων.
 Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατὰ-
 λυσις.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας, λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιδ'.
 καὶ ἡ νύξ, ὥρας, ι'.

α'. Τῶν ἁγίων Ἀναργύ-
 ρων.
 Κατάλυσις οἶνου, καὶ ἑλαίου.

β'. Τῆς Θεοπέκτου τῷ σὶ Βλα-
 χήταις.
 Κατάλυσις οἶνου καὶ ἑλαίου.
 γ'.

γ'. Ιακωβου, μάρτ.
 δ'. Ανδρέου επισκ. Κρή-
 της Ιεροσολ.
 ε'. Μάρθας της Οσίας, και
 Αθανασίου του σὺ τῆς
 Λ' θω.
 ς'. Σισών όσιου του μι-
 γάλου.
 ζ'. Κυριακῆς, μάρτ.
 η'. Προκοπίου, μάρτ.
 Κατάλυσις οἶνου καὶ ἔλαιον.
 θ'. Παγκρατίου επισκοπ.
 Ταυρομηνίας.
 ι'. Τῶν, μέ. Μαρτύρων.
 ια'. Εὐφημίας, μάρτ.
 ιβ'. Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου
 μάρτ.
 ιγ'. Τῶν Ἀρχαγγέλων Γαβρ.
 ιδ'. Ἀκύλα τῶ Ἀποστόλου.
 ιε'. Κιρύκου καὶ Ιουλίτης
 μάρτ.
 ις'. Ἀθωογείους, Ἱερο-
 μάρτ.
 ιζ'. Τῆς ἁγίας Μαρίας
 μάρτ.
 Κατάλυσις οἶνου καὶ ἔλαιον.
 ιη'. Ιακωβου μάρτ.
 ιθ'. Δίον τῶ σίμῳ, καὶ Μακρί-

της.
 κ'. Τῶ ἁγίῳ προφήτῳ Η-
 λίου.
 Ἀργία, καὶ κατάλυσις
 οἶνου, καὶ ἔλαιον.
 κα'. Συμεὼν τῶ σαλῶ, καὶ
 Ἰωάννη.
 κβ'. Μαρίας τῆς Μαγδα-
 λῆνης.
 Κατάλυσις οἶνου, καὶ ἔλαιον.
 κγ'. Τροφίμου, καὶ Θεοφίλου
 μάρτ.
 κδ'. Χρυσίνης, μάρτ.
 κέ. Τῆς ἁγίας Ἀννης κα-
 μησις.
 Κατάλυσις οἶνου, καὶ ἔλαιον.
 κς'. Τῆς ἁγίας Παρα-
 σκευῆς.
 Κατάλυσις οἶνου, καὶ ἔλαιον.
 κζ'. Τῶ ἁγίῳ μεγαλομ-
 καὶ ἱαματικῷ Παντελε-
 μονος.
 Ἀργία καὶ κατάλυσις
 οἶνου, καὶ ἔλαιον.
 κη'. Προχώρα τῶ Ἀποστόλου.
 κθ'. Καλλιπικου, μάρτ.
 λ'. Σύλα τῶ Ἀποστόλου.
 λα'. Εὐδοκίμου τῶ δικαίῳ.

ΜΗΝ

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Εἶχον ἡμέρας, λα. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'.
 Εἰς τὴν ὥραν, ὥρας, ια'.

α. ἡ πρόδος τοῦ Σταυροῦ.

Καί.

Ἀρχὴ τῆς νηστείας τῆς
 Θεοτόκου.

β. ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων
 τῶ ἁγίῳ Σπυρίδου.

γ. Ἰσαακίῳ τῶ σίμῳ.

δ. Τῶν ἁγίων ἐπὶ τῶν πα-
 δων τῶ σὺ Εὐφροσύνης.

ε. Εὐσιγίου, μάρτ.

ς. ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σω-
 τῆρος.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος κα-
 τάλυσις.

ζ. Δομιτίου ὁσιομάρτυ-
 ρος.

η. Ἀμιλιανῶ Εὐπισκόπου
 Κυζίκου.

θ. Ματθαίου τοῦ Ἀποστό-
 λου.

ι. Λαυρεντίου, μάρτ. καὶ
 ἀρχιεπισκόπου.

ια. Εὐπλε μάρτ. καὶ ἀρχι-

ἐπισκόπου.

ιβ. Φωτίου, μάρτ.

ιγ. Μαξίμου τοῦ ὁμολο-
 γητοῦ.

ιδ. Μιχαὴλ τῶ Προφήτῳ.

ιε. Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτό-
 κου.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος κα-
 τάλυσις.

ισ. Τῶ ἁγίῳ Μανδηλίου.

ιζ. Μύρωνος, μάρτ.

ιη. Φλώρου, καὶ λαύρου
 μαρτύρων.

ιθ. Ἀνδρέου τῶ τραπηλά-
 τῳ μάρτ.

κ. Σαμυὴλ τῶ προφήτῳ.

κα. Θαδδαίου τοῦ Ἀποστό-
 λου.

κβ. Ἀγαθοπικῆ, μάρτ.

κγ. Λαππῆ, μάρτ.

κδ. Εὐτυχῆς Ἱερομ.

κε. Ἡ ἐπακοδός τῶ λειψάνου
 τοῦ ἁγίου Βαρθολο-

μοῦ.

λομαίου.

κς'. Αδελανού, ἑ Νάπα-

λίας μάρτ.

κζ'. Ποιμένος τῆ ὀσίου.

κη. Μωυσέως ὀσίου τῆ αἰ-
γίοπος.

κθ'. ἡ Ὀποιομή τοῦ Προ-

δρόμου.

Αργία, ἑ γασία.

λ'. Αλεξάνδρου καὶ γασία
γαπώλως.λα. Ἡ καπάλισις τῆς ζώης
τῆς Θεοτόκου.

Καπάλυσις οἴτη, κὶ ἑλαίου.

ἡ Πανήγυρις ἑλαίου

ΙΑΤΟ

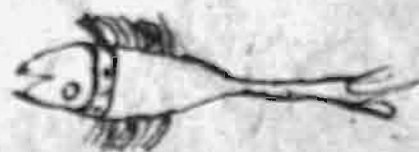
Τ Ε Α Ο Σ

HISMANGIO

Ο Γ Α Ι

ΕΙΣ ΤΗΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ
ΤΗΣ
ΚΑΤΑΡΤΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

SISMANOGLIO
MEGAR D